

1731  
28314  
523  
1772  
v.1

FLORÆ AUSTRIACÆ,  
SIVE  
PLANTARUM SELECTARUM  
IN  
AUSTRIÆ ARCHIDUCATU  
SPONTE CRESCENTIUM,  
ICONES,  
AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,  
AC  
SYNONYMIS ILLUSTRATÆ  
VOL. I.  
OPERA ET SUMPTIBUS  
NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.



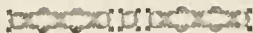
VIENNÆ AUSTRIÆ,  
TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,  
AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI  
MDCCLXXIII.

Mss. Bot. Garden,  
1896.

Tabula tituli exhibet prospectum ex monte subalpino Ochs in loco, ubi sunt aedes venatoriae Illustr. Comitiss de Hoyos, super cacumina montium interjacentium versus planitiem Neostadensem a; & hinc ad levam versus verticem alpis Schneeb erg b.



## PRÆFATIO.



ac nostra tandem ætate Res Herbaria, scientia vixæ objectorumque multiplicitate memorie humane transiens fere metum, nulla est certitudinis gradum, qui tanto videbatur posse sperari minus, quanto solebant frequentius novi errores novaque dubia succedere dispulsis antiquis. Si animo reputare lubet Botanice pertractandæ adhibitæ tot tanque varias normas, perlustre factos in diffusissimis mundi regionibus ingentes ejusdem continuatosque progressus, ipsamque adeo considerare avariam multitudinem incredibilem; observantibus tunc simul, scientiam hanc quam sepiissime versari, imo veluti absolvere, cum in distinctione & descriptione rerum vel maxime finitum, tum in citatione scriptorum, qui de ipsis his rebus egisse creduntur, causa errorum band poterit latere diu. Nihil quidem ego propterea detrabo bonis plantarum descriptionibus, nihil etiam synonymiæ prudenter scilicet, quas certe ambas ad cognitionem stirpium legitimam acquirendam uti arbitror conferre semper quam plurimum, ita sepe esse plane necessarias, habeo persuasissimum. Sed hoc volui, solas illas, quandoquidem liquet fecisse non raro, salvere omnino posse. Scilicet per verba non eodem omnes modo ea, quæ oculis percipimus, expicare solemus; nec magis alii ex nostris verum conspectuum enarrationibus nostro ulique afficiuntur modo, speciesque semper sibi formant eandem. Tum etiam vegetabilium externam illam compagem, sive ambitum & staturam, (habituum vocamus,) quam tam viride quam vere exprimit pictoris perita manus, rarissime Naturæ indagator explicatione sua assequitur; ut, dum hic significanti aliquid dicere satagit, ad comparationem cum rebus jam vulgo notis instituendam confingere cogatur. Si igitur, (quod fingere mihi liceat,) nulla unquam, citanda Botanici, extitisset plantæ ultius delineatio, quam nunc foret manca, quamque artili circumscripita limitibus cognitio nostra regni vegetabilis? sed ponamus ex adverso, circulatorum in hunc usque diem detectarum stirpium figuras a nobis possideri optimas, easque imprimis coloratas, nunquid brevi omnes cessarent Botanice lites, & certitudo sic exurgeret maxima, oia metodo nec facile speranda, nec forte obtinenda? Hesitanti ex consulta descriptione Botanico offeratur idonea plantæ icon, evanescet cæcis molesta dubitatio, & erroris periculum cuiusvisque longe fugabitur. Sic pari possi datique in communem suam dextris & pictor & scriptor Rei Herbariarum promoveant; quæ itaque, (ut nunc concludam, quorsum sermonem hunc direxi omnem,) jure merito referre acceptam iconismi debet evidentia suæ & perfectiæ majorem partem.

Et hinc nihil unquam poterat ad absolvendam scientiam nostram excogitari magis accommodatum, quam eximium atque illustre illud institutum, quo ab aliis jam jam sub potentissimorum Daniæ Regum auspiciis, vegetabilium omnium, in regnis Daniæ sponte crescentium, figuras nitidissimas a celeberrimo O.E. dero in

publicam emitti lucem lati videmus. Hoc Regio, apud posteros nunquam interituro, beneficio spes nunc affulget optima, feri post paucos elaborandos annos, ut in Danie regni scientia verbarum patria ex dubiis difficultibus & longa evadat certa succinctis & brevissima. Sed, quod necunq idemque summum instans pretium addit, nec una Dania totam hanc proprii operis utilitatem absorbebit; quin fundamentum hic habituri Botanici sint, cui superstruere singuli suam, cuncti Europae totius possint Floram completissimam. Suam utriusque regio symbolum conferat, addatque plantas, quae desint in prioribus; sic tandem aliquando nascentur in singulis stirpibus Europae certitudo ac evidentia, quas ceteroquin, cunctis nostris systematibus suffulti, frustra semper desiderabimus.

Primam itaque ego, qui non invenerim, qui in se susciperet operis carissimae editionem, propriis sumptibus Florae Danicae offiro Austriae symbolum, referam elegantissimis rarissimisque plantis, quas plures, culturam respuentes omnem, extra natale solum spectare veras Botanici non dant, nec dant sepe in hoc ipso sine improbi laboribus aut etiam sanitatis periculo. Plantae fortasse tracentae hunc Austriae Floram absque, si incepto meo faverint verbarum amatores. Sin minus, primus hic suscipiens etiam ultimus esto. Nuperrime tamen ad pergendum impensius excitatus fui clarissimi eruditissimique viri De Sanssiere genevensis praefessoris epistola, ex qua summa cum animi voluptate intellexi, cogitare illum de altera conferenda symbola Helvetica; in qua quanta expectari possint, docet insignis Halleri opus.

Tunc etiam hanc Floram ita institui, ut sociis atque par ire Horto meo Botanico Vindobonensi, & utrumque sic opus vultu aduillar, cui haberet, esse posset. Propterea quoque servare chartae litterarumque similitudinem. Hortum meum sistit ratione Austriae exoticis stirpes, bospires suae. In Flora sole continebuntur plantae, in Austria archiducum sponte praecedentes, verae citra, nec simul in Dania reperirunt. Unbelisera tamen hic excipio, quarum repetendum causam indicabo. Fanulie hujus rosae & difficillime infirma in hunc inque diem mansit cognitio, ut, qui magis tui sibi stirpes perspectas habuerint, ne fenserint illi, quo emerint labore. Austria unbeliseraum ferre est; nec alii pauciores exoticis hortum. Sicca, ut distinguere voca n, possideo descripta ab autoribus plerumque alia. Ergo animam subito liber bond mibi visus inatibi, cum in Horto, tunc in Flora, plurimarum illarum figuram edere tales, quibus prompta unenique evadat caruadem certaque agnitio. Chartae quoque volumen meae magis conducit ad baruice stirpium delineationem; quae scilicet in angustam effigiem minime contrahit, utut vere eleganterque exhibita, non omnibus tamen sese oculis desiderata cum evidentia offerunt. Quibus itaque in plantis pingendis nec curis nec sumptibus me peperisse, facile intellegent aequi rerum aestimatores. Interca nec de reliquis stirpibus fidem certam do, Danicam in Flora nostra omnino non fore illam; dandum vero praestabo, simul ac Florae Danicae index, a clarissimo Oederio pronissus, venerit in nostras manus, eo inque, prout poterit, repetitionem evitaturum.

In plantarum synonyma seduliter inquisivi. Excepto Caspate Bauhino, meum nomenclatorem aut synonymistam raro citavi. Nunquam autem omisi abos Austriae vel vicine Florae auctores, ut, ubicumque eos sicutum praetercam, judicasse existimor, apud eodem plantam non extare. Si qua meum inter diutissime ab aliis synonymiam differens est, contentiosus animadversio nunc opinionem meam non tueri sunt, quam dijudicandam kclori relinquo. Linnaeanum nomen, celeberrimum hunc virum in hisce sequi solum, anteposui reliquis; dum illos laudavi auctores, qui usi eodem generico nomine fuerint. Trivialis sic dicta epitheta, (quae utnam firmo stent semper praet!) praetuli aliis, quod memoriae facilius im-



primantur, inherereque diutius. Determinationum fixæ definitionum, alibi utilissimarum, mutabilem fluxumque nobis hic neglexi, ad quæ tamen veniendum verito fuit in citatione autorum, qui irrivalibem ritulū abstinerunt. Nemo autem hoc lesum se ordine putet, quem non raro contra propriam estimationem intruxi ad legem præscriptam. Nec magis ullum nomen facio meum, nec indita stirpibus nomini propria obtrudo aliis. Quæ quidem in re indulgentius, etiam indolentius, exisse videbor forte non paucis, qui, quod nomina vel ipsi repugnantia characteri a me dato retinuerim, id culpabunt quam maxime, umbelliferas addidit in manifestum argumentum. At enim ego, (ut in uno umbelliferarum maxime exemplo, ad ceteras vegetabilium classes applicando,) non intelligo, cur in hæc familia seminibus, si placeat, foliis plus tribuere deberem, quam rosulariis, petalorum figuræ, altitæ partibus? Nec magis etiam intelligo, cur hic ex adverso plus quam seminibus? Obijciunt profecto qualescunque hæc partes, si ab aliquo bice petitur sola generum constitutio, evidentie & certitudinis obices insuperabiles. In seminibus, ne multas rætam partes alias, sola Hasselquistia, torquili heraclei & sere dixerim coriandri distinctos tres fructus una generis, id nos docet abunde. Aliud certe fieri non poterat; nam quæ in natura plure non dantur, frustra in hæc genera querimus, & inque frustra quaeremus. Illa per meras species, nullius relationum modis sibi mutuo intertextas, pergit, non serie simplice illa, quam sequi cogimur in Systematibus nostris, sed ordine multiplici & valde composito, ut plura una cum plurimis aliis diversissimis, diverso quidem respectu, circulo tamen haud minus recto, coarctat: quem quidem ordinem, vel potius ordinis universi relationes innumerabiles, solum genuinum naturæ systema, in tabellis conjicere homini non est datum. Quo more plures nobis cognite plantæ sunt, multiplice ista relatione evidentius propriisque concatenatæ, eo species quidem agnoscerimus plures; sed eo a nobis genera recedunt longius, disparent tandem. Atque hoc in umbelliferis, quæ non longe maximam partem Europa nunc possidet, experiri iuvit. Expeririur, in sapor, in familiis omnibus, si omnia universi, si vegetabilia æque perspecta haberemus. Quo classes amplius extendimus, & quo genera restringimus magis, eo propius ad naturam accedimus; quare, si genus conficeretur, quod intraret, eam species, umbelliferæ plantæ omnes, naturæ immo adversaremur, & qualescunque tunc delineret de eorundem generibus hodiernis rema discrepatio. Sed iterum, quæ duceret hoc, quæ clauderet planta umbelliferarum omnem? At vero hæc sunt immo huiusce loci, quæ propterea leviter tangere volui, ut pateat ratio istius intelligentiæ meæ in corrigendis nominibus genericis in opere non Systematico.

Descriptionem, aut jam fixæ ab ipso me fixæ ab alio autore traditam, hic repetendum duxi, eamque emendatam, ubi erat opus, ut ne ulli careret ideo legitima explicatione. In his scire sibi umbram videar, faciet lector prolixitati meæ gratiam, tamenque hoc suum, damno emptum meo, benevole excusabit. In describendis stirpibus, nulla meum auctoritate, quæ vidi, sapinque vidi, enarro. Hic, quantum potui, mea contuli cum observatis alienis, & repugnantia notare studiosius. Comparatio ista docebit, quandoquidem rarissime ipsum induco autorem a me dissentientem. Ipse si quando erraverim, erroribus obiectis nec quæsi, nec queram effugium, & hoc & alios candide correcturum. Nunquam vero de me tam humiliter sentiam, ut illiberabilis cavillationibus, qui aut solent mordax dicere invidia, aut emittere animi intemperantis impetus ignobilis, utut possit esse vindicta factis, respondendi laceffim.

Floris fructuque characterem examinavi ad Generum Linneanorum editionem sextam, ita quidem, ut possim momenta indicaverim discrepantia; quæ autem secundo transferri pede, hæc congrua a me inventa credi possunt. Partes fructu.



Classificationis minores, quas posse distinctius intererat, in tabule margine seorsum exhibitæ sunt, sæpe etiam ad microscopium auctæ. Consilio celeberrimi Linnei semina umbelliferarum transuersim etiam dissecta pleraque proposita. Vtostitas huius facile perceptibilis omittitur non raro in delineatione, quum hæc soleat sculpta reddi supra rerum notabilior. Systematis Linneani editionem Holmensem citavi duodecimam. Ad exemplaria sylvestria omnes plantæ sunt depictæ, nisi contrarium præcise moueam. In continendis autem figuris summa ubique locata opera sunt, ut fuerent quam exactissima, nec ultra naturam eleganter. Magnitudo semper naturalis est, & aut stirps proponitur tota, aut vero maximarium plantarum pars sistitur tanta, quæ iudicium ferri promptissimum de integra queat. Stirpes alpine præcipuè cordi fuerunt, quæ pictor egregius, mihi in itineribus alpinis comes, ipsi in alpinis fere omnes pinxit. Et hic quidem singulares publicæque agere grates debeo viro illustrissimo ac generosissimo, Ernesto Comiti de Hoyot, Domino in Horn, Frostdorf, aliisque locis, alpium Schneebergensium possessori, qui pro insigni benevolentia sua atque humanitate omnia illa mihi sociitque commodata cumulate semper cum exhibuit ipse, tum exhibenda per suos curauit, quæ poterat loci ingrata ferre conditio: quæ quidem res quantopere fuidere valeat Boruuto scopo, noverim illi, qui alpes adscenderunt. Et viri etiam meminisse hic omnino me deceat, in Re Herbaria versatissimi, amplissimi Francisci de Mygind, Consilarii aulici, cuius sincera amicitia & iudicium exquisitum operi huic perficiendo huiusmodi medicarem adtulere opem.

Prima hæc centuria poterit constituere volumen primum; altera post annum forte proditura secundum; reliquæ icones tertium. Scribam Vindobonæ  
16. Februarii 1773.





## FLORÆ AUSTRIACÆ ICONES ET DESCRIPTIONES.

### TABULA PRIMA.

IRIS PUMILA. *Lin. syl. pag. 77. Gerard. prov. 144.*  
*Chamæxys latifolia minor. Clus. hyl. 225.*



Menſe Aprilis ſorez elegans hæc plantula, in collibus apricis maxima ſæpe copia creſceas. Radix exus ſuſceſcens, intus alba, noduloſa eſt, & fibrillis aucta pallidis. Folia ſunt enſiformia & ſcuta, ſore nunc paulo breviora, nunc longiora. Caulis brevillimus, ſæpe vix uncialis, ſorem ſuſtinet ſingularem. Hujus germen oblongum, obtuſe & obſolete triſonum, pollicare, ſuſque ſpathis incluſum, abſit in corollæ tubum tenuem duas troſve uncias longum. Petala omnia ſerme integra ſunt, caruleæ purpureæve, coloris valde variantis, ita ut nec idem ſos eundem ſaturationem diu ſervet, ſed ex caruleo paulatim magis magisque vergat in rubentem. Barbz exteriores caruleæ, interiores albz ſunt cum apicibus luteis. Anthere caruleſcunt. Stigmata profunde biſida & acuminaſa ſunt corollæ ut plurimum concoloris. Variæ etiam ſos colore albo, pallido, aut flavoſcente. Hinc, uti jam monuit Cluſius, in ſloribus eſt ſumma varietas. Fructus in hac Iræ rari obſervantur, qui ſunt ovati, obtuſe trigoni, pollicares, & ſemina continent rugoſa, anguloſa, & ex flavo ferruginea. In Horti Eſtetenſis tabulis prima & ſecunda vernalium ordinis octavi plures hujus Iridis varietates exhibentur.

### TABULA SECUNDA.

IRIS GRAMINEA. *Lin. ſyl. pag. 78. Scop. carn. 1. p. 38. Bauh. hyl. 2. pag. 727.*  
*Iris anguſtiſolia ſexta. Clus. hyl. 230.*  
*Iris anguſtiſolia, prunum redolens, minor. Bauh. pin. 33.*  
*Chamæxys anguſtiſolia. Lob. ic. 69.*

B

Ex



Ex radice nodosa, terete, extas nigra, intus albicante, fibrisque donata longis & pal-  
lidis, caules affurgunt palmares vel sesquipetiales, acicpites, foliorum ex angusto co-  
siorumini acuminatorumque vaginis ferme toti inclati, foliis ipsis semper duplo brevioribus,  
termini spatha viridi rumente & ut plurimum biflora. Pedunculi teretes suffultant flo-  
res odoris suavis, quem aptius Clusius comparavit cum prunis. Germen per sex sulcos  
profunde exarctos hexagonum est. Florem color elegans & multiplex spectabilem reddit,  
qui in marcescente ex fusco totus flavescit. Petalorum reflexorum inferior atque interior  
dimidia pars, stigmatis lacinia, & filamenta, colore primario gaudent purpureo. Eorun-  
dem petalorum pars vero exterior alba venis caeruleis variegatur. Petala erecta cuius exi-  
gua emarginatione obfusculata concavaque colorem habent violaceum. Antherarum pol-  
len vorantissimum est. Unguium petalorum connexorum viridis infima pars, qua germi-  
nifiguntur, in reflexis simpliciter attenuatur; in erectis autem in subrotundam ampliatue  
faciem, ex qua, non ex illa reflexorum, transudat copiosus liquor aqueus spissior dulcissi-  
mus, guttulosum forma adherens. Fructus est ex subrotundo ovatus, obtusus, valde  
profunde sexsulcatus, dantaxat in uno alterove loculamento semen fovens solitarium aut  
omnino illa piuma, hinc ovatum vel subrotundum, nec compressum a vicinis, quæ aboc-  
tare solent. In pratis udis crevit ad montium radices; ubi floret Majo, semina Julio  
dans matura.

### TABULA TERTIA.

IRIS SIBIRICA. *Lin. syst. pag. 78.*

Iris foliis linearibus; caule subnudo; petalis reflexis imberbibus, venosis, tubarum  
arcu acuminato. *Hall. hist. helv. men. 1359.*

Iris angustifolia secunda. *Cus. hist. 228.*

Iris tenuifolia major, fluce extrulea & striata, angustifolia secunda. *Boiss. hist. 2.*  
*pag. 727.*

Ex radice brevi, cespitosa fibrillasque longas intertextas emittente plurimas exoriente  
caules tripoliales, teretes, tenues, versus extremitatem ramula sepe aucti, & foliis  
altiores linearibus & acuminatis. Flores suave olent, funique coloris ex purpureo ceru-  
lei, ita ut petalorum reflexorum admodum venosorum lati ungues fufcescant, inde ipsa  
transversum albescent, summa pars ferme cyanea sit. Petala erecta sunt integra. Stigma-  
tum lacinia sunt serrata. Germen breve & obtuse trigonum. Antherarum pollen albe-  
scit. Fructus sequitur ovatus & obtuse trigonus. Semina sunt numerosa, compressa &  
inqualia. Spathe membranaceæ & sicce fufcescunt. Florere incipit sub finem Maji.  
Fructum perficit sub finem Julii. Crevit ad pratium odorum margines.

### TABULA QUARTA.

IRIS SPURIA. *Lin. syst. pag. 78.*

Iris angustifolia prima. *Cus. hist. 228.*

Iris pratensis angustifolia, folio fletido. *Boiss. pin. 32.*

Iris foliis angustis prima Clusii. *Boiss. syst. aff. O. 3. f. 4. f. 3.*

Radix nigricans similis est lridi gramineæ. Caulis teres cum levissima compressione,  
aut primum flexuosus, aut omnino rellus, duos cretve pedes altus, foliis superemi-  
net. Hæc ex ensiformi linearia sunt, utraque serulum odorem spirant, nec tamen vehe-  
mentem. Caulem flores terminant plerumque gemini, breviter pedunculati, propriisque  
spa-



spatulis circumdari. Loco densiori ex eodem caule serius flos unus alterve prodit alius. Expansi flores eodem versus spectant, leviterque inclinantur, aut stant in aliis individuis erecti, cujusmodi exlubentur a Clasio. Odore carent omni. Color in omnibus partibus satis est consimilis, ex purpureo ceruleus. Reflexorum petalorum tamen pars, qua succumbunt stigmati, striam magis rubet. Atque hæc lanceolata est, ex colloque angustato tunc demum in bracteam latam extenditur. Petala erecta sunt plana, & ut plurimum integerrima, rarius incisura laterali profundiore secta. Antherarum pollen est auranticum. Germen oblongum basique hexagonum; cum sulcis alternis angustioribus minusque profundis. Capsula oblonga, acuminata, sexangularis, lateribus alternis triplo latioribus, trivalvis & trilocularis includit semina numerosa, fusca & angulata, quæ veftiantur membrana albicante partim adhaerente rugosaque, partim libera & tumente. Semina maturefcunt sub finem Augusti. Incolit præta oða. Exhibetur etiam caulis fructifer pars superior cum diversis seminibus.

## TABULA QUINTA.

*IRIS VARIEGATA.* Linn. *syll.* pag. 77.

*Iris major latifolia decima quinta. Claf. syl.* 211.

*Iris latifolia panonica, colore multiplici. Bauh. pin.* 31.

*Iris lutea variegata. Ehr. juss. tab. 10. fig. 3.*

**P**ratensibus secioribus in locis crescit hæc planta elegans, pedalis aut etiam bipedalis, a medio Maio florens ad medium Juniam, dum Julio pericit semen. Radix nodosa, ferme inodora, intus albicat, foris fusca aut flavescens, initio insipida, lingue tamen postea aliquem arduis sensum impræbens. Caulis est leviter compressus, parum flexuosus, foliosis, multiflorus, foliisque alior. Hæc ensiformia, pallide virentia, & plerumque extrorsum recurvata, sulcantes vagis longitudinalibus. Flores subodorati sunt toti lutei, ita tamen ut petalorum reflexorum, quæ venæ acropurpureæ eleganter percurrant, pars extrema magis albescat. Punctis etiam aut striis interruptis acropurpureis asperguntur erectorum bases. Barbulæ luteæ sunt, extimæ magis albicantes. Pollen albescit. Germen hexagonum angulus habet alternos obsoletos. Fructus ex ovato oblongus, acutus, ex flavo dilute fuscus, multumque deliquescent, semina continet plura fusca & angulata. Ille in margine exhibetur.

## TABULA SEXTA.

*ANASTATICA SYRIACA.* Linn. *syll.* pag. 432. *man.* pag. 434.

*Anastatica hierichuntica. Crantz. safc.* pag. 7.

*Anastatica, quæ Myagrum ex Sumatra & Syria; semine spinoso, simili capiti aviculæ. Græc. fl. or.* pag. 78.

*Myagrum de Sumatra. Zen. pag. 168. tab. 126.*

*Myagrum rostratum. Sæp. carn. 2. pag. 11. tab. 35.*

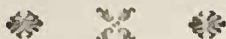
*Rosa Hierichuntica alba. Camer. hort. pag. 147. tab. 42.*

*Rosa Hierichuntica sylvestris. Bauh. pin. 484.*

*Thlaspi fruticosum Moravicum, affine Thlaspi de Hierico sylvestri. Bocc. mur. pag. 135. tab. 98.*

**R**adix annua est, & fibrosa. Caulis leviter hirsutus scaberrime in plurimos abit ramos. Folia sunt lanceolata, obtusiuscula, subaspera, dentata vel integerrima, ac petiolata. Fructus locatur in spicis elongatis rarisque; tum etiam in axillis foliorum ipsisque





in ramis. Flores paucissimi & sessiles terminant spicas. Sont hi omnino exigui, ut oculo nudo vix examinari queant. Calycis foliola quatuor hirsuta ex viridi purpurascunt. Petala alba & obverse lanceolata valde patent. Filamenta alba gerunt antheras fulphureas. Singula est liliidum & parvum. Silicula subrotunda dura & aspera in duos loculamenta dividitur. Valvulae subrotundae, uti quidem sic hoc in *Anastasia hierichonica*, facili vi in hac non avelluntur, sed cum dissepimento firmiter concreverunt, hinc non dehiscunt; dissepimentum vero ipsum abie in macronem sabulorum versus anteriora inclinatum. Semina sunt foliaria, rarius bina in quolibet loculamento. Multoties auctus Ros inregae ad laus videtur. Tum in dupla circiter magnitudine silicula valvulas scalpello a dissepimento separatas delexasque gerens; dissepimentum solum; & semina. Crescit in foveis siccis ad aggeres, inque vicinis, non tantum in Austria, sed in adjacentibus plerisque provinciis. Floret Majo & Junio.

## TABULA SEPTIMA.

*LYTHRUM VIRGATUM*. *Linn. syl. pag. 328. Jacq. enumer. 243.*

*Lythmachia purpurea secunda sive minor. Clus. hist. LI.*

*Lythmachia rubra non sanguinea. Reub. pin. 246.*

*Salicaria orientalis, salicis folio acutissimo & glabro. Tourn. cor. 18.*

*Salicaria glabra ramosissima, longioribus & angustioribus foliis. Amm. rub. pag. 69. num. 89.*

*Salicaria glabra, longioribus & angustioribus foliis. Amm. rub. pag. 69. num. 88.*

**T**ota planta nitidissima est. Ex radice lignosa & perenni caules elevantur annui, recti, bipedales & rami; inferne teretes, sublignosi, dilute fuscifcentes, foliis delapsis tandem nudati; superne tetragoni, dilute virentes & foliosi; in culta planta valde numerosi & altiores. Rami axillares erecti & virgati in frutescente planta admodum elongantur. Folia infra os glaucae opulent; suntque ex angulo lanceolata, acuminata, integerrima, subsessilia, duos tresve pollices longa, nitida; ramis superioribus alternatibus exceptis, opposita reliqua omnia, ita tamen, ut interdum altero alterum paucillo altius locetur. Flores inodori & brevissime pedunculati plerumque terni singulis in foliorum axils ponuntur, spicamque formant raram subsosam & virgati. Calyx ex viridi purpurascit. Corolla cum saturata purpura rubet. Ejusdem coloris sunt filamenta longiora, antheris donata fuscis. Breviora elbescunt cum antheris flavis. Capsula oblonga, & calyce, cui includitur, paulo brevior, femina continet numerosa oblonga & parva. In Danubii insulis floret Junio & Julio. Augusto fert semine.

## TABULA OCTAVA.

*SEDUM ATRATUM*. *Linn. syl. pag. 317.*

*Sedum hexanodes. Sup. carn. 1. pag. 323.*

*Sedum caule folioso, erecto, umbellato, humillimo, foliis teretibus. Hall. hist. bot. mun. 963.*

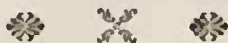
*Sedum saxatile, atreculentibus floribus. Reub. pin. 283. prodr. 132.*

*Sedum saxatile, variegato flore. Reub. pin. 283. prodr. 131.*

*Sedum minimum montanum, flore purpurascente parva, semine stellato. Sebaech. in. 6. pag. 518.*

**A**nnae plantula, ab unica vel quatuor uncias longa, radici insista fibrosa, qua aliquam saxis innascitur, florens ibidem Junio, semina perficiens Augusto. Nunc tota quanta, imprimis senescens, ex atra rubet; nunc ex adverso pallide viret; aut iterum

mix-



mixto colore tingitur. Causles sunt plures & simplices, vel caulibus similes rami de caulibus parte infima exeunt; omnes simul pro vario plantæ volumine magis minusve inverfam pyramideam referentes; glabri toti, crassi, teretes & erecti. Folia alternante atque inordinato situ cauliculos dense vestiunt, sessilia, oblonga, abruptissima, carnosâ, crassa, dorso teretiuscula, antice compressa vel concava, superne lætescentia. Flores pedunculorum propriorum ope in axillis foliorum solitarii, in extremitate caulium plus minus umbellati, locantur, erecti, corollæ donati aut pallide viridæ, aut subrubellæ, cujus petalum cum in naturali, tum in aucta magnitudine aditæ.

## TABULA NONA.

*PRENANTHES VIMINEA.* *Lin. syl. pag. 521.*

*Chondrilla saxatilis viscosa, caule cnemidophoro. Col. expt. 1. p. 238. t. 240.*

*Chondrilla viscosa, caule foliis obducto. Barb. jan. 130.*

*Chondrilla viminea viscosa. Lob. adv. 85.*

*Lactuca viscosa, caule foliis obducto. Tourne. infl. 472.*

**R**adix tenuis, fusiformis, albicans, simplicissima vel parum ramosa, semipedalis vel pedalis, primo anno folii sola profert radicalia, proxima caulem, & post maturos fructus perit. Planta lætescit, & glabra est. Folia sunt pinnaetide laciniata, pallide viridantia, radicalia & inferiora pilis raris subris adspersa, caulina sæpe verticaliter sita; lacinis acutis, subdentatis, nunc angustissimis, nunc lætis, unam duas vel tres uncias longis, & omnino multum variantibus. Folia summa sunt integerrima, & parva. Caulina autem & rames pleræque basi utrinque appendiculam demittunt oblongam cauli adnata, singulare spectaculum in caule nitido & albore exhibentem. Flores totos ramos obsident, subsessiles. Calycis cylindrici & cum purpure suffusa glauci foliola sunt ex oblongo lanceolata, acuminata, circiter decem, imbricata, exteriora breviora. Nostuli sunt quinque, flavescentes, extus interdum purpurascences. Semina sunt atra, ex angulo lanceolata, glabra, paulatim desinentia in stipitem capillarem, coronatum pappo piloso. Crescit in locis asperis. Floret Julio. Sub finem Augusti maturescunt semina.

## TABULA DECIMA.

*ALLIUM MULTIBULBOSUM.*

**S**umma cum incertitudine elegans hoc Allium stirpibus vere Austriacis adnumeratur. Jam ante plurimos annos in monte cæcio extra claustrî muros laud semel inveneram, atque nunc iterum paucis in suburbiorum locis, cum cultum in hortis sub titulo Bergzwiebel, sive Allii montani, tum in eorundem vicinia, vidi. Inter Linnæana Allia non reperio, nec inter sua videtur Hollerus habere. Tota planta odorem generis vix possidet, sapore tamen eius aliquo prædita. Bulbus solidus, albidus, cumque mediocri depressione subrotundus, circumdatur numerosis bulbilis, qui a matre per stila tenuia facileque & ultimo abrupte pendunt, membranarumque tenuissimarum upe parim cum eadem cohzrent. Hæc subole separata omni, ad duplum diminuitur bulbi volumen, nuncque ille tunc inæqualis a foris per bulbillos impressis. Folia sunt radicalia omnia, pedalia aut sesquipedalia, sescentium treve etiam uncias lita, plana, striata, acuta, ex lito ensiformia. Scapus bipedalis & teres erigitur, in umbellam terminatus densam, leviter convexam, diametri trium quatuorve pollicum. Petala albescent cum linea dorsali viridæ, funeque ovali, obtusa, & altera magis concava. Filamenta alba & petalis breviora ha-



sibus suis circa germen in unum sunt corpus coalita, line subulata sereque aequalia inter se affligunt, antheris coronata oblongis aequalibus & dilute sulphureis. Germen ex auro viret, stylo albo instructum filamentis breviori. Semina sunt angulata & atra. Floret Junio. Semina Augusto maturefcunt.

## TABULA UNDECIMA.

ARABIS TURRITA. *Linna. syst. pag. 443. Sup. carn. 2. pag. 30.*

Arabis umbrosa. *Craut. fasc. pag. 41.*

Turrina minor. *Clus. hist. CXXVI.*

Raffica sylvestris, albida flore, nuntio siliqua. *Bocc. mar. p. 81. 1. 72. Barr. ic. 353.*

**R**alix perennat, & saepe caules plures profert. Folia sunt ex lanceolato oblonga, crassiuscula, subtomentosa, pallide virentia, inaequaliter dentata, ad oras subundulata, acuta, saporis mere herbacei, radicalia & caulina insimul in longos petiolos angustata, caulina reliqua basi cordata & amplexicaulis. Caulis teres, vix angularis, subtomentosus, & plerumque simplex, floribus terminatur simul florentibus paucis, & successively elongantur in racemum frutigerum longum. Folia calycis ex viridi pallent, basi modice prominula, alterna lutiore, aut glaberrima aut rarius loco indeterminate pilis paucissimis instructa, sulco uno alterove transversa notata, line forte rugosi Linneo dista. Petala oblonga aut sunt albida, aut ochroleuca. Siliquae hirsutae, lineares, obtuse, compressae, planae, saepe incurvae, longae, & glabrae, ad hanc hanc deorsum immixtae sedantur omnes. Semina sunt fusca, plana, margine membraceo cinclia, & emarginata. Et semine non altero aetatis anno florere incipit. Figura Turrinae majoris Pitcaen optime exprimit cultam plantam, siliquas elongatas incipientem. Ab Arabi alpina multum differt. Utrum vero ab Arabi pendula Linnei recte distinguatur, doceat, qui utramque viderit. Crescit in rupestribus umbrosis, ubi flores primos expandit sub fine Aprilis. In margine etiam depinguntur caulis florere incipientis extremitas, flos separatus, ac semen.

## TABULA DUODECIMA.

SEMPERVIVUM HIRTUM. *Linna. syst. pag. 335.*

Sedum majus montanum, foliis densatis. *Rauh. pin. 283.*

Corvelon altera secunda. *Clus. hist. LXIII.*

**P**lantia haec toto hibernae convenit cum Sempervivo testudum, & maxima saepe copia crescit in montosis asperioribus locis. Folia sunt ex ovato lanceolata, acuta, carnosae, ciliis albis rigidiusculis per totum ambitum a nota, caulibus villosa, radicalia glabriora. Rosulae numerosae & adules parvae ex albis foliorum propagines emittunt glabras, tenui filo adherentes, eoque scissiline ac veluti sponte rupto declinas radicesque aduras. Caulis hirsutus, teres, foliisque testus, erigitur, sex vel plures uncias altus, superne divisus in ramos paucos potentes. His erecti insident flores, omnes sursum spectantes, singuli suffulti pedunculo brevi atque egressi ad hanc folii minoris. Characterem in illis perpetuo sequentem observavi. Calyx constat foliis sex, oblongis, acutiusculis, erectis, villosis, & crassis. Petala, quae calycem superant ad duplum, nuntio etiam sex, ex lanceolato oblonga, setosa, erecta, ochroleuca, marginibus & dorso acute proeminentes ciliati, ad apices parvi. Semina adfunt duodecim, petalis paucillo breviora, subulata, erecta, pillida, antheris donata flavis. Inter filamenta & germen quodlibet adhaeret exiguum nectarii foliolum semilunatum. Germinalia sunt sex, vel rarius septem, villosa,

inque totidem capsulas abitura. Radix simul cum caule suo perit. Floret a Jolio ad Septembriam. Pro Sempervivo globifero antea hanc plantam habueram; dumque in Enumeratione stirpium agri Vindobonensis, scripturae vitio pæproperæ, flores hexandei pro floribus hexaphyllis leguntur, confusio sic nata major fuit, quam, viso nunc Sempervivo globifero, scissilius iterum tollo. Globiferum enim corollam habet calycemque duodenis foliolis constantem, germina similiter duodecim, stamina autem quatuor & viginti; unde quum maxime solo harum partium numero a Sempervivo luto distinguunt. In tabula exhibetur planta culta, quæ major esse solet, quam sylvestris. Eadem in margine altero eandem florens cum quibusdam propaginibus suis. Tum propago novella inhzrens filo. In altero margine filios.

### TABULA DECIMA TERTIA.

- SOLDANELLA ALPINA.** *Linn. Syst. pag. 151. Scop. carn. 1. pag. 135. Conn. esp. 254. Miris. hist. 2. pag. 285. 1. 3. 1. 15. f. 8. & 9.*  
*Soldanella, Hall. hist. herb. num. 634.*  
*Soldanella alpina major & minor. Chiff. hist. 308. & 309.*  
*Soldanella alpina rotundifolia. Bauh. pin. 295.*  
*Soldanella alpina folio minus rotundo. Bauh. pin. 296.*  
*Soldanella montana. Led. ic. 602.*

**R**adix perennis folia plura premit longis terebusque petiolis insidentia, ex rotundo reniformia, firma, integerrima aut ad marginem obsolete crenata, nitida, facie saturate virentia, dorso dilutius. Scapus teres, glaber, aphyllus, erectus, a duabus ad sex uncias longus, basi purpureascentis plerumque, ad apicem umbellatim sustinet pedunculos proprios unifloros, inæquales, ut plurimum binos vel ternos, rarius solitarii, totidem foliis involucri oblongis obtusisque fissulis. Flores inodori nati. Calyx profundissime ad basin fere usque dissepitur in quinque lacinias ex angusto lanceolatas, acutiusculas, erectas & persistentes. Petalum elegans & calyce triplo longior ex tubo pillente brevi basique rotundata abit in limbum, infundibuli, tubo carentis & valde ampliat, figuram pæ se ferentem, ad medietatem fere usque inæqualiter in numerosas lacinias lineares dissectum, ex ceruleo fœtate purpureascentem vel contra eum purpura exruleascentem; qui color valde in hoc flore variat, vel in album abiisse Clusio Scheuchzeroque visus. Filamenta quinque brevissima superiori parti tubi corollæ infiguntur, geratque antheras sulphureas, erectas, polline fœtas luteo, in eam conniventes, lanceolatas, filamentis ipsis longiores, declinantes in mucronem subulatum reflexum, interne longitudinaliter dissidentes, tunc ibidem biloculares. Germen subrotundum in fundo calycis intra petali tubum hæret. Stylus filiformis corollam æquat, signate præditus simplici. Capsula ex oblongo conica, striata, unilocularis & polysperma ore decedentato hiat. Pedunculi in fructu eriguntur. Crescit in summis alpidibus, ubi floret Junio & Julio. Culta in horto Majo, in hybernaculo asservata Martio. In margine etiam delineantur corolla discissa longitudinaliter & aperta cum staminibus inhzrentibus, calyx cum pistillo, sevrina, & capsula.

### TABULA DECIMA QUARTA.

- LITHOSPERMUM PURPUREOCOERULEUM.** *Linn. Syst. pag. 145. Scop. carn. 1. pag. 123.*  
*Lithospermum caulis decumbentibus radicatis; ramis floralibus erectis. Hall. hist. herb. num. 596.*



*Lithospermum repens majus. Clus. hist. Cl. XIII.*

*Lithospermum umbellatum latifolium & angustifolium. Bocc. rar. pag. 75. tab. 40. & 41.*

*Lithospermum minus repens latifolium. Baud. pin. 258.*

*Anchusa repens Lithospermi facie, floribus extrorsis, secundum folia provenientibus. Pluk. alm. 30. t. 76. f. 2.*

**T**abula repræsentat caules duos, qui ex eadem radice nigricante lignosa & perenni plures exeunt, alterum primos flores producentem, sterilem minus alterum. Hic flores conspiciuntur veluti aggregati, qui in elongatis caulis divisi ramis postea distant ab invicem, singuli brevissime pedunculati ad folii lineas foliarum exorti, eodemque ut plurimum spectantes. Caulis sunt teretes & hispidi. Steriles primo erecti, tandem versus terram inclinantur, etiam procumbunt, atque ad extremitatem subius radiculos emittunt, terram intrantes, quibus nova suboles generatur. Folia sunt ex oblongo lanceolata, acuminata, breviter petiolata aut sessilia, integra, pilosa, alterna, aspera, luteis saepe revoluta. Calycis ad basin usque dissecti lacini sunt hispide. Corollæ elegantis, inodorate, & calyce multo longioris tubus angulatus sordide albus, aut purpurascit. Limbus patens exarileum habet colorem, postea purpurascit. Pax per quinque gibbos introitus stella alba insignitur. Semina nitida, alida, unilocularia, darque, vix unquam quatuor ad maturitatem perveniunt. Crescit in sylvestris & fruticosis. Flores Maio & Junii initio. Ad latus petalorum dissectum adpingitur.

## TABULA DECIMA QUINTA.

**PEUCEDANUM SILAUS. Linn. syl. pag. 208.**

*Peucedanum foliis triplicato-pinnatis, pinnulis nervo distinctis lanceolatis, imparibus trilobatis. Hall. hist. herb. num. 797.*

*Siler alterum pratense. Dal. pempt. 2. l. 5. c. 14.*

*Seseli scelinoides. Jacq. enum. Fendeb. pag. 227.*

*Seseli pratense. Riv. tab. 57. Grant. sile. pag. 209. tab. 6.*

*Seseli pratense Monspeliacum. Loh. n. 738.*

*Seseli pratense, Silaus forte Plinii. Baud. pin. 162.*

*Seseli primum pratense. Moris. umb. pag. 17.*

**T**ota planta glaberrima est. Radix perennis, crassa, profunde & recta descendens, vaginis villisque a foliorum præteritorum reliquiis coronatur, primo sætensis anno folia sola radicebus producens. Caulis unus akerve tripedalis ramique obsoletæ angulati ac striati maximam partem virent. Folia multiplicato-pinnata odorem citri peculiarem spissant, eumque satis fortem, & saporis gaudent ingesto & subacti. Petioli sunt subangulati & striati. Pinnulæ ex angusto lanceolæ virent, mucronatæ spinula alba exigua & innocua, longitudinis valde diversæ, interdum breviores, quam in ipsa exhibentur figura, sæpe ex adverso duplo triplove longiores, magisque tunc extenso in folio locatæ, etiam sesquipedales, hinc magis distantes ab invicem, eademmodi folii pars in margine illustratur; exterum pleræque opponuntur, & ultimæ ad basin coalescunt. Vagines foliorum ampliantur in membranam. Involucrum universale est nullum, aut foliolo absolvitur lineari unico, similibusve paucis. Partiale vero constituitur ex pluribus, lanceolato-linearibus & radiis æquantibus. Umbella universalis vixle inequalis & rima habet umbellulas plus minus decem pluviosculas. Petala ruf pallide flavescentia aut albidula & oblonga apicem simpliciter inflectunt. Antheræ sunt sulphureæ. Semina ovata aut multo oblongiora fuscescunt, hinc plana, illinc convexa & quadrilobata sive tribus striis elevatis no-





tas, quas margines laterales haud excedunt, adeoque nec alata; odoris & saporis ferme expertis. Floret Junio & Julio. Semina largitur Augusto. Crescit in pratis. Conspicitur etiam in margine folium radicale minimis pinnulis donatum, & hinc ipsum circumscriptiois angustissimæ. In margine autem opposito folii pars radicalis maximi & amplissimi ex alio individo. Deinde radios cum involacro partiali, & semen. Aucta tandem semen utrinque delineatum & flos. Icon citata Rivini mihi quidem videtur verius exprimere plantam sequentem, & vice versa; seminibus tamen exceptis, quæ singula titulis suis congruunt.

## TABULA DECIMA SEXTA.

**SELINUM CARVIFOLIA LINNÆI.** *Lin. fl. pag. 107. Roy. fl. gedan. 2. pag. 61.*

*Selinum foliis triplicato-pinnatis, pinnis latiusculis, simplicibus & trifidis. Hall. herb. num. 802. tab. 10.*

*Selinum caule alto, foliolis bifidis & trifidis. Zinn. gart. 221.*

*Selinum palustre. Grew. fusc. pag. 172. tab. 4. fig. 17*

*Laserspium selinoides. Scop. carn. 1. pag. 193.*

*Angelica tenuifolia. Riv. pent. tab. 18.*

**T**ota planta nitida est. Nota e seminibus altero demum floret anno, & porro subsequens. Radix foris fusca, intus candida, crassitie digitum minimum raro superans, semipedalis, haud molli saporis aut odoris, fibras emitte paucas crassas & longas. Caulis fere semper unicis recta assurgit, bipedalis, medulla alba farctus, pallide virens, aut simplicissimus aut uno alterove ramulo instructus, rarius ramosior, teres, simulque membranæ longitudinalibus tenuissimis, numero variis, nigris albicantibus, ad lineæ latitudinem sæpe extansibus, ubique alatus. Hæ membranæ plerumque (nec semper) ad exortum radiorum umbellæ universalis, quandoque etiam ad principium petiolorum, cessant ex abrupto, unde pedunculorum sub umbella fere crispatum Linnæus dixit. Cæterum nullius novi umbelliferæ caulium tam tenuibus fulcatum alis, ut hinc facillime dignoscatur. Folia sunt multiplicato-pinnata; petioli communi striato, in radicalibus longu & antice fulcato; in caulicis dilatato quidem, ac vix vaginante. Foliola ultima sunt ex oblongo elliptica, mucronata, apice albida, plana, quædam confluentia. Umbella universalis densa & parum convexa pro involacro habet foliolam unicam, rarissime plura, etiam omnino nullam. Partialis involvari foliola angusta numero variant a quinque ad decem. Petiola oblonga, ob apicem acutum inflexum cordata, sibi fere æqualia omnia, albent utrinque aut cum suffuso subtus aliquo robore. Stamina pallida corollam ad duplum superant. Flosculi fere omnes sunt fertiles. Seminum oblongi & fusci nucleî excurrunt in alam undique latam membranaceam magisque pallentem, & alias tres similes in dorso gerunt minutas. Floret Julio. Semina Septembri maturescant. Crescit inter frutes demissos, super quibus umbellæ eminent; rarius procul ab illis. Culta multo ramosior evadit. Ad laus sistitur radius cum involacro partiali, & semen utrinque visum; dein hujus aucti transversum diffusilla facies, auctusque flos.

## TABULA DECIMA SEPTIMA.

**LYCOPERDON CANCELLATUM.**

**C**opiosissime hunc fungum in foliis Lucusque pyri foliorum averfa parte, rarissime ipsi in petioli, crescentem quotannis vidi in ipsa non minus urbe quam in pagis vicinis. Julio mense necula ex flavo aurantioque varia folium inficit, utrinque conspicienda. Au-



gusti initio in dorso folii ex disco dictæ maculæ elevari incipit ad lineæ plus minus crassitiem substantia carnosa, intus albidæ, fuscis ferrugineis, superficie in varios veluti colliculos distincta. Tunc ex fundo substantiæ per cujuslibet colliculi apicem penetrat conus, qui sensim magis magisque accollitur ad sesquilineæ altitudinem, tandem figuræ ovatæ vel ovalis, & constans meris cancellis pallidis tenuissimis superne in eundem solidum apicem coassuetibus, intus hinc manens. Eo etiam tempore colliculi extremitas, cancellis comprehensa, patet, posseque in ipsa substantia latitantis incoctum pandit, pulvere minutissimo ferrugineo refertæ, qualis in *Lycopodium* esse solet. Lente diversimode autem hi fungi in figuris ad latus adjectis, quarum altera albicillos in duobus fungis cancellos habet, modo narrati evidentiora reddunt. Synonymum hujus fungi nos reperio.

## TABULA DECIMA OCTAVA.

**CARDUUS MOLLIS.** *Linn. syst. pag. 549. amen. acad. 4. pag. 328. Jacq. emend. Ind. pag. 276.*

*Carduus mollis primus. Clus. hist. Cl.*

*Carduus mollis, laciniato foliis. Bamb. pin. 377.*

*Cirsium molle. Scop. carn. 2. pag. 126.*

**T**ota planta moschum valde olet, eodemque odore inquinat manum contrectantis. Colles amat asperos tenuique graminæ vestitos. Floret Majo & Junio. Radix teres, semipedalis vel longior, fibrillis aucta, rarius in crura divisa, extus fuscescens, intus albidæ, saporis amaricantis, & perennans, quoniam aut unicuique caulem, aut biceps binos, rarissime plures profert, pedales aut arripedales, erectos, calamin crassos, aut virentes, aut purpurascens totos, striatos, villulos, modula alba fascios, superne per pedalem sæpe longitudinem nudos, aut uno alterove dumtaxat minimo foliolo vestitos, apicem florem semper unicuique semperque erectum sustinentes, ex arillis foliorum inferiorum rarius auctos ramulo uno alterove similiter florifero, qui tunc altius tanquam caulis succedaneus elevari solet, quando vetus caulis quocunque casu interit. Folia sunt pinnatifida, ad costam sere usque dissecta, sicie scabra & virentia, dorso incana, partim sessilia, partim decurrentia; lacinis oblongis, angustis, ad marginem undulatis & revolutis, inermibus, denticulatis vel integris. Folia in plantis nanis aliqua aut omnia plerumque sunt lanceolata & integerrima. Idem evenire solet in caulibus succedaneis, cujusmodi aliquem ad latus depingi curavi. Calyx basi valde planus & amplus ex squamis componitur numerosis lanceolatis, desinentibus in spinam innocuam, quarum exteriores quidem pallide virent, connectuntur ope villi arachnoidis, & redeuntur extremitatibus suis ita, ut inferiores ultra calycis basin propendeant; interiores autem purpurascunt, nitent & eriguntur. Corollæ, antheræ & styli saturata purpura tinguntur. Pollen albet. Semina rugosa & angulata coronantur pappo obliquo plumoso, & receptaculo piloso insident.

## TABULA DECIMA NONA.

**VIOLA MIRABILIS.** *Linn. syst. pag. 585. it. almd. edit. germ. pag. 92.*

*Viola montana latifolia, flores e radice, semina in cacumine ferens. Dill. elb. 408. tab. 303. f. 390.*

*Viola alpina, apetalos, foliis rigidis, rotundis, amplis. Rupp. jun. 289.*

**R**adix fibrosa & perennis rante multiceps evadit, plurimoque caules producit. Ceterum nec flagella emittere, nec repere videtur. Uti ex radice caules floriferi fruticorique, ita etiam una pedunculi uniflori & folia egrediuntur. Sunt hæc omnia ex sub-



rotundo cordata, bascos lobis magis coarctatis plerumque coccata, leviter obtuse-que serrata. Petioli, pedunculi & caules sunt acute triangulati ac subvillosi. Foliorum paginae utrinque glabrae. Stipulae ad foliorum caulinarum exortum adsunt lanceolatae, acutae & integrae. Hujusmodi minores etiam pedunculi habent. Flores vix odori sunt, nec omnes sibi similes. Radicales petalis gaudent, aut albidis aut ex purpureo caeruleis-que, quorum infimum purpureis semper insignium striis vidi. At vero floribus caulinis petala adsunt nulla. Cum in his, tum in illis, inveni antheras polliniferas & germina rudimento seminum referta. Sunt tamen flores radicales petaloides steriles omnes; apetaloides caulini ex adverso fertiles. In stylo discrimen constans animadverti. Petalum stylus brevior versus germen circulari incurvatione redit. Serrilium stylus ad egressum de germine angustatus inflectitur, ut sepe emarcidus in inflexionis loco videatur. Inde adscendit, apiceque denuo incurvatur. Ex figuris microscopio auctorum germinum diversitas apparet. Summo folio flos fertilibus incumbit. Rarius etiam petalis instructum florem fertilem caulinum vidi. Steriles florent solo initio Aprilis. Fertiles ab eodem tempore ad finem Maji usque. Junio dat matura semina, ovata, nitida & fuscescentia. Crescit in montibus sylvaticis.

## TABULA VIGESIMA.

CYTISUS SUPINUS. *Linn. spec. pl. 6. p. pag. 1042. Scop. carn. 2. pag. 70.*

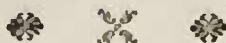
*Oron. syst. pag. 398.*

*Cytisus squinnus. Cusl. hist. 96.*

*Cytisus quintus Cusl. pueasus. Beil. hort. cyf. vern. arb. fol. 10. fig. 3.*

*Cytisus supinus, foliis incana lanugine inferne pubescentibus. Rauh. p. 390.*

Plena haec frequens reperitur in Austria & Hungariae conterminis gramineis montosis, cum asperis saxosis, & apricis, tum aliis. Caules procumbunt ferme toti, teretes, fusci, & parum divisi, qui in solo pinguiori inter gramina protendantur longius, ad duos interdum pedes. Extremam partem dense obsident folia & flores, prodeuntque una ex gemmis parvis, quae se mutant a foliolis aliquot floralibus sive bracteis subovatis simplicibusque. Caules longiores ad peristem longitudinem saepe floribus decorantur. Ex qualibet gemma flores ut plurimum gemini prodeunt, etiam singulares, rarius terni aut plures, breviter pedunculati. Rami juniores, petioli, pedunculi, & folia imprimis subtens, vestiantur villis mollibus & albicantibus, brevibus saepe & vix conspicuis. Calyx tubulosus, pallidus, & lirsatus, ore hiat bilabiato; labio inferiori integerrimo, superiore breviter bifido, ceterum longitudine aequalibus. Corollae intex vexillum est subrotundum, amplum, emarginatum, alis longius, uaque canaliculato. Filamenta omnia coalescunt in unum corpus. Flores ante murescentiam rufa tingi colore solent, erecti semper omnes calumque spectantes. In legumine oblongo, valde compresso, fusco, recto & piloso continentur semina plura nitida & fusca. Floret Majo, etiam sub finem Aprilis, & Junio elabente semina perierit. Colta in horto pubescit multo magis; atque fructuosior evadit, ramulosissima diffusissimisque; truncos acquirit diametri sesquipollicaris ligneos; asurgit in fruticem stium quatuor, octo diametra pedes aequantem; cujus rami longi numerosi & parvi extrorsum recurvantur, floribusque erectis toti dense onerati elegans tunc temporis spectaculum praebent. Solet etiam sylvestris aequae ac colta per subsequam aetatem florem unum alterumve proferre. Inferne separatim exhibentur legumen, calyx, & semen.



## TABULA VIGESIMA PRIMA.

CYTISUS AUSTRIACUS. *Lin. syst. pag. 489. Grætz. fasc. pag. 396.*Cytisus floribus capitatis; foliis ovato-oblongis; caule fruticoso. *Müll. ic. t. 117. f. 1.*Cytisus quintus. *Chaf. hist. pag. 95.*Cytisus incanus folio oblongo astriscus. *Bauh. pin. 390.*

**R**adix lignosa & perennis plures caules annuatim emittit semipedales aut sesquipedales teretes, incanos, suberectos, simplices aut ramosos. Foliola sunt ex angusto obverve lanceolata, interdum magis oblonga, setula mucronata, pallide virentia, propter villos molles albosque utramque paginam obducentes vix magis incana. Petioli antice plani villosi etiam sunt. Caules & rami terminantur foliis aliquot, quæ in capitulum colligunt flutes breviter pelunculatos & subodoratos. Ad calycis basin bractea adit lanceolata una alterave. Ipse calyx tubulosus & cum pollore magis minusve flavescens pubescit, ad oram divisus in labium superius emarginatum, & in inferius lanceolatum acuminatum indivisum & superne connivens. Corollæ luteæ vexillum amplum & emarginatum dorso pubescit. Obrusa etiam pubescit carina margine toto, præterquam ubi superne vexillum respicit. Filamenta in unum sunt coacta corpus. Legumen pilis molibus est hirsutum. Floret Julio & Augusto. Semina maturescunt Septembri. Crescit in asperis herbidis apricis Austris & Hungariis. Depicta seorsim aditant caulis frutigeri extremitas, semina, calyx, vexillum, ala, carina cum staminibus, & semina ex alio individuo angustius.

## TABULA VIGESIMA SECUNDA.

ERYSIMUM REPANDUM. *Lin. syst. pag. 441. Amen. acad. 3. pag. 415.*Erysimum ramulosissimum. *Grætz. fasc. pag. 29.*

**R**adix annua & albicans emittit caulem unicum, angulosum, erectiusculum, nunc fere simplicem, nunc vix ramulosum. Rami patentes producuntur in racemos frutigeros longissimos & raros, siliquis etiam longissimis patentissimisque onustis, quo fit, ut ramosiores plantæ habitum nanciscantur, quam ipsæ re habet. Folia ex angusto lanceolata, orgate & repando-dentata, ad æctum scaberrimula, aut sunt undulata aut plana. Flores in racemo quolibet unus alterve dumtaxat simul explicantur, petalis donati luteis, inodori & parvis. Silique pedunculis brevibus insident, funeque tetragonæ, glabræ, obtusæ, incurvæ aut rectæ. Plantæ varia altitudo est a semipede ad duos, etiam ad tres in cultis pedes. Si magis pumila est, tunc uno alterove gradere ramula solet. Tabula exhibet adulescentem plantam, ramosiores ætate evasuram. Floret inprimis a Maji initio ad Junii finem. Frequens crescit in arvis, aggeribus, inter segetes, & alibi.

## TABULA VIGESIMA TERTIA.

ERYSIMUM CHEIRANTHOIDES. *Lin. syst. pag. 441. Hall. hist. det. mem. 477.**Gerard. prov. pag. 363.*Camelina, Myagrum alterum, Thlaspi effigie. *Lob. ic. 225.*Myagrum siliqua longa. *Bauh. pin. 109.*Myagrum secundum Lobelii. *Tavern. fort. 2. pag. 538.*Myagro affinis planta, siliquis longis. *Bauh. hist. 2. pag. 894.*Turritis Leucoti folio. *Tavern. hist. 224.*



**R**edix sonus, fibrata, albida, & amicans, emittit caulem unicum, basi interdum verrucosus terram incurvatum, exterum stricte erectum, subsperum, inferne foliis delapsis nudatum & obscure purpurascens, angulatum, unum alterumve pedem altum. Folia inordinate alternantia, omnino omerosa, ex angusto lanceolata, basi attenuata, acuta, sordide virentia & subspera, sunt summa integerrima, reliqua rariter denticulata. Primi flores ex caulis adhaecum simplicis extremitate prodeunt. Elongato corymbo, rami ex summorum, tum ex subsequentiū aliquot foliorum alis, succellive enascuntur foliosi erecti & simplicissimi, ita ut in planta culta saepe tot sint rami, quod folia in caule, quorum tamen inferiores raro flores ferunt. Flores inodori & parvi calycem habent dilute flaventem, petala lutea & oblonga, stigma capitatum integrum & vix bicolle. Siliquae tetragonae & patulae sunt. Floret Junio & Julio. Semina marescunt Augusto. Crescit in coltis, ruderalis & campestribus.

## TABULA VIGESIMA QUARTA.

**NEPETA NUDA.** *Linn. syst. pag. 390.*

*Mentha cataria hispánica, olim fiderius altissima, flore albo. Benth. hyl. 3. pag. 226.*

**R**adix fibrosa & lignea perennat. Caules annui, tetragoni & glabresculi eriguntur; geniculorum margine parum incrassato; bipedales & ex ramis tandem paniculati. Folia brevibus petiolis innituntur oblonga, facie glabra, sulcus saepe ad nervos majores pubescentia, obtuse serrata, venosa, pallide sordideque virentia, caulina inferiora ad basin cordata. Rami erecti terminantur in spicas raras, compositas ex pedunculis multifloris & verticillatis locatis. Calycis pubescentis denticuli sunt aequales. Corollae albae labium superius est semibiduum. Tota planta edorem spirat gravem. Crescit rarius in locis asperis. Floret Junio & Julio.

## TABULA VIGESIMA QUINTA.

**PAPAVER DUBIUM.** *Linn. syst. pag. 360.*

*Papaver foliis hispidis pinnatis, pinnis lobatis, fructu ovato lavi. Hall. hyl. helv. num. 1065.*

*Papaver craticum, capite longissimo glabro. Tourn. infl. 258. Hall. Rupp. gen. p. 71.*

*Argemone capitulo longiore glabro. Moris hyl. 2. p. 279. t. 5. f. 14. f. 11.*

**I**n magna sit similitudine cum Papavere Rheade, a quo tamen constante differt propagatione. Duobus in primis totis discrimen absolvant. In Papavere dubio setae duriores pedunculis perpetuo adhaesce acerbior, ut, nisi oculo proxime admoto, saepe non apparent; inferne in caule rariorque magis patulae sunt; in Rheade autem molliores patent omnes. Dubium capsulas praefert oblongas, quae decem longitudine lines dum aequant, in diametro crassiore tres easdem superant rarissime. Rheades vero capsulas, multo magis subrotundis aut olivaceo ovatis, etiam angustissimae quum sunt, ad crassitatem dupla ad summum longitudo est, plerumque multo minores. Adde pro discrimine possent folia in Papavere dubio ut plurimum tenuius incisae, & petala alba. Vidi tamen etiam in cultis paucissimis indivisis petala rubra, quae Hallerus in suis plantis minus conspicuae rubra asserit. Et ipsam Papaver Rheade, in saxosis macrisque locis alimento privarum, struem hinc nam usitum, caulem unico vel paucissimis floribus albis, nec rubris, praedictum non raro invenit; ut itaque color nihil certi hic indicet. Ceterum in dubio calyx est hirsutus, caulibus ramosus, capsulae semper glaberrima, & petala apud nos ut plurimum alba cum macula.





la atropurpurea ad unguem, interdum ex integro deficiente. A Papavere Argemone Lin-  
næi diversissima planta est; punila stirpe capsularum tenuitate, etiam in his pili hirti, uti  
interdum fit, plane delicerent, facile se indicante. Floret Junio. Crescit in agris.

## TABULA VIGESIMA SEXTA.

MELITISS MELISSOPHYLLUM. *Lin. syst. pag. 402. Scop. carn. 1.*  
*pag. 421. Crantz. fasc. pag. 285.*  
Melissophyllum. *Hall. bist. bot. num. 244. Ric. mon. irr. tab. 21.*  
Melissa nostras. *Camer. her. pag. 99. tab. 30. Berl. Eyfl. vern. O. 6. fol. 7. f. 3.*  
Lamium pannonicum primum. *Claf. bist. XXXII.*  
Lamium montanum, Melisse fulvo. *Bauh. pin. 231.*

Ex radice perenni quotannis plures caules nascuntur recti, hirsuti, foliis floribusque  
conosti. Illi ovati sunt, petiolata, dentato-ferrata cum denticulorum apicibus rufes,  
villosiuscula & rugosa. Flores pedunculati aggregati plures insident axillis foliorum.  
Calyx pubescit, ori etiam corollæ labium superius externe dorsumque. Illius labia sunt  
serme æqualia longitudine, incisione inconstantia, ut superius sit aut integerrimum, aut  
bilidum, aut tantommodo crenulatum, etiam trilobatum. Labium inferius etiam quan-  
doque denticulis lateralibus auctur. Corollæ ex purpureo alboque variz sunt, nonne sa-  
turatius coloræ, nonne dilutius, sæpe etiam totæ nixæ. Antheræ didymæ, sæpeque ge-  
minæ, conniventes circa stylum, & sic mutuo occurrentes, antheras mentiuntur crucia-  
tas; quod non minus pluribus aliis ex hac classe floribus solemne est. Tota planta odore  
prædita est ingrato & forti. Floret Majo & Junio. Crescit ad margines sylvarum, & in  
fruticosis. Jam recte celeberrimus Hallerus monuit, Milleri sub hoc titulo datam speciem  
ad nostram hanc Helveticamque plantam haud pertinere; quam potius Lamii quondam spe-  
ciem repræsentare existimo.

## TABULA VIGESIMA SEPTIMA.

CARDAMINE TRIFOLIA. *Lin. syst. pag. 439. Hall. bist. bot. num. 475.*  
*Scop. carn. 1. pag. 20. Crantz. fasc. pag. 43. Lob. ic. 211.*  
Cardamine alpina prima trifolia. *Claf. bist. CXXVII.*  
Nasturtium alpinum trifolium. *Bauh. pin. 104.*

Umbrosa loca incolit, crescitque haud infrequens in sylvis, per quas ascendunt ad al-  
pes, ubi Junio floret, & semina Augusto perficit. Tota glabra est. Radix teres  
& fibrosa perennat. Ex hac cauliculus unus alterve, per summam procedens celluram  
egreditur, paulatim elongatur, & folia profert veluti radicalia pauca, inter quæ caula flo-  
rifer ascendit, aut nudus, aut folio unico versus summam partem instructus, ceterum  
teres erectus folisque ut plurimum altior. Folia ternata longis petiolis inniuntur. Fo-  
liola sunt subrotunda cum basi parumper angustata, serme sessilia, inæqualiter crenata aut  
repanata, per omnem ambitum denticulis minutis, vix oculis, ac digito facilius observan-  
dis, serrulata, una cum petiolis in averfa parte plerumque purpurascens aut totis aut  
tantum in venis. Caulis terminatur corymbo florum subumbellato. Rarius in cubini fo-  
lioli axilla etiam pedunculus pauciflorus conspicitur. Calycis foliola virecentia velde con-  
cava sunt, oraque habent tenuiores & albidæ. Petala sunt nixæ & ad margines undulata.  
Antheræ pallide favescent. Siliquæ patent. Culta floret Aprili & Majo, & evadit ce-  
spitosa.



## TABULA VIGESIMA OCTAVA.

**PIMPINELLA PUMILA.** *Lin. mant. pag. 327. Jacq. enumer. vind. pag. 227.*  
Seseli petiolis ramiferis membranaceis, oblongis, integris; foliolis linearibus, sul-  
catis, petioli longitudine. *Gerard. prov. pag. 253.*

*Apium pumilum. Cramer. fasc. 213.*

*Selinum montanum pumilum. Clus. hist. CC.*

*Selinum montanum pumilum Clusii, foliis fasciculi ante peucedani, flore albo, se-  
mine selini. Baub. hist. 3. part. 2. pag. 17.*

*Tragofelinum caule crasso, sulcato, divaricato, foliis molissimis capillaribus. Hall.  
hist. herb. num. 788.*

*Orenselinum terrae. Tabern. herb. part. 1. pag. 343.*

*Feniculum minimum patulum. Tournef. inst. 312. Seg. ver. 2. pag. 18.*

*Daucus montanus multiscido folio, selini semine. Baub. pin. 150.*

*Saxifraga montana minor, foliis peucedani. Moris. hist. 3. pag. 274.*

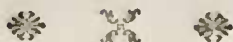
**T**ota planta glabra est. Radix magis minusve napiformis, extus nigricans, intus al-  
ba, fibris capillares, quae solum elapsi autumnali reliquiae sunt, caulem proferit uni-  
cum, & post fructus maturitatem perit. Caulis est exquisitè angulatus, striatus, erectus,  
ramosissimus, viridis aut purpurascens aut rubens, in siccioribus sesquipollicem vel tri-  
pollicem, in praesentibus laevioribus etiam pedalis vel altior. Folia, quae oritur ex pec-  
tiolo in membranam amplam integram concavam & foris purpurascens expansa, sunt  
subbipinnata; foliolis linearibus, crassis, amice sulcatis, tenuis vel binis insidentibus pec-  
tiolo communis ejusdem longitudinis. Involuerum reperio nullum. Aliae plantae fertiles  
sunt, steriles aliae. Fertiles magis parvae sunt, minus ramosae, & plerumque vident sa-  
turatius. Umbellae ratione plantarum, imprimis in sterilibus, sunt admodum numeroae, ut  
hinc totae paniculae evadant, occultenturque non raro a propriis floribus. Absque ordi-  
ne certo locantur; modo, ut fieri alias solet, radiis compositae communibus propriisque;  
modo radiis communibus destituta; in majoribus individuis etiam verticillatae. Plantae  
steriles producant meros masculos flores; fertiles autem solos hermaphroditos. In utris-  
que calycis virentis foliola sunt minima & subrotunda. Petala sunt oblonga, obtusa, fac-  
ie cum levisimo virore albida, dorso aut virescentia aut purpurascens, in principio pa-  
tentissima cum apicibus conviventibus, postea magis incurvata contrahente. Filamenta  
parva gerunt antheras sulphureas. Maribus totum pistillum deest, ut corolla pedunculo  
sive radio, nec germine, insident. Est tamen, germinis adinstar superi, intra medium  
corollae spatium illud subbifidum, quod germinum feminumque nodum maturorum veriti-  
cem coronare in umbelliferis solet. Hermaphroditus est germinis inferum, subrotundum,  
leviter compressum, stylis praeditum geminis. Pseudus sequitur subrotundus, obtusus,  
glaber, plerumque decemfolius, stylis nigris & emarcidis instructus, bipartibilis in se-  
mina hinc convexa & quadrifida cum angulis obtusissimis, illinc plana. In tabula figu-  
ra altera plantam exhibet masculum florentem. Altera frutescentem hermaphroditam.  
Quas inter lente auctus adhibet hos hermaphroditus, germinis separato deorsumque soma-  
to, ut melius conspici queat. Et semen quoque auctum utrinque proponitur. Crescit  
in collibus & montosis herbidis, tam etiam in pratis densis. Floret Maio. Semina ma-  
turescunt Julio. Ex specimen sicco, a clarissimo Jacobo Dick ex Helvetia missum, judica-  
vi, Hallerianum synonymum huc pertinere.

## TABULA VIGESIMA NONA.

**TRAGOPOGON MAJOR.**

E 2

Pri-



**P**rimo anno sola folia radicalia profert, altero caulem, eodemque post peracta semina biennis perit. Tota læscit. Radix ex tenui fusiformis albicat. Folia ex glauco virentia & striata ex basi læteolata cuspiformia evadunt, nervo dorsali pterumque cernata. In aliis ut plurimum exigua portio læne albidie habetur, quæ crasso deorsum folio in conspectum prodit. Caulis & rami teretes, erecti, nudi, & inanes, superne in pedunculatos valde incrassantur. Calyx constat foliulis fere tredecim acuminatis, petalis ad unam tertiam partem semper longior. Corollulæ striarum flavent. Anthere fuscescunt. Semina aspera passim habent albina. Floret Junio & Julio. Crescit ad margines sylvarum, ad vias, & alibi. A *Trigonopogone* pratensis judicio specie distinctum. Si non est, meretur varietas notari. Pedunculus cum calyce frutigerio nedum expanso sinitur ad marginem.

## TABULA TRIGESIMA.

**LORANTHUS EUROPÆUS.** Linn. *Syst. pag. 252. Jacq. enumer. Vindob. pag. 230. t. b. 3.*

**P**lanta fruticosa, tota dichotoma, ramosissima, diffusa, quadripedalis sæpe, & glabra, quercum foliorum ramis æque inferioribus atque summis parasitica innascitur; in Austria non tantum, sed etiam in Hungaria atque Moravia a me observata. Trunci, diametro interdum unciam superantis, huius loco radicis est. Cortex fuscus, æqualis, crassus, tuberculis a foliis delapsis magis minusve notatus, sapore præditus leviter adstringente, & æquam inmaceratione inticiens colore rubiginoso, materiem circumdat ligneam, subulidam, singilem. Ramuli ad angulum recto paulo minorem exoriantur, teretes; extenui virides, nudi, foliosi, in summitate compressi. Dichotomia fit per articulationem, quæ veluti ginglymæ est species; unde ad nodos ortumque ramulorum circuli apparent. Hæc articulatio in ramis non admodum adultis sponte solvitur in putre planta, adeo ut ramuli post paucos dies articulati decedant. Folia sunt oblonga, basi in petiolum brevem attenuata, obtusa, inæggerima vel emarginata & obtusule repanda, ad caetum pinguiscula, mediocriter crassa, opposita, post maturum fructum decidua. Ex apice ramulorum sæpe omnium ramulorum exit simplex, solitarius, a sex ad duodecim flores oppositos foliis gerens. Ad ræcem tandem delapsi utrumque huius gemina prodit fusca & bivalvis, e qua emergunt duo folia, reliquis multo mansura minora, inter quæ exit novus ramulus, in decursu duobus tribus vel unico foliorum pari ornatus. Flores, lenissima suavicolore præditi, cum aliqua flavosine virent, in aliis individuis rari steriles, in aliis omnes fertiles. Illi charactere gaudent sequenti. Perianthium est margo parvus, obtusule sexdentatus, coronans germen; quod etiam squamule insidet propriæ. Petalis sunt sex, rarissime quatuor vel quinque propter quorundam coalitionem, aut etiam septem læteolata, acutiuscula, parum concava, patentissima, germini imposita. Filamenta sex, rarissime pauciora aut plura, subulata, crassa, potentia, inferuntur ad basin petalorum, interdum lævinea. Anthere crasse, obtuse, erectæ, subgeminae, partem habent anteriorem altiore & majorem. Germen tubinatum & inferum emittit stylum subulatum, erectum, longitudinis diversæ, flagitate conspicuo nullo donatum. Pericarpium abortat. Pericarpium floribus calyx est, ut in sterili, initium persistens, tandem disperit. Perla sunt sex, oblonga, obtusa, patens, germini imposita, decidua. Filamenta sex, tenelia; quoad reliqua, ut in sterili, sed ætheris plane destituta. Pollinis etiam similis, sed longioris, stigma est obtusum & subcapitatum. Fructus, initio teres, paulatim valde evadit pyriformis, virentque; demum sub Octobris suum transit in baccam flaventem, nididam & unilocularem; figuramque adipiscitur magis subacundam, basi ipsa veluti in pedicellum attenuatum. Siliis emacidis præditæ, vel delapsis puncto nigricante verticem notat. Fructus tunc mellefcunt, pluri & spisso alido pleni, in quo nidulantur semen fo-



litarium, subovatum, foris fuscescens, intus virens, basi album, cujus apex sordide flavescens radicis futuræ novæ plantulæ est rudimentum. In tabula sistantur in vera magnitudine ramus plantæ fertilis; extremitas ramuli plantæ sterilis; racemus fructiger maturus; semen; & trunci pars discissa. Aucti exhibentur hinc flos sterilis & inde flos fertilis; cum utriusque pistillum & petaloni staminiferum. Floret Aprili & Majo.

## TABULA TRIGESIMA PRIMA.

*LINUM HIRSUTUM.* *Lin. syst. pag. 224.*

*Linum sylvestre latifolium primum. Chf. hist. 316.*

*Linum sylvestre latifolium hirsutum caeruleum. Baub. pin. 214. Moris. hist. 2. pag. 573. t. 5. l. 26. f. 5.*

**R**adix lignosa & multiceps perennat. Caules teretes, simplices, hirsuti, pedales vel bipedales, inferne saepe glabri, totique foliosi, eriguntur; abeuntes in ramos floriferos corymbosos. Folia sunt lanceolata aut ovata, acuminata, sessilia, alternantia, in summis tamen ramis opposita aliqua, margine imprimis nervisque dorsaliibus pilosa, quandoque etiam serine glabra. Flores brevissime pedunculati, non ipsis de alis foliorum, sed paulo exeunt aliis, tum ex ramorum quoque divisione. Calycis hirsuti foliola sunt lanceolata, acuminata, & corolla duplo breviora. Petala exerulea & lineata, marginibus inferne, nec tamen ipsa basi, sibi mutuo firmiter incumbentia, mentiuntur, etiam delapsa, corollam monopetalam infundibuliformem. Antherae pallent. Rudimenta steriliū staminum observare nulla potui. Germen est hirsutum. Stylus numeravi quinos. Capsula est subrotunda, glabra, decemlocularis & quinquevalvis. Non sui itaque ausus citare in synonymia *Linum hirsutum* clarissimi Scopoli, qui suæ plantæ stylos quatuor & capsulam quadrilocularem ascribit. Crescit in asperis editis locis. Floret Julio. Eadem mihi videtur hæc planta cum *Lino sylvestri latifolio secundo Cusii*, cuius, quæ habeo, speciem nulla modo ab ejusdem primo distinguere valeo. Nec floris obest color, quum etiam in nostratibus individuis aut intensior ille, aut in elbedinem vergit propius. A *Lino sylvestri flore Carniolico*, quod idem esse opinor cum *Linæi Lino viscoso*, manifeste & facillime distinguitur pilis in margine foliorum, uti in eorundem disco, simplicissimis; nec, (cujusmodi illos margo foliorum *Lini sylvestris*, non ipse discus, habet,) apice capitulo-glandulosis, primo il observante laudati modo operis clarissimo autore. Folia nostre plantæ nunc manifestius triervia sunt, nunc obscure, ut nervi ægre appareant.

## TABULA TRIGESIMA SECUNDA.

*ERICA CARNEA.* *Lin. syst. pag. 270. murr. 373. Scop. carn. 1. pag. 275.*

*Erica foliis patentibus, quaternis, acutis, caducis; corollis calyce longioribus; antheris eminentibus. Hall. hist. herb. nem. 1013.*

*Erica Coris folio nona. Chf. hist. 44.*

*Erica procumbens ternis foliis carnea. Baub. pin. 486.*

*Erica herbacea. Lin. syst. pag. 270.*

*Erica coris folio octava. Chf. hist. 44.*

*Erica procumbens herbacea. Baub. pin. 486.*

**E**legans & tota glabra densum interdum format fruticulum, radice instructa digitum crassa lignosaque, qualem in rupibus præruptis ad ripas sylvaticas torrentum inveni. Sepe tamen ipsis in sylvis montosis umbrosisque unus alterve cauleculus totam plantam ab-





solvit. Folia brevissime petiolata, linearia, acuminata, patentissima, summa magis ascendencia, crassiuscula, antice plana, subius exiguo sulco exarata, quaterna ut plurimum verticillatim ramis lentis innascuntur. Peduncululi uniflori foliorum & breves in caulibus extremis dense locantur. Flores clausi virentesque jam autumno prodeunt, integram sic hyemem peragentes, & subsequis Aprilis atque Maio demum colorantur seseque explicant, toti tunc carni sensimque saturiores, antheris etiam tunc tandem exsertis. Clusum seculus autoptam, Linæus hanc stirpem his proposuerat, Hallerus primus docuit eandem, diversa ætate spectatam. Calyx petalo ovato ad unam tertiam partem est brevior. Antheræ bifidæ & nigre extra corollam prominent. In margine tabule aucta adstant calyx, corolla, stamen, folia, solunusque transversum discissum.

## TABULA TRIGESIMA TERTIA.

CYTISUS CAPITATUS. *Simp. carn. 2. pag. 70.*

Cytisus hirsutus. *Crantz. fide. pag. 398.*

Cytisi septimi species altera. *Clus. hist. 97.*

Cytisus supinus foliis inferne & illis molli hirsutæ pubescentibus. *Rauh. pin. 390.*

β Cytisi quinti species altera. *Clus. hist. 96.*

Cytisus hirsutus major, foliis pennatis. *Rauh. pin. 390.*

Cytisus, septimo Clusii similis. *Beil. hort. Eyst. cern. arb. fol. 11. fig. 2.*

**D**ifficillima Cytisorum Austriacorum synonymia erroribus Botanicis anam pluribus dedit. Colui in horto erutos sylvestres cum obviis varietatibus. & forte omne cum certitudine majore pronuntiare de illis possum. Depingi curavi sylvestres, & quidem illo habitu, quo occurrere solent frequentius. Nec multum variare in solo natali Cytisus supinum atque austriacum vidi, nec hunc quidem cultum. Eo autem magis ludæ Cytisus hirsutus capitatus, cuius notabilem varietatem, ad margines sylvarum rarius crescentem, valde ramosum, & ad quam referri posse existimo synonyma sub β citata, fortasse postea depictam excludere una cum varietate speciosa culti Cytisi supini. Dum Cytisi supini legumina ad maturitatem jam properant, incipit medio Junio florere Cytisus capitatus, Cytiso austriaco paulo præcocior. In capitato ex radice lignosa, digitum sæpe crassa, caules oriuntur plures, fruticulosi, glabri, persistentes, procumbentes, a dimissio pede ad sesquipedem longi, aplylli & lignosi; ex quibus enascuntur rami erecti, herbacei, foliosi teretes, simplices plerumque, hirsuti, diu virentes & annui. Folia ternata, facie viridia & ferme glabra, dorso & margine hirsuta magisque pallentia, petiolis insistant pilosis. Foliola sunt obverse ovata & obtusa cum nervo medio in seculum ut plurimum producto. Ramos terminant folia dua opposita, aut etiam frondose plura, inter quæ ex ipsa rami summæ exoritur florum breviter pedunculatorum numero incerto capitulum sive umbella aliqua, sæpe densa & elegans. Sub hac ex axillis modo dictorum foliorum tandem egredi quandoque videmus ramulos foliarios breves & ipsos post mensem suis floribus onerandos. Nulli autem per vires sparsi flores, ut in Cytiso supino, jam moxente Clusio, conspicuntur. Ab austriaco capitatus discriminatur sulus haud adeo incans, iisque multo latioribus, & caulibus ipsis non ita erectis. Cum utroque flore convenit. Calyx aut pallide cum virore aliquo aut magis sanguine flavet, superne etiam simul purpureus, ad basin stipula anguste lanceolata sulcitur, pilis molibus albisque hirsutus est, & rubo gaudet dilabato; labio superiore bifide emarginato latissimo, inferiori bidentato. Corolla lutea cum vexillo ampliori, qualis in austriaco, ætate rufum colorem induit. Filamenta omnia in unum corpus coalescunt. Legumen oblongum, acutum, compressum, nigrum, pilis molibus albis longisque vestitum, semina continet octo vel pauciora, nitidissima, pallide fusca, subovata vel magis subrotunda, & parum compressa. Crescit in

mon.





montosis sylvaticis, in herbidis apricis, ad margines sylvarum, aliisque in locis. Adest in tabulae margine fontinitas caulibus fructigeri; cum semine.

## TABULA TRIGESIMA QUARTA.

VICIA PANNONICA. *Crantz. fusc. 393.*

Vicia sylvestris alba flore. *Chuf. hyst. CCXXXV.*

Vicia sylvestris hirsuta, siliqua incana. *Bauh. pin. 345.*

**P**ro Vicia lutea varietate hanc olim habueram. Comparatam nunc cum Vicia lutea hybridaque, quarum specimina plura, cum culta, tam sylvestria examinavi, vere diversam invenio, adeo quidem ut vel primo intuitu facillime distingui queant. Pannonica hinc a duabus memoratis discriminatur pedunculis bifloris aut trifloris omnibus, ut rarissime unifloris occurrant, quales ex adverso in lutea hybridaque videri adesse perperam, dum nec in horto nostro cultura hic quidquam mutavit. Differt etiam ab iisdem integritate constante omnium stipularum. Follis ab hybrida saepe neutiquam dignoscitur. Reliqua discrimina ad Horti Vindobonensis tabulam centesimam & quadregesimam sextam proponuntur. Nostra plantae radix fibrosa perennat, & plerumque est multiceps. Inter segetes caules bipedales eriguntur, seminei clavicularis ad segetum culmos, eujusmodi caulibus depictos sistitur. In arvis restitilibus & praesentibus siccioribus, ubi notabili interdum copia crescentem villi, breviores magnam partem praecumbunt, tandemque adscedunt, hic ut plurimum pilosiores. Sunt vero caules angulati, pubescentes aut glabriusculi, simplices vel ramosi. Foliolorum costa desinit in claviculam, saepe purpurascens, & utrinque locat foliola septem, octo vel novem, crebrius alternantia quam opposita, oblonga aut elliptica, utrinque pilis sericis magis minusve dense vestita, aut obtusa integraque, aut retusa, semper cum nervo medio in fetulam eminentem. Stipulae integerrimae, lanceolatae, & acuminatae, subtus notari solent macula fusca, rarissime desiderata. Ex pedunculis communibus brevissimis flores bini vel terni praependunt. Quadrifloros tamen etiam vidi, uniflorosque, sed vix ita infrequentes. Calycis hirsuti & ochroleuci aut pallentis eam suffusa rubedine dentes sunt setacei. Corollae albae vexillum dactis hirsutum & fuscescens, antice per venas fuscis variegatum, latera habet reflexa, & ungueum amplum & canaliculatum. Carina inferne pallet cum virore, superne magis fiedet. Stamina sunt in unum corpus coacta. Legumina oblonga, acuminata, nigricantia pilisque vestita albidis continent semina quinque vel pauciora, subrotunda, ex atro fusca eam hilo cinereo. Floret imprimis Junio. Semina Julio maturefcunt.

## TABULA TRIGESIMA QUINTA.

SCORZONERA PURPUREA. *Lam. fyst. pag. 519. Scop. carn. 2. pag. 96. tab. 46.*

Scorzonera caule ramoso tereti, foliis linearibus acuminatis, calycibus obtusiusculis.

*Gmel. fib. 2. pag. 7. 1. 2.?*

Scorzonera angustifolia elatior pannonica quarta. *Chuf. hyst. CCXXXIX.*

Scorzonera angustifolia subcaerulea. *Bauh. pin. 275.*

Scorzonera sylvestris, foliis angustis, flore caeruleo. *Montz. pug. 1. 1. f. 1.*

**R**adix furis nigricans, intus albidus, in caput fetosum abit, ex quo caulis assurgit sesquipedalis, tenuis, teres, glaber, foliosus, parum ramosus. Folia sunt linearia, acuta, integerrima, glabra, connivendo canaliculata, rarissime plana. Calycum squamae



infanz sunt acutæ, reliquæ obtusiores. Corollæ petala apice angustantur, ut hinc denticuli vix appareant. Colorem habent ex cæruleo dilutissime purpurascens. Odorem spirant lenem græmque, quem Clusius comparat pastillis e Benzoino confectis. Tota planta lacte glutinoso turget. Crescit in prætenribus montanis. Floret Aprilis & Maio.

## TABULA TRIGESIMA SEXTA.

SCORZONERA HUMILIS. *Linn. syst. pag. 519. Scop. carn. 2. pag. 95.*

Scorzonera caule nudo, unifloro; foliis lanceolatis. *Hall. hist. num. 10.*

Scorzonera humilis latifolia pannonica. *Clus. hist. CXXXVIII.*

Scorzonera humilis latifolia nervosa. *Barb. sim. 175.*

**E**x radice longa, calamus vel etiam pollicem crassa, & perennante, oculis exsurgit unus alterve palmaris aut pedalis, florem sustinens unicum, foliis brevioribus paucis vestitus, fistulosus, stipatus foliis radicalibus pluribus ad longitudinalem plus minus eandem productis. Hæc ex glauco virent; utrinque attenuantur; pleræque connivent, & margines habent undulatos; nervis longitudinalibus numero incertis gaudent; latitudine admodum variant in diversis, vel ipsis eum iisdem in individuis, ut dentur latissimo in iconæ depicto folio latiora, vel alia ex adverso plane linearia. Radix ætate multiceps evadit, & ex foliorum destitutorum nervosis reliquiis factam gerit coronam setaceam. Calycis squamæ apice fuscescunt. Petala lineata sulphurei sunt coloris. Tota planta scætet lacte glutinoso candido, ad ætrem statum colorem antraciacum inducit. Floret Aprilis. Reperitur in collibus saxosis & asperis. Nunc cum illustrissimo Hallero existimo, hanc Scorzoneram ab alia humili angustifolia pannonica Clusii tertia non differre speciem, sed esse plane eandem plantam, folia tunc omnia angustissima gerentem.

## TABULA TRIGESIMA SEPTIMA.

ALYSSUM MONTANUM. *Linn. syst. pag. 436. Jacq. enum. vindob. pag. 258.*

*Gmel. sib. 3. p. 250.*

Alyssum subfruticosum, foliis ellipticis scabris. *Hall. hist. belg. num. 492.*

Alysson. *Cam. epist. pag. 558. n. 2.*

Alysson montanum. *Scop. carn. 2. pag. 14.*

Clypeola montana. *Cronq. fast. pag. 19.*

Thlaspi incanum montanum luteum. *Barb. prod. 49.*

Thlaspi fixarile incanum luteum serpilli folio minus. *Barb. pin. 107.*

Thlaspi thymi folio, utriculo subrotundo mucronato, hispanicum. *Barr. ic. 807.*

Thlaspi montanum luteum. *Barb. hist. 2. p. 928.*

Jonitlaspi luteo flore, incanum, discoides, umbellatum, montanum. *Ol. cæstr. pag. 180. & 181.*

**R**adix perennis & multiceps plures emittit cauliculos, basi decumbentes, hinc adscendentes, incanos, foliosus, simplices. Folia sunt obverse lanceolata, acutiuscula, crassa, incana, integra, inferne attenuata, sparsa, numerosa, semipollicaria, vestita utrinque tomento, quod constat ex stellulis plurimis, quæ unice veluti efficiunt tenuissimam & albidam, qua totum folium obducitur, nisi ex aucti figura folii patet. Flores corymbosi propriis insident pedunculis; calyce instructi caduco, pallide flavescente, scabriusculo; petalis luteis, emarginatis. Filamenta semper aliqua squamam emittunt magis minusve tridentatam, e cuius dorso versus latus egredi videntur. Huiusmodi auctum sta-

men



men etiam exhibetur. Silicula orbiculata & stylo acuminata, utrinque unum alterumve semen includit. Crescit in rupibus. Floret Majo.

## TABULA TRIGESIMA OCTAVA.

ASTRAGALUS ONOBRYCHIS. *Linn. syst. pag. 499. Scop. carn. 2. pag. 77.*

*Crantz. syst. pag. 415.*

Astragalus caule suberecto, ramoso, foliis linearibus, sericeis, vexillis longissimis,

*Hall. kyst. herb. nem. 412.*

Onobrychis purpureo flore. *Clus. sum. pag. 751.*

Onobrychis prima. *Clus. hist. CCXXXVIII.*

Onobrychis spicata, flore purpureo. *Bamb. pin. 350.*

Ex radice lignosa, perenni & multiplice plures produnt caules, basi sublignosi saepe etiam perennantes, exterum herbacei, ramosi, duri, teretes, substriati, brevissimo & saepe vix conspicuo villo hirsuti, pedales vel bipedales, ferme tori procombentes, extemitubus florentibus erectis. Folia sunt pinnata ex foliolis utrinque a septem ad quindecim cum impari, oblongis, acutis, margine & subtus imprimis sericeo brevique villo obductis, saepe parum conniventibus, inferioribus pollicaribus, supremis plerumque angustissimis. Stipulae foliis adstant lanceolatae, acuminatae & integerrimae. Rami & caules elongantur in pedunculos nudos longosque, apice flores plurimos in spicam congestos locantes, in fructu ad tres quatuorve uncias productam. Calyx villosus perparvum plus minus, & denticulus superiores habet gradatim breviores. Corolla ex violaceo purpureo vexillum est calyce triplo vel quadruplo longius, alis duplo, figura oblonga, vix emarginatum, lacinibus reflexis, obovatis. Alae unguibus insunt tenuibus & longis. Carina parvillo brevior & obtusa figuram ferme alarum habet. Stamina sunt diadelphea. Germen subulatum in stylum abiit glabrum stigmate obtuso terminatum. Legumen oblongum, acuminatum, hirsutum, ex integro biloculare, suscescens, ex altera parte fuscatum, semina continet pauca, nitida, quae una cum legumine utrinque confecto & flore separatim videntur. In herbidis & praesentibus asperioribus pallum & copiose occurrit. Floret totam aestatem. Semina maturescunt Septembri.

## TABULA TRIGESIMA NONA.

OROBUS PANNONICUS. *Kram. elench. pag. 213. Jacq. enum. vaudab. p. 128.*

Orobus pannonicus terrens. *Clus. hist. CCXXXI.*

Orobus austriacus. *Crantz. syst. pag. 374. tab. 1. fig. 1.*

Tota planta glabra est. Radix perennans constat tuberibus oblongis, teretibus, in fibras desinentibus, fibrillas alias etiam emittentibus, extus fuscis, intus albis carnosos & subulculosos. Quorumvis caedici bulbus novus superne accedere videtur, tunc tenuior magisque albicans. Caulis subtriangularis erigitur. Stipulae sunt ex angusto lanceolatae, acuminatae, & basi semisagittatae. Petioli carinati terminantur seta subulata brevique, sustinentes inferiores semper par foliolorum unicum, superiores plerumque pora duo, summi saepe iterum unicum, ita ut in quibusdam foliis non raro foliolam inaequalem conspicuam. Sunt autem foliola lineari-lanceolata, acuminata, carinata, obscure trinervia, ascendencia; interdum duplo breviora ac latiora quam sunt depressa. Flores modori nutantesque numero incerto pauci & racemose locantur in pedunculis communibus axillaribus, solitariis, triangularibus, erectis, longitudine foliorum, aut unico in eadem



planta aut prociis. Calyx cum virore purpureo. Corolla albet cum vexilli parte aliqua interdum subrubente. Vexilli unguis brevissimus reliquorum petalorum ungues amplectitur. Aliz, carina multo longiores, superne connivent, inferne patent. Filamenta ferme connata sunt in unum corpus, decimo tamen facile separabili. Legumina sunt glabra, & suberecta. Floret Majo & Junio. Crescit præcipue in pratis. An eadem sit hæc planta cum Orobo in Gmelini Floræ Sibiricæ volumine quarto tab. V. delineato, non auctim decidere. Etiam sui varietates, quas la nostratibus individuis observamus, angustifolia atque latifolia occurrunt. Sed flores suæ plantæ vir celeberrimus purpureos tribuit. Luteus illustris Linnæus dicit flores Orobi angustifolii sui. Effertne sic color constanter diversos floribus ejusdem plantæ in tribus diversis regionibus?

## TABULA QUADRAGESIMA.

TRIFOLIUM OCHROLEUCUM. *Linn. syst. part. 3. pag. 233.*

Trifolium caule recto, foliis hirsutis, supremis conjugatis, spicis oblongis. *Hall. hist. helv. num. 378.*

Trifolium caule hirsuto scabro, foliis molibus integerrimis, spicis subvillosis ochroleucis. *La Cépède. idg. pag. 2.*

Trifolium album *β. Crantz. fasc. pag. 409.*

**R**adix perennis caules plerumque paucos prodegit erectos, hirsutos, teretes, pedem aut sesquipedem longos, aut simplicissimos & unilobos, aut uno alterove ramulo ex superiorum foliorum alis suctos. Petiolorum membranaceæ bases, hirsutæ & nervosæ terminantur utrinque in acumen. Foliola sunt hirsuta, mollia, integerrima, obtusa, infima subradicalia ovata vel etiam obverse cordata, reliqua oblonga, summa angustiora. Cauleni ramosque terminant folia duo opposita & sessilia, quorum alterum majus est, & a quibus pauciper distat spica, in principio subrotunda, postea magis ovata, odoris herbaei. Calycis hirsuti dentibus quatuor æqualibus infimus duplo longior est. Corollæ ochroleucæ & monopetalæ rubus longus & tenuis excurrit in vexillum ex lanceolato oblongum, alis & carina æqualibus multo longius. Aliz sunt oblongæ. Hec etiam est oblonga obtusa & concava. Crescit in pratis silvaticis. Floret Junio & Julio. Corolla monopetala a Trifolio montano, cui eadem tetrapetala est, aliisque momentis facillime distinguitur.

## TABULA QUADRAGESIMA PRIMA.

AGARICUS PSEUDOBOLETUS.

**M**ense Junio in silvula Gatterholz truncarum solo tenuis quercus putrida stipiti innascentem inveni hunc fungum. Atque aderant specimina plura. Agarici quercini varietatem si quis esse pretendat, meretur non minus adnotari varietas hæc insignis. Oblongos, firmos, satiusque duros, ex basi latiuscula & inæquali assurgebat in collum longum, circa medietatem parum angustatum, hinc iterum paulatim latescens in caput obtusissimum & obsolete triangulare, cujus superficies lente vitrea spectata exhibebat stridorem spiralem, qualis in epidermide palpeæ digitorum conspicitur, oculis nodis obscure tantum observandam. Hæc erat eleganter ferruginei coloris, qui ascendendo per collum, sensim diluitor, tandem sub capite in sulphureum mutabatur. Et per omnem hanc partem totus fungus admodum nitescit, ac si vernice densa fuisset illuminatus; quo carebat nitore pallescens caput. In collisuperio & parte infra caput, in altero dumtaxat fungi latere, potius aderant valde confusci, Boleti characterem mentientes; at vero qui oculo armato refe-

re-





rebat ex arte Agarici quercini labyrinthiformem fabricam, hic solummodo superficialem, nec penetrantem fungi substantiam. Caro fungi erat pallide fusca, ex coriaceo lignea, homogenea, dura, compressioni cedens parum, sed retinens se, secanti cultro resistens adinstar suberis. In exsiccato fungo color nitorque persisterunt. Quae in leone adsunt radicales fibrosae, ad basin fungo indurantes, non sunt de ipso fungo, sed de aliis plantis, basin fungi permeantes. Hinc atque illinc depellus silitur.

## TABULA QUADRAGESIMA SECUNDA ET TERTIA.

CARDUUS CANUS. *Lim. hst. pag. 529. mont. pag. 108.*

*Carduus tuberosus. Jacq. vind. pag. 289.*

*Cirsium tomentosum, radice bulbosa. Bamb. hst. 3. pag. 44.*

*Cirsium montanum maximum. Rej. hst. 305.*

In pratis humidis copiose crescit, Augusto & Septembri florens, Carduo rivulari, magis praecoci, in iisdem saepe locis succedens. Radix perennans constat tuberibus pluribus fusiformibus, aggregatis, caulium vel & digitorum crassis, duos tresve vel plures uncias longis, in fibrillum tenuem terminatis, carnosis, insipidis, foris fuscescentibus, intus albidis. Caulis foliarius, inermis, teres, striatus & villos arachnoideo pauco vestitus erigitur. Folia, cum radicalia, cum caulina, sunt ex lanceolato oblonga, utrinque villos etiam arachnoideo cana; hoc pauco amoto in prona parte glabra, in averfa pilis brevissimis subspera; mollia nec rigida; ad oras ciliis spinosis frequentibus & lanuginis armata. Superiora sessilia sunt; inferiora decurrunt per caulium. Flores foliarii & suberecti caulium & ramos (si qui adsunt,) terminant. Calycis glabri & glutinosi foliola virentia dorso elevantur in gibbum glandulosum magis pallidum, abeuntque in exiguum neuroneum nigricantem. Corollae purpureae sunt. Semina nitida pappum gerunt plumosum. Admodum haec planta varia, nunc sesquipedalis vel paulo altior, & uniloba vel cunnino pauciora; nunc iterum humior sere altitudine & ramosa. Caule viridi praedita, aut purpureascente. Folia subintegris, & magis minusve profunde ferratis, aut etiam pinnatide sinuatis unilobis, cuiusmodi folium ex planta maiore in tabula quadragesima non coloratum additur. Villos magis vel minus conspicuo; aliisque momentis. Hinc duplici in tabula exhibendam curavi; primo sicie illa, qua saepius sylvestris occurrere solet; tum maiore, qua sylvestris rarius, culta semper conspicitur.

## TABULA QUADRAGESIMA QUARTA.

ADONIS APENNINA. *Lim. hst. pag. 377.*

*Adonis Helleborus. Gratz. fess. pag. 110.*

*Picodolleborus niger. Clus. hst. pag. 333.*

*Helleborus niger ferulaceus, caule geniculato, floce magno tulipae minoris instar.*

*Gratz. pag. tab. 3. f. 1.*

Crescit elegans planta in montibus secioribus & gramineis, cum apricis, tum sylvaticis, saepe magna copia; ubi floret Aprili & Majo, dans Jasio semina matura. Radix rari-  
te multiceps nigricans & perennis augetur fibris cernibus, semipedalibus, exas atris, in-  
tos albicantibus, indivisis, numerosisque. Caules annui atque herbacei eriguntur, basi  
vaginis membranaceis inclusi communibus plerumque gemini, compressi plus minus, in  
ramos unilobos duos tresve divisi, serme glabri toti, quadrunciales aut sesquipediales. Sa-  
pe ramis sterilibus post florescentiam caules augetur, ultra fructigerus esse ferri solitis, in



ipsa planta florentem interdum jam praesentes. Folia multifida, tenuiter divisa, plana, acuta, linearia, glabra, sessilia, ad basin usque ita distincta, ut videantur esse plura eodem loco exorta. Floris ferme inodori calyx constat semper foliis quinque concavis, foris pubescentibus & ex fusco purpureis, obtusis. Corolla componitur ex binis petalorum ordinibus, externorum latiorum octo, internorum novem; quorum petalorum numerum inveniri frequentiore, nec tamen perpetuum. Pauciora tamen quam septemdecim in universum petala, rarissime observari; plura autem saepius, vel ad viginti quatuor usque. Sunt vero illa ex angusto obverse lanceolata, obtusa, lineata, apice inaequaliter serrata, calyce ferme duplo longiora, intus eleganter flava, extus virore simul purpurascens perfusa. Semina sunt lutea. Receptaculum ex ovato oblongum & asperum semina in capiculum subovatum colligit plurima, obverse ovata, angulata, obtusissima, rugosa, villosa, & mucrone inflexo in apice ad latus superius munita. Celeberrimi Linnaei assensu haec planta est ipsius Adonis apennina. Duodecim tantum petala in hac Austria, vel in sexcentis de industria examinatis indivisis, non potui invenire unquam; nec potui magis vir nobilissimus a Mygind, nec plures alii. Totidem Linnaeus petala Adonidis tribuit vernali; nec plura clarissimus Scopoli; illustris Hallerus duodecim & ultra. An itaque vere distinctae plantae sint, videant illi, quibus utramque comparare posse datur. Nos alium in Austria, quod sciam, non habemus.

## TABULA QUADRAGESIMA QUINTA.

ORCHIS PALLENS. *Lin. mant. pag. 292.*

Orchis radicibus subrotundis, petalis galea linearis, labello trifido (in statu icturno quadrifido) integerrimo. *Hell. hist. bot. num. 1281. tab. 30.*

Orchis bulbosi, floribus flavescentibus. *Seguier. terr. 3. pag. 247.*

A summis Botaniciis Hallero atque Seguiero descripta prolixè est, ut ulteriore descriptione supersedere omnino possem. Ne tamen icon adumbratione careat aliqua, pauca haec addo. Aprili & initio Maji flores, in collibus herbidis crescens, ex quibus eruta prima specimina vidi allata a viro eruditissimo Valentino Reusati, Medicinæ Doctore. Bulbi sunt subrotundi. Folia longitudine quatuor, unicum latitudine unciam aequant, nitida, immacolata, sublineata, acuta, superis amariicantis & ingratis, terminanturque in basin longam vaginantem, pergentem ad usque radicem, scapumque arctissime amplexantem, ut internorum ferme aliam dici queat. Scapus semipedalis spicam fert raram & fescunciatam. Flores odore perfecte referunt sambucinos, ut fortissem, bractea suffulti singuli flavescente & longitudine germinis. Petala sunt sulphurea & ovata, quorum extrema duo retrosum erecta & acutiuscula notanter lincis tribus virentibus; tria interiora magis obtusa in cucullum connivent, lineola virente non minus insignita lateraliter unico, supremum vero paulo laevius ternis. Labellum propendet amplum, magis intente flavum, trifidum, leviter convexum, lacinia intermedia duplo latiore & emarginata, nec exterum dentata, nec maculata, in cujus fauce nullos omnino villos detego. Antheræ flavae. Cornu obtusissimum, rarius emarginatum, & labelli circiter longitudine, sursum incurvatum. In Halleriana tabula floris integri duplex figura exhibetur. Scilicet in mea floris petalis avulsis, ut faux in conspectum veniat. Fructus sunt oblongi, striati & pollicares.

## TABULA QUADRAGESIMA SEXTA.

SCANDIX INFESTA. *Lin. syst. pag. 732. Willd. obs. pag. 34.*

Re.

**R**adix annua, dura, sublignosa, tenuis, ramosa, alba, daucique sapore aliquo prædita, caulem gignit solitarium, teretem, semipedalem vel tripedalem, striatum, scabruſculum nec tamen pilosum, jam ipſo in exortu ramos horizontales emittentem, modo erectum magis, modo in ramos patentes longosque totum diffuſum. Folia ſunt pinnata ex ſiliolis quinis vel ternis; æque hæc ſiliola in plantis maioribus modo ſimiliter ſunt pinnata, modo pinnatide tantum & inæqualiter incifa; circumſcriptione autem ovata vel lanceolata, plana, utrinque ob pilos minutos & vix conſpicuos ſubhiſſuta & ſcabriſcula, ſordide virentia, in ſenſcente planta ſæpe ex ſuſco ſanguinea. Involucrum univerſale adeſt uniſolium ac minutum; interdum nullum. Radia ſunt a tribus ad novem. Involucra partialis ſiliola parva ſunt quatuor vel quinque. Umbellulæ partiales ſunt valde denſæ, hemiſphæricæ, & valde convexæ, ut non raro conij baſin exprimant. Flores albi & inoduri petala habent propter incurvatum apicem cordata, exteriores extrema multo ampliora, qui pauci ubi piſtilli abſentiam abſorbant. Interdum petala interiora bina mentiuntur petalum unicum ad baſin uſque biſidum ſine apice inflexo; quia in his tunc apex inflexus eſt in exteriori latere, & lobo alteri ſerme deſiciente, lobus præſens recta tendit deorſum; unde corollam quis credere tetrapetalam poſſet. Antheræ purpuraſcunt. Semina ſunt oblonga, obtuſa, ſuſca, & hiſpidis leviterque uncinatis munita ſetis, quarum extimæ in ſeminiſibus fruſtulum exteriorum ſunt longæ, reliquæ breviffimæ. Floret Julio & Auguſto, ſemina ſerens Septembri. Creſcit in agris, & ad ſutricia ac margines ſylvarum. Repræſentat tabula plantam ſtaturæ mediocriſ florentem; & maioris plantæ ramulum abſciſſum cum umbella fruſtigera nolum natura; tum florem radiantem auctum; tandem unius ejusdemque fruſtus exterioris bina ſemina in volumine æque naturali quam aucto.

## TABULA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

**RIBES ALPINUM.** *Lin. ſyſt. pag. 184.*

Ribes interme, floribus planis, bracteis ſorum longitudine. *Hall. hyl. helv. nem. 817.*

Ribes vulgariſ, dulci fruſtu. *Cluſ. hyl. 119.*

Ribes montana altera. *Bauh. pin. 162.*

Ribes minor, fruſtu rubro. *Beſt. hort. cyſt. arb. vern. fol. 14. fig. 1.*

Ribes ſylveſtre. *Camer. hort. pag. 141.*

Ribes alpinuſ dulcis. *Bauh. hyl. 2. pag. 98.*

Groſſularia vulgariſ, fruſtu dulci. *Bauh. pin. 455. Mapp. alr. pag. 139.*

**H**abitu proxime accedit ad Ribes rubrum; diverſum tamen ab hoc ſolis magis lucidis, ſavotius virentibus, dorſo ſerme glabris, & facie ſubpilofiſ; cum aliis etiam momentis, quæ ex deſcriptione patebunt. Atque hoc quidem quam maxime pro diſcrimine facere, ſi obſervatio perpetua eſt, exiſtim, quod larvæ Phalænæ groſſulariæ, quotannis ex integro deſtantes ſepem horti noſtri Botanici quandam ex Ribes rubro conſtitam, ne ſolium quidem ledant ullum Ribes alpini, priori proxime adſtantis. Totus frutex eſt inermis. Petioli ſæpe pilis longiſculis ac raris obſidentur. Flores locantur bini vel terni, vel numeroſiores, rariſ ſolitarii, in pedunculo communi racemoſi, brevi, erecto, & nec fruſtigero quidem vere pendulo, prodeunte ex gemmula ad latera ramuli novelli, ita ut præcociores florent ante ſoliorum plenum incrementum. Quilibet ſtus proprio breviffimo innititur pedunculo, qui ſuſtinetur bractea membranacea, pallente, late lanceolata, acuminata, concava, erecta, & longitudine ipſius ſoris. Calycis lacinie ſubrotundæ ſubſtaveſcunt, & valde patent, interdum numero luxuriantes ſeno vel ſeptenario. Petala omnium minima & duplo latiora quam longa ſtarent. Bacca rubra, ſine omni acore dulcis, ſatua, & ſubglutinofa, continet ſemina pauca, a binis ad ſena. Creſcit in fruticetiſ montioſis, ubi flores Aprili, fruſtus maturos proſere Julio, utroſque ſerius in ſubalpiniſ.



Rarum vili alium fruticem, eodem tempore eodemque loco florentem, in quo se-  
quens a peiori observavi discrimen, dum reliqua contrahant omnia, quare etiam ad ean-  
dem illum speciem reduco. In hoc flores sunt paulo majores magisque plani, perianthii  
lacinii, dum marcescere incipiunt, reflexis. Etiam stylus adfit, carent omnino germi-  
ne, cujus vestigium detegere nec lenie usus valui. Nullo etiam anno in hunc frutici-  
bus fructum vidi, dum una cum bracteis flores decidunt brevi omnes. Recenti almodum  
erecti unam duasve uncias longitudine æquant, ubi flores numero vicinos vel tricenos den-  
seque positos spicam tetentem referentes. Calycis lacinia aliqua semper summum floris por-  
tem occupat, cui opponuntur infimæ duæ; atque sub harum divisione ascendens bractea  
longior & calyci concolor, non in ligulam extra racemum prominens & antroforum intus  
clausum, sic præ se ferens lacinie cujusdam calycinis longioris imaginem. In horum intro-  
ductus hic frutex, crescensque ad latus prioris, sterilis manet; dum ille fructus largitur  
quotannis. Figura prima fruticis sterilis ramum exhibet florentem. Altera hujus florem  
vitrea lente autum, ut petala prodeant, quæ ob parvitatem nudis oculis ægre agnoscuntur,  
hinc in ramo omissa. Tertia florentem fecundam sistit, eodemque fructibus maturis  
ornatum quartæ.

## TABULA QUADRAGESIMA OCTAVA.

RANUNCULUS FALCATUS. *Linn. hyl. pag. 380.*

Ranunculus testiculatus. *Crantz. syst. pag. 119.*

Ranunculus alopecuroides. *Ajagæ foliis. Bocc. sc. 28.*

Ranunculus ceratophyllus, feminibus falcatis in spicam adactis. *Meris. hyl. 1. pag. 440. f. 4. 1. 28. f. 23.*

Melampyrum luteum minimum. *Bauh. pin. 234.*

Melampyrum perpusillum luteum. *Lob. ic. 37.*

Plantula trimestris, tota subincana & hirsutula, pusilla, interdum vix uncialis, ad sum-  
mum quadruncialis, ex radice tenui fibrosa albidæque folia promittit ex longiusculo &  
plano petiolo varie multibida, laciniiis omnibus sublinearibus planis & obtusifolius. Pri-  
ma duo plantulæ folia sunt tamen lanceolata & integerrima. Scapi aphylli, plerumque  
plures, uniflori & suberecti folia ut plurimum superant. Calyx erigitur. Petala lutea  
maculam vix manifestam ad unguein gerunt, ex ovato oblonga, rarius expansa, et ple-  
rumque erecta, in gemmine celeriter incrementum diu adhuc persistens emarcida. Hoc sub-  
rotundum retinet quandoque formam suam in individuis valde pusillis aut in scapis tardia-  
ribus, plerumque autem excrevit in fructum oblongum, ratione plantulæ maximam,  
constantem fuscis tribus triangularibus, superne bifidis, dorso seu inferne emittentibus pro-  
cessum falciformem acuminatum & horizontaliter porrectum, a quibus processibus fructus  
spinosis evadit. Floret Aprilis & initio Maji. Sub finem Junii raro vestigium plantulæ  
superest. Aggeres, arva & rudera incolit.

## TABULA QUADRAGESIMA NONA.

EUONYMUS VERRUCOSUS. *Scop. carn. 1. pag. 166.*

Euonymus tenuifolius. *Linn. spec. pl. pag. 286.*

Euonymus secundus. *Clus. hyl. 57.*

Euonymus flore phœniceo. *Bauh. hyl. 1. part. 2. pag. 203.*

Euonymus granis nigris. *Bauh. pin. 438.*

Euonymus pannonicus. *Tabern. herb. part. 3. p. 754.*



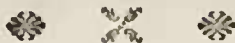


Optime clarissimus Scopoli tres *Euonymos*, in Austria ac finitimis provinciis obvios, Linto pro varietatibus habitus, Clusi aliorumque sententiam secutus, in tres distinctissimas species separavit, quas inter hae facillime se distinguit ramis verrucosis & seminibus atris; illae ramis glabris dignoscuntur ab invicem capsulis in vulgari obtusis, in latifolio in marginem acutum excurrentibus, aliisque insuper momentis. Noster autem hic occurrit sub fruticis diffusae forma bi- vel tricubitalis, aut etiam sub forma arbusculae decempedalis, trunco brachiali. Rami sunt teretes, saepius oppositi; juniores virent cum maculis subovalibus ex fusco flavescenlibus, totidem veluti guttis gummosis induratis adspersi. Hae maculae in adolescentibus ramis in verrucas elevantur fuscas aut nigricantes duras persistentes corticemque valde exasperantes. Folia sunt pollicaria, interdum bipollicaria, late lanceolata, glaberrima, opposita, acuta, serrulata, breviter petiolata. Pedunculi filiformes & exillares ut plurimum sustinent flores duos treve, rarius per dichotomiam diviti plures. Flores omnes sunt tetrandri & tetrapetali. Pentapetalum observavi nullum; tripetaleum rarissime unum sterilem. Petala subrotunda & plana cum aliquo virore flavescunt, sessula simul colore sordide sanguineo. Calyx pallet magis. Antherae didymae. Filamenta sunt vix ulla, sed horum loco brevia tubercula. Stylus etiam vix ullus, & stigmati vix gerit tuberculum simile & paulo majus. Capsulae quadrilobae, glabrae, clausae, quadrilocularis & flavescens continet semina ovata, hinc atra, illinc pallida, pulpae coccineae seminae voluta, quae capsulis expansis excidunt sub finem Augusti; dum flores aderant Majo & Junio. Crescit in sylvis montosis.

## TABULA QUINQUAGESIMA.

*ROSA RUBIGINOSA. Linn. mant. pag. 564.*

Interfusa Botanici Austriaci stirpem prius vir amicissimus Franciscus de Myzind detexit, quibusdam lapidosis montosisque in locis mixtam cum Rosa canina sit copiose crescentem. Synonymum nullum adducere ausus fui. Halleri rosam, in Historia stirpium heisteriacarum numero 1103 descriptam, eandem credidisse cum hac austriaca, nisi autor celeberrimus suae suadetibus maturis colorem nigrum adscripisset. Est autem frutex habitu Rosae caninae, a qua illo distinguitur foliis obtusioribus, minus nitentibus, dorso glandulis rubiginosis dispersis, & odoratissimis. Ramos glabros aculei armant cinerescerentes, acuminati, & recurvi; modo plures, modo pauci, in nonnullis etiam ramulis absentes. Foliola sunt utrinque tria vel duo cum impari terminante, plus minus pollicaria, quosdamque dumtaxat semipollicaria, argute & subduplicato-serrata, ovata, facie glabrescunt & sine nitore virentia, dorso pallida & villosa; petiolis aculeatis. Pedunculi saepius ramosi & incantes gerunt paucos flores. Germina sunt ovata, & aot inermia, aut paucis aculeis armata. Calycis foliola plerumque aliqua pinnatifida sunt. Petala, calycem vix superantia, sunt obverse cordata, planiuscula, & incarnata cum ungue albo. Antherae luteae. Styli ex flavo virent. Foliorum, calycis & stipularum dorsum atque marginem, tum etiam petioli atque pedunculi instruuntur pilis glandulosis capitatis viscosis & apice rubiginosis, unde obar plantae pendere videtur, & qui foliorum margini dum insident, hae fiunt magis duplicato-serrata. Singularis ille est, aliquid de rosis habens, & in quo de aromate foliorum juglandis plurimum deprehendere mihi videor. Nec multum diversus flos odor est. Fructus est ex subrotundo ovatus, nitidus, aut plane inermis, aut aculeis rigidiusculis nec pungentibus fissusque paucis armatus, maturus semper colorem habens aurantiacum, nec unquam in nigredinem tendentem. Floret Junio & Julio, Fructus maturefcunt Septembri.



## TABULA QUINQUAGESIMA PRIMA.

**ASTRAGALUS PILOSUS.** *Linn. syst. pag. 498. Crantz. fosc. pag. 418.*

*Gmel. fib. 4. p. 39. t. 16.*

Astragalus caule erecto, ramoso, ex alis spicifero, siliquis teretibus. *Hall. hist. bot. nem. 411.*

Astragalus villosus, erectus, spicatus, floribus flavescentibus. *Amm. rub. num. 166. pag. 125.*

Cicer montanum, lanuginosum, erectum. *Bauh. pin. 347. prodr. 148.*

Onobrychis tertia. *Clus. hist. CCXXXIX?*

Onobrychis spicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis. *Bauh. pin. 350?*

**R**adix albicans, multiceps, & ad minus bienois, caules producit saepe plures, pedales vel etiam duplo altiores, basi ipso decumbentes, ceterum erectos, teretes, vix striatos, cum virore purpurascences, cinereisque pilis hirsutos. Foliis pinnatis & utriusque pilosis ad latus astitit stipula lanceolata - acuminata, hirsuta & integerrima. Costa antice canaliculata est, dorso convexa. Foliola oblonga, latiora vel angustiora, superiora paulatim decrefcentia, longiora uncialia, acuta vel obtusa, etiam secula terminante quadam aucta, brevissime pedunculata, pallide virentia, numero variant a novem ad plura paria cum impari, ita tamen, ut undecim paria numeraverim frequentius. Nullum caulem vere ramosum videre contigit, sed increfcente caule ex foliorum alis pedunculi ascendunt longi, teretes, parum striati, pilosi & erecti, qui spicam florum gerunt densam plerumque, oblongam, ab uno ad tres polices longam. Bractea sunt angustae, hirsutae, acuminatae & longitudine calycis. Pedicelli omnino brevissimi. Calycis pallidi & hirsuti laciniarum virentes lineares & acutae tres inferiores longitudine superant binos superiores. Corollae ochroleucæ & glabrae vexillum in medio saturatus flaver, nec ullas exhibuit mihi in plurimis specimenibus meis strias sive flavas, sive nigras. Nec Hallerus harum mentionem fecit, nec in prodromo Bauhinus, ut hi viri cum Linnæo Clusiani synonymi non meminerint, quin ipse Caspar Bauhinus a sua diversam Clusianam plantam crediderit, quo minus congrua Clusiana icon etiam contribuisse videtur. Hinc ego quoque Clusium in synonymia dubitanter excipavi. Ale porro supra unguem tenuem longe lamatae carinam excedunt, ipse vexillo breviores. Carina obtusa in apicem desinit. Legumen teres, leviter compressum, dorso sulcatum, pilosum, erectum, terminatum in stylum persistentem retroflectum unci adinstar reflexum rigidumque semina continet plura. Folia sapore graudent amaro & ingrato. In montosis apricis tenui gramine oblitis crescit paucis locis, nec frequens. Florer Junio & Julio. Semina maturefcunt Augusto.

## TABULA QUINQUAGESIMA SECUNDA.

**DIANTHUS ALPINUS.** *Linn. syst. pag. 590.*

Caryophyllus sylvestris secunda. *Clus. hist. 282.*

Caryophyllus sylvestris, flore magno inoloru hirsuto. *Bauh. pin. 209.*

Caryophyllus pumilus laciniolus. *Bauh. pin. 209. prodr. 104.*

**P**erca subalpina, inque ipsa summa alpium juga ascendens, haud infrequens incolit plantula hæc elegantissima, pro varia foli altitudine diverso ætatis tempore florens, & colli in horto apicissima, ubi cespitosa adhuc magis evadit. Radix tenuis, fibrosa, ramosa, multiceps & perennis cauliculos profert plures, erectos, glabros, simplicissimos, duas tresve uncias altos, superne interdum purpurascences, flore unico, rarissime pluribus terminatos. Folia sunt sublinearia, plana, obtusiuscula, modo latiora, modo angustissima, gla-



glaberrima, opposita, versus radicem magis conferta, pollicem raro exquantia, subamaricantia. Squamæ sub calyce æstant oppositæ duæ lanceolatæ, acuminatæ, calyci concavescentes, eodemque paulo breviores. Foliola caulina summa, flori dum sunt viciniora, squamarum aliarum exteriorum parviora. Calyx ventricosus atra purpura cingitur. Petala magna, inodora & eleganter colorata speciosum florem efficiunt. Sunt autem creberrima, ex purpureo rubra, rarius pallida, supra unguem pilosa & ex saturata purpura cinereoque variegata. Semina sunt atra.

## TABULA QUINQUAGESIMA TERTIA.

*RHAMNUS SAXATILIS.* *Linn. syst. pag. 197. Jacq. enum. vindob. pag. 111.*  
*Spina infectoria pumila secunda. Clus. hist. 112.*

Inter saxa se diffundens radix, ut evelli nequeat, truncum gignit, qui illico in ramos divisefuit teretes, diffusos, partim erectos, partim horizontaliter protensos, etiam procumbentes. Mæries dora & albida cortice circumdatur cinerea aut fusciscentia. Rami seniores terminantur in spinam subulatam rigidam & pungentem. Ramusculi novelli virides subpubescent. Folia prodeunt ex gemmis una cum floribus confertim plura; in ramis autem junioribus inordinato alternantur sicut. Sunt vero lanceolata vel ovata, basi attenuata, breviter petiolata, serrulata, obtusa vel acutiuscula, glabra & ad summum uncinata. Petiolo utrinque addit stipula setacea fusca & caduca. Ex eodem loco, ex quo rami ejusdem anni virides oriuntur, etiam aggregatim prodeunt pedunculi tenues uniflori & foliis breviores. Hi in aliis individuis multo spectantur numerosiores, floresque producunt omnes steriles; in aliis pauciores, sed omnes fertiles: utrosque apetalos & cum virore flaventes; structura diversos. Sterilium calyx paulo longior ex tubo campanulato in limbum expanditur quadrifidum, pudentem, planum, tubo ferme duplo breviorum & subsecutum. Supremo tubo adnascuntur stamina quatuor, erecta, quibus singulis squamula pone accumbit oblonga & brevior. Germinum illis est subrotundum & parvum, quod instruitur styli geminis brevibus ac veluti truncatis. Prætervix subsequis, hos steriles antea credideram, unde pronuntiaveram flores hermaphroditos. In floribus fertilibus tubus calycis est brevior limbo magis erecto. Staminum & squamularum vestigium nullum observatur. Germinum tubum calycinum æquans in stylos desinit geminos, subulatos, superne reflexos, & longitudine calycis. His bacce succedunt subrotunde, molles, nitidissime, pistilli magnitudine, pollenta velut atra, resectæ pulpa glutinosa, saporis cum aliqua dulcedine ingrati, nec amari, virefcente, exsiccata parumper & corrugata chartam tingente ex excreto purpurascens. In qualibet bacca continentur semina terna, vel tantum bina, ovata, nitida, subsufcrescentia, inclusa singulis arillo proprio bivalvi. Crescit in collibus saxosis apricis, florens Majo, & fructus dans maturos Julio & Augusto. Exhibui in tabula ramum majorem florentem sterilem; minorem fertilem, cum florentem, tum frutescentem: deinde semen utrinque visum, & arillum semine jam excluso expansum. Tandem florem auctum utrumque, scilicet sterilem, cujus hinc latus claudit flos sterilis, inde huius pistillum.

## TABULA QUINQUAGESIMA QUARTA.

*CAUCALIS GRANDIFLORA.* *Linn. syst. pag. 205. mant. pag. 350.*

*Craut. fasc. pag. 124.*

*Caucalis umbellis planis, petalis extremis & involucriis maximis, Hall. hist. helv. num.*

740.



*Caucalis albo flore. Chf. hist. CCL.*

*Caucalis arvensis echinata, magno flore. Bauh. pin. 152.*

*Daucus grandiflorus. Scop. carn. 1. pag. 189.*

*Echinophora flore magno. Riv. pentap. irr. tab. 25.*

*Echinophora pycnocarpus. Ol. echph. 1. pag. 91. t. 94.*

**E**x radice annua, albida, subsufiformi, odore aliquo diaci prædita, tandemque subæri, caulis exoritur teres, striatus, glaber, flexuose erectus, ac ramosus. Folia glaberrima, ac valde parum hirsuta, & multiplicato-pinnata petiolo inniuntur inferne membranaceo & stristo, superne tereti atque antice sulcata. Pinnule sunt exigue, lanceolatae, confluentes in foliola pinnatifida. Folia summi sæpe constant sola vagina subulata, aut hæc in foliolam unam alternave sublineare longumque terminata. Involueri universalis foliola sunt ut plurimum quinque, ex angusta lanceolata, acuminata, virentia cum oris albidis, inæqualia & persistentia. Partiale scere sena foliola habet, prioribus confimilia, quorum tria exteriora duplo longiora sunt. Radix a sex ad novem conficitur umbellam planam. Flosculi albi & inodori, qui in umbellulis exterioribus externe locantur, pauci nec omnes, petalum habent exterius reliquis multo majus & ad basin ferme usque bifidum cum lacinia intermedia exigua linearis inflexa; lacinia ex oblongo obverse ovatis, planis & obtusissimis. Cæteris exterioribus corollulis petalini idem duplo dimittat majus est. Interiorum petala sunt æqualia erectaque cum apicis antrosum incurvati lacribus sursum reflexis. Antheræ pallent. Stylus persistit in fructu divaricati. Semina sunt ovata, compressa, extus striata & scis numerosis rigidis æque uncinatis acrima; quæ maturiscent Septembri, dum fluit ætate. Crescit in agris, inter segetes, inque asperis locis. In margine tabulæ conspiciuntur in magnitudine naturali fructus integer, semen ex interno parte, idemque diffusum transversum. Tota hæc disci æstus ad quadruplum, masculus toto carens pistillo, hinc sterilis & abortans, calyce subquinqesido præditus, staminibus nedum omnimode evolutis. Tandem eodem in omni dimensione volumine auctus flos radians hermaphroditus, germine donatus hirsutissimus proprioque etiam calyce.

## TABULA QUINQUAGESIMA QUINTA.

*SESELI ANNUM. Linn. syst. pag. 215. Jacq. emon. vind. pag. 26. Scop. carn. 1. pag. 213.*

*Seseli bienn. Crantz. fide. 204.*

*Seseli foliis linearibus, triplicato-pinnatis, caule vaginoso. Hall. hist. belv. non. 761.*

*Feniculum sylvestre, annuum, Tragofelinum odore, umbella alba. Vail. par. pag. 54. tab. 9. fig. 4.*

*Pimpinella tenuifolia. Riv. pentap. irr. tab. 82.*

**R**adix foris nigricat, intus alba; primo anno folia radicalia sola, altero caulem præfert, atque peracto fructu perit; ex tenui fusiformis, simplex aut ramis aucta, crassitie & longitudine admodum varians pro statura plantæ, sapore prædita aliquo petroselinii, quem sequitur moderata acredo, salivam cians; vertice capillato a foliorum præteritorum reliquiis. Caulis sæpe semper unicus in planta sylvestri, erectus, altitudine admodum diversus, scilicet a bipollicari ad cubitalem, teres, striatus, purpureus, vix manifeste villosus simulque niteus, in minoribus individuis simplicissimus umbella unica terminatur, in majoribus etiam alios plerumque simplices ramulos umbelliferos ex alis foliorum producit. Petioli, imprimis caulini, valde vaginantes, membranacei, & striati, folia sustinent multiplicato-pinnata, erectiuscula, facie glabra, dorso marginibusque villis obsitis, vix nudo oculo percipienda, virentia aut sanguinea; pinnulis lanceolato-linearibus, acutis, planis.

ln.



Involucrum universalis foliolom adest quondam unicum, sepius nullum. Particulare pluribus constat lanceolatis, acuminatis, margine membranaceis, longitudine umbellulæ. Umbella universalis convexa & densa componitur ex particularibus a decem ad triginta confimilibus. Petala sunt alba, vel purpurea, vel ex utroque colore mixta, ovata cum apice inflexo, & hinc interdum, nec semper cordiformis. Antheræ flavescent. Styli albescent. Flores omnes fertiles semina ferunt fusca, ovata, parva, hinc plana, illinc gibba atque striis tribus elevatis notata, lateribusque insuper membrana exigua aucta. Ad latus depingitur flos auctus; cum semen in naturali statu, idemque auctum cum subjuncta discissa transversim facie. Crescit passim in collibus montibusque apricis herbidis. Floret Augusto & Septembri.

Quum tabule operis Riviniani non omnibus in exemplaribus eodem compacte ordine sint, hinc occasione hujus plantæ monendus est lector, citasse me has tabulas illo in ordine, quem habet exemplar in bibliotheca Cæsarea publica asseruatam. Tum etiam duplici modo posse considerari ætatem plantarum biennium, quas tales voco, quando non eodem anno germinant & fructum ferunt, etiamli autumnio forte primi anni ex semine exerceant, proximique ætate senescant, atque sic vix duodecimum ætatis mensem absolvant.

## TABULA QUINQUAGESIMA SEXTA.

*PHELLANDRIUM MUTELLINA.* *Lin. hyst. pag. 213. Jacq. enumer. vund. pag. 223. Scop. carn. 1. pag. 216.*

*Ligusticum Mutellina.* *Cramer. fosc. pag. 198.*

*Seseli foliis duplicato-pinnatis; pinnulis sempinnatis, lobulis lanceolatis.* *Hall. hyst. bele. num. 763.*

*Seseli humile alpinum, umbella purpurascens.* *Meris. hyst. 3. pag. 287.*

*Daucus montanus.* *Cus. hyst. CXCLIII.*

*Meum alpinum, umbella purpurascens.* *Baub. pin. 148.*

*Mutellina.* *Cam. epa. p. 8. Baub. hyst. 3. part. 2. pag. 66.*

**P**lantula tota glabra est. Radix longa, plerumque tenuior, exterius fusca, intus alba, saporis duci cum juncta levissima acredine, ad fixum altissimum ramos longus de latere propellens, in caput abit crassius unum alterumve scrofinum, & per plures vivax annos durat. Cultra in horto inter alpinas facilius provenit, valdeque multiceps & ferme cespitosa evadit; sola autem capita annuiflora caulem emittunt. Hic semipedalis vel etiam petalis erigitur, teres, striatus, simplex, interdum ramulo auctus. Folia sunt multiplicato-pinnata, nitida, facie sinuate virentia, dorso lætius; foliolis oblongis, pinnatide incis; lobulis acutissimis, diversæ latitudinis in diversis. Costa teres & antice foliata ortum ducit ex petiolo basi membranaceo & vaginante. Pteraque folia radicalia sunt; nam in caule unicum vel duo habentur; etiam nullum. Umbelle universalis ex plusculis radiis enascitur involucrium aut unisolum est, aut nullum, rarissime fit ex pluribus. Partialis umbellæ involucrium componitur ex foliolis tenuibus, radios æquantibus, numero variis quinque sex vel septem, deficientibus sepe interioribus. Est autem umbella densa & convexa. Flores odorati petala habent rosea vel magis rubra, subovata, acuta, exteriora parviora majora, cum apicibus sine crena notabili inflexis, ut vix figura cordata exsurgat. Filamenta corollam superant, antheris donata purpureis. Paucis floribus geramen deest, qui abortant. Perianthium proprium quidem quinquedentatum minimumque adest, & in fructu persistit, nudo tamen vix oculo conspicendum. Fructus ex oblongo ovatus dispesceat in semina ovato-oblonga, fusca, hinc plana, illinc quadrifurcata & convexa. Cre-



scit frequens in alpium jugis herbilibus, florens a Junio ad Septembrem, semina autumno perficiens. In margina est flos auctus; semen in volumine nativo; cum idem auctum, utrinque conspectum.

## TABULA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

### DIGITALIS OCHROLEUCA.

Digitalis foliis calycinis lanceolatis, galea bitida, faucibus immaculatis. Hall. bist. belv. num. 331.

Digitalis lutea. Tabern. vol. 2. pag. 270.

Digitalis flore lateo majore. Riv. monop. irr. tab. 104.

Digitalis flore lateo. R. H. cyfl. aff. O. 1. fol. 1. fig. 3.

Digitalis purpurea Linnaean varietas flore lateo. Jacq. enumer. vindob. pag. 111.

Digitalis lutea Linnaean varietas. Crantz. fust. pag. 354.

**R**adix perennat & evadit multiceps. Caulis non ramosus, hirsutus, subangulatus, foliosus, & bipedalis erigitur. Folia sunt sessilia vel semimplexicaulia, sublanceolata, valde elongata, aut breviora & lata, acutiuscula, serrulata, confertim & inordinate sterquantia, dorso & marginibus magis minusve hirsuta, facie saepe glabra. Summa bracteorum sunt loco, emittuntque de sinu suo pedunculos foliarios & breves, florem propendulum gerentes. Racemi apex incurvatur ante florescentiam. Foliola calycis sunt ex angusta lanceolata, hirsutula & obtusiuscula. Corolla ampla est fere adinstar Digitalis purpureae, pallide lutea, hirsuta, intus sub labio inferiore pilosa, & venulis five lineolis fuscis interruptis atque undulatis, quae interdum desiciunt ex integro, inscribuntur. Labium inferius displicuit in tres lacinas triangulares & acutas. Superius valde variat, modo simpliciter emarginatum, modo trilobulatum, interdum etiam eo usque bisidum & acutum, ut vix cedat superiori. Antherae sulphureae & distinctae crucis sub forma mutuo accumbunt, quod idem observatur in pluribus hujusce classis floribus. Filamenta toti tubo accrescent; hinc duo longiora fundo faucis incumbunt atque antraefum arceantur. Stylus pubescit. Capsula ovata obducitur paucis hirsutis. Variis in locis crescit, & ad subalpina ascendit. Floret hic Augusto, alibi jam Junio. Est omnino haec planta diversissima a Digitali lutea Linnaei, synonymisque ibidem allatis. Hinc optime illustris Hallerus separavit illas, confusionemque jam subortam sustulit. Prudenter etiam celeberrimum Linnaeum in synonymia suae Digitalis luteae nullum adduxisse, videmus, nomen, quod competit huic Digitali nostrae. Utraque planta in huius cultu habitum servat proprium. Proponuntur in margine fructus, & petali longitudinaliter dissecti ambae partes.

## TABULA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

ANTIRRHINUM ALPINUM. Linn. syst. pag. 410. Scop. carn. 1. pag. 442.

Crantz. fust. pag. 306.

Antirrhinum caule procumbente, breviter spicato, foliis verticillatis. Hall. bist. belv. num. 338.

Linaria tertia styriaca. Claf. bist. 322.

Linaria quadrifolia alpina. Bauh. pin. 213.

**R**adix perennis & fibrosa cauliculos profert basi ramosos & tenuiores, superne incrassatos, a duobus ad septem pollices longos, adscendentes, herbaceos, teretes & glabros. Hi ornantur foliis ex angusta lanceolatis, integerrimis, aveniis, crassis, glaucis; in-



inermis minoribus plerumque, & quaternis; summis foliariis vel oppositis vel ternis. Flores in extremis caulibus congestum racemum exhibent, propeis suffulti foliis, elegantissimi. Corollæ cum purpura saturate violaceæ labium superius erigitæ, planum, ferme semibifidum, inferiori longius; lacinis oblongis & obtusis. Inferius patens & planum dividitur in tres lacinias subrotundas & æquales. Discus prominulus & fuscatus aureo colore conspicuus est. Calcar subulatum acutum longumque leviter incurvatur. Faux ante discum villis obducitur. Filamenta albida antheras gerunt flavas. Calycis foliola sunt linearia, acuta & subæqualia. Capsula apice sexvalvis semina includit nigra plana & marginata. Floret pæ totam æstatem. In saxosis udis alpium crescit. Plantula amaro ingratoque sapore gaudet. Ad marginem depingitur capsula, cujus intra dehiscens superne valvulas disseparentium stylo emarcido coronatum in conspectum prodit. Tum editur semen.

## TABULA QUINQUAGESIMA NONA.

### VERONICA URTICÆFOLIA.

Veronica foliis hirsutis, nervosis, sessilibus, cordatis, lanceolatis, serratis, flacibus racemosis, longe petiolatis. *Hall. byl. belv. num. 335.*

Veronica maxima. *Dal. hgd. p. 1165.*

Veronica maxima latifolia, seu quercus folio. *Moriz. byl. 2. p. 322. t. 3. f. 13. f. 18.*

Tota planta inodora est, ac ferme insipida. Radix fibrosa perennat, multosque generat caules, semper simplicissimos nulloque ramo auctos, pedales aut altiores, erectos aut parum inclinatos, teretes, villosos, inferne sæpe purpurascens, strictos. Folia sibi opponuntur lanceolata, modo angustiora, modo magis lata, ad basin vix dicenda cordata, scissilia omnia, acute serrata, rugosa, dorso nervosa, utrinque brevibus pilis obsita, in æcumen prodacta exceptis inferioribus magis obtusis. Ex alis superiorum racemi astolluntur longi, tenues, stricte patentes. Pedunculi proprii filiformes plerumque & distantes stipulis suffulcuntur lineari-lanceolatis brevibusque. Calycis foliola sunt quatuor, æqualia, subovata, obtusa, villosa, & petalo duplo breviora. Hujus pallide carnei lacinie sunt obtuse & subrotundæ, quarum superior duplo latior inferiore purpureas antice strias gerit. Latere alium latitudo intermedia est. Tota corolla pilis minimis, nudo oculo haud distinguendis, villosa est. Capsula orbiculata, emarginata, fusca, & pa um vel vix villosa, continet semina pauca flavescencia. Floret Majo & Junio. Semina perficit Julio & Augusto. Crescit rara in sylvis. Capsula matura cum semine scorfim exhibetur. Halleri planta est, ipso consentiente in litteris illustissimo viro. Inter suas Veronicas non reperiri, celeberrimus Linnæus mihi asseruit. Novo itaque titulo triviali plantam donavi.

## TABULA SEXAGESIMA.

### VERONICA PSEUDOCAMÆDRYS.

Veronica latifolia. *Crantz. fasc. 348.*

Veronica foliis cordatis, retatis, nervosis, serratis; racemis longissimis. *Hall. byl. belv. num. 337. varietas latior β.*

Teucrium quartum. *Chus. byl. 349.*

Chamædrys spuria major altera, sive frutescens. *Bauh. pin. 148.*



**R**adix teres, calamus ferme crassa, fibrillis auda numerosis, extus ferruginea, intus albidā, & subamaricans, horizontaliter repit, & plures ad parvas distantias annuārim e nodis proferre caules solet. Hi plerumque simplicissimi, ex alia superioribus raro unum alterumve ramulum emittentes, atque hunc plerumque sterilem, ex basi leviter inclinata adscendant, aut etiam sine ulla inclinatione eriguntur, pedales, in fruticetis densioribus interdum duos tresve pedes alti tuncque debiles, alias firmi, sterili, teretes, villosi, modo flexuosi, modo erecti. Folia opponuntur ad intervalla in tota caule, sessilia omnis præter sola infima brevissime petiolata, atro-virentia, ovata, ad basin plerumque cordata, obtrusa vel acuta, inæqualiter serrata, sæpius rugosa, facie nitida, dorso plus minus subvillosa, sæpe ut vix animadverti hirsuties possit. Ex superiorum foliorum alis ex-eunt racemi plerumque duo, aut tres, etiam aniciens, rarius quatuor vel quinque; & pergit postea ultra elongari caulis foliosus & sterilis. Racemi villosi sterili eriguntur, semipedales vel longiores evadunt, & flores locant dense positos numerosos brevissimeque pedunculatos. Calycis foliola sunt quinque, lanceolata, acuta, glabrescens, & inæqualia; infima duo duplo longiora lateralibus; & supremum minimum. Corollæ elegantis & ample tubus albus; limbus autem eleganter exarlescit cum stribus saturatoribus. Stamina & stylus limbo petali concoloria sunt. Pollen antherarum flavescit. Stigma pal-let. Capsula rotundata-obovata cordata, obtusa, glabraque. continet semina pauca ex fovea flavescens. Crescit passim in fruticetis, sepibus, & ad margines silvarum. Floret Junio & Julio. Tabula sistit plantam mediocri staturæ florere incipientem; & separatim capsulam & semina. Hanc plantam in Observationibus meis pro Veronica latifolia Linnæi habueram, congruente determinatione; mox autem in litteris illustrissimo viro, non esse, distincto sub nomine proposui. In præta atque herbida magis descendens, ad Veronicam chamaedryon propius accedit, facile tamen semper distinguenda pluribus notis.

## TABULA SEXAGESIMA PRIMA.

**HERACLEUM AUSTRIACUM.** Linn. f. fol. pag. 210. Jacq. enum. v. ind. pag. 216. Crantz. f. fol. pag. 153. tab. 1.  
Sphondylium austriacum, Scop. carn. t. pag. 204.  
Sphondylium alpinum parvum. Benth. pin. 157. prodr. 83.

**R**adix perennis, extus fuscescens, intus albidā, semipedalis vel multa longior, vix au-cta fibris, tenuis, & circularibus notata rugis, sapore gaudent tandem parum acri & exsiccente. Caulis recta adscendit plerumque unicus, striatus, unum alterumve pedem altus, ferme glaber, simplicissimus aut non admodum ramosus. Folia velle variant, omnia tamen pinnata ex foliolis utrinque duobus vel tribus cum impari, vel rarius ternata. Petiolo insident tereti, antice sulcato, basi in membranam terminato amplexicaulem. Foliola sunt serrata, utrinque scabra, hirsuta, sessilia; caulina acuta, lanceolata, interdum ad basin appendiculata; radicalia magis rotundata; foliolo extimo in plerisque magis vel minus trilobo. Umbella universalis convexula, ex radiis composita a quatuor ad quindecim, suffulcitur involucri foliolis paucis aut nullis. Involucrum partiale sit ex foliolis circiter senis linearibus, exterioribus longioribus. Petala sunt alba. Germina villosa. Flo-sculi extimi difformes & plani petala tela exteriora habent bifida, maxima, lateralium lobo interiore sæpe obsoleto; duo petala interiora autem parva & emarginata. Flosculus centralibus petala sunt emarginato-cordata, nec hæc omnimode æqualia. Hi plerique masculi abortant, ultra quos tunc elongantur hermaphroditi in radio fertiles, in quibus ger-men augefecit celeriter, antea minimum. Semina cum Heracleo Sphondylis conveniunt, dumtaxat paulo minora. In apricis saxis herbis alpinis crescit frequens, florens a Ju-nio ad Septembrem. Folis pinnatis distinguitur ab Heracleo alpino diversissima planta. In





secula etiam sistitur folium aliquod cernuum ex alio individuo; cum flos radians ex amplioribus specimenibus, & semenu.

## TABULA SEXAGESIMA SECUNDA.

**ATHAMANTA CRETENSIS.** *Linn. Syst. pag. 308. Jacq. Enum. vind. pag. 218.*

*Libanotis cretensis.* *Scep. carn. 1. pag. 192.*

*Libanotis Daucus creticus officinarum.* *Crantz. fusc. 319.*

*Libanotis foliis hirsutis, triplicato-pinnatis, lobulis profundissime bipartitis.* *Hay. hist. belv. num. 745.*

*Daucus creticus.* *Clus. hist. CNCVIII. Camer. epit. 536.*

*Daucus alpinus multifido longoque folio, sive montanus umbella candida.* *Bauh. pin. 150.*

*Myrrhis annua, semine villosa brevior.* *Moriz. hist. 3. p. 302. t. 9. l. 10. f. 9. quoad figuram.*

**T**ota planta in editionibus alpinis hirsuta est, in eorumdem descensu glabrior, in hereto culta, folis feminibus exceptis, glaberrima & nitida. Radix subfusiformis, ca-lanum vel pollicem crassa, longissima ut vix evelli integra possit, rugis circularibus no-tata, foris nigricans, intus albida, sapore dauci praedita aliquo & vix acri, atque peren-nans, in rupium fissuris alpinarum nascitur laud infrequens; nulla coronatur capillatio, sed foliorum praeteritorum emarcidis integris vaginis; raris fibrillis vel nullis augetur; in-feriore extremitate aut simplex manet, aut abit in ramos; & superne plerumque multiceps evadit. Folia radicalia ex vaginis latis purpurascensibus & caulis basin occultantibus orion-tur, multiplicato-pinnata, circumscriptione ex oblongo triangulari; pinnulis linearibus, brevibus, acutis, planis, angustis quidem, sed nunquam vere capillaribus. Caulina si-milia sunt, sed minus divisa. Ramea summi saepe opposita. Caulis firmus, striatus, te-res, semipedalis vel brevior, rarius altior, minus quam folia villositatem deponens, ad ipsam basin vel supra illam, rarissime tamen excedendo unam tertiam altitudinis partem, ramos paucos vel plures emittit simpliciores. Umbellae plantae eriguntur. Involucrum universale adest aut nullum, aut factum ex foliolis ab unico ad sex ex angusto lanceolatis; aut etiam loco horum invenit solum bipinnatum. Involucri partialis foliola sunt pauca a quatuor ad septem, lanceolata, acuminata, & concava. Petala alba, subaequalia, dor-so hirsutula, propter apicem inflexum sunt cordata. In ramis umbellis interdum pitul-lum ex integro deficit, atque hi flores abortant. In primaria umbella intermixtas similes flores etiam vidi. Semina ovalia, hirsuta, hinc concava, illinc convexa & quadrifidata cum angulis & sinibus obtusis, cinerescens, stylis persistentibus coronata, uloris ex-pertia, sapore pollent aromatico, tandem acri. Floret Julio & Augusto; culta Junio. Sistuntur ad litus semen utrinque conspectum, cum aucti ejusdem sectione transversa; & flos auctus. Videtur mihi Daucus foliis feniculi tenuissimis Caspjaris Bauhini, qui est Liba-notis rupestri clarissimi Scopoli, & forte Athamanta annua Linnzi, ab hac nostrae plan-ta differre specie propter constans discrimen cum oculis in rupestri ad summum usque ra-mosi & subdivisi, cum pinnularum capillarium. De rupestri quidem Morisonus loqui vi-detur, sed ejus figura, quam manifeste ex Camerariana truncata confecit, pertinet potius ad nostram stirpem. Utrum semina Dauci cretici officinalis ex nostra specie desumantur, hic ignoramus. Distinguere illa a feminibus plantae nostrae nullo potui momento.



## TABULA SEXAGESIMA TERTIA.

CHÆROPHYLLUM BULBOSUM. *Linn. syst. pag. 214. Crantz. fasc. 189.*Myrrhis radice bulbosa, caule inferius hirsuta, superne lævi, foliis triplicato-pinnatis, acute incisis. *Hall. bist. belv. num. 713.*Myrrhis caule inferius hirsutissimo, superne glabro. *Willd. disp. pag. 7.*Myrrhis fraxens. *Riv. tab. 49.*Myrrhis annua, femine striata lævi, tuberosa nodosa coniophyllon. *Flak. alm. 219. t. 206. f. 2.*Cicutaria bulbosa. *Bauh. pin. 161.*Cicutaria pannonica. *Clus. hist. CC.*Cicutaria odorata bulbosa. *Bauh. bist. 3. part. 2. pag. 183.*

**E**x deciduis seminibus nova plantula autumnō nascitur, cujus radix proximo vere parvulum napum sistit, carnosum, albidum, insipidum, & edulem; qui solus novellis interioribus non abscissis coronatus in foro Viennensi oleraceo vendi solet, edique coctus cum oleo & aceto instar lactucæ. Ex hoc fibrillis aucto ætate caulis accollitur rectus, a quatuor ad septem pedes altus, teres, virens & punctis maculisque ferrugineis adpersus, inferioribus duobus tribusve articulis per pilos albidos hirsus, reliquis superiorem glabris & infra folia magis minuse rumentibus, fistulosus, basi digitum calami vel pollicem crassus, pterumque duntaxat superne ramosus, quia in fruticetis crescere amat, extra illa aut colta etiam multo evadens ramosior. Folia sunt multiplicata - pinnata, orta ex vagina membranacea & amplexicanti; pinnulis pinnatide incisis, acutis, supra glabris, una cum petiolis dorso pilis albis vagis longisque adpersis; lacinii in foliis ramorum caulisque superioris angustissimis, in caule inferiore laciorebus, cujusmodi partem aliquam ad laus depingi curavi. In quibusdam individualis pinnarum lacinias vidi serpe capillaceas. Involucrum universale adest nullum, aut unisolum. Particulare absolvitur paucis foliolis acutis. Umbella universalis parum convexa ex particularibus consimilibus componitur. Petala alba & inæqualia sunt obverse cordata cum apice attenuato inflexo. Stamina pallent. Semen duas tresve lineas longum est aciculare, fuscum, lunc planum cum sulco medio, illine convexum & quinque striis parum elevatis notatum. Etiam semina sæpe occurrunt ex oblongo ovata - acuminata & prioribus breviora. Floret Majo & Junio. Julio semen maturefcit. Crescit ad fruticosa. Siliatur inferior & summa pars caulis plantæ quicquid pedalis. Tam flos auctus. Semen vulgatius naturale, idemque auctum cum transversa facie. Tandem seminis non aucti varietas.

## TABULA SEXAGESIMA QUARTA.

CHÆROPHYLLUM AUREUM. *Linn. syst. pag. 214.*Chærophyllum foliis hirsutis, petalis cordatis, seminibus obscurè striatis. *Hall. bist. belv. num. 749. atl. belv. tom. 3. pag. 114.*Myrrhis perennis alba minor, foliis hirsutis, femine sareo. *Hall. ad Rupp. jen. pag. 282. tab. 5.*Myrrhis perennis minor, foliis hirsutis, femine striato aureo. *Moriz. bist. 3. p. 301.*Myrrhis minor. *Bauh. pin. 160.*Myrrhis altera parva. *Lab. ic. 714.*

**R**adix perennis, extus nigricans, intus albida aut flavescens, pollicem crassa, fibris donatur pluribus, aliis tenuibus & capillaribus, aliis calami crassitie pedibus & fuscescentibus. Caulis erigitur ad duorum trium quatuorve pedum altitudinem, substriatus, me-

medulla sardas in centro, glaber omnino aut ad basin pilis raris aspersus, sub geniculis intumescens, in parte folium proximum superius spectante angulatus sinulque sulco accumbente exaratus, ex adversa parte teretior, ramosus, pallido & veloti incano colore virens, aut purpura saepe tinctus eademque variegatus ad magnam altitudinem. Folia odorem habent subaromaticum nec ingratum, quem tria imprimis spirant, non raro tamen debilem in planta senescente. Radicals multo latiora sunt, atque omnino folia valde variant in diversis. Petioli vaginantes inferne vestiuntur pilis albis, & ipsi eo hirsutiores evadunt, quo ad foliorum divuras ultimas propius accedunt. Foliola sunt ex oblongo lanceolata, pinnatifide incisa, acuta, subius hirsutula, pallide virentia, extrema longe confluentia. Pro involucri universali plerumque unicum adest foliolum; etiam desideratum. Umbellis parvis subsunt quina vel sens, ad oras subpilosa, lanceolata-acuminata, reflexa. Umbellae sunt planae, partiales parvae. Petala sunt alba, semibida, extima in ambitu flosculis majora, propter apicem valde inflexum cordata. Antherae purpurascent. Flos centralis brevissime pedunculatus, pluresque ex circumferentia alii, sunt hermaphroditi & fertiles. Hisce vero immalescentur alii germine destituti & steriles. Petala interdum sunt duplo minora, quam declinata, idque imprimis in umbellis primo florentibus. Semina oblonga glabra & quadrilincaria, intus, qui se mutuo tangunt, sulco profundo exarantur; extus vere sulcata non sunt, sed potius obsoletius angulata, floscescentia cum angulis pallidioribus, (sed qui color in nostratibus certe aurei nomen minime meretur,) inodora, saporis aromatici, vix acris, nec graui. Floret Majo & Junio. Semina matrescunt Julio & Augusto. Crescit in montosis. Sistitur etiam semen; idemque diffusum auctum; tunc auctus flos disci cum staminibus nectum exortentis, idemque sardalis.

## TABULA SEXAGESIMA QUINTA.

*CHEROPHYLLUM TEMULUM.* Linn. syst. pag. 254. Crantz. syst. p. 190.

*Cherophyllum sylvestre.* Bauh. pin. 152.

*Myrrhis foliis hirsutis, lacinii obtusis, caule geniculato.* Hall. hist. bot. num. 750.

*Myrrhis annua vulgaris, caule fusco.* Moris. hist. 3. p. 302. t. 9. l. 10. f. 7.

*Myrrhis.* Riv. pentap. irr. tab. 48.

*Cerofolium sylvestre.* Tabern. herb. part. 1. pag. 353.

**R**adix biennis altero demum anno caulem proferit pedalem vel bipedalem, erectum, in ramos divaricatum plures vel paucissimos, inferne compressum & subangulatum, ceterum subteretem, solidum, substriatum, punctis atropurpureis saepe adpersum, sub geniculis tumens, brevissimis pilis vestitum, ad tactum modice scabrum. Folia radicalia & ranea ex petiolo vaginante orta, hirsutula, mollia, obscure virentia & duplicato-pinnata dividuntur in pinas subovatas obtusas & lobato-incisas. Umbellae florentes eriguntur, aut in laevis parum inclinantur, antea valde nutantes; quod quidem cum non paucis umbelliferis commune habent. Universales componuntur ex radiis numero variis a quinque ad duodecim, inaequalibus, involucri foliolo nullo, rarius uno alterove suffulx. Sub particularibus umbellis foliola sunt lanceolata, acuta, reflexa, plus minus sens. Flosculorum exteriorum petala paulo majora sunt, ejusmodi auctum foliolum ad laevis depingi curavi. Petala alba, ad medietatem incisa & semibiloba cordatam hinc figuram habent. Antherae pallent. Flos centralis & extimi fructum gerunt. Reliqui intermedii plures abortant ob germinis defectum, etiamsi stylis instruantur. Semina oblonga, glabra, fusca, bilincaria, acuta, intus concava, extus ubifere & obtuse quinquelscata cum angulis pallentibus maturescunt Julio & Augusto; dum planta floret Majo & Junio. Crescit in sylvis, sepibus, imprimis ad margines. Seorsim exuberat fru-



Qui integer in magnitudine naturali, semenque autum & discidium transverbum, ut circumferentia appareat.

## TABULA SEXAGESIMA SEXTA.

**SIUM LATIFOLIUM.** *Linn. Syst. pag. 211.*

*Sium. Riv. pentap. irr. tab. 77.*

*Sium foliis pinnatis, argute dentatis, umbellis erectis. Hall. Syst. belv. num. 777.*

*Coriandrum latifolium. Crantz. Syst. pag. 212.*

*Tabula 246. Oed. flor. dan.*

Cum in hac, tam in sequente planta, omni synonyma Bauhiniana, alique, quod dubia mihi videbantur. Tota planta glaberrima est. Radix perennis constat fibris numerosis, teretibus, albis, longisque, quæ per linum disperguntur. Et similes etiam radices, quo usque pars caulis sit aquis immerfa, e nodis ejusdem proximis in linum descendunt. Hæ autem humanæ sæpe altitudinis, alias quoque brevior, nodosus, inanis, foliosus, & ramosus, ad eorum diametro unciam æquat in individuis majoribus, & sex plus minus angulos obtusos totidemque habet inæqualis latitudinis latera. Foliola lanceolata vel magis oblonga, modo valde angusta, modo latiora, ratione tamen latitudinis propriæ semper multo angustiora quam sunt folia. Si sic dist. angustifolia, a tribus ad sex uncias longa, argute serrata, & acuta, tria vel quatuor cum terminante impari (interdum obfesse) adfident utrinque costæ ad basin vaginanti, cæterum angulatæ inani & in maximis bipedati. Sub aqua folia quandoque egrediuntur difformia crebriusque & in capillares ferme pinnas divisa. Atque alias etiam folia radicalia extra aquam elevata variare solent, cujusmodi specimina truncata in tabulæ margine representantur. Umbellæ terminant caulem ramosque erectæ, amplæ, parum convexæ, compositæ ex radiis tricenis aut pluribus, & suffulæ involucri foliis circiter octonis, angustis, acuminatis, umbellæ duplo triplove brevioribus, plerumque in lividis, interdum incisis, inter se æqualibus, patentissimis vel reflexis, margine membranaceo albicante donatæ. Sub umbellis particularibus involucri sunt similia, sed pauciora, deficientibus scilicet foliis aliquot interioribus, eoque pluribus, quo sunt umbellulæ centro viciniore. Perî nîllum proprium notabile est. Petala alba, ferme æqualia, figura gaudent subrotunda, simulque propter inflexum, in quem desinunt, apicem subcordata. Antheræ purpureæ, stylis pallent. Semina ex ovali oblonga plerumque in medio ab invicem divergunt in fructu, qui tunc inde evadit orbicularis & compressus, neutiquam vero globosus; cæterum etiam seminibus magis contiguus ex oblongo ovatus. Sunt vero semina fusca, incurvata, hinc plana, illinc strîs quinque rotundatis atque elevatis sulcata, trita inter digitos eumini odorem spirantia, eodemque prædita odore cum juncta æredine. Siliis summa pars caulis, ejusdemque infima; cum fructus integer; ad lentem autum semen, ejusdemque facies transversa, & flos. Crescit inter arundines in inundatis. Floret Julio & Augusto. Semina ferr. Octobri.

## TABULA SEXAGESIMA SEPTIMA.

**SIUM ANGUSTIFOLIUM.** *Linn. Syst. pag. 211.*

*Sium Berula. Gouan. flor. monsp. pag. 218.*

*Sium erectum. Hudson. angl. pag. 103.*

*Sium minus. Riv. pent. irr. tab. 78.*

*Sium foliis radicalibus ovatis, pinnatis, dentatis; caulibus appendiculatis, umbellis alaribus. Hall. Syst. belv. num. 778.*

Sium





Sium erectum, umbella brevi, seu Pastinaca aquatica. *Raj. hist. pag. 444.*

Apium Sium. *Gratz. fasc. 215.*

Tabula 247. Ocul. flor. dan.

Tota planta est glaberrima, & imprimis crassa, odorata. Radice convenit cum Sio latifolio, caule etiam ex geniculis ad quamcunque altitudinem suam, qua sub aquis sive erectus sive prostratus latet, radices fibrosas lato immitente; eoque id in hac specie accedit frequentius altiusque, quod caulibus quam in illa procumbat crebrius; qui tamen etiam cretissimus saepe numero conspicitur; ita ut in nostra regione casui fortasse, scilicet aquarum copiae vario tempore variae, aut irruentium earundem post umbres imperui, debeat procumbentiam suam. Nec raro hinc abruptus a radice propria, porro per fibrillas de geniculis exortas, caulibus crescere pergit, ut sic radix primordialis desideretur. Hanc propterea ad latus depingi curavi in juvene planta nedum caulescente; quae tunc articolata & canaliculata numerosas ex nodis fibrillas generat, ipsa modo brevissima, modo longior; & cujus infima extremitas obtusa & impervia cum fibrillis suis fuisse totius plantae primordium credi potest. Caulis est teres, tenuissime striatus, inanis, saepe purpurascens, superne interdum parum angulatus, vel ab ipsa interdum ramosus radice, tandem diffusus. Folia pinnata ex vagina amplexicauli orium ducunt; costa tereti, striata ac inani. Folia sunt sessilia, ex lanceolato oblonga aut magis subovata, acuta, argute serrata, opposita, ceterum & numero & forma variantia. Sunt enim alia ex utraque parte ad basin auriculato-incisa; alia magis simplicia. Sertantur modo profundiores, modo aequales, modo minus. Foliolorum par infimum quomodoque procul distat a pari proximo. Insuper foliolum vel est simplex, vel appendiculatum, vel semitrilobum. Umbellae omnes sunt pedunculatae; vere enim sessilem nunquam vidi; diversaque hinc plantam probant a Sio nodifloro, umbellis gaudente omnibus sessilibus, cujus bonam Morionus figuram dedit, in Austria nedum, quod sciam, reperitur; ut itaque haec plantae, ceterum simillimae, confundi non debeant. Umbellae porro omnes, primo terminales, deinde evadunt plerumque foliis oppositae, quia novus ramus solum inter & pedunculum egreditur; quod etiam aliis quibusdam umbelliferis solenne est. Involucrum universale foliola sunt circiter fere, lanceolata, acuta, inaequalia, integerrima aut diversinode incisa, & reflexa. Partialibus umbellulis similia foliola subscent, sed minora. Umbella universalis convexa consistit partialibus hemisphaericis a decem ad septemdecim. Petala alba subaequalia & petala apice leviter inflectuntur, hinc subcordiformia. Stamina pallent. Plosculi omnes fertiles fructuum ferunt ex ovato rotundatum, compressum, stylis patentibus coronatum, parvum, rugosissimum, ex nigro fuscum, odoris aromatici, saporis ingrati & acerrimi, in bina secedentem semina subovata, line plena, hinc rotundato-angulata cum angulis tribus vel quatuor. Semina etiam interdum sunt terna cum stylis totidem. Floret Julio & Augusto. Semina maturescunt Octobri. Crescit in rivulis & aquis stagnantibus. Adit etiam fructus integer in magnitudine naturalis; tunc idem auctus cum seminis transversa sectione; deinde illos auctus.

## TABULA SEXAGESIMA OCTAVA.

ATHAMANTA OROSELINUM. *Linn. syst. pag. 208.*

Selinum Oroselinum. *Sepp. carn. 1. pag. 201. Gratz. fasc. pag. 169.*

Selinum foliis ovato-acutis, acute serratis & iaculis. *Linn. hort. Cliff. 92.*

Selinum foliis triplicato-pinnatis, angulis divisionum obtusis. *Hell. hist. bot. non. 803.*

Oroselinum. *Clus. hist. CXCII. Rav. tab. 8. Dod. pempt. 5. l. 4. c. 3.*

Oroselinum majus. *Morr. umb. pag. 41. tab. 10. fig. 1.*

Oroselinum apii folio, minus. *Tourn. infl. 318.*

Apium montanum folio ampliore. *Bauh. pin. 153.*



Tota planta glabra est, & tria inter digitos odorata. Radix perennis, albida, teres, plerumque simplicissima & vix fibris aucta, digitum vel pollicem crassa, pedalis, fectis fuscis coronata, carnoso-fibrosa, saporis aromatici parum acris nec grati, recta in terram descendit, primo ætatis anno sola profert folia radicalia, subsequens caulem ut plerimum unicum, erectum, solidum, teretem, striatum, in primis superne in ramos aliquot divisum, ab uno ad tres pedes altum, calamum, vel & digitum crassum. Folia multiplicatopinnata & ampla costam habent teretem, ex basi membranacea dilatata & amplexante exortam, in foliis radicalibus sepe longam, quæ in ramos subdividitur ad angulos rectos iive majores egressos, ad nodos, ac si fracti forent, plerumque distortos, hinc insolito habitu valdeque diffuso prædita. Foliola sunt pinnatifide laciniata, acuta, subtus venosa, latiora vel angustiora; aut sunt semiriloba, aut solo apice trifida, aut alia. Vaginz foliorum plerumque purpure plus minus tinguntur. Sepe etiam caulis. Inveni quoque folia ipsa tota sanguinea. involucri universalis foliola valde variant numero, nunc unicum, alias duo, tria, imo novem & plura, anguste lanceolata acuta & reflexa. Pro involucrio partiali semper adfons plura, interiora brevissima, exterum sinuata. Umbella universalis ampla, inæqualis, planiuscula aut magis con exa componitur ex pluribus partialibus magis densis & convexis. Petala sunt ovata cum apicibus inflexis, vix cordata, æqualia, & coloris plerumque nivei, interdum rosei. Antheræ pallent. Omnes flusculi fertiles sunt. Fructus immaturus sepius eleganter rubet, maturus pallet cum disco foseo. Complanatus constat duobus seminibus orbicularibus interdum basi magis elongatis, planis, nucleo trilobis striis pallidioribus variegato, margine membranaceo. Interdum fructus ex seminibus trilobis componitur, cujusmodi depictus integer in magnitudine naturali etiam adstat: tuncque semen unum, etiam depictum, a solita figura deviat, alas habens versus dorsum detrusas & conniventes, hinc illidem falcatum, antice acutum. Crescit in sabulosis herbilibus montanis. Floret Augusta & Septembri; quo etiam ultimo mense matorescunt semina. Ad latus etiam flos auctus silitur. Ipsa planta ex sylvestribus majoribus est, deficiente parte aliqua intermedia.

## TABULA SEXAGESIMA NONA.

ATHAMANTA CERVARIA. *Lin. syst. pag. 207.*

Selinum cervaria. *Lin. spec. pl. edit. prima pag. 1194. Scop. carn. t. p. 207. Granz. fasc. pag. 167. tab. 3. fig. 1.*

Selinum folus duplicato-pinnatis, pinnulis semirilobis, circumferratis. *Hall. hist. belv. num. 804.*

Cervaria. *Rev. pentap. irr. tab. 12.*

Seseli montanum secundum pannonicum. *Clus. hist. CXIII.*

Diucus montanus, apii folio, albicans. *Baub. pin. 150.*

Libanotis Theophrasti nigra. *Tabern. herb. part. 1. pag. 388.*

Tota planta glaberrima & odorata est. Radix teres, sepe longa pedem, crassitie pro varia ætate diversæ, perennis, & intus albicans, cortice vestitur nigro rugoso & crasso; succo sætet glutinoso, in lusa imprimis de corticis interiore substantia exsente, flavicante, saporis initio resinosi, deinde acris & salivam cientis. Coronam setaceam a præteritis foliis habet, caulemque producit frequentius unicum, recta assurgentem, altitudine admodum variantem ab uno ad quatuor pedes, teretem, substriatum, pallide virentem aut purpurascenscentem, non raro sine ullo ramo simplicissimum, alias ramis paucis brachiatis, medulla fæctum alba, leviterque compressum. Folia radicalia sunt ter pinnata, caulina bipinnata: foliolis oppositis, sessilibus aut brevissime petiolatis, subovatis, æcutis, inæqualiter & argute serratis cum dentibus mucronatis, aliis integris, aliis lobato-incis, extremis plerumque semirilobis, facie virentibus aut pallide aut lætius, dorso glaucis & per



per venulas obscuriores reticulatis, firmis. Petioli in foliis radicalibus & caulinis sæpe inferioribus sunt longi, subcompressi, substriati, & sola in basi ampliata & membranacei. Vaginæ superiores, sine petiolo interposito alio, folia multo minora minusque divisa sustinent; in summo caule foliorum rudimenta. Involocri universalis foliola sunt circiter decem, ex lanceolato linearia, in seculum acuminata, reflexa cum marginibus membranaceis albis & undulatis. Particulare fit ex foliolis setaceis; exterum simile priori. Neutrum unquam deficere in flurente planta vidi. Umbella universalis ampla & parum convexa componitur ex umbellulis valde convexis plus minus vicenis. Floribus petala sunt nivea, ante explicationem quibusdam in individuis purpurascens, apice antroscum flexo & serrulato subcordata. Omnes fertiles sunt, & semina dant Septembri matura, quæ sunt subrotunda, extus compresso-plana, & fusca, intus plana & pallidiora, in marginem attenuata membranaceum; hinc atque illinc ad latus exhibita in magnitudine nativa, quibus flos adstet auctus. Floret Augusto. Tabula exhibet plantæ mediocrius infimam & summam partem, deficiente parte aliqua intermedia.

## TABULA SEPTUAGESIMA.

PEUCEDANUM ALSATICUM. *Linm. syst. pag. 208.*

*Selinum alsaticum. Grantz. fasc. pag. 159.*

*Selinum foliis quadruplicato-pinnatis, nervis canaliculatis. Hall. hist. belv. num. 798.*

*Daucus alsaticus. Barb. prodr. 77.*

*Umbellifera alsatica magna, umbella parva sublutea. Barb. hist. 3. part. 2. pag. 106.*

Ex radice perenni, ramosa, foris nigra, digitum crassa, foliorum reliquiis capillata, & saporis subacris, egreditur caulis annuus, erectus, striatus, angulatus magis minusve, ramosissimos omnium, statura varius, pedalis vel humanam æquans altitudinem. Rami sæpe jam a caulis infima parte exoriantur, ut tunc tota planta paniculata evadat. In aliis ex adverso caulis elegans assurgit, & panicula ista in superiore plantæ parte locum habet, semper autem rami sunt tam numerosi atque adeo umbelliferi, ut vel eminens planta facile dignosci queat. Rami medulla alba farciuntur; caules majores sæpe sunt inanes. Folia sunt multiplicato-pinnata, ratione ipsius plantæ magnitudine diversa, sic in majaribus radicalia sesquipedalia costis inferioribus lateralibus pedalis, superiora sensim decrefcentia. Costæ sunt striatæ, antice canaliculatæ, purpureæ; caulinx superiores mere membranaceæ, ut hic folia dependant, nec erigantur aut pascant. Foliola variant, dum sunt profunde trifida, quadrifida, vel etiam pluries incisa; lacinias lanceolato-oblongis, acutis, planis. Umbellæ raræ & plantæ involucrium constat foliolis circiter quinque, angustis, acutis, brevibus & parvis. Similiter se habet involucrium parziale. Petala sunt pallide flava, ovata, cum apice angustato antroscum inflexo. Calyx proprius pentaphyllus & parvus viret. Anthetæ didymæ flavent. Germinis vertex est luteus. Semina sunt compressa, nucleo nigricante extrorsis tribus in membranulam elevatis pallidisque notata, & excurrente in marginem undique membranaceum tenuem fuscescentem. Videtur mihi flos unus alterve ex centro, germine destitutus, abortire. Tota planta odore prædicta est aromatico, nec grato. Floret Augusto & Septembri. Semina perficit Octobri. Crescit in apricis asperis. Tabula repræsentat plantæ majusculæ caulem extremum, eundem intermedium, infimamque cum adhærente radice, ita ut ubique partes desint. Tum florem & semen utrinque conspiciunt. Tandem florem auctum, uti & semen cum ejusdem transversa circumseriptione.



## TABULA SEPTUAGESIMA PRIMA.

SELINUM AUSTRIACUM. Jacq. num. vindob. pag. 210. Scop. carn. 1. pag. 200.

Selinum argenteum. Crantz. fasc. pag. 174. tab. 4. f. 2.

Caulis saepius simplicissimus, rarius ramulosus & brachiatus, attollitur ad duorum triumve pedum altitudinem, nitidus, striato-fulcatus, virens cum striis elevatis pallentibus, foliosus, alba medulla factus, calamus crassitie raro superans, aut solitarius ex radice primum caulifera, aut etiam plures ex hère perennantis annosioris. Hæc vero, ex ipse hinc principe primum, tunc valde disformiter crescere solet, longis crassique terræ immixtis floribus, vel ipsa, fortitè asperitibus isporisque subamaricantis & acris. Ex petiolis teretibus, radicalibus sæpe pedalibus, striatis, basi vaginamibus & membranaceis, folia exoritur multiplicato-pinnata, glabra, facie succate, dorso dilute virentia & venulosa. Foliola sunt pinnatifide incisa, mucrone exiguo donata, plana, nunc lata, nunc angusta, & omnino facis variantia in diversis individuis, odoris ferme expertia, saporis herbacei subacris & ingrati. Involueri universalis foliola circiter sunt decem, ex lanceolato-linearibus, vix semipollicaria, acuminata, integra, reflexa, persistentia, ad oras membranacea & albidia. Cum his foliola involueri parvis congruunt, in extremis umbellulis extrema longiora; cujusmodi involucrem ad latus extra depectum. Umbella universalis ampla convexa patensque uncias in diametro æquat quatuor vel quinque, & radius constans superne villosiusculis viginti vel triginta. Parciales sunt densæ & convexiores. Petala sunt æqualia alba & ob apicem inflexum late cordiformia cum lateribus parum reflexis. Antheræ ex sulphureo pallent. Stylis, in flore erectis, divergunt in fructu. Flores centrales, germine carentes, abortant plurimi. Semina nuclei sunt fusci, elliptici, lineæ plani, illine convexuli & tribus quatuorve striis elevatis notati, excurrentes in marginem membranaceum tennem & pallentem; hinc semina tota aut ovata, aut magis rotundata. Horum exhibetur in tabula utraq; facies magnitudine naturali; tum seminis dissecti autique ad duplum transversa circumscripti; & illos etiam auctus. Floret Julio & Augusto. Semina maturefcent Augusto & Septembre. In asperis herbilibus montosis frequens crescit.

## TABULA SEPTUAGESIMA SECUNDA.

SELINUM CARVIFOLIA CHABREL. Crantz. fasc. pag. 162. tab. 3. fig. 2.

Carvifolia. Chabr. sciagr. pag. 389. Baub. hist. 3. part. 2. pag. 171. Baub. pin. 158. Vill. rarit. tab. 5. fig. 2.

Tota planta glaberrima est. Ex radice fusiformi, simpliciter vel in ramos divisa, semipedem circiter longa, calami vel digiti minimi crassa, albidia & quandoque extus flavesciente aut rufa, rugis sæpe (nec semper) circularibus notata, saporis pauci & subacris, perennante atque per ætatem multipliciter, annuatim recta assurgunt caules plures, teretes, striati, superne ramosi, virentes, non raro purpureascentes, duos tres vel etiam quinque pedes alti pro varia fruticum altitudine, quos inter planta crescit, dum extra hos comen fere solum attollit. Folia radicalia & caulina omnium infima, petiolis teretibus, antice sulcatis, striatis longisque innixa, sunt circumscriptioe oblonga, & composita ex foliolis oppositis pinnatis vel tantum pinnatifidis, basi folio simili auctis, ac propterea costam sæpe decessantibus; pinnulis lanceolato-linearibus planis & acutis. Folia caulina constant foliolis minus divisis, sed plerumque longioribus. Summa sunt simpliciter pinnata. Horum vero omnium petioli sunt toti membranacei, plani, & intus albidii;





aeque hinc debiles folia erecta sustinere haud apti, quae propterea ad caulem pendula sunt. Involucrum universale adeit nullum. Particulare etiam rarissimè invenio, unisulcum & fetaceum. Radii a sex ad octodecim valde inaequales patent in florescentia, in fructu eriguntur. Umbella universalis plana & rara componitur ex umbellulis magis densis, quae tamen propter divergentes proprios radios saepe in centro stansulis nudatae conspiciuntur. Germinis in fructum abituri vertex ex atro rubri. Flores omnes fertiles petala habent oblonga, inflexa, vix cordata, aequalia, intus albidia, foris leviter purpurascencia. Antherae pallent. Semina subovata & compressissima, hinc plana sunt ac albidia, illinc in medio striis tribus perum elevatis insigniuntur, in marginem excurrentia membranaceum, odoris expertia, & sapore praedicta paucum ingrato & subseri. Crescit in collibus fruticosis. Floret Augusto & Septembri. Semina fiunt matura Octobri. Tabula exhibet plantam staturae mediocriter, cum seminibus duobus seorsim positis, altero latiore, magis oblongo altero, aequè hoc quidem utrinque delineato; tum seminis transversum discuti auctum faciem, fluremque auctum.

### TABULA SEPTUAGESIMA TERTIA.

*ERYSIMUM HIERACIFOLIUM. Linn. syst. pag. 441.*

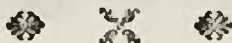
*Erysimum pannonicum. Crantz. fasc. pag. 28.*

*Erysimum foliis lanceolatis, obsolete dentatis, siliquis pedunculis adpressis. Gerard. prov. pag. 363.*

*Leucolum luteum sylvestre pannonicum serrato folio obtusi & acuto. Baub. hist. 2. pag. 873. fig. 1.*

*Leucolum luteum sylvestre hieracifolium. Baub. pin. 201. Hall. bist. belv. pag. 196. ad calcem num. 450.*

**R**adix annua, sublignosa, longa, digitum crassa, albidia, saepe ramosa, rectaque descendens, nisi allidatur ad saxa, caulem emittit solitarium, vel etiam rarius plures, ut plurimum ad ipsum exortum incurvatum, mox adscendentem atque erectum, parum asperum, medulla candida fistulam, foliosum, altitudinis variae a pedali ad sexpedalem, in maioribus individuis digitum minimum crassum, multangularem veluti per membranulas exstantes, aut simplicissimum, aut ex aliis per ramos simplices erectoque paniculatum, idque imprimis superne, tunc etiam rarius vel ab ipsa radice. Folia sunt ex oblongo lanceolata, basi attenuata, subsessilia, acuta, raris denticulis ad oras munita, interdum profundius sinuata quam in specimine depicto, subscabra, pleniusecula, viridia aut ex atro etiam purpurascencia, inferiora in planta adolescente arescenda & deperdita, in frutescente saepe jam nulla. Flores locantur in racemis terminalibus, praediti odore suavi, sed paucos. Calicis cum flavedine pallentis, ad apicem virentis, glabri compressique foliola opposita duo ad basin magis proeuberant; reliqua duo apice in gibbum concavum efformantur. Petalorum luteorum ungues calycem modice superant. Antherae virent cum flavedine. Stigma est capitatum & emarginatum. Siliquae exacte tetragonae eriguntur, parallelae canaliculatae. Racemi valde producantur, denique tandem non reguntur fructibus; quia soli nota facile ab aliis distinguitur. Tum praeterea ab Erysimis cheiranthoides imprimis florum odore & magnitudine, petalis magis subrotundis & foliis versus apicem minus attenuatis. A Cheirantho Erysimoides siliquarum costis omnibus rectangulis & radice annua. A Cheirantho alpinus caulibus magis argute angulatis, flore paulo majore, & foliis non incanis. Floret a Junio ad Septembrem, quo semina perficit. Crescit in scrobibus glareosis ad litora viarum, in agris lapidosis, ad vineas, montium declivia aspera; saepe maxima copia. In icone delineatur pars plantae media circiter pedalis.



## TABULA SEPTUAGESIMA QUARTA.

CHEIRANTHUS ERYSIMOIDES. *Linn. syst. pag. 441. mant. 428.**Cheiranthus sylvestris. Crantz. fosc. 45.**Erysimum Hesperis. Scop. carn. 2. pag. 28.**Hesperis foliis glabris, linearibus, lanceolatis, obiter dentatis. Holl. bist. belv. num. 449. tab. 14.**Leucoium sylvestre. Clus. hist. 399.**Leucoium angustifolium, alpinum, flore sulphureo. Allion. pedem. 1. pag. 44. tab. 9. fig. 2. & 3.**Leucoium luteum sylvestre Clusii. Baub. bist. 2. pag. 873. figura altera.**Leucoium luteum sylvestre angustifolium. Baub. pin. 202.*

**R**adix perennans, lignosa & semipedalis, quam, ad saxum allisam atque hinc horizontaliter pergentem, semel tripedalem inveni, sapore gaudet amaricante, primo facionis anno sola folia radicalia, altero demum & sublevis caules annuos producit, cultaque multiceps evadit. Caulis ut plurimum in sylvestri planta foliarios, basi purpurascens, plerumque simplicissimus, rarius ex axillis foliorum ramos ab unico ad sex attollens, angulato striatus, & foliosus, stricte erigitur; altitudinem admodum diversus, a semipedali ad sesquipedalem, dum vel biuncialia specimina possides ex Pyrenæis. Pro varia hac statura diversus esse solet numerus florum, aut plurimorum, aut paucissimorum; sed qui magnitudinem tamen eandem servant. Pedunculi breves crassi & uniflori patent. Flores pollent suaveolentia Cheiranthi Chiri debiliori. Calycis cum virore pallentis, ad apicem sæpe ex fusco purpurascens, & erecti, foliola opposita basi deorsum proinherent. Petalorum luteorum unguis calycem æquant in explicatione, ultra quem postea elongantur ad unam tertiam partem. Antheræ pallide virent, & tæx suscescunt. Germen tetragonum & lineare in stylum desinit brevissimum, coronatum stigmate capitato bifidoque. Siliqua erigitur, duas tresve uncias longa, tenuis, fusca, glabra, tetragona sic, ut oppositi duo anguli in parte siliquæ compressa minus emineant. Dissipimentum valvularum parum exsuperat. Semina sunt oblonga, coloris ex ferrugineo flaventis, nulla vel minima membrana clocta, saporis amaricantis & ingrati. Folia sunt angusta, acutiuscula, sessilia, obscure virentia, plerumque parum conniventia, in aliis ferme linearia, in aliis ex oblongo lanceolata, sæpius integerrima, inferiora tamen in quibusdam individuis denticulata. Caulis, folia & siliquæ immaturæ mediocri aliqua asperitate donantur. Floret Majo. Semina perficit Julio. Crescit admodum apud nos infrequens in asperis apricis montosis. Tabula sinit plantam sylvestrem elegantiorē, nec tamen elegantissimam; dein racemi fructigeri partem cum siliqua integra cumque dissipimentis post valvularum casum persistentibus.

## TABULA SEPTUAGESIMA QUINTA.

CHEIRANTHUS ALPINUS. *Linn. syst. pag. 441. mant. 93. & 428.**Erysimum cheiranthoides. Crantz. fosc. 28.**Erysimum foliis linearibus incanis & integris. Gerard. prov. 363.**Eruca sylvestris angustifolia. Lab. ic. 205.**Eruca angustifolia. Baub. pin. 99.*

**T**ota planta scabriuscula est. Radix alba, a tribus ad decem uncias longa, duas vel plures lines crassa, lignosa, biennis, modo recta descendit, modo inter saxa varie distorquetur, & primo anno sola promit folia radicalia. Caulis stricte erigitur, aut foliarii, aut rarius pauci, ab uno ad tres pedes alti, modo simplicissimi, modo superne ram-

mo-



mosi, subangulati, tenues, firmi, parum scabri. Folia sunt lanceolata - linearia, pilis brevissimis & vix conspicuis modice exasperata, sessilia, inordinate alternantia, magis minusve conniventia, acutaeque. Haec caulem ante florescentiam suis numerosa decorant; sed brevi post illam arescunt, pereuntque, adeo quidem, ut saepe sub florescentiae finem caulis vel ad ramos racemosve usque foliis nudatus spolietur. In aliis autem individuis sunt angustissima, vere linearia, integerrima, serine incana, & veluti convoluta, cojusmodi caulis pars aliqua depingitur ad latus, tribus foliis instructa. In aliis multo sunt latiora, magis virentia, & inferiora obiter atque rariter dentata, uti ex caulis alius parte infra priorem exhibita patet. Medium habitum planta integre proposita docet. Caules & rami producuntur in racemos longissimos. Flores serine omni carent odore. Calycis glauci glabri & parum compressi foliola duo opposita deorsum gibba sunt. Petala lutea in unguis desinunt longitudine calycis. Stigma obsolecius huiusmodi est. Siliquae tenues, tetragonae, & erectiusculae, modo polliferae sunt aut sesquipolliferae, uti in planta depicta; modo bipolliferae & filiformes, cuiusmodi cum semine exhibentur in margine. Floret Junio & Julio, semina dant Augusto & Septembri. In aggeribus, asperis apricis, ipsique suburbanorum hortorum muris frequentissime crescit, nequaquam apud nos alpina planta. Tanquam synonymum huius plantae adlaxissimè Hallerianam Hesperidem numero 450 descripsit; sed esse suam, in litteris negante illustrissimo viro, lubenter ejus iudicio steti, atque omisi.

## TABULA SEPTUAGESIMA SEXTA.

*ACHILLEA CLAVENNAE.* *Lin. fl. pag. 566. Scop. carn. 2. pag. 179.*

*Achillea foliis tomentosis, longe petiolatis, palmatis. Hall. fl. betu. num. 114.*

*Abundantissimum alpinum umbelliferum. Clus. fl. 339.*

*Abundantissimum alpinum umbelliferum lucidissimum. Barb. pin. 139.*

*Abundantissimum albis floribus, capitulis squarrosis. Raub. hyl. 3. part. 1. pag. 183.*

*Dracunculus argenteus, sive Pennica incana humilis, foliis laciniatis absinthii latioribus amulis. Meris. hyl. 3. p. 40. s. 6. t. 10. f. 5.*

**P**etula elegans, grate odorata tota atque aromatica, in summis alpium jugis crescit, florens Julio & Augusto. Radix nigricans, parum aeris, & perennans ætate multiceps evadit. Caules simplicissimi, plus minus semipedales, incani & annui eriguntur, superne per pedunculos unifloros & bifloros in corymbum abeunt. Folia radicalia sunt oblonga, basi paulatim angustata in pedunculum longum, obtusa, pinnatide incisa, ab uno ad tres pollices longa, crassiuscula, tomento tenuissimo utrinque incana, prædara sapore amariacore aromatico & subacri, tum odore, in quo videor mihi detegere quiddam de matriçaria & absinthio. Folia caulina paulatim minus attenuantur; summa sessilia sunt. Flores calycem habent subvillosum ex foliolis margine serratis. Flosculi feminei quini vel paulo plures, in radio locati, expanduntur in ligulam amplam niveam eridentatam obtusissimam & prætentissimam. Flosculi hermaphroditi in disco plures pallidi antheris donantur luteis. Paleæ apice fuscescentes. Semina simillima seminibus Achilleæ atrææ, ut vix distinguantur.

## TABULA SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

*ACHILLEA ATRATA.* *Lin. fl. pag. 566. Scop. carn. 2. p. 179.*

*Achillea foliis pinnatis, glabris; pinnis simplicibus & multidis. Hall. fl. betu. num. 111.*

N

Mā.



*Millefolium alpinum.* *Bauh. hist. 3. part. 1. pag. 139. fig. 1.*

*Parthenium alpinum.* *Clus. hist. 336.*

*Matricaria alpina, chamæmeli foliis.* *Bauh. pin. 134.*

**T**ota planta aromaticum gratumque odorem, tanacetum aliquid habentem, possidet, cum sapore aromatico pungente. Radix lignosa, perennis, repens, fibras longas in terram mittit, & multiceps plures producit caules adscendentes, teretes, villosos, striatos, simplices, foliosos, desinentes in pedunculos ramulosve corymbosos, semipedales vel pedales. Folia pilosa & bipinnata sunt fere Achilleæ Millefolii. Calycinarum squamarum virentium orbe aridæ atque erosæ nigrescunt. Corollulæ radii sunt nivæ, a sex ad decem. Limbus floscolorum disci minus albus; tubus pallide vires. Antheræ sunt luteæ. Semina oblonga, superne lateoecia, hinc plana, illinc convexula, glabra, nec floeco nec pappo instructa. Crescit in fumis alpinum jugis, ubi floret Julio Augusto & Septembri.

## TABULA SEPTUAGESIMA OCTAVA.

**BETONICA ALOPECUROS.** *Linna. syst. pag. 394. Jacq. enum. vind. pag. 251.*

*Crantz. fasc. pag. 256.*

*Betonica albo flore.* *Clus. hist. XXXVIII.*

*Betonica montana lutea.* *Barr. it. 339.*

*Betonica folio, Alopecuros quorundam.* *Bomb. hist. 3. p. 303.*

*Betonica folio, capitulo Alopecuri.* *Bauh. pin. 335.*

*Sideritis Alopecuros.* *Scop. carn. vol. 1. p. 413. tab. 28.*

*Alopecuros alpina, Betonica folio, capitulo alopecuri.* *Seg. ver. vol. 1. pag. 318.*

*Horminum minus album, Betonica facie.* *Bauh. pin. 239.*

*Horminum alpinum luteum, Betonica spica.* *Raj. hist. 547.*

**R**adix fusca & fibris aucta perennat. Canes plerumque plures, simplicissimi, tetragoni, hirsuti, basi parum procumbunt, hinc eriguntur, semipedales aut altiores. Folia ex cordato ovata, nunc rotundiora, nunc magis elongata, obtusa, dentata, rugosa & hirsuta, ad radicem oriuntur plura longe petiolata, cauli insident opposita paucæ breviter petiolata, summa interdum sessilia. Bractæ oppositæ exteriores, sive foliola verticillis subjacentia, integerrimæ sunt. Ex his quolibet flores sustinet sessiles & aggregatos circiter senos, simul spicam efformantes pollicem longam unum alterumve; suntque insimul sæpe a reliquis parum remotæ, unde spica evadit interrupta. Flores singulos bractea minor propriâ & lanceolata suffulcit, excepto interiori, qui nudus est, & prius floret. Levem sambuci odorem flores spirant. Calyx tubulosus ventricosus & pilosus supra medietatem dividitur in quinque dentes acuminatos erectos & æquales. Corollæ ochroleucæ & villosule tubus brevis ilico in faucem longam continetur, ut hæc pro tubi parte haberi quoque possit. Labii superioris ex ovato oblongi erectique apex est bifidus. Stigma bifidum & acutum patet. Filamenta sunt hirsuta. Germina nitida, Semina angulata, obtusa & fusca. Floret in alpinis Julio, culta Junio.

## TABULA SEPTUAGESIMA NONA.

**SENECIO ABROTANIFOLIUS.** *Linna. syst. pag. 552. Jacq. enum. vind. pag. 288.*

*Scop. carn. 2. p. 167.*

*Solidago foliis vaginatis, pinnatis, pinis perangustis, acutis, simplicibus, & bifidis.* *Hall. byl. belv. num. 71.*

Chry-





*Chrysanthemum alpinum* secundum. *Clus. hist.* 333.

*Chrysanthemum alpinum*, foliis sbrocani multilidis. *Bauh. pin.* 134.

*Jacobaea alpina*, foliis multilidis, Escheriana, flore luteo, plerumque gemello.

*Pauln. alm.* 194.

*Ageratum ferulaceum* Dalechampi. *Bauh. hist.* 3. part. 1. pag. 113.

*Achillea montana*, *Artemisia tenuifolia* facie, *Lob. ic.* 746.

**T**ota planta nitida est. Ex radice perenni & fibrosa caulis exit teres, foliosus, basi procumbens, ibidem radicalis terræ immittens, tandemque radicis ipsius partem efformans; dum sic etiam se planta propagat, & cespitosa ac multicaulis evadit. Exhinc caulibus erigitur, semipedalis vel sesquipedalis, superne striatus, in summitate gerens florem, & ex foliorum extremorum alis pedunculis sive ramis simplicibus unifloris, aut similiter divisis & paucifloris, numero vario ab unico ad decem auctus. Folia inferiora sunt divisa bipinnatide & petiolata; superiora pinnatide & sessilia; laciniis linearibus, acutis, saepe crassiusculis. Calycis foliola crassa & virentia apicem habent fuscum, squamis ad basia vestiti brevioribus, ceterum similibus. Corollulae luteæ radiantes circue decem, patentes, lineares, unciates, oblongæ, obtusæ, emarginatæ simpliciter vel cum denticulo interposito, rarios quadridentatæ. Semina glabra, & linearia coronantur pappo piloso sordide albenti. Floret a Julio ad Septembrium. In subalpinis muscosis saxosis crescit haud infrequens. Ex alpinis Carpathicis plurima specimina clarissimus Lipp attulit, omnia uniflora.

## TABULA OCTOGESIMA.

### GALIUM AUSTRIACUM.

**R**adix fusca, tenuis & repens perennat. Caules basi procumbentes ramique erecti sunt tetragoni, tenues, ad nodos recundati, nitidi & glaberrimi. Folia numero variane a quinis ad decem, linearia aut paulo magis lucescentia, nitida, glabra, plana, in mucronem sive aristam terminata brevem, & persistentia. Flosculi exigui & nivei ultimis ramulis insident magis minusve divisis. Fructus subsequuntur obverse ovati, glabri, parum incurvati, parvi & nigricantes. Floret Majo & Junio, incolens montes saxosos apricos. Cauliculus frutiger ex plantula magis pusilla est. A Galio glauco differt caulibus quadrangularibus & statura minore. A Galio uliginoso imprimis foliis neutiquam rectorsum serrato-aculeatis, tum etiam solo natali. Cum Galio aspero Schreberi, in Halleriana stirpium Helveticarum Historia sub numero 715. descripto, & in alpinis nostris copiosissime crescente, quam maxime congruit; diversum tamen non minus glabrie omnium partium summa & constante.

## TABULA OCTOGESIMA PRIMA.

**GALIUM GLAUCUM.** *Lin. syst. pag.* 118. *Scop. carn.* 1. p. 103.

Galium foliis octonis, obtusis, supremis lanceolatis; floribus in summa planta fasciculatis. *Hall. hist. belv. num.* 716.

Galium saxatile, glauco folio. *Boer. mus.* 2. p. 172. 1. 116.

*Rubia montana angustifolia.* *Bauh. pin.* 333. *prodr.* 145.

**E**x radice fibrosa rufescente & perenni caules exoriuntur singulares vel plures, erecti, teretes, nitidi, firmi, saepe flexuosi, supra nodos incrassati, ex glauco virentes, sesquipedales vel duplo altiores, superne per trichotomias in ramos plures subdivisi. Ulimi



ramuli umbellatim flores tres, quatuor aut quinque gerunt. Folia sunt subliocaria, patentissima vel erecta, rarius deflexa, pollicaria, facie glaberrima & virentia, dorso magis pallentia & ad digitum motum asperiuscula, in spinulam innocuam terminata, in quolibet verticillo circiter octona, in summis pauciora, lateribus valde revoluta, atque hinc apparenter angustiora. Corollae albi tubus est campanulatus, & laciniis patentissimae com extremitatibus reflexis. Antherae flavae, effatae fuscescunt. Fructus subrotundi maturitate abeunt in semina duo, parva, glabra, obverse ovata, ad microscopium rugosa. Floret Junio. Fructus Julio maturefcunt. Loca incolit aspera, imprimis ad fruticeta & margines sylvarum.

## TABULA OCTOGESIMA SECUNDA.

AGARICUS ALLIACEUS. Jacq. *emem. vndob.* pag. 299.

Augusto & Septembri in sylvis subalpinis umbratis & sterilibus haud infrequenter hunc fungum inveni per plures annos, forma vix variantem, & fetore alliaceo fort valdeque ingrato praeditum, etiam per aestivum asservato fungo pertinaciter adhaerente. Semper fungi basin ligno putrido, ad uncialem circiter profunditatem sub terra recondito, incrementum observavi, ibidem plerumque incurvatum, & hinc emittentem stipitem rectum, tenue, firmum, nudum, semipedalem, nitidum, nigrum, striis paucis insignitum vel ex adverso nullis, intus cavum & fordile pullentem. Pileus integerimus vel rarius levissime ad oras denticulatus, glaber, opacus, convexus, diametri sesquipollicaris, superne e fusco pallens, vel cum pallore fuscescit, interdum etiam, cujasmodi depingitur, saturatius. Lamellae pallent, inaequales, simplices plerumque, pauciores bisidae. Matrici vix adhæret, idque solo bascos apice, ut ex terra evulsam olim terrestrem crediderim, qui putridorum lignorum parasitus est. Nunquam fungum hunc multiplicem inveni. Celebratissimus Linnæus suspicatur esse sui Agarici campanulati varietatem.

## TABULA OCTOGESIMA TERTIA.

PAPAVER ALPINUM. Linn. *syll.* pag. 360.

Papaver Barteri. *Cramz. fasc.* 138. tab. 6. f. 4.

Radix perennis, subfibrosa, fuscescens, raris cespitose exit in cauliformia capita, quæ basi procumbentia & foliorum præteritorum reliquiis petiolaribus capillata, superne surrecta emittunt folia plurima dense atque imbricatum extorta scaposque axillares. Illa ex petiolis longis, purpureis, ciliatis, ante sulcatis ac fragilibus, bipinnatifide desinunt in pinnas exiguas hirsutas trisidas vel simplices; laciniis lanceolatis, glaucis, utrinque pilis albis hirsutis, in similemque pilum terminatis: quæ tamen hirsuties major minorve obtinet in individuis diversis, ita tamen, ut vere planeque absentem in examinatis numerosis deprehenderim nunquam. Scapi eriguntur, semipedales, teretes, & pilis albis appressis hispidi. In flore solitario, erecto, debili suaveolentia praedito, & ratione plantulae plerumque magno, calyx est diphyllus hirsutus & cauleus. Petala quatuor, raro plura, opposita duo reliquis duplo latiora, patentissima, longitudinaliter tantisper rugosa, perpetuo in albos natis tota nivea. Antherae luteae. Capsula obverse ovata vel magis oblonga & pilis erectis hirsuta coronatur stigmatibus quadriduo, quinqueduo vel sexdido. Crescit in præcipitiis saxosis alpium, aqua imprimis præterlabente irrigata. Floret Julio & Augusto. Semina pericli Augusto & Septembri. Cula in hortu non mutavit habitum. Synonyma omnia Papaveris alpini flore luteo hic omittimus, valde dubias, utrum se vera hæc pertineant?

Ex



Ex figura solum Segulerium huc referre potuissim. Oederi tabula quadragesima prima, quam pro sua planta citat Hallerus, in nostram stirpem minime quadret. In missis Hallerianæ plantæ numero 1062 siccis specimenibus falsa sunt glaberrima omnia, ut ne vel lente conspici pilos ullus queat; foliola sunt etiam duplo longiora ad eandem latitudinem. Hæc si in Papavere luteo flore constarent, facilis esset distinctio. Decidere poterit, qui utrumque vivum videre.

## TABULA OCTOGESIMA QUARTA.

SATYRIUM EPIPOGIUM. *Linn. syst. pag. 591. Jacq. etiam. vindeb. p. 164.*

*Gratz. fasc. 477.*

Epipellis caule aphyllo, flore supinato, labellis ovato lanceolato, calcare ovato tergitulo. *Hall. bist. belv. num. 1289.*

Epipogium. *Gmel. fib. 1. p. 12. 1. 2. f. 2.*

Peregrinus omnino, ut Halleri exordiar verbis, hujus plantæ habitus est. Radix ramosa, compressa, carnosa, albicans, fragilis, cespitose aggregata partisque connata, & perennis, in terra levi ex putrescentis foliis ramisque exorta nidulatur, & mense Septembri, dum stratus maturefcere incipiunt, novos turiones ascendentes producit, proximo anno in scapos elongandos, cojusmodi tres turiones in depicta radice spectantur, jam egredientes. Scapi teretes, fistulosi, erecti, nudi, tenelli, sordide albentes aut purpureascentes, & simplices, ad intervalia velantur spatulis membranaceis & amplexicaulis, æque basi ipsa aut paulo altiori loco in tumorem ampliatur, ibidem non minus innans. Spathæ florales sunt lanceolatae vel ovatae. Pedunculi breves. Flores penduli, eodem inclinati, pauci, interdum unicus, toti ita invertuntur, ut cornu nectarii summum locum occupet. Germen ex subrotundo ovatum & obtuse trigonum pallide flavet, lincisque obsolete purpureis inscribitur geminis in quolibet latere. Ix petalis quinque lanceolatis, concavis, & flavescentibus, tria exteriora duplo angustiora patent, duo interiora antrosum & deorsum perunguntur. Nectarii cornu ascendens, obusum, pallide carneum & crassum longitudine germen æquat. Labii lacinia media amplior, erecta, concava, subcuta & ferre cordata, intus ex albo & purpureo variegatur, habetque limbum antice limbrato-erosum. Lacinie laterales semiovatae producuntur antrosum. Stylus difformis & declinatus ampliatur in os trifidum patens & obusum, cujus sunt lacinie laterales breves & minores, dorsalis autem major, cui imponitur cucullus subrotundus, depressus, bilocularis, & antice apertus. Filamenta duo antheras gerunt flavas ovatas acutas & sulcatas. Capsula ex subrotundo ovata & obtuse trigona, latere altero reliquis duplo latiore, femina includit numerosa & minutissima. Hinc ad latus sistitur flos integer, antice conspectus. Inde pistillum æstum cum stamine extra sicum naturalem protracto. Crescit in subalpinis umbrosis sterilibus. Floret Augusto.

## TABULA OCTOGESIMA QUINTA.

ANEMONE ALPINA. *Linn. syst. pag. 375. Gratz. fasc. pag. 124. tab. 3.*

*fig. 2.*

Anemone barkeriana. *Scop. carn. 1. pag. 385.*

Anemone foliis triplicatis - pinnatis, acute circumferratis, caulibus ternatis, rubis candidis. *Hall. bist. belv. num. 1149.*

Anemone sylvestris secunda. *Clus. bist. 244.*



*Anemone alpina alba major.* Baub. pin. 176. prod. 94.

*Pulsatilla alba.* Lob. ic. 231.

*Pulsatilla flore albo.* Baub. pin. 177.

**R**adix perennis, longa, castrum aut digitum crassa, simplex vel in crura rarius divisa, foetis nigricans, intus albida, scabra & inaequalis, sapore gaudet acri, & reliquis coronatur emarcidis priorum foliorum. Caulis teres, fere semper nudus, basi purpurascens, pilis mollibus hirsutus, a tribus uncis ad tredecim altos, erectusque, florem sustinet singularem, & ad diversam in diversis individuis altitudinem folia exterit terna ex lata vagina orta, ceterum nudus. Flori petala sunt ut plurimum sena, rarius plura, ovata, patula, extus pilosa & saepe purpurascens, intus glabra albaque aut in luteum colorem magis minusve tendentia, interdum duplo majora quam depicta. Antherae luteae insident filamentis corolla duplo vel triplo brevioribus. Semina ovalia, utrinque acuta, inque globum collecta, abeunt singula in eandem longissimam molli hirsute sermē ad apicem usque plumosam. Ex radice folium unum duntaxat alterumque prodeit ternatum: folioli pinnatis, interdum etiam ipsi crenatis; pinnis pinnatidis incis, facie glabris, dorso & margine pilosis, acutis. Ceterum valde variant, cum hirsutiae majore, vel ex adverso tanulla, quae oculos sermē fugiat; cum quod magnitudine differant vel absoluta, vel relativa ad plantae aetatem, ut sint aut tripollicaria cum petiolis brevissimis, aut semipedalia suffulta petiolo communi etiam semipedali. Nunquam in Austria specimen invenire licuit Cusiane iconi quoad folia convenientem, sed conveniunt eidem optime missa ab illustri Hallero specimen Helvetica, uti elucet ex foliolo eorundem a, respondente foliolo b. Huic aliquamodo accedebat ex specimine Austriaco desumptum foliolam c. Littera d indicat idem foliolum ex folio maximo. Nec minus variant folia caulina, ab unica ad sex uncias longa; ternata semper singula; sed quorum foliola modo longe petiolata sunt omnia, modo omnia vaginæ sessilia inhaerent, aut denuo ita inhaerent solo utriusque lateralis, dum intermedium petiolo instruitur. Crescit paucim in pratis subalpinis inque alpium saxosis, florens pro varia foli altitudine a Maio ad Septembriū. Fructus etiam maturus adpingit.

## TABULA OCTOGESIMA SEXTA.

**GNAPHALIUM LEONTOPODIUM.** Linn. spec. pl. ed. 1. pag. 855.

Scop. carn. 2. pag. 150.

*Gnaphalium alpinum.* Clus. hist. 328.

*Gnaphalium alpinum,* magno flore, folio oblongo, Baub. pin. 264.

*Gnaphalium alpinum pulchrum.* Baub. hist. 3. p. 161.

*Filago floribus sessilibus, umbellatis, foliis tomentosis umbellam excedentibus.* Hall. hist. herb. nam. 152.

*Leontopodium.* Dod. pempt. t. 1. 3. c. 16.

**P**lantula elegans ex radice nigra lignosa perenni & multicapite cauliculos proferit plures, erectos, biunciales, tomentosos & annuos. Folia sunt oblonga, obtusa, integerrima, basi attenuata, radicalia in petiolum; atque haec & caulina inferiora facie viridia, dorso alba; reliqua utrinque candicantia; summi circiter decem nivea & lana multa densissime vestita, perque hanc cum invicem circa basin connexa, & in rosulam imbricatam expansa. Ex his interiora supra basin florem gerunt singularem subsessilem, unico flore centrali caulem terminante, dum sic sepi circiter flores compositi rosulae foliaceae occupant interiorem discum. In ultimis etiam foliis saepe conspiciuntur rudimenta similium florum, qui ad perfectionem non pervenerunt. Flores itaque circumscerentiae insident foliis, uti in Turnera. Calyces communes ex ovato oblongi & flosculis paucillo breviores sunt val-

de





de lunati. Constant foliis circiter triginta, imbricatis, erectis, concavis, nitidis, virentibus cum margine membranaceo nigricante; exterioribus ovatis & obtusis, interioribus oblongis magisque acutis. Lentis ope dum attente omnes flosculos examinavi, non potui reperire discrimen inter flores circumferentiae & florem centralem. In omnibus vidi duplex flosculorum genus, nec, praeter hos, alios. Scilicet in medio locantur numerosi flosculi hermaphroditi, quibus est corollula subinfundibuliformis, pallida, limbo quinque-fido patente. Anthera tubulosa, flava, petalo pumillo longiore & quinque-dentata. Ger-men oblongum villosum, & stylus villosus cum stigmate simplici obtuso. In ambitu pauci sunt flosculi corolla & staminibus destituti, mero constantes pistillo ex germine magis ovali & stylo abeunte in stigma reflexum bifidum vel quadrifidum. Semina coronantur pappo subplumoso. Crescit in summis alpinis jugis, ubi floret a Junio ad Septembrem. In margine exhibetur quoque fastigium caulis cum flore centrali & duobus lateralibus, avulsis partibus reliquis, ut patet florum inferio. Tum foliolum calycinum; auctusque flos feminicus & hermaphroditus, pappo abstracto.

## TABULA OCTOGESIMA SEPTIMA.

**HIERACIUM VILLOSUM.** *Lin. spec. pl. 23. pag. 1130. Jacq. enum. vind. pag. 271.*

Hieracium foliis villosis, integerrimis, radicalibus ligulatis, caulinis ovatis amplexicaulis, calycibus villosis. *Hall. hist. helv. num. 44.*

Hieracium quintum villosum. *Clus. hist. CXLII.*

Hieracium alpinum latius & non villosum, magno flore. *Bauh. pin. 128. Seguer. ver. 3. pag. 268. Moris. hist. 3. p. 70. t. 7. f. 58.*

Hieracium alpinum, hirsuto folio, quintum Clusii, quodammodo incanum. *Bauh. hist. 2. pag. 1027.*

Hieracium alpinum, latiore folio, pilosum, flore majore. *Pluk. alm. 184. t. 194. f. 2.*

**A**deo variat in multis sui partibus haec planta pro soli diversitate locoque natali magis vel minus alpino, ut concinnari difficeret descriptio possit, qui individuis competat omnibus. Radix inaequalis & perennis nigricat. Caulis erigitur, teres, pilosus, glaucescens cum punctis saepe fuscis, ut plurimum semipedalis, qui aut simplicissimus unico flore terminatur, aut paucos habet ramos, plures autem, dum colitur in horto. Folia integerrima vel subdentata, acuta, glauca, longo mollique pilo sunt hirsuta, idque imprimis in costa dorsali & ad oas; radicalia & caulina inferiora oblonga cum basi attenuata; caulina subsequa subovata; summa subcordata amplexicaulia. Interdum etiam planta tota inferne glaberrima est, vel pilis rarissimis obsita. Flos ratione plantulae maximus est. Calyx longo denso alboque villo barbatus in flore expanso valde patet, in marcescente magis erigitur. Corollae cum stigmate & antheris sunt luteae. Crescit passim in alpinis & subalpinis. Floret a Junio ad Septembrem. Onusta haec planta in Systematis Naturae editione duodecima fuit errore typographi.

## TABULA OCTOGESIMA OCTAVA.

**ASTER ALPINUS.** *Lin. hist. pag. 554.*

Aster foliis radicalibus petiolatis, ovatis, scabris, caule unifloro. *Hall. hist. helv. num. 82. Gmel. fib. 2. pag. 173. t. 73. f. 2.*



Alter septimus, austriacus quintus. *Clas. hist. XV.*

Alter montanus circuleus, magna flore, foliis oblongis. *Bauh. pin. 167.*

**R**adix speciosè plantula perennat, sæpe abrupta, nigricans, ab una ad sex uncias longa, vix calinum crassa, fibris aucta, plerumque multiceps, caules protrudit erectos, ab uncia una ad senas altos, teretes, hirsutos, simplicissimos, flore singulari terminatos. Folia sunt ex lanceolato oblonga, obtusa, alias etiam imprimis radicalia magis spatulata, in caule duo tria vel ad octo sessilia, integra, hirsuta, scabriuscula, ciliata, alterna; radicalia in petiolum attenuata. Sub flore ipso folium caulinum summum locatur. Calycis foliola sunt lanceolata, acuta, subhirsuta, plurima, omnia fere ejusdem longitudinis, & pleraque apice patentia. Corollula radii numerosæ, integræ & acutæ colore gaudent violaceo. In disco æque numerosæ sunt luteæ. Stigmata propriis corollula consoleria sunt. Antharæ luteæ. Crescit in alpium jugis herbidis. Floret æstate.

## TABULA OCTOGESIMA NONA.

**CARDUUS DEFLORATUS.** *Linn. syst. pag. 529. Jacq. enumer. undeb. pag.*

377

*Carduus inermis, foliis ciliatis, scapo nudo, paucifloro. Hall. hist. helv. num. 164. tab. 4. f. 2.*

*Carduus dictus Cirsium folio laciniato, nigris. Bauh. hist. 3. part. 1. pag. 42.*

*Cirsium tertium montanum. Clas. hist. CXLIX.*

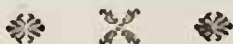
*Cirsium singularibus capitulis parvis. Bauh. pin. 377.*

**E**x radice perennal, fusca aut nigricante, longa, fibris aucta, fulvum colore rufè insciente, saporis subacris & ingrati, caules adscendunt plures, angulati, glabri, foliosis, simplices plerumque, abeuntes in pedunculos aphyllis, longos, sublanuginosos, paucifloros, qui florem sustinent singularem & erectum. Folia ex lanceolato-oblonga, serrata, spinuoso-ciliata, nec tamen pungentia, nitida, acuta, ad radium pinguis, per caulem decurrentia, dorso glauca sunt, facie pallidius virent. Calycis squamæ mucronatæ, molles, virides, angustæ & glabræ patent. Corolla cum robore purpurascit. Semina ex fuleo pallentia & nitida pappo coronantur piloso. Flores adulti & fructus modo penduli sunt, modo erecti. Floret a Julio ad Septembrem crescens in subalpinis herbidis & pratensibus saxosis.

## TABULA NONAGESIMA.

**CARDUUS TARTARICUS.** *Linn. syst. pag. 530. sp. pl. pag. 1155.*

**I**n orta ex semine planta primo anno sola radicalia folia nascuntur; altero & subsequis ex radice ramosa fibrata albida nec tuberosa caules elewantur erecti, sulcato-stricti; in parte nervo folii medio subjecta, idque inferne manifestius, magis acute angulati; longe ramosi, subflexuosi, quadripedales, & parum laciniati. Folia radicalia & caulina infimo, cujusmodi specimen a luere depingitur, sunt ex lanceolato oblonga, amplexicaulia & pinnatifida. Subsequum unum alterumve est sinuatum. Caulina reliqua longe lanceolata, vixque divisa. Omnia dentata, spinoso-ciliata, pungentia, acuta, semiamplexicaulia; inferiora subpubescentia & plana; summa glabriora, & ex his quædam basi concava. Flores odore aliquo præditi erectique in foliis ultimis minimis paucisque congestis solitarii sunt, & sessiles, sicque terminant ramos. Tandem ramuli etiam aliquot in pedunculus uniflo-



ros aphyllusque elongantur, ita ut planta in adolescentia *Cnicum Linnæanum* referat, Carduum in senectute. Calycis ovati squamæ lanceolatae in mollem spinulam parulam & vix pungentem, inferiores albidam, superiores purpurascens deminunt; accumbunt tibi mutuo arctissime; & extus puncto villo arachnoideo connectuntur. Floris nectum evoluit diffusum est planius & ochroleucus. Corollulae expansæ sunt albidæ, limbumque habent æqualiter incisum. Anthera in principio purpurea est, sed brevi pallide fuscum sordentemque colorem induit. Stylus albet. Pappus plumosus semina nitida coronat. Receptaculum plantarum pilis sericeis albis densisque obtegitur. Floret Julio & Augusto. Rami principalis extremam florentem partem pædor expellit; & sunt hi rami ferme cauli similes. Crescit rarissime in sylvis ad torrentes. Primus in Austria hunc Carduum vir amicissimus Franciscus a Mygind inventum mecum communicavit. Per tres annos continuos folia radicalia in cula plantæ a sylvestri haud abluferunt; hoc tandem quarto anno folia vidi multo profundius incisa magisque sic pinnatifida quam solum ad marginem depicta, una tamen cum aliis foliis eodem illo depicto folio etiam multo magis integris.

## TABULA NONAGESIMA PRIMA.

### CARDUUS RIVULARIS.

In pratis quibusdam vasis, imprimis in rivulis hæc permeantibus, copiosissime crescit, florere incipiens circa medium Majum. Radix perennis, digitum crassa, albidæ, fibrisque longis aucta, horizontaliter pergit, non tuberosa. Caulis exsurgit plerumque unicuique, duos tresve pedes altus, erectus, teres, cavus, parum villosus, interne angulatus, superne striatus; fæpius simplicissimus, interdum tamen etiam ramulos breves & unifloros ex aliquot vel rarius ex omnium foliorum axillis producit; quandoque, imprimis superne, villo lanuginoso albedo vestitus, terminatus flore unico vel paucis in capitulum congestis, rarius quinis, senis vel pluribus, inferioribus tunc pedunculatis. Proximo anno ad lacus caulis prioris novus egreditur. Folia radicalia intima, tum præcipue illa primi anni, sunt obverse lanceolata, basi in petiolum ætenuata & denata, reliqua sessilia aut amplexicaulia, nec decurrentia, pinnatifida, magis minusve profunde incisa; laciniis lanceolatis vel oblongis, acuminatis, ciliato-ferrulatis, innocuis; extrema majore. Omnia subvillosa, facie saturatius virenti, dorso magis albicante. Caulis vero superior præ loci foliorum paucissimas distantes bractæas lanceolato-acuminatas gerit. Calyx ovatus, subglutinosus, nec villosus, componitur ex squamis lanceolato-acuminatis, innocuis, exterioribus obscure virentibus, interioribus atropurpureis & gradatim longioribus. Corollulae purpureæ in quinque laciniis lineares obtusos & æquales dividuntur. Stylus in stigma abie longum tenuem & consilicatum. Antheræ alben. Semina coronantur pappo subplumoso.

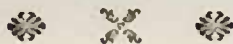
## TABULA NONAGESIMA SECUNDA.

### ARNICA DORONICUM.

*Doronicum secundum, Austriacum primum. Clus. hist. XVI.*

*Doronicum longisobum, hirsutie asperum. Bauh. pin. 185.*

Antea reculeram hanc plantam ad Senecionem *Doronicum Linnæi*, a quo differt. Nec est *Arnica Halleri* num. 91, ut ex missa a celeberrimo *Allionio* *Halleriana* planta facile didici, quam etiam ex Tyrolis sponte crescentem accepi, quæque inter nostram hanc *Arnicam Doronicum* & *Clusii Doronicum* quarum styricum media mihi planta videtur.



ab utrisque diverſi. Radix in noſtra extus nigricat, intus pallet, calamum vel digitum minimum craſſitie, longitudina unciam unam alteramve æquat, plerumque horizontalem ſub terra ſitum ſervat, geniculatim prolifera, atque hinc a matre avulſa, aut hæc deſtruſta, in ſocum deſinit permarſum, fibris ſimul craſſis longis pallidis reſtisque in terram deſcendenſibus nunitur, odore gaudet aromatico, atque etiam tali ſapore cum junctis anarure & levi acredine. Hæc ab alpicolis tanquam ſtomachicum commendatur, diſta noſtracibus Gernswurzel. Caulis a tribus ad novem uncias altus, teres, ſtriatuſ, ſimpliciſſimus, piloſuſ & ſubhirtuſ erigitur. Folia ſunt lanceolata, obſolete & rariſer dentata vel integerrima, acuta, venoſa, ruſoſa, piloſa, ciliata, & aſpera; caulina ſemimplexicaulis; radicalia longius petiolata magisque obtuſa, in plantis novellis ſepe rotundatoſpathulata. Floſ ſemper unicoſ & ſubodoratuſ caulem terminat. Calyx communis valde planuſ, & patentiſſimuſ, qui a tergo depiſtuſ in margine ſituitur, conſtat ſoliſol duplici ſerie poſitiſ circiter quinque & viginti, lanceolatoſ-acuminatiſ, apice haud ſphacelatiſ, villoſiſ, interioribuſ anguſtioribuſ & paulo brevioribuſ. Corollule ſeminæ in radio planuſ & patentiſſimuſ ſont oblongæ, lineatæ, calveſ longioreſ, apicem in quatuor aut duos aut res denticuloſ ſectiōni habenteſ, numero a viginti ad quadraginta. Hermaphroditiæ corollule diſci ſont robuſtoſe, ſubcampaniformeſ, patulæ, inque limbum diviſe quinqueſidui. Anthera lutea, cylindracea, tubuloſa, apice quinqueſiduiſ, nec baſi in ſecus deſinit. Utriſque ſtaſculiſ ſeriliſ & lateiſ germina ſunt oblonga ac villoſa, & ſignata biſidui. Receptaculuſ conicum & nuduſ ſemina locat pappo pilulo ſeſſili coronata omnia. Creſcit in ſummiſ alpiſ ad eandemque præcipiti, lociſ ſaxoſiſ tenui terra obduſiſ, florenſ a Julio ad Septembrim. Adſtat in margine etiam floſ diſci, pappo avulſo, ut pateat ejuſdem figura.

## TABULA NONAGESIMA TERTIA.

### LEONTODON ALPINUM.

**R**adix perennis, calamum craſſa, unciam unam alteramve longa, nigricat, fibrillas undique generans albicanter. Folia ſunt oblonga, utrinque attenuata, acuta, argente dentata, utrinque piloſa, longiora ſemipedalia, ad baſin quandoque purpurea. Scapus aphylluſ erigitur, ſtriatuſ, inanſ, ſuperne breſſea una alterave inſtruſtuſ, infra florem ſubſper & parum tumenſ, ſimpliciſſimuſ, uniſloruſ, & ſemipedaliſ vel paulo altior. Calyx ex ovario oblonguſ, angulatuſ, niger, & hiſpiduſ pilis albiſ, conſtat ſquamis imbricatiſ, anguſte lanceolatiſ, acuminatiſ, erectiſ, pluribuſ, interioribuſ longioribuſ. Corollulæ luteæ, patentiſſimæ, quinqueſidui, calycem ad dupluſ ſuperant, & denticuluſ ſepe aliquem lateralem inciſum habent in laciniam linearem vel ad tubum uſque. Anthera eſt lutea. Germina oblonga, angulata & glabra. Sili longi. Stigmata lutea & reflexa. Receptaculuſ nuduſ. Semina pappo coronantur ſeſſili & valde plumoſo. Ad huc adſtat calyx cum corolluliſ pauciſ exterioribuſ, ut ſimul harum duriſ ſuſcia longitudinaliſ ſuſceſcens conſpici poſſit, quæ in interioribuſ coralluliſ deſideratur. Creſcit in herbidiſ alpiuſ jugiſ, florenſ a Julio ad Septembrim. Reperitur etiam in alpiſuſ Hun-gariz Carpathiciſ. Ab Hieracio Halleri num. 41, diſfert ſcapo aphyllō, ſemper uniloro.

## TABULA NONAGESIMA QUARTA.

**GALIUM ROTUNDIFOLIUM.** *Linu. ſyl. pag. 118. Scop. corn. 1. pag. 102.*

Galium foliſ quaterniſ, petiolis longiſſimiſ, brachiatiſ, ſeminiſuſ hiſturiſ. *Hall. biſt. helv. num. 727.*

Ru-





*Rubia quadrifolia* racemosa levis. *Bauh. pin.* 334. *prodr.* 145.

*Rubia quadrifolia*, semine duplici hispido. *Bauh. hyl.* 3. p. 718. *Moriz. hyl.* 3. pag. 319. t. 9. f. 21. f. 4.

*Rubia* semine duplici hispido, latis & hirsutis foliis. *Moriz. hyl.* 3. p. 329. t. 9. f. 21. f. 5.

*Cruciata* minor, glabra, flore molluginis albo. *Barr. ic.* 323.

*Cruciata* major, villosa, flore molluginis albo. *Barr. ic.* 324.

**I**n Mantissa Linnæana ad *Asperulas* hæc planta amandatur, si quidem de eadem præcise ibidem sermo est. Radix perennis, fibrosa, ramosa, fuscescens, & duas tresve lineas crassa, plures protrudit caules herbaceos, præ debilitate magnam partem procumbentes, tetragonos, glabresciculos, omnino ramulosissimos, semipedales vel ad summum pedales, in circulatam sæpe ambitum diffusos. Folia sunt quaterna, obverse ovata, obtusa cum exigua mucrone interdum absente, trinervia, per oras exiguis pilis ciliata, ipsa exterum villos utrinque minutissimis paucis & vix conspicuis aspera. Ramuli abeunt in pedunculos binaos vel ternos, bifidos simplices vel ternos ipsos, & capillares. Corollæ pusillæ, albe, alix planissimæ, alix basi levissime campanulata; laciniis semiovatis & acutis; tubo vix ullo. Germina feminaque hispida sunt pilis oncinatis. Anthere pallent. Crescit in sylvis subalpinis ad eandemque margines. Floret Julio & Augusto. Exortus ex radice principe cauliculus aliquis, nec valde ramosus ille, basi etiam de nodis radicans, in tabula depingitur.

## TABULA NONAGESIMA QUINTA.

*CORONILLA CORONATA*, Linn. *syll.* pag. 391. *Crantz. safe.* pag. 431.

*Coronilla* mantana. *Rev. irr. tetr. tab.* 93. *Jacq. vmd.* pag. 154. *Scop. carn.* 2. pag. 72. *tab.* 44.

*Coronilla* caule erecto, foliis undenis ovatis, floribus umbellatis, siliquis articulis pendulis. *Hall. hyl. beto. mem.* 388.

*Culites* scorpioides altera. *Cus. hyl.* 98.

*Culites* siliquosa minor coronata. *Bauh. pin.* 397.

*Culites* scorpioides quibusdam, sive polygalo Cortusi similis planta, sed major. *Bauh. hyl.* 1. part. 2. pag. 382.

**R**adix perennis, lignosa, extus cum flavedine fuscescens, longa, sæpe divisa, petrarum fissuras profunde ingreditur, difficulter hinc integra evellenda. Caules producit annuam plures, basi subuliculosos & ascendentes, exterum erectos atque herbaceos, teretes & vix angulatos, glabros, pedales vel altiores, firmosque. Folia sunt pinnata ex foliolis utrinque numero incerto a tribus ad septem com impari terminante, frequentius tamen quaternis vel quinis; costæ planiusculæ & superne canaliculæ adnæxæ. Sunt glauca, glabra, subovata aut magis rotundata, integerrima aut emarginata, crassiuscula, denticulo innocuo brevique terminata, eodemque rarius destituta. Infima ad ipsum exortum inseruntur costæ, cui egredienti opponitur in caule ramisque stipula pallida, aut lita ac hirsuta, aut plane diphylla lateribusque vicinior. Pedunculi virgati axillares & erecti umbellæ florum coronantur eleganter densa & suaveolente. Pedicelli proprii ex fusco rubent. Floribus pendulis calyx est viridis, corollæ lutea cum carina alis multo brevior, & stamina diadelphæ. Legumina articulata, inæqualia, acuminata, fusca, & pendula, continens semina pauca oblonga & ovata. Crescit in montosis asperis. Floret Junio & Julio. Perficit Augusto semina.



## TABULA NONAGESIMA SEXTA.

## SILENE ALPESTRIS.

*Lychnis quadrifida*, Scop. cern. 1. pag. 307.

*Lychnis sylvestris decima*, Clus. hist. 391.

*Lychnis viscosa alba angustifolia major*, Bauh. pin. 205.

*Caryophyllus minimus humilis* atque exoticae flore candido amœno. Lob. ic. 445.

**M**erito separaverant illustrissimus Hallerus, & clarissimus Willichius in ill. p. 25, hanc plantam a *Viscagine* num. 918, sive a *Silene quadrifida* Linnæi, pro qua antea habueram, & a qua imprimis distingui facile potest fructibus ex conico oblongis, nec subrotundis. Seylos quatuor & quinque numerasse se dicunt nobilissimus de Myrind & clarissimus Scopoli; ego constanter ternos vidi. Crescit copiose & passim in subalpinis ad margines sylvarum aliisque etiam in udis, florens totam æstatem, statum valde varie, biuncialis, etiam fere pedalis, ut depicta sit ex mediocribus. Radix perennis, tenuis, teres, fuscescens, ramosa, fibrosa, longa & multiceps caules producit plures, adscendentes, teretes, purpurascens aut magis virides, foliosos, in majoribus individuis supra medietatem subdichotomos, aut etiam in his, uti in minimis, unilobos vel parum divisos, superne glutinosos. Culx plantæ radix sub terra stolones emittit, & brevi cespitem densum constituit plantæ in labium exterum non mutat. Flores eriguntur. Petala nivea ex angusto ungue in bracteam sennæ triangularem expanduntur, margine megis minusve profunde quadrifidam & in exortu eminentibus duobus denticulis notatam. Calyx tubulosus apice quinquefidus est. Antheræ pallent. Capsula ex conico oblonga, obtusa, & apice sexvalvis semina includit plurima, plana, subreniformia, ciliata & ferruginea. Folia sunt lineari-lanceolata, acuta, opposita, sessilia, glabra, plana, semineclum vel deas uncias longa; infima in ramulis novitæ prodeuntibus aggregata; superioribus amplexantibus & ingrati. Adhuc in margine semen in magnitudine nativæ, identique auctum.

## TABULA NONAGESIMA SEPTIMA.

**THYMUS ALPINUS**, Linn. syst. pag. 399. Scop. cern. 1. p. 425.

*Thymus montanus*, Crantz. fasc. 278.

*Clinopodium austriacum*, Clus. hist. 353.

*Clinopodium foliis ovatis, acutis, serratis; flore folio majori*. Hall. hist. herb. num. 238.

*Clinopodium montanum*, Bauh. pin. 225. Bocc. mus. p. 50. tab. 45.

*Acini pulchra species*, Bauh. hist. 3. p. 260.

**E**x radice fusca, valde fibrosa & perenni exoriantur caules plures, adscendentes, tetragoni, purpurascens, villosi, semipedales, ad basin sæpe ramosissimi, unde densus tunc caulium cespes exurgit. Folia sunt opposita, petiolata, subovata, basi attenuata, nunc rotundiora, nunc magis angusta, acuta vel obtusa, ad oras levissime villosa, ceterum sennæ glabra, supra mediæ obiter dentata. Flores in brevibus pedunculis verticillatim axillis foliorum insident; infimi utrinque solitarii, limi; superiores terni; odorati & foliis plerumque longiores. Bractæ sunt exigæ. Calyx incurvatus, villosus, striatus, superne purpurascens & subius virens, intus villis albis obducitur, in faucibus conniventibus. Corollæ violaceæ tubus externe villosus calycem bis superat, Labii inferioris discus ad faucium introitum circulo elevato albido notatur. Antheræ pallent. Semina sunt ex oblongo ovata. Floret pro variâ montium elevatione a Maju ad Septembrim.

## TABULA NONAGESIMA OCTAVA.

**RHODODENDRON HIRSUTUM.** *Lin. syst. pag. 299. Scop. var. 1. pag. 286.*

*Rhododendron foliis ovatis, ciliatis, subtus punctatis. Hall. hist. bot. num. 1016.*

*Ledum alpinum. Clus. hist. 81.*

*Ledum alpinum hirsutum. Reub. pin. 468.*

*Nerium alpinum quibusdam, alias Ledum hirsutum. Benth. hist. 2. pag. 21.*

*Balsamum alpinum Gesneri. Lob. ic. 367.*

**I**nter elegantissimas, quæ alpes ornant, plantas merito hæc recensenda venit; nec culta amittens venustatem suam. Totâ quanta odorem spirat balsamicum subterebinthinaceum. Radix dura, digitum crassa, longaque, rupem fissuras ingreditur, vix integre evellenda. Et ipsi etiam rami, qui per terram sparguntur, radículas interdum agere observantur. Cæterum frutex distortus & valde ramosus altitudinem variam ab uno ad quatuor pedes adipiscitur pro diversitate soli locique natalis. Materies cum virore albica. Cortex fuscescit. Rami juniores piluli virent. Pedunculi, calyx, corollæque externe, punctis glandulosis adsparguntur albis. Folia sunt subovata, obtusiuscula, obsoleteissime crenulata, ex plerisque crenis pilo longo albedo ciliata, exterum glabra, petiolis, inordinate alternantia; scie venulosa, parum punctata & striate virentia; dorso pallidiora & adpersa pluribus punctis fuscis, quæ microscopio conspecta guttulas sive tubercula pellucida gummosa mentionentur. In extremitate ramiscolorum gemma emascitur ovata obtusa, & ex squamis concavis imbricatis compoñita. Ex singulis hæc squamis, aut tunc jam delapsis, aut adhucdum persistentibus, emascitur peduncululus teres, erectus, circiter pollicaris, superne rubescens, & flore terminatus solitario præmper nutante. Omnes pedunculo communi, tunc una cum squamis mediis elevato, insistent, ut sic rægem species exsurgat. Perianthium constat foliis quinque, exiguis, linearibus, hirsutis, rubentibus & persistentibus. Corolla monopetala rubra & speciosa ex rubro oblonga & obtuse quinqueangulâ expanditur in limbum quinquelidum infundibuliformem & patentissimam; laciniis subovatis, aequalibus, obtusis. Filamenta decem, alba, subulata, & subdeclinata, inferiora gradatim longiora, rubum corollæ haud excedunt. Antheræ oblongæ & flavæ adscendunt. Germiini subrotundo & pentagono insidet stylus filiformis longitudinalis & sic staminum cum stigmate obtuso. Capsula erecta, ex ovato oblonga, fusca, punctis exasperata, quinqueangularis, inque totidem loculamenta & valvulas distincta, continet semina plurima oblonga minima & fulva. Floret a Junio ad Augustum. Semina dat Septembri. Folia pars aucti pingitur in margine.

## TABULA NONAGESIMA NONA.

**ARTEMISIA PONTICA.** *Lin. syst. pag. 542.*

*Artemisia foliis duplicata-pinnatis, pinnulis parallelis, tomentosis. Hall. hist. bot. num. 129.*

*Ablinthium ponticum. Camer. epist. pag. 454.*

*Ablinthium ponticum vulgare. Clus. hist. 339. Benth. hist. 3. part. 1. pag. 175.*

*Ablinthium ponticum tenuifolium incanum. Benth. pin. 138. Dahm. arb. 1. pag. 24. tab. 6.*

**R**adix lignosa, perennis, teres, fusca, fibrillis aucta, horizontaliter sub terra serpit, in decursu caules novos emittit, sicque pergit multiplicare speciem, unde copiose semper plantæ in eodem nasci loca videntur. Caules eriguntur, unum alterumve pedem alti, in culta etiam quadripedales, inferne glabri & ex rubro fusci, superne incani, foliosi, ra-



mis onusti plurimis axillaribus & erectisculis, qui racemacim gerunt flores cernuos ramusculis minimis propriis insidentes singulos. Folia caulina sunt bipinnata, utrinque tomentosa, facie glauca, dorso magis incana, plana, laciniis linearibus acutis. Hæc in plantis minoribus sæpe omnia horizontaliter patent, in maioribus magis propendent. Folia rames inferiora & caulina superiora sunt simpliciter pinnata; summa autem omnia integerrima & simplicissima. Flores subrotundi & tomentoso-incani discum habent lotium. Calycis foliola circiter quindecim & imbricata sunt exteriora oblonga, glauca, foliis rameis summis similia; interiora vero magis rotundata, concava, membranacea, albida, & subpellucida. Flosculi sunt circiter viginti quatuor, toti glabri, sæpe glandulis pedicellatis minimis & vagis ornati. Quos inter feminei in ambitu locantur plus minus fœti, apertali, ex flavo diluta virentes. Reliqui hermaphroditi discum occupant flaventes cum corolla infundibuliformi, limbo quinquesido patentissimo, anthera quinqueidentata, & stigmate bifido reflexo. Receptaculum est conicum & nudum. Semini etiam nuda. Tota planta odore pollet grato ac aromatico; sapore autem quam in *Abinthio* vulgari multo minus amaro. Flos auctus siliatur in margine, una cum flosculo utriusque generis separato. Crescit in siccis apricis. Floret Septembri & Octobri.

## TABULA CENTESIMA.

### ARTEMISIA AUSTRIACA.

*Abinthium austriacum tenuifolium. Cuss. hist. 339. Basb. hist. 3. part. 1. pag. 179.*

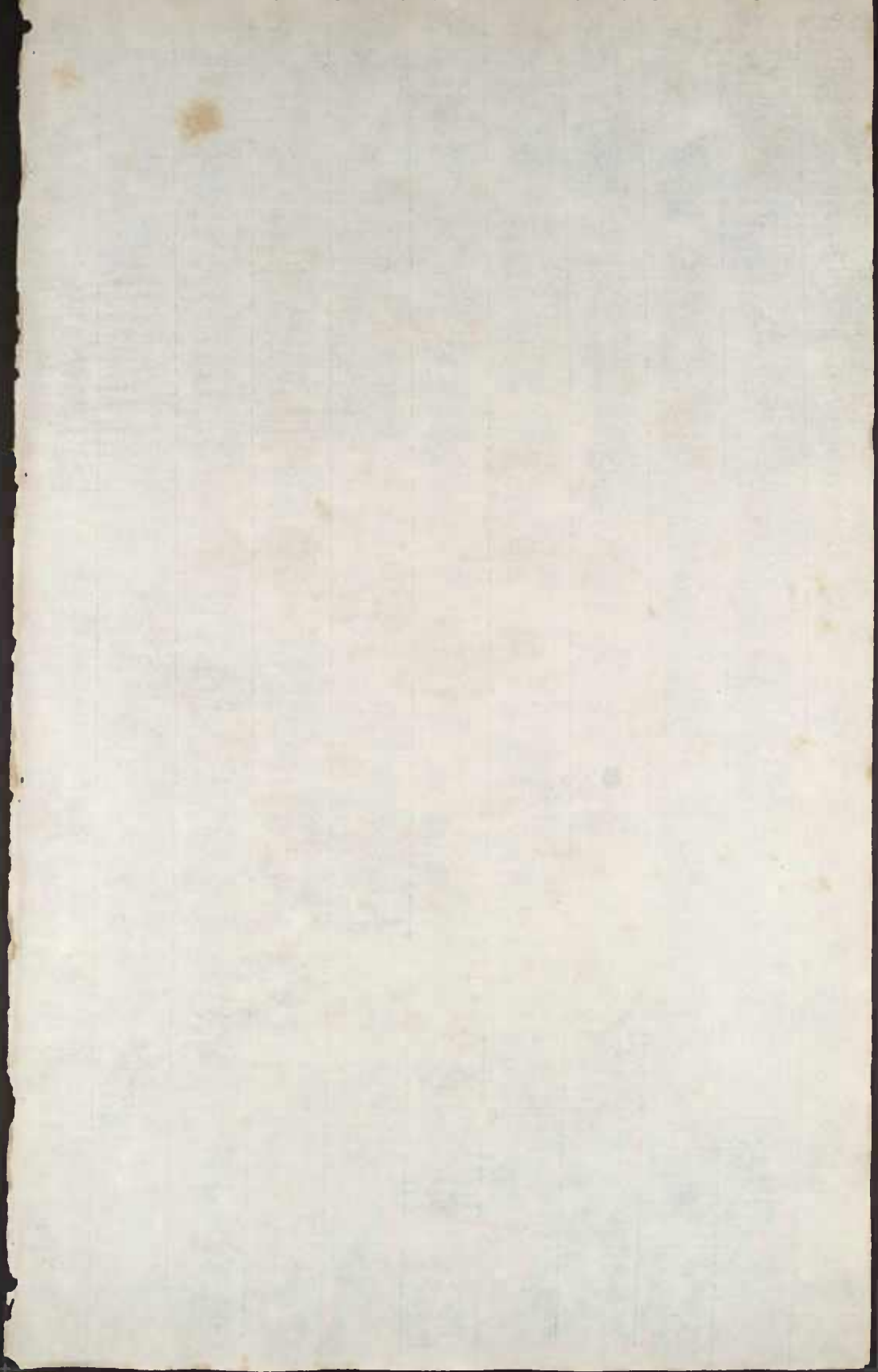
*Abinthium ponticum tenuifolium austriacum, Basb. pom. 139.*

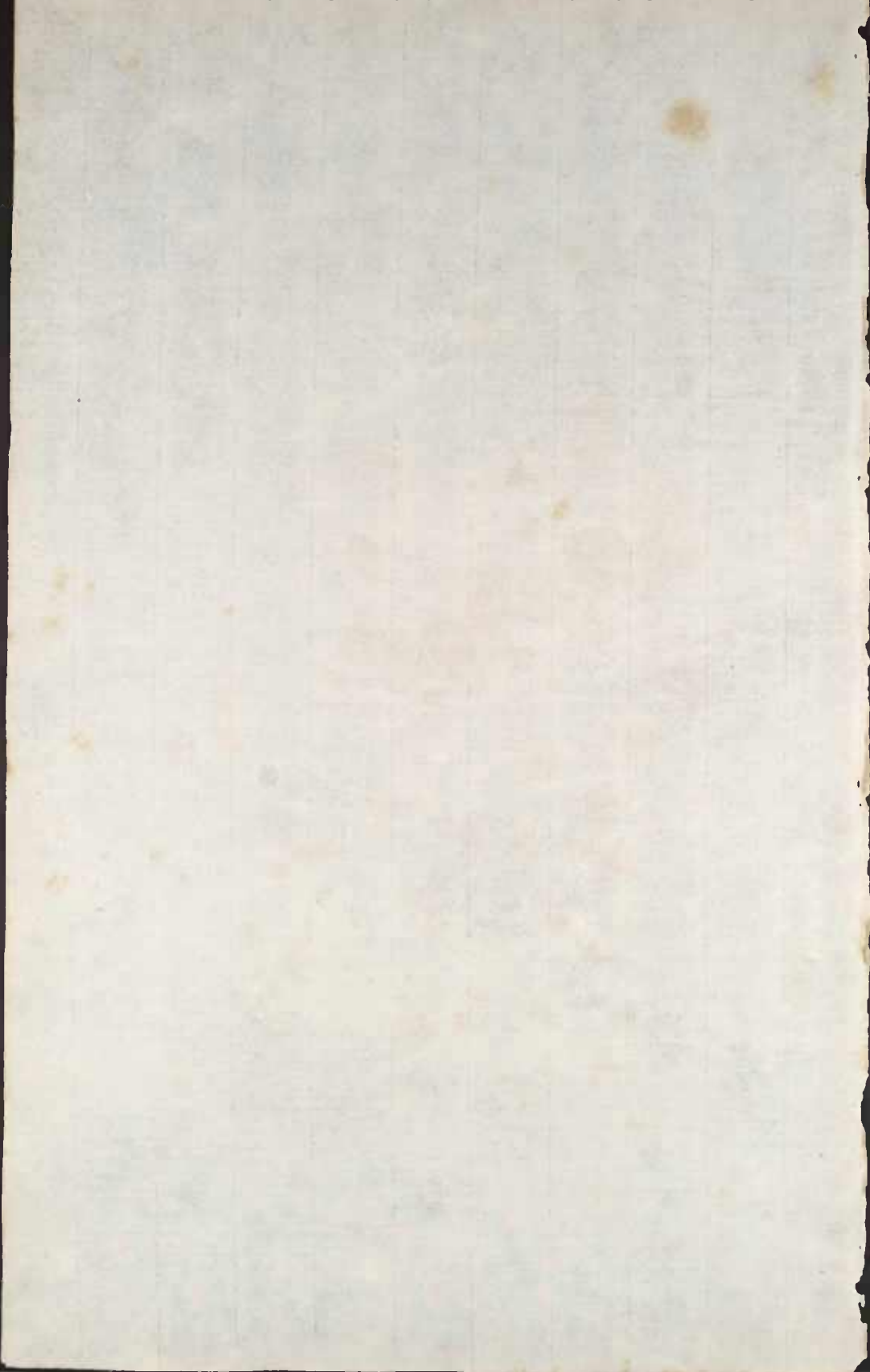
*Abinthium tridentatum herbaciorum, Lob. ic. 752.*

*Abinthium seriphium, Dod. pempt. 1. l. 2. c. 4.*

**R**adix plane convenit cum radice *Artemisæ* ponticæ. Sunt vero caules erecti, anni, basi tamen ipsa lignosi & persistentes, teretes, inferne glabri, ceterum tomento albo vestiti, semipedales vel sesquipedales. Ramis augentur axillaribus numerosis, superiora versus sensim decreescentibus, adscendentibus; qui ipsi e foliorum propriorum alis ramulos emittunt brevissimos, in caulibus brevioribus simplicissimos & unifloros, in maioribus vero dense multifloros. Folia sunt ex glauco incana, tomentosa, plana, nec teretia, in ramulis primo prodeuntibus integerrima, subsequa in elongatis trifida, atque sic paulatim divisione increescentia, ut tandem evadant subtriplicato-pinnata, & circumscriptione subrotunda: laciniis in prioribus magis obtusis & patentibus; in posterioribus magis angustis linearibus, acutioribus & conniventibus, nec plano situ porrectis. Summa folia iterum decreescent. Flores ex ovato oblongi, vix duas lineas longi, cernui, atque hinc eodem versu omnes, toti externe villosi-tomentosi, in disco fusci, racemose locantur sessiles in summiculibus ramusculorum. Calycis imbricati squamæ exteriores sunt lineares foliolisque similes. Interiores sunt longiores, ovatae, o'ruste, membranaceæ, concavae, pallide, subpellucidæ, erectæ, & hirsutæ. Corollæ hermaphroditæ circiter octo, infundibuliformes, & fuscæscentes, limbum habent quinquesidum patulum & villis albis fere occultatum. Germen est oblongum. Anthera cylindracea & quinqueidentata pollet. Feminei flores apertali assunt a quatuor ad septem. Stylos est utrisque apice bifidus & reflexus. Receptaculum nudum continet seminam nuda & oblonga. Tota planta grate & fortiter aromatica est, & *Artemisîs* ponticæ & *abinthii* mihi videri superior. Sapore pollet amaro. Crescit in apricis siccis tenui gramine vestitis & asperis locis. Floret Octobri. Tabula in figuris marginalibus exhibet florem integrum, calycis foliolum interius, flosculum hermaphroditum cum limbi divisione ob numerosos villos non apparente, & flosculum femineum, omnia aucta. In enumeratione habueram pro *Artemisia maritima*, a qua differt foliis multo minus tomentosis ac incanis, cum circumscriptione subrotundis nec oblongis, aliisque momentis.





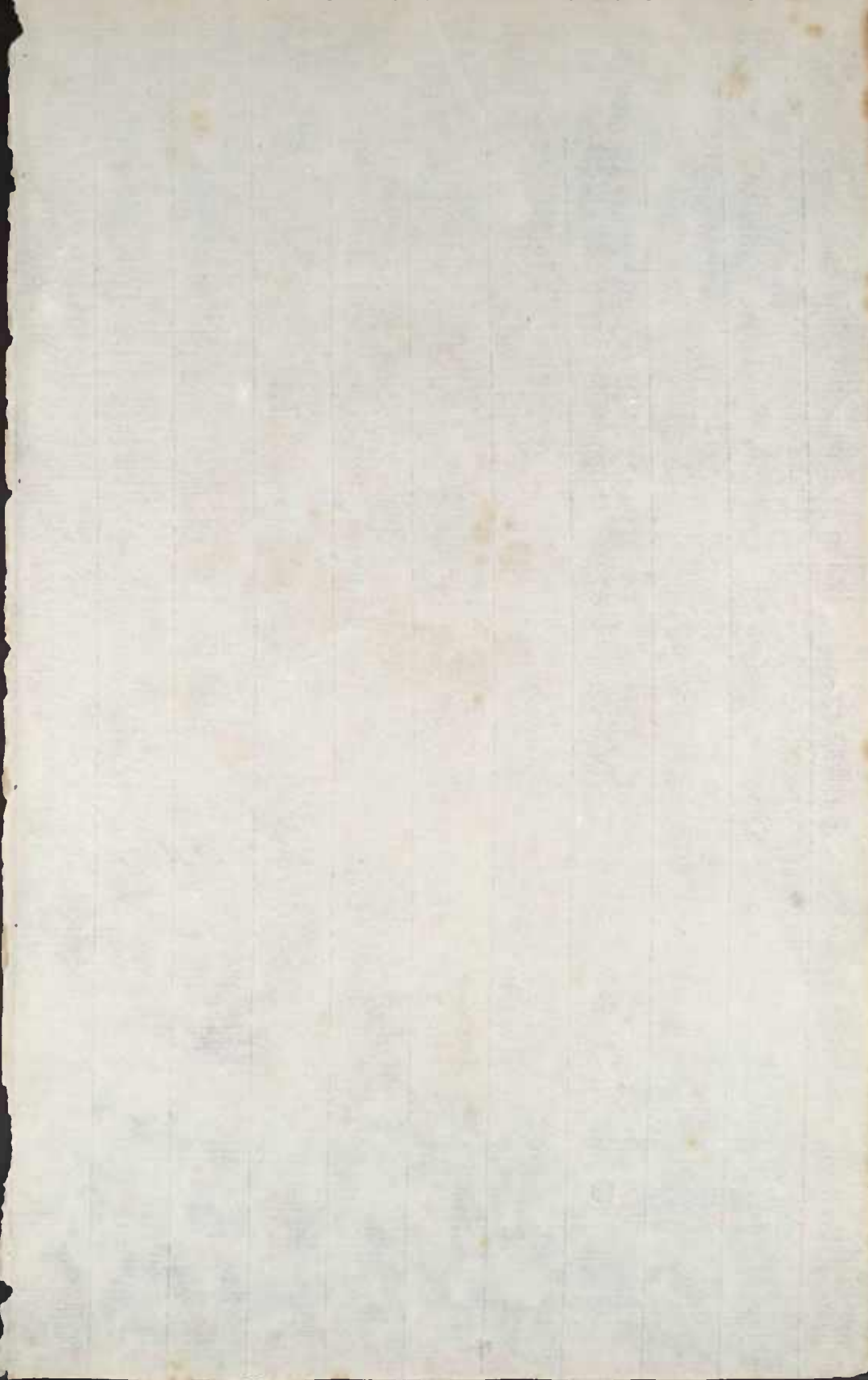


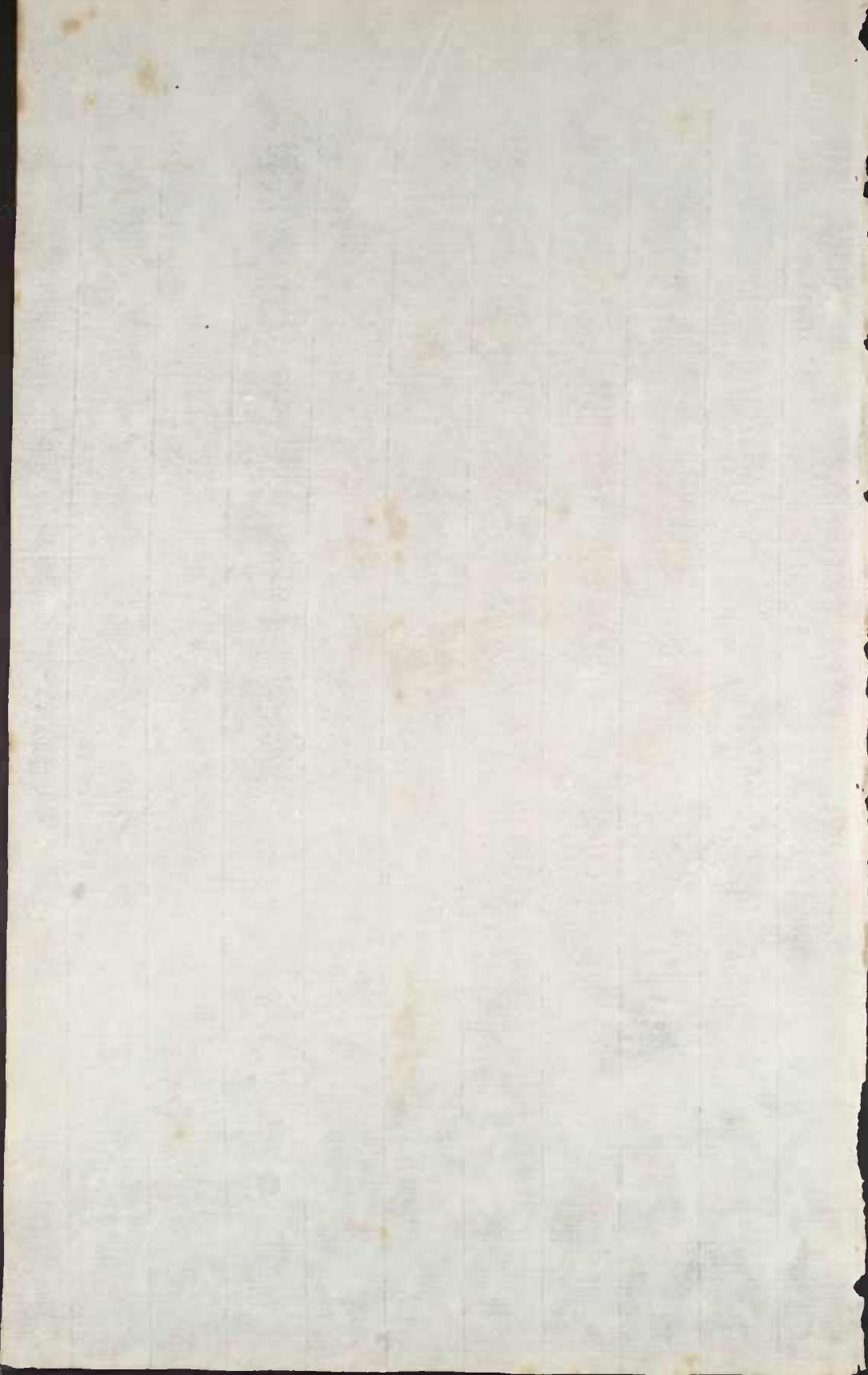
T. 1









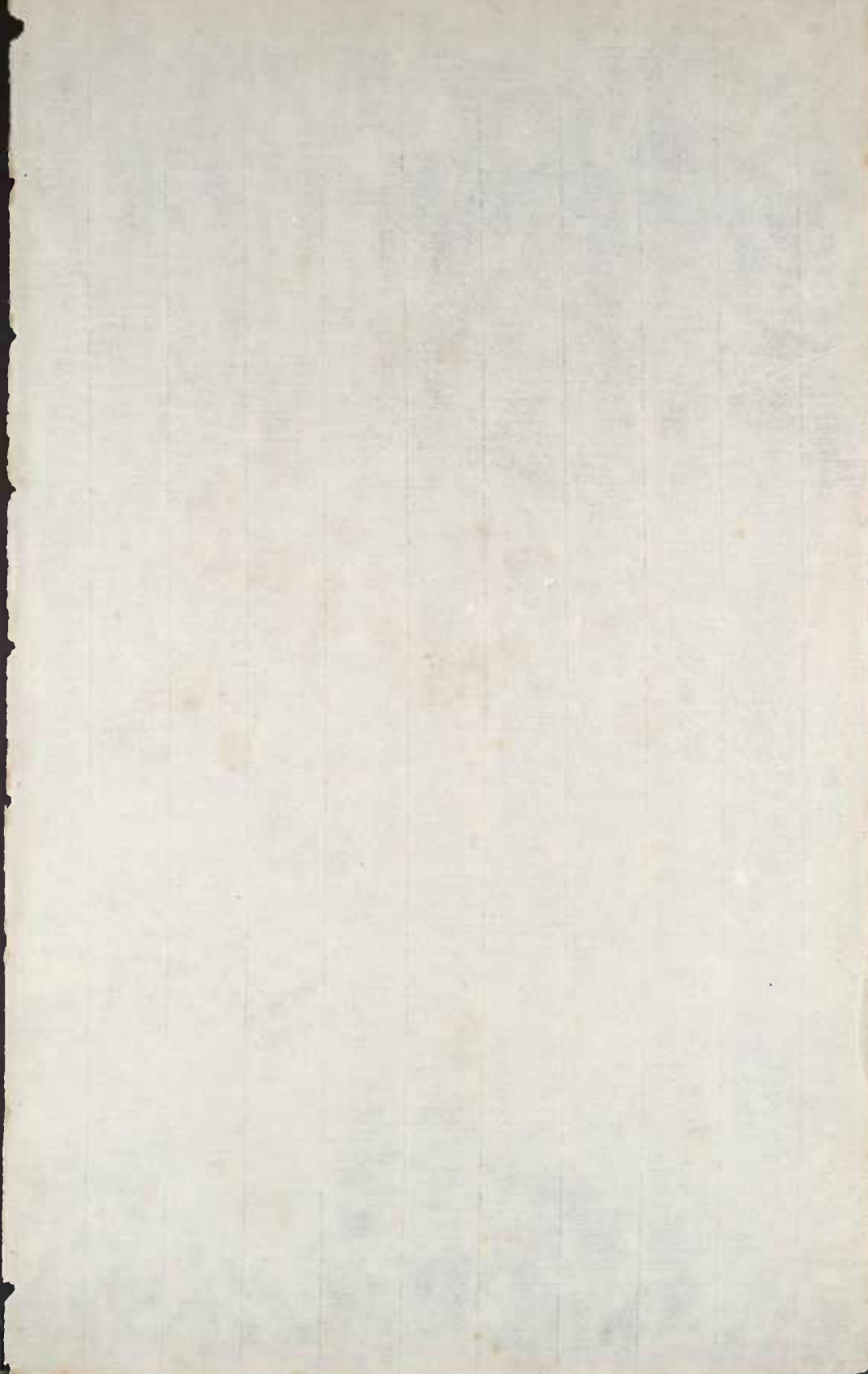


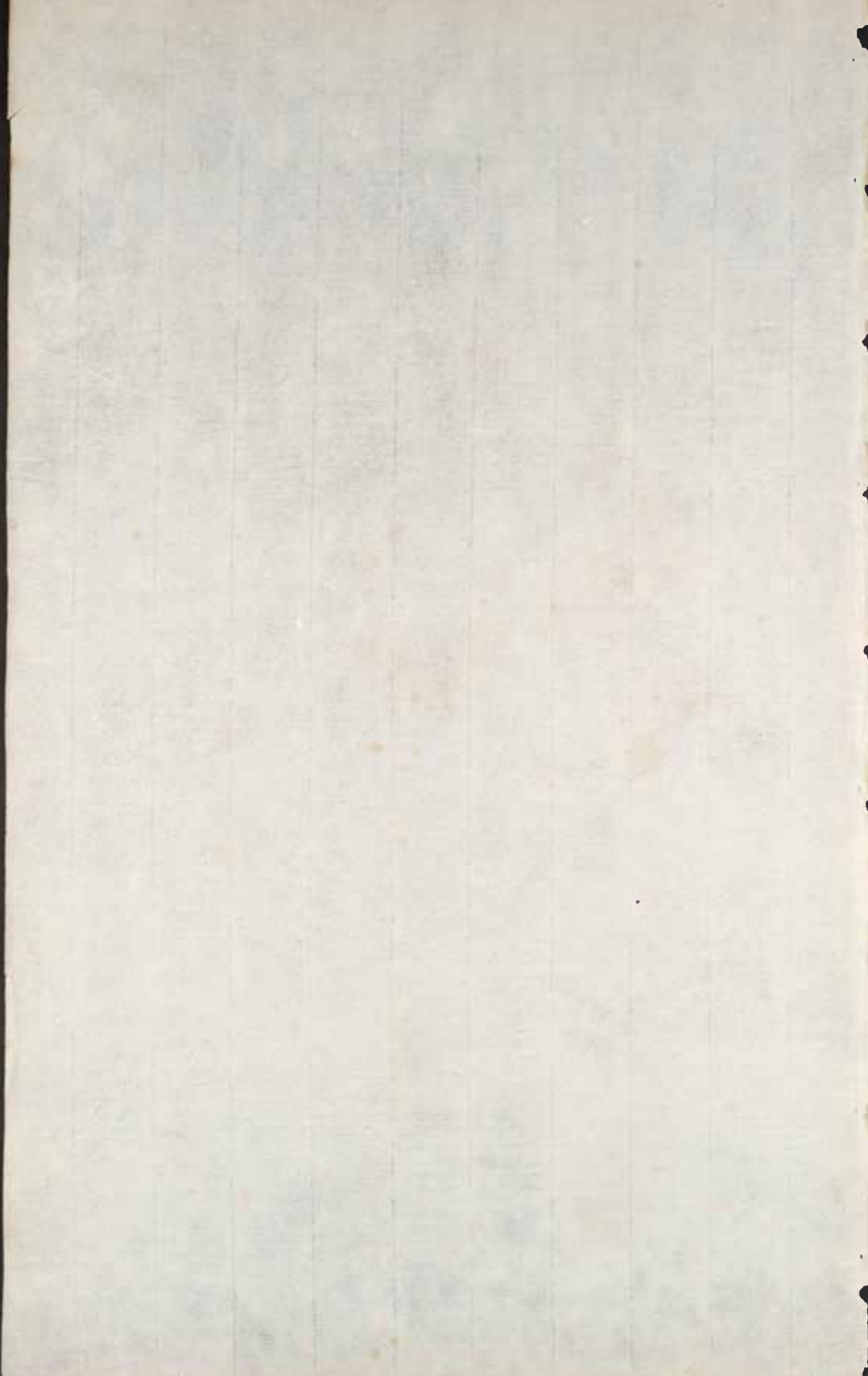
T. 2.





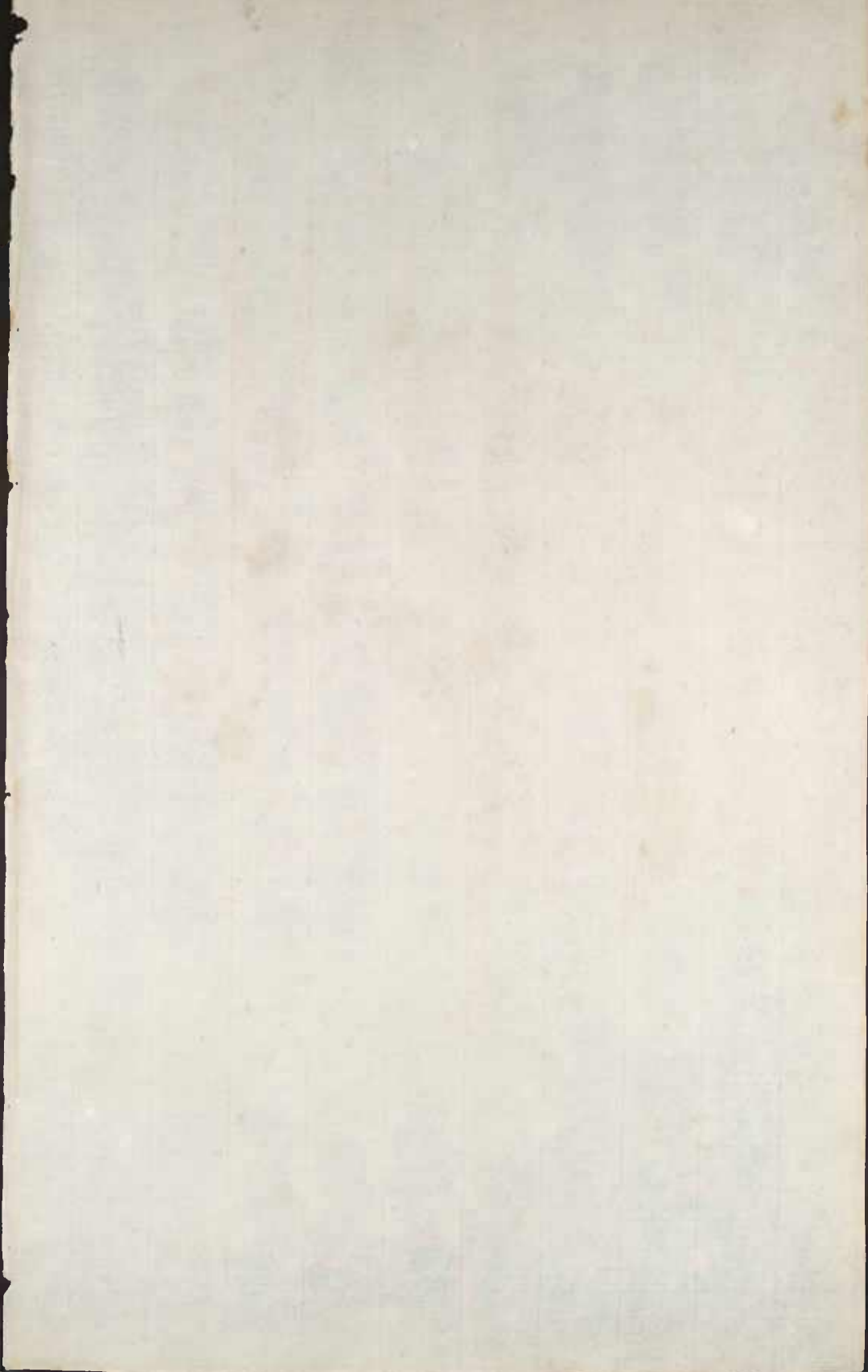




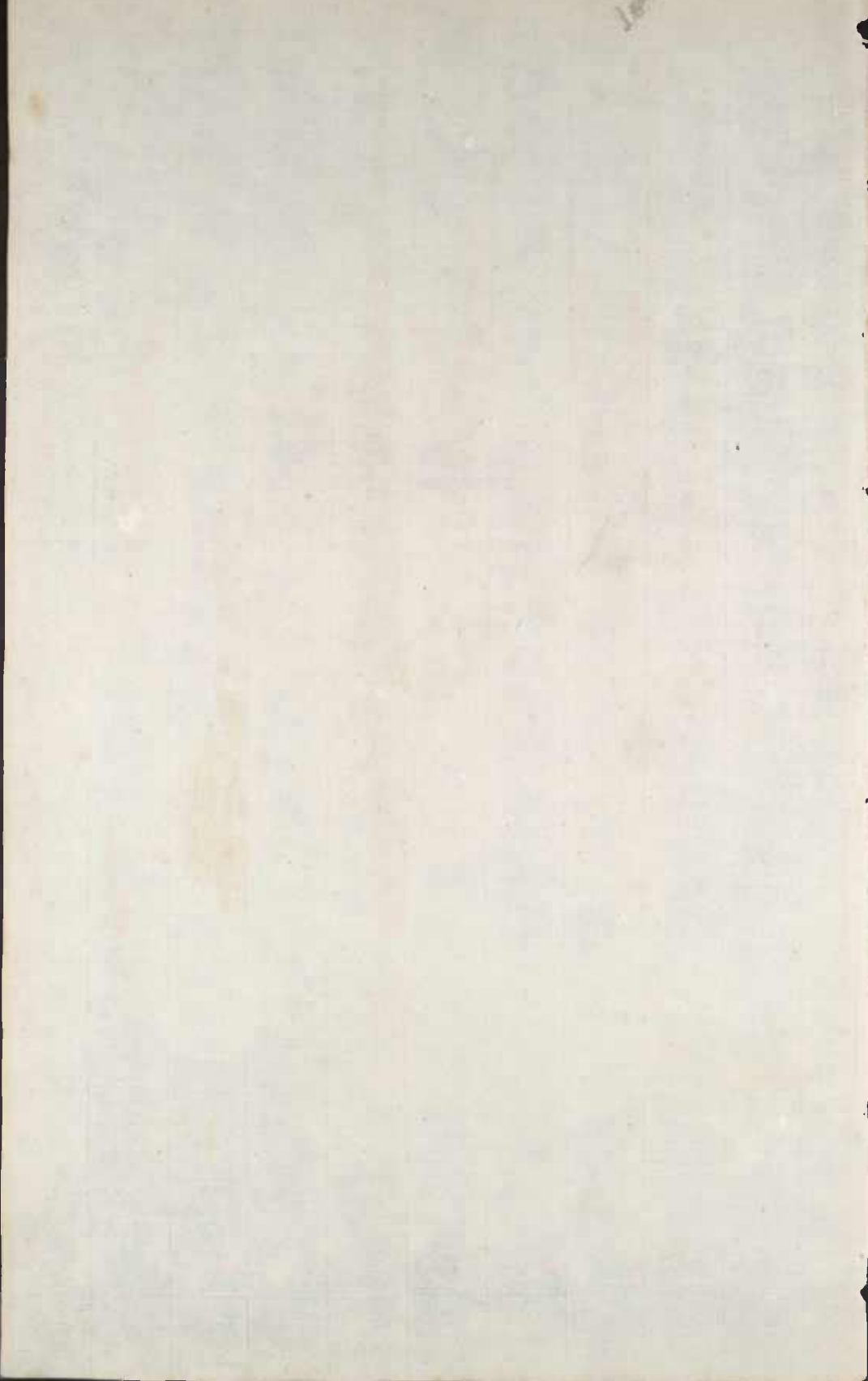






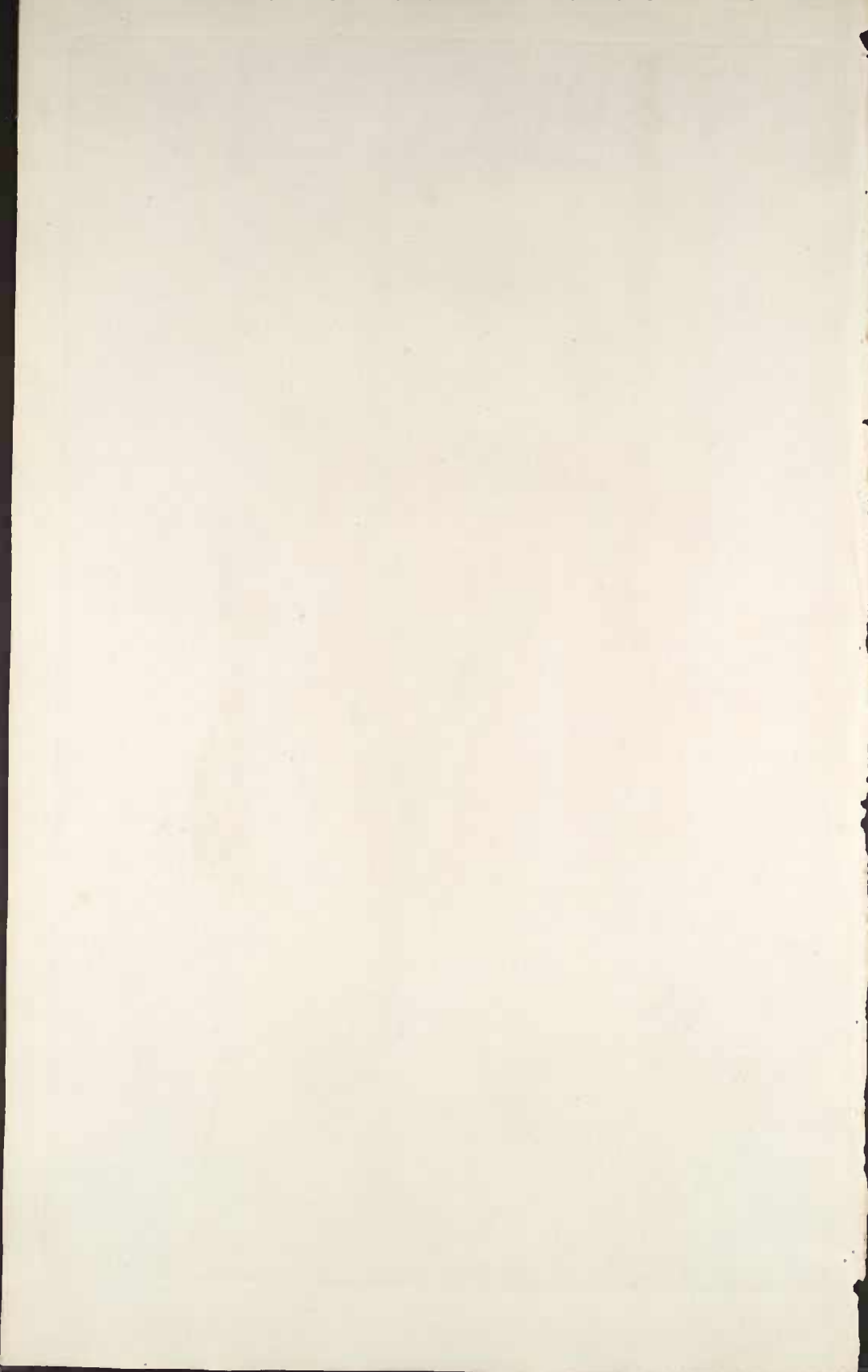


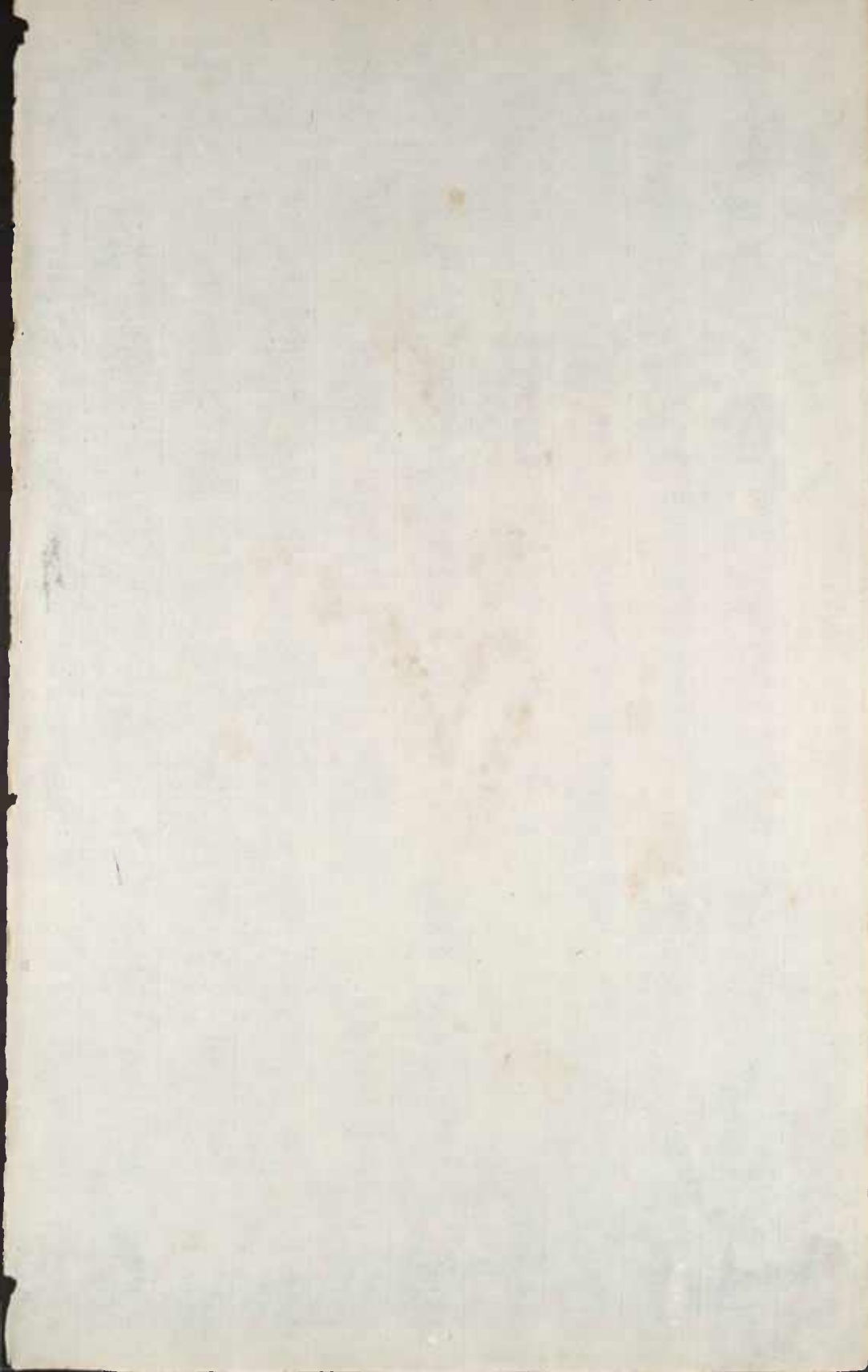


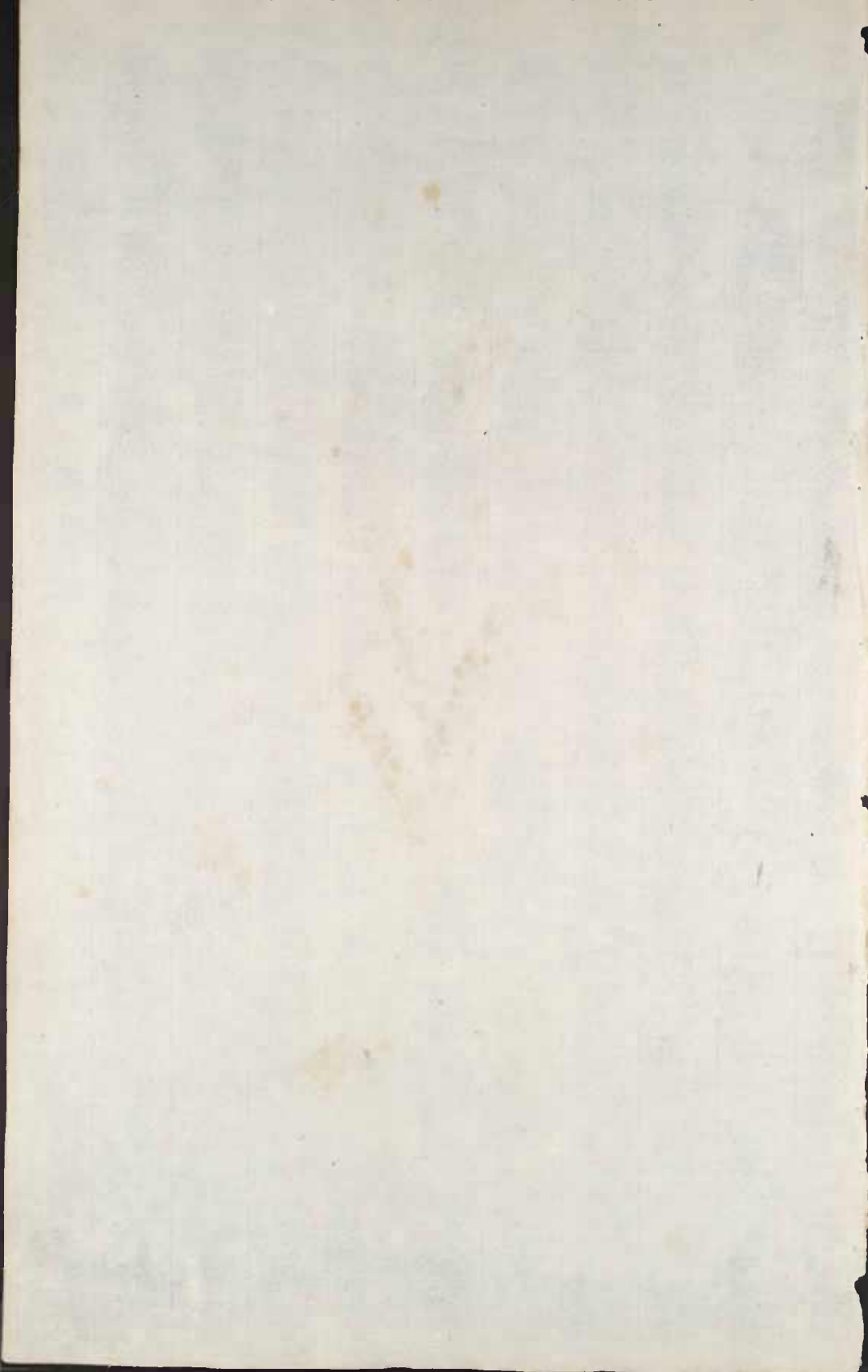


T. 4.







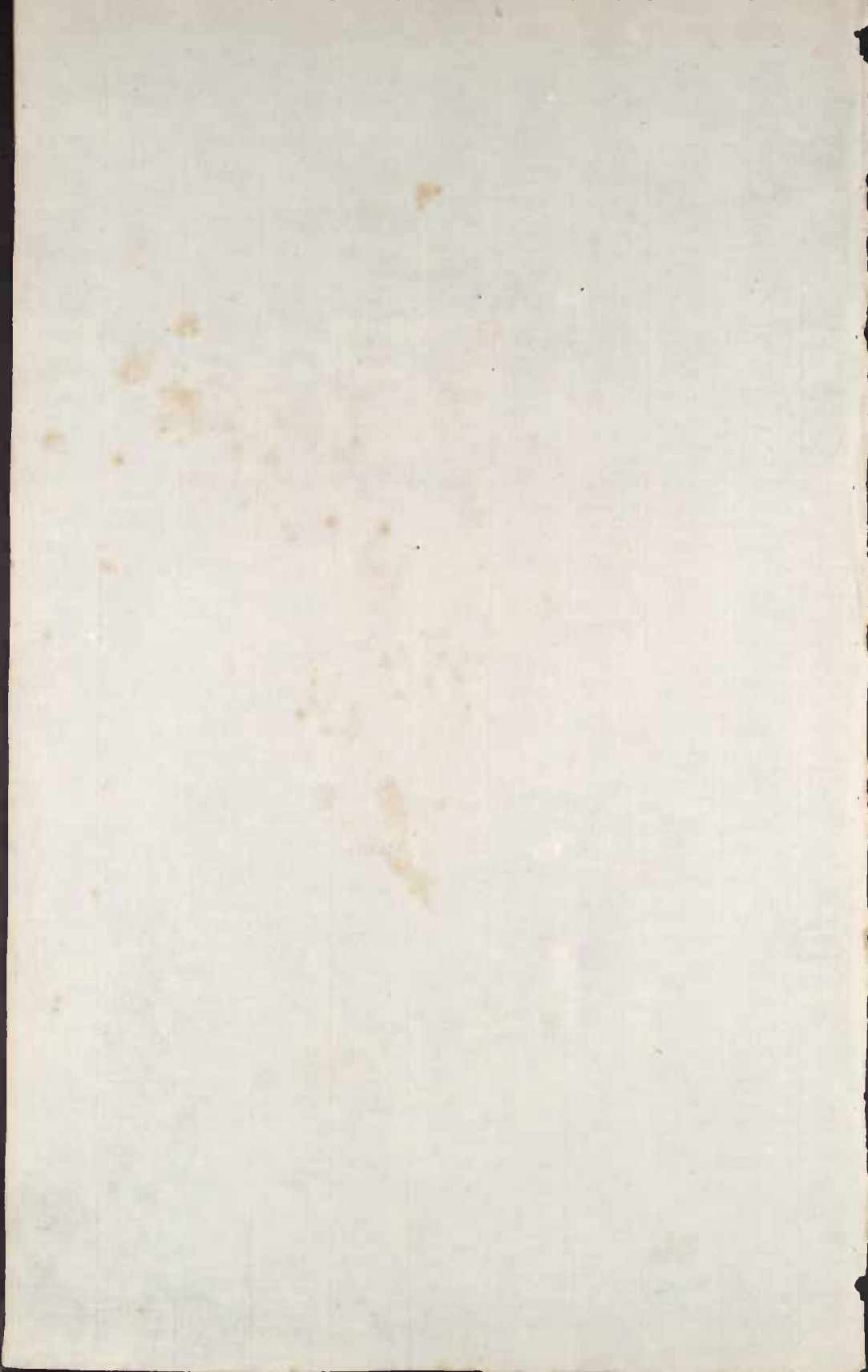




























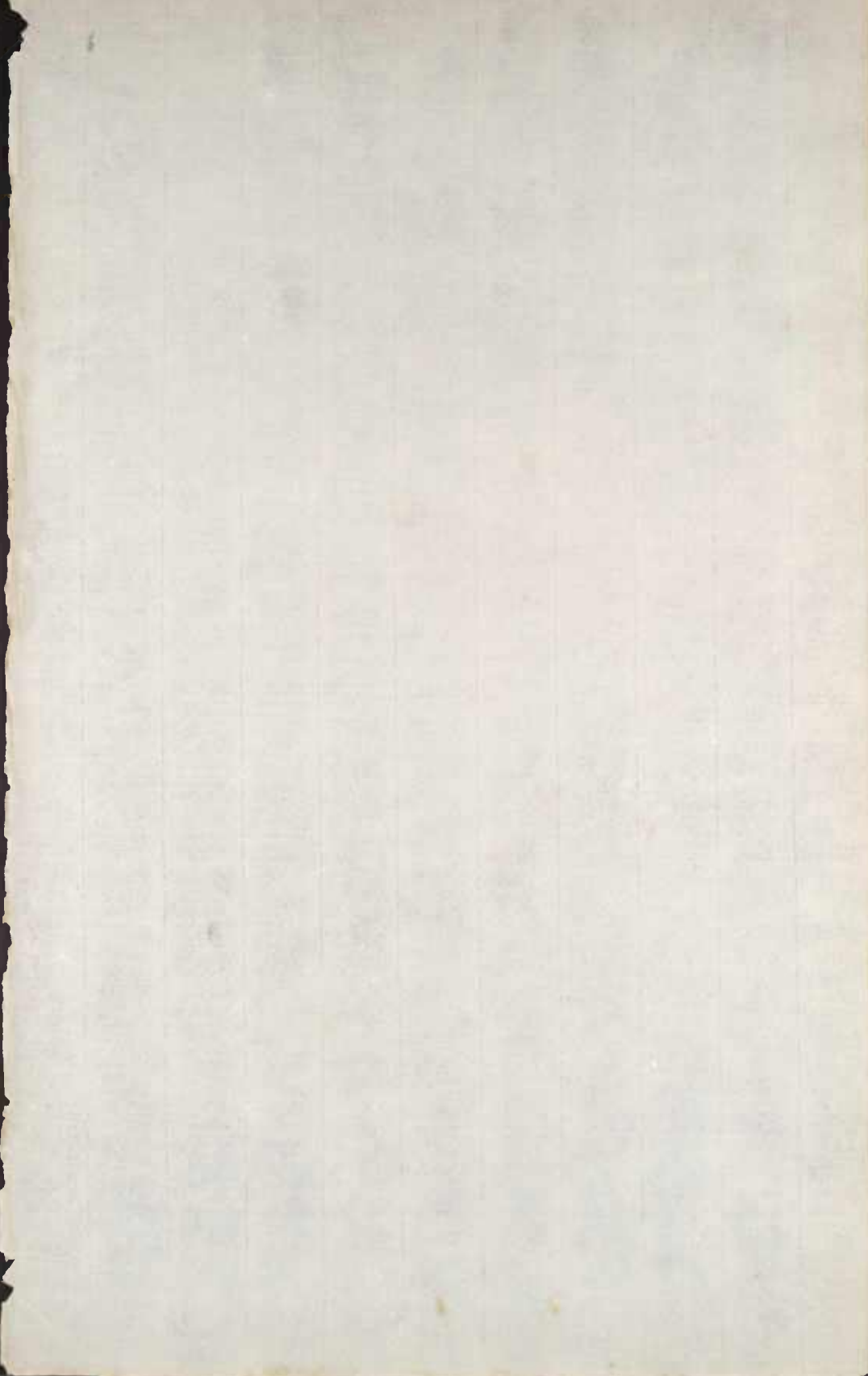




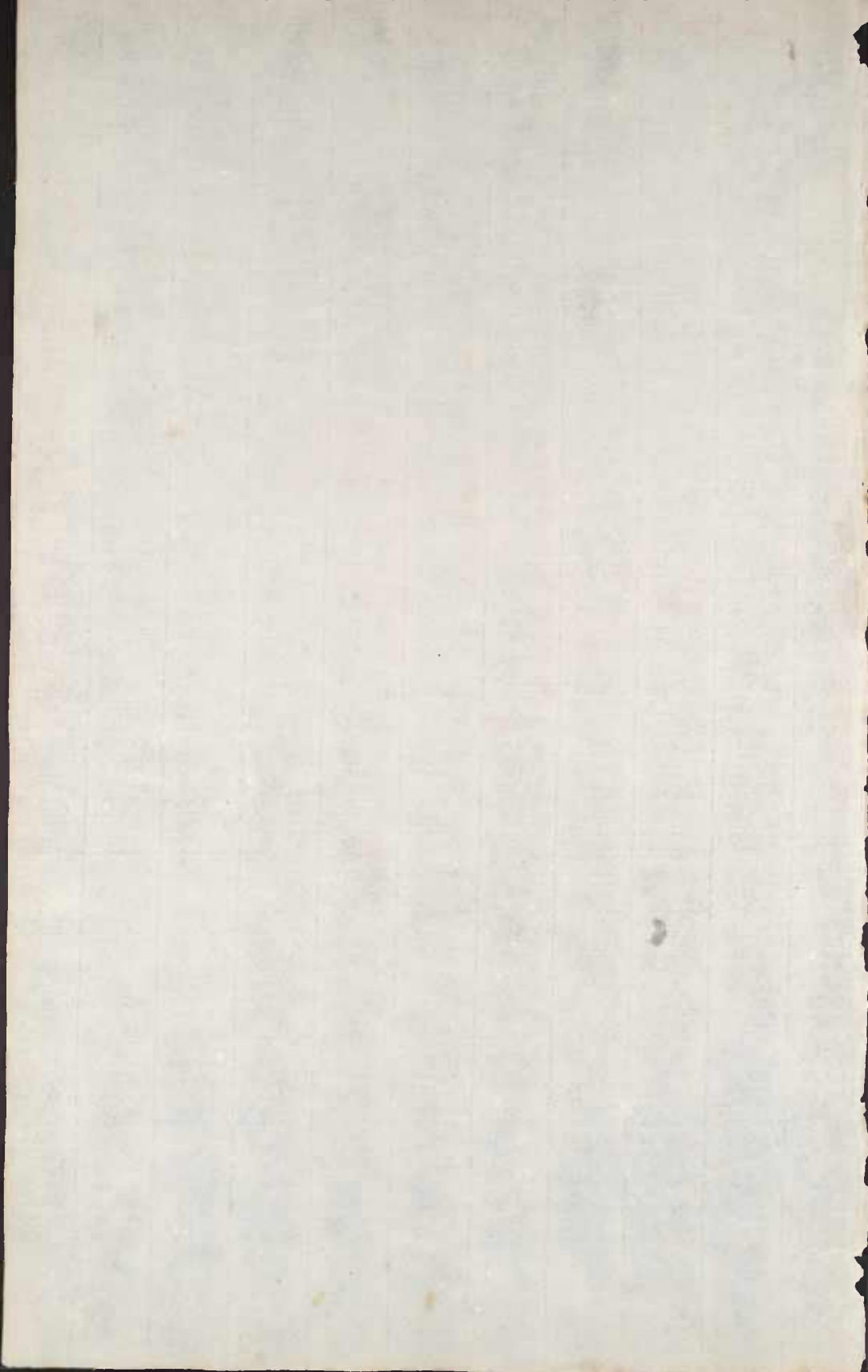


T. 8.

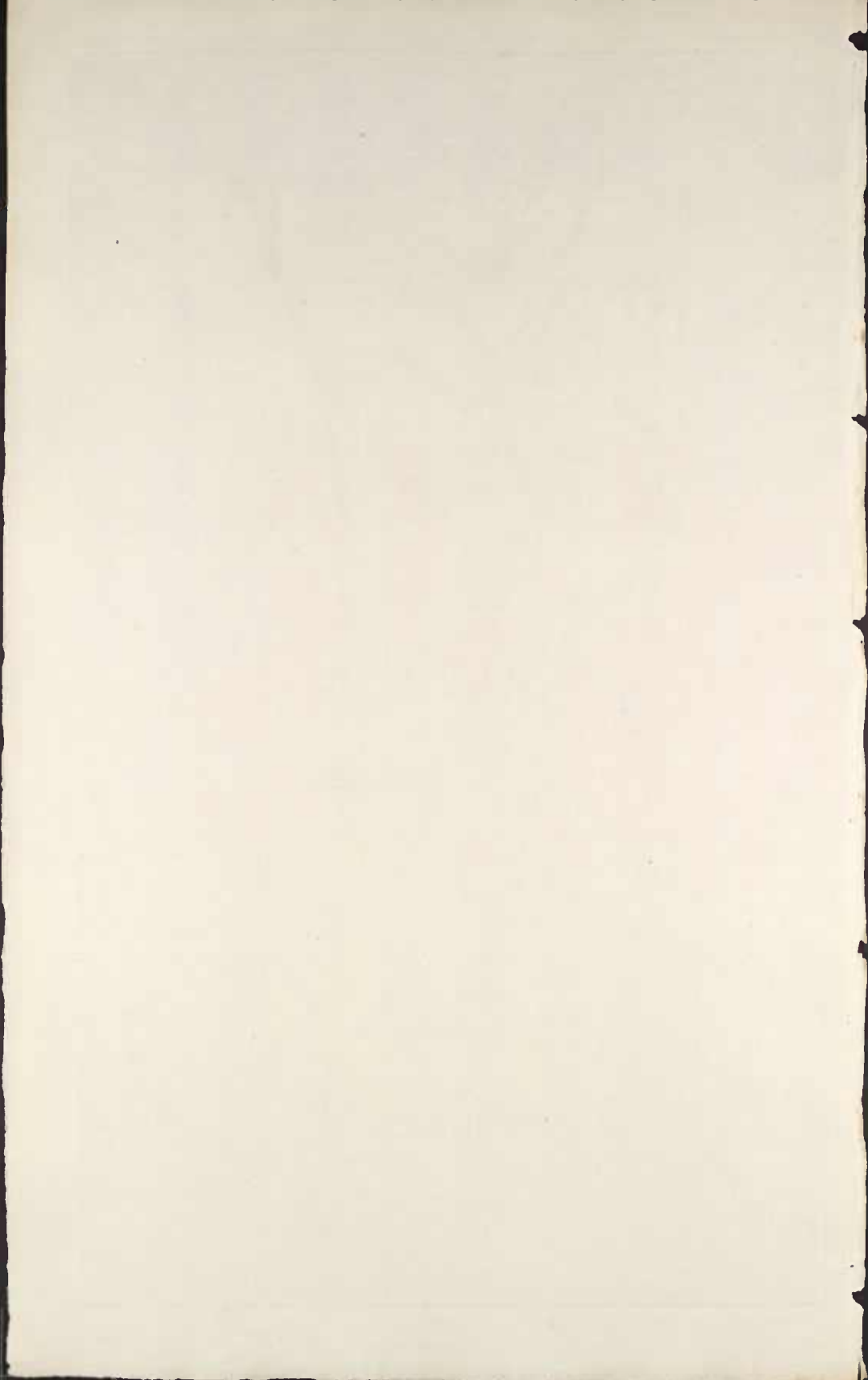




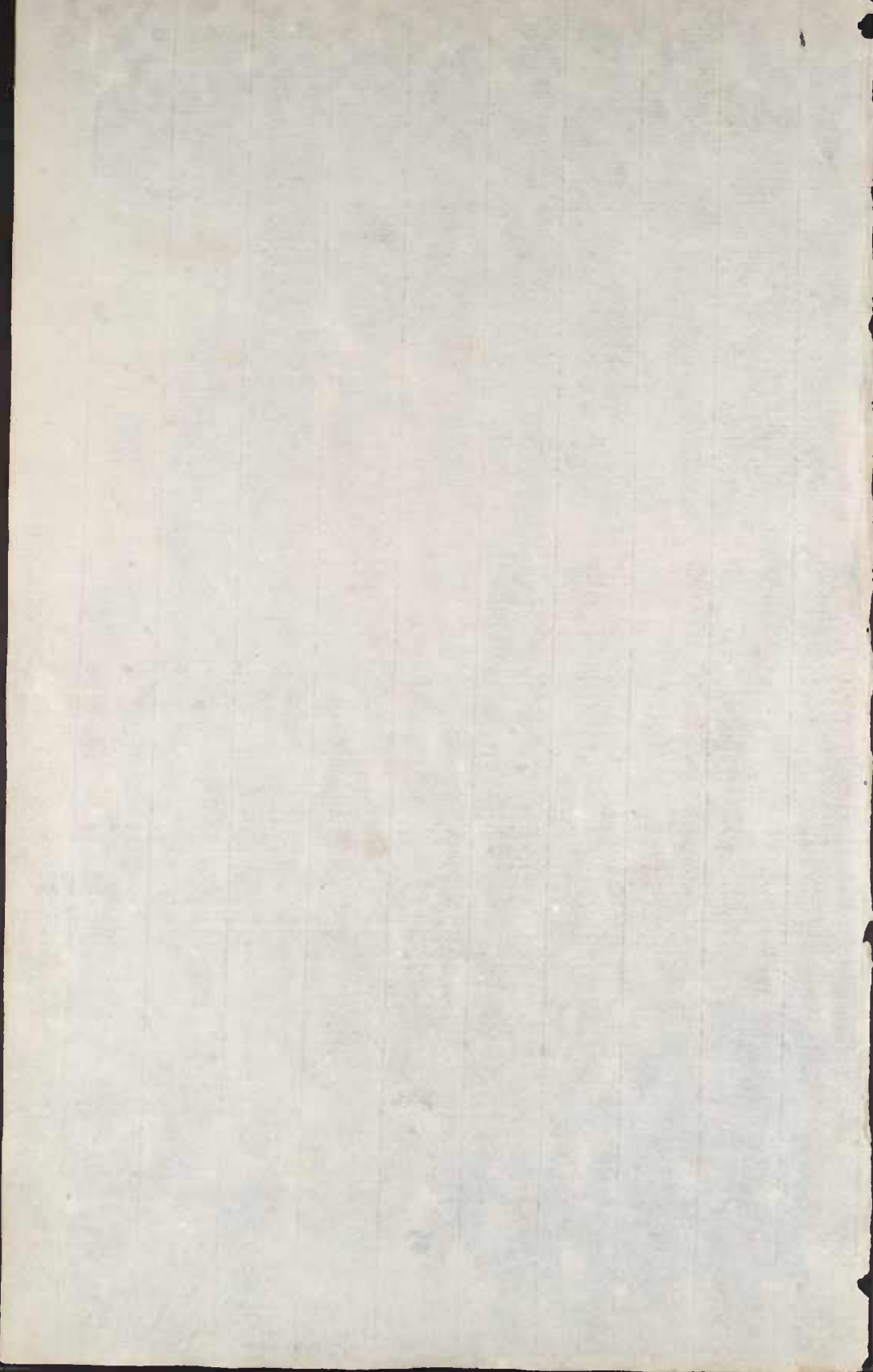


















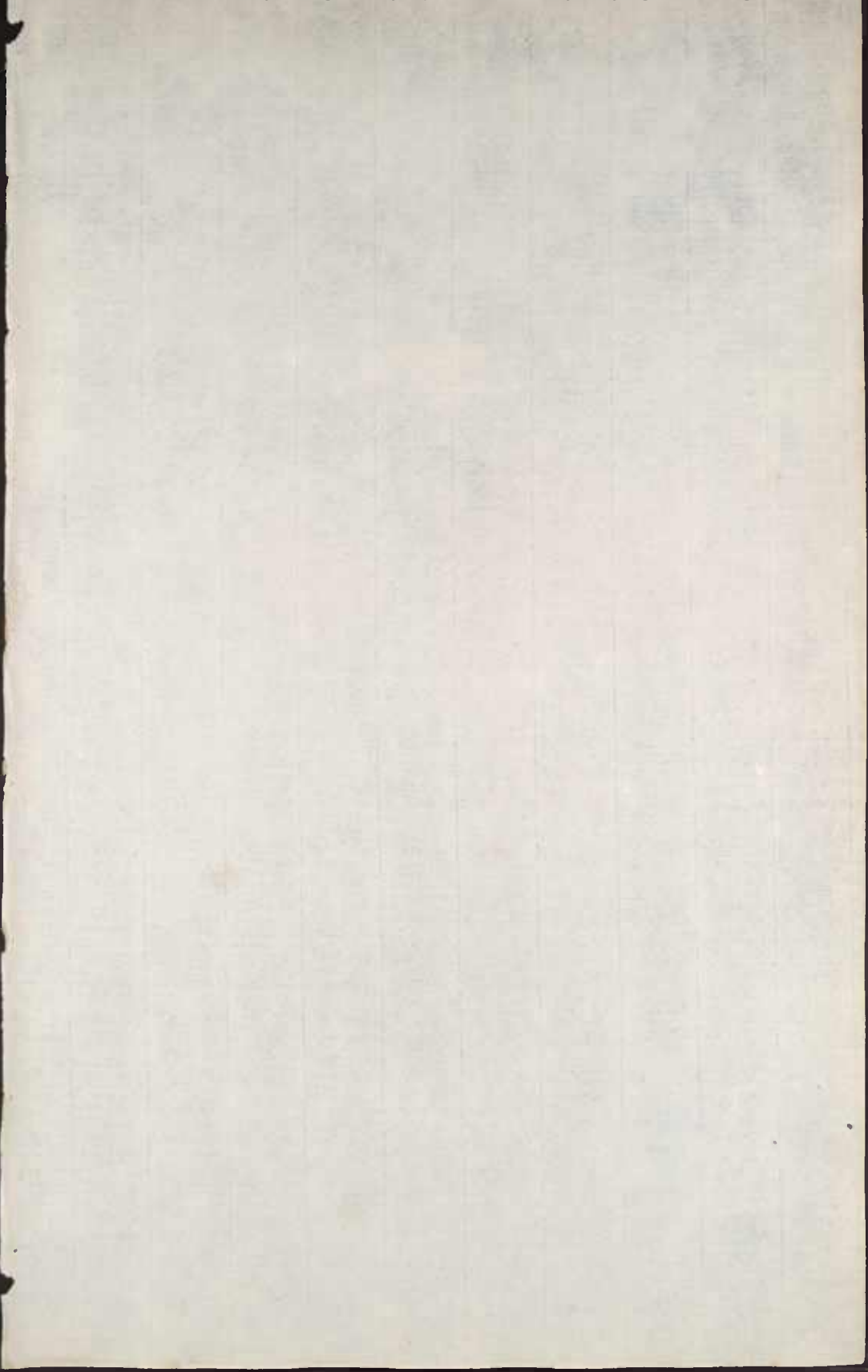














212















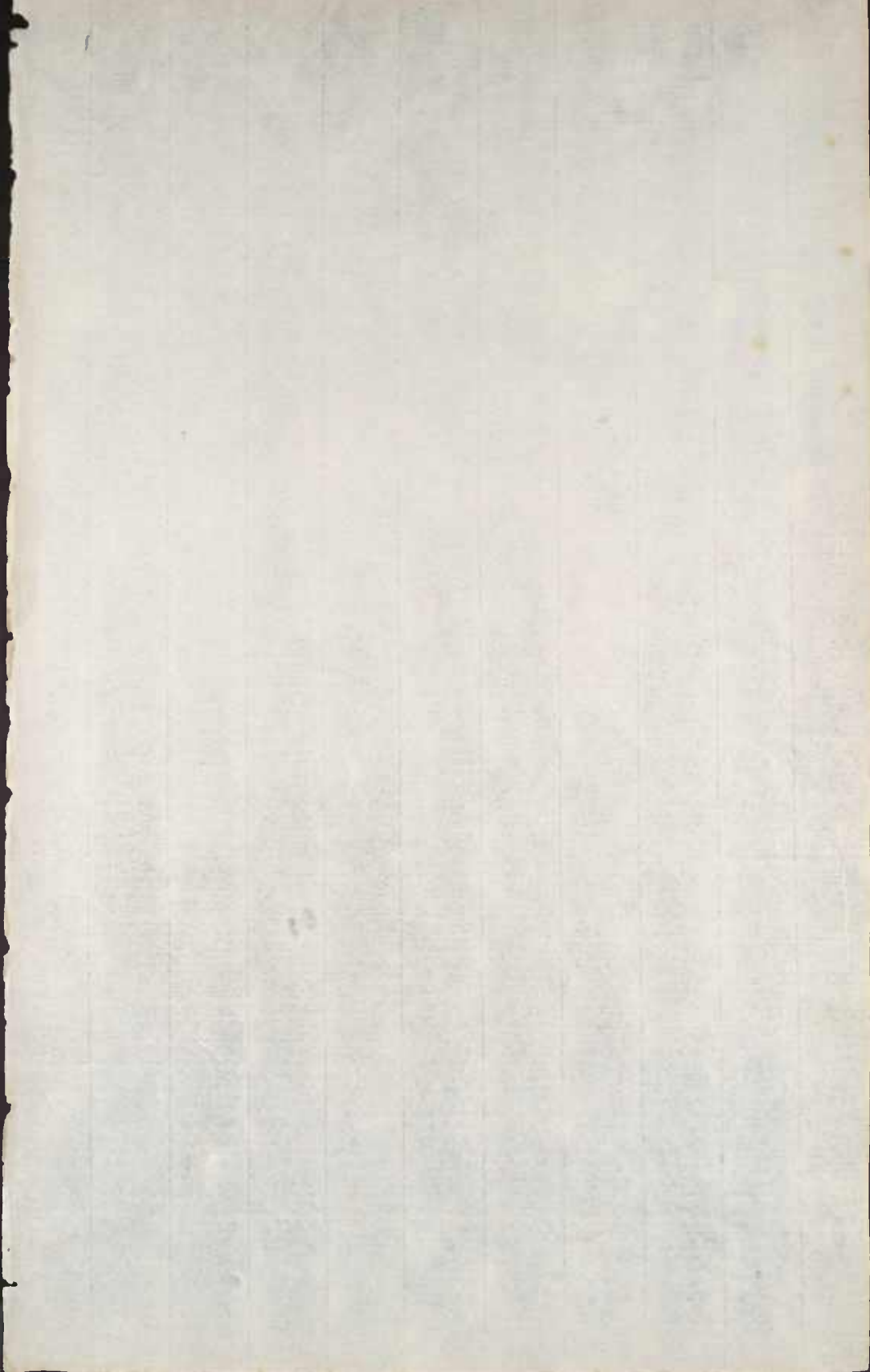


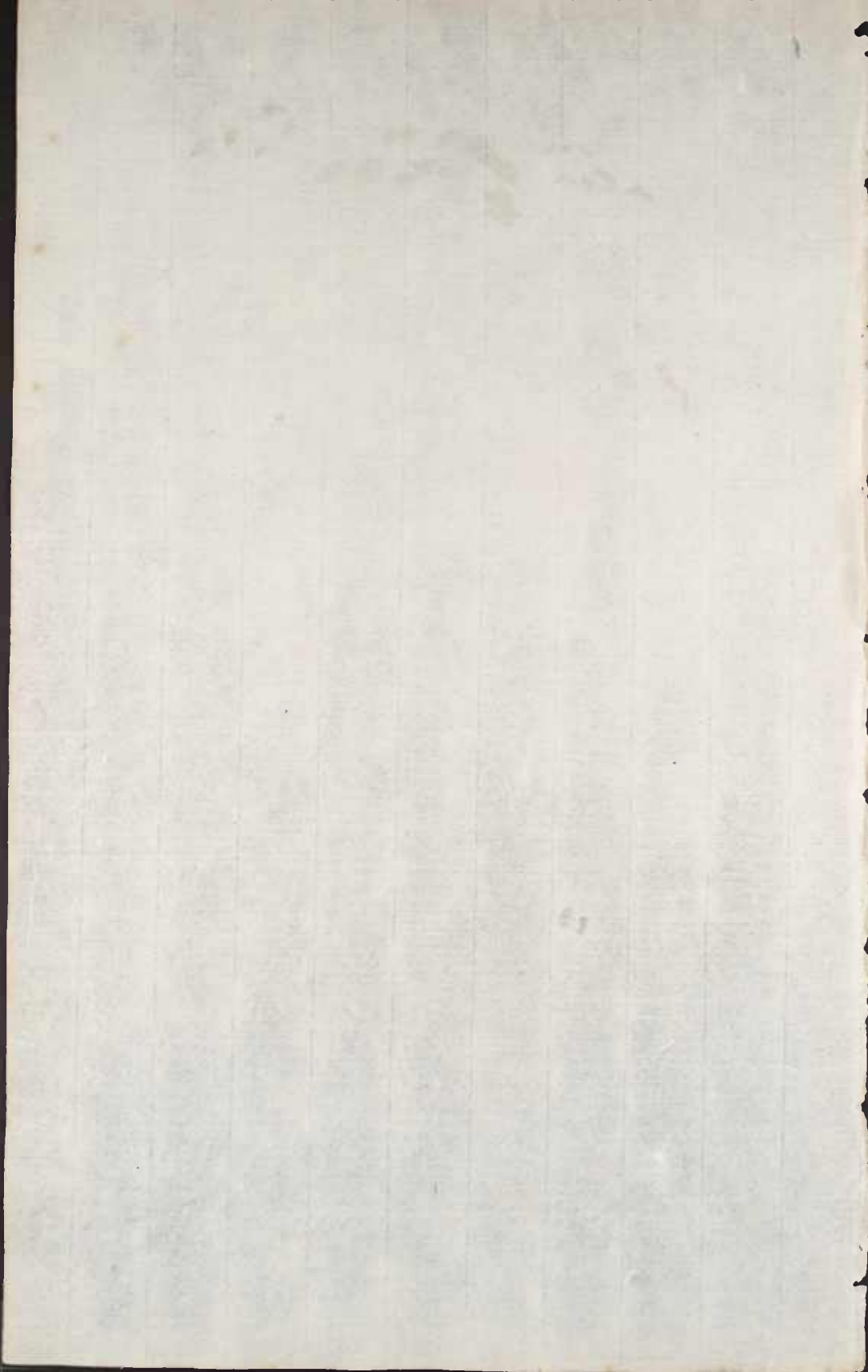












27. 15.







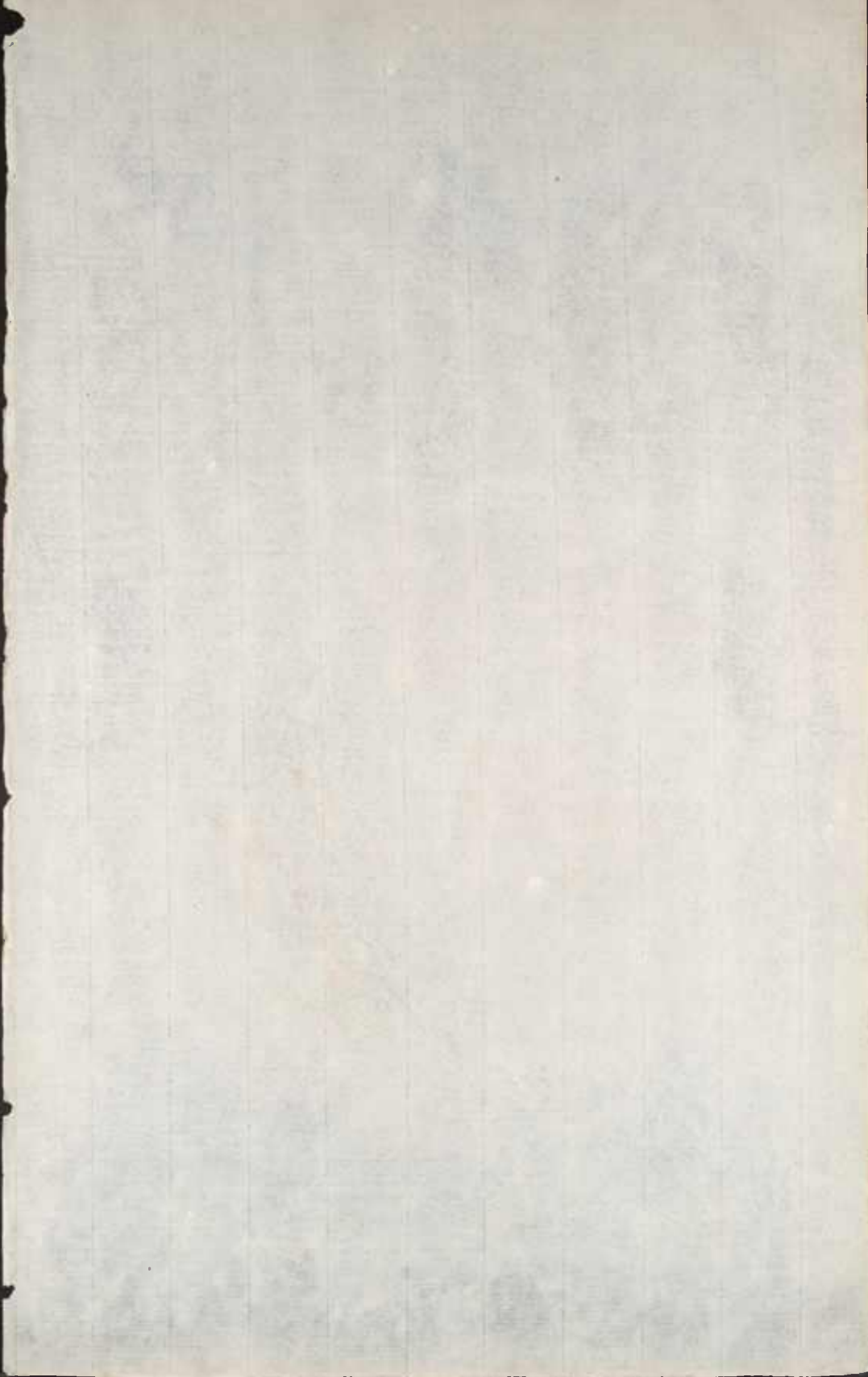


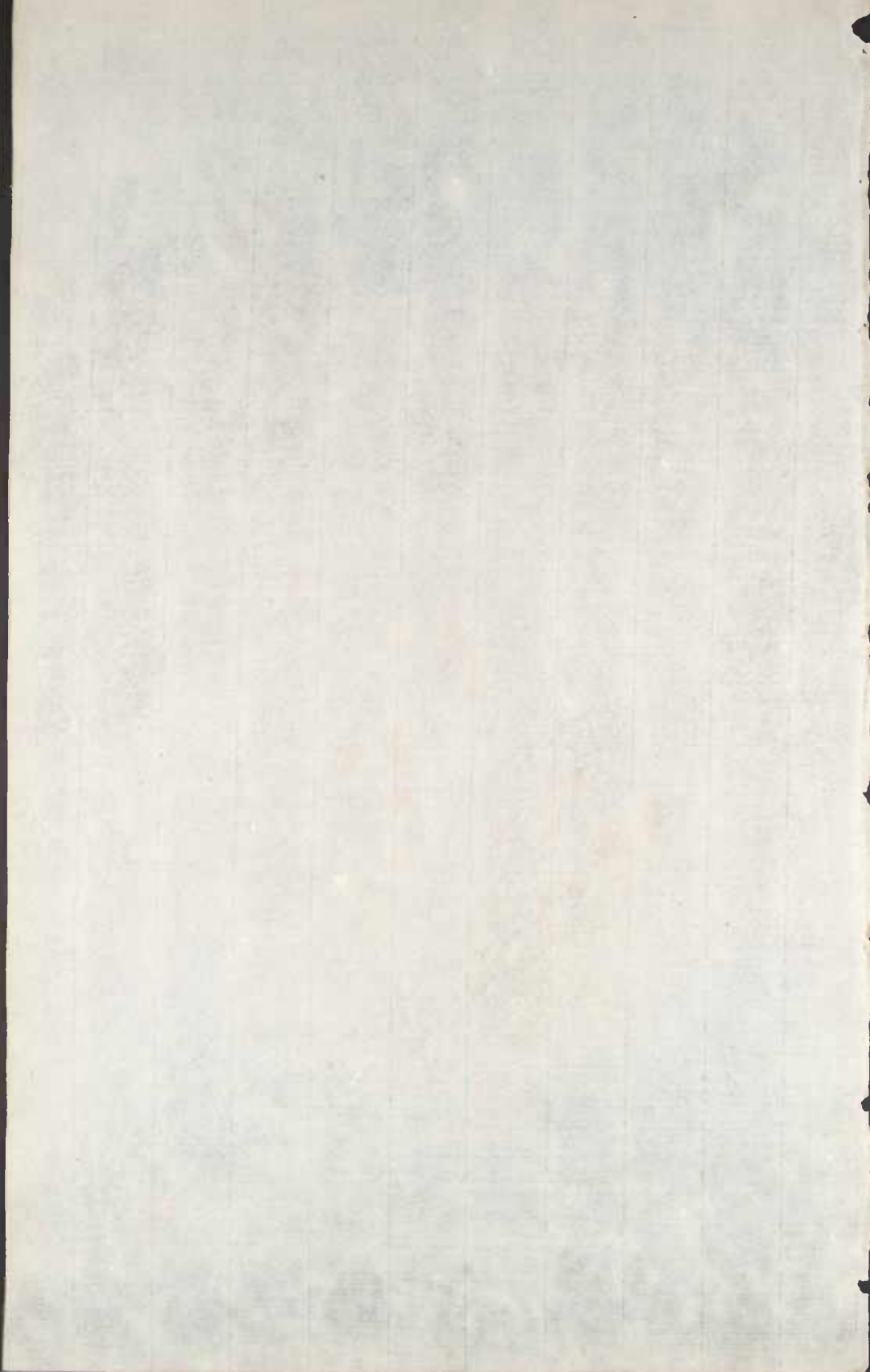


T. 15

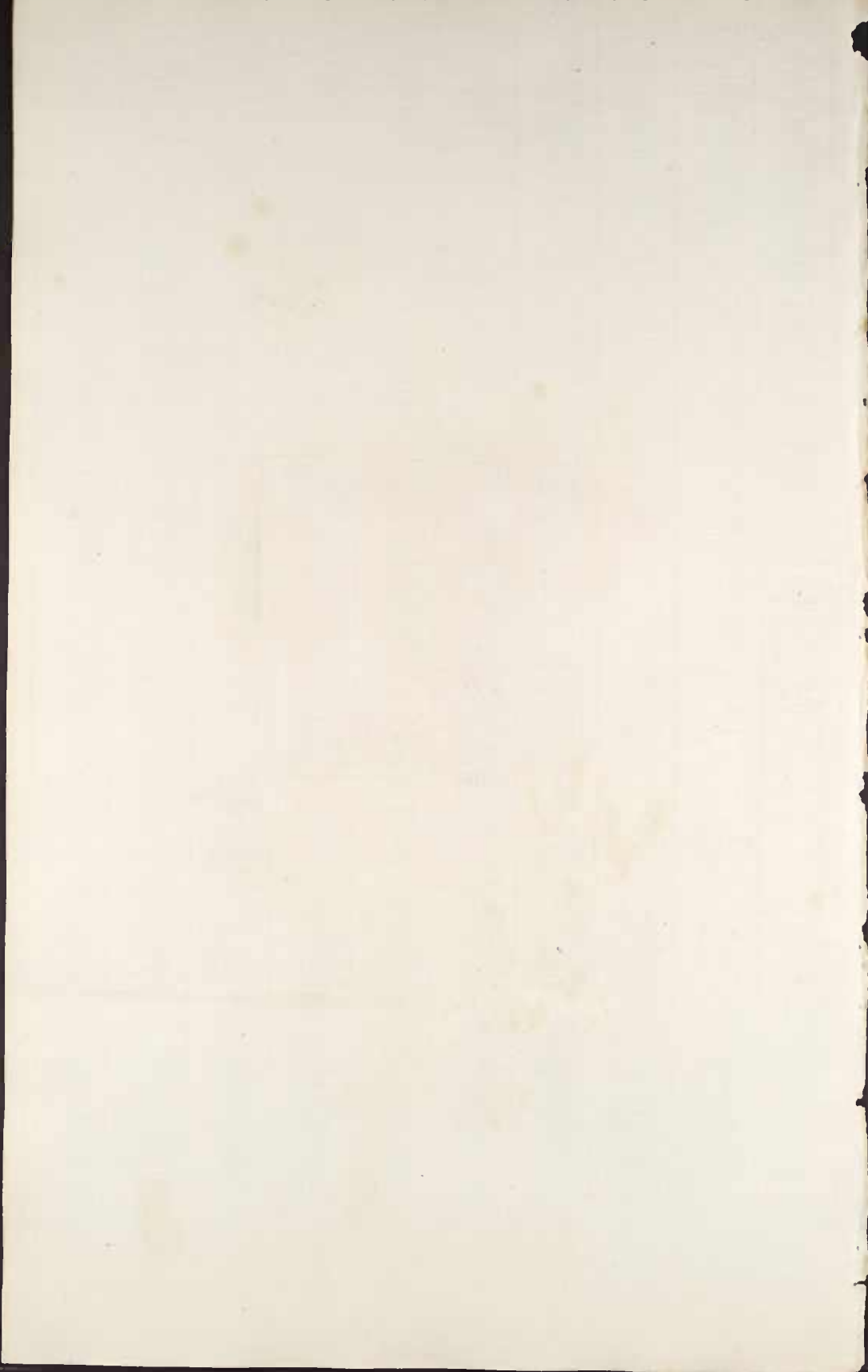




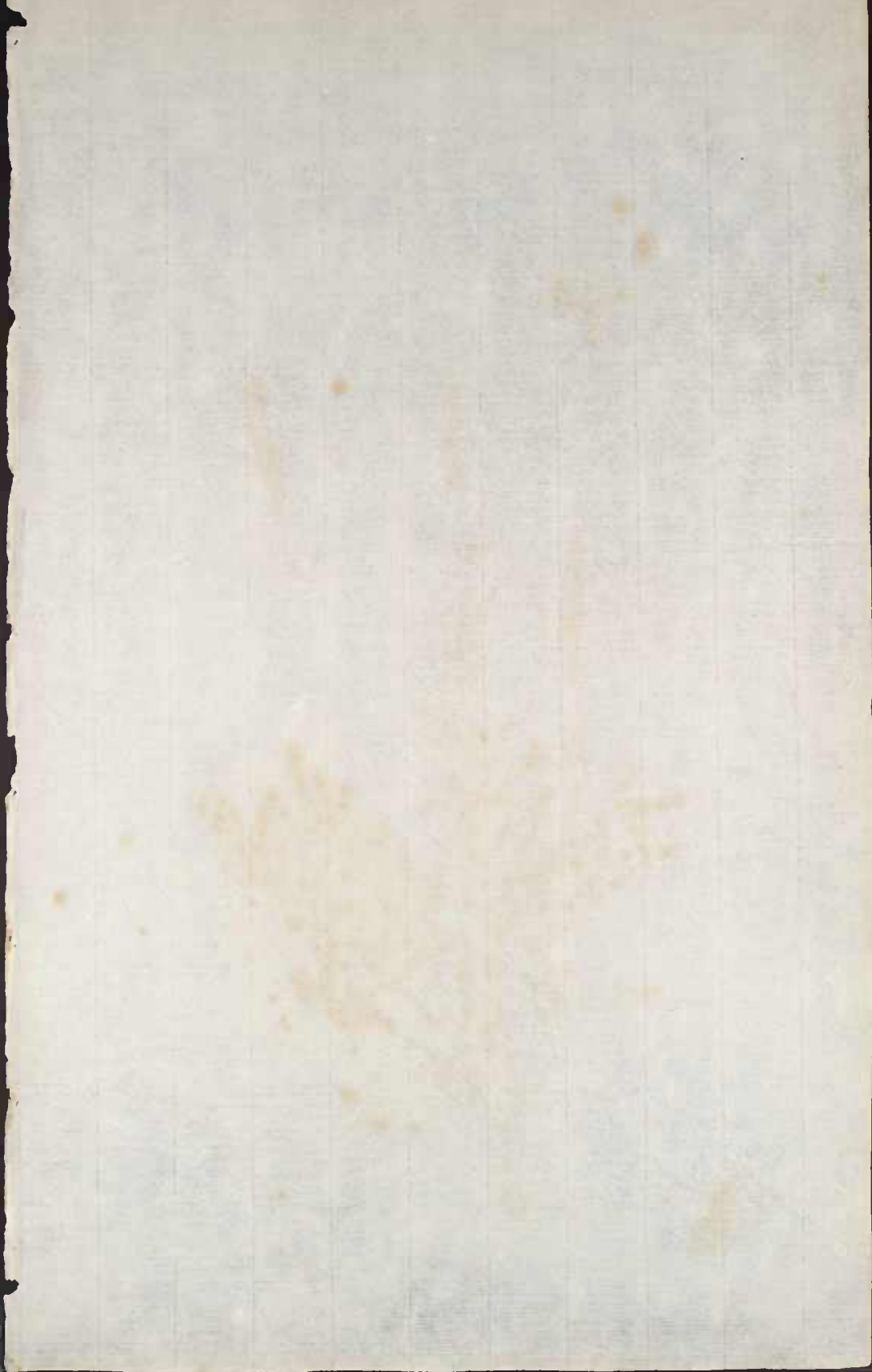










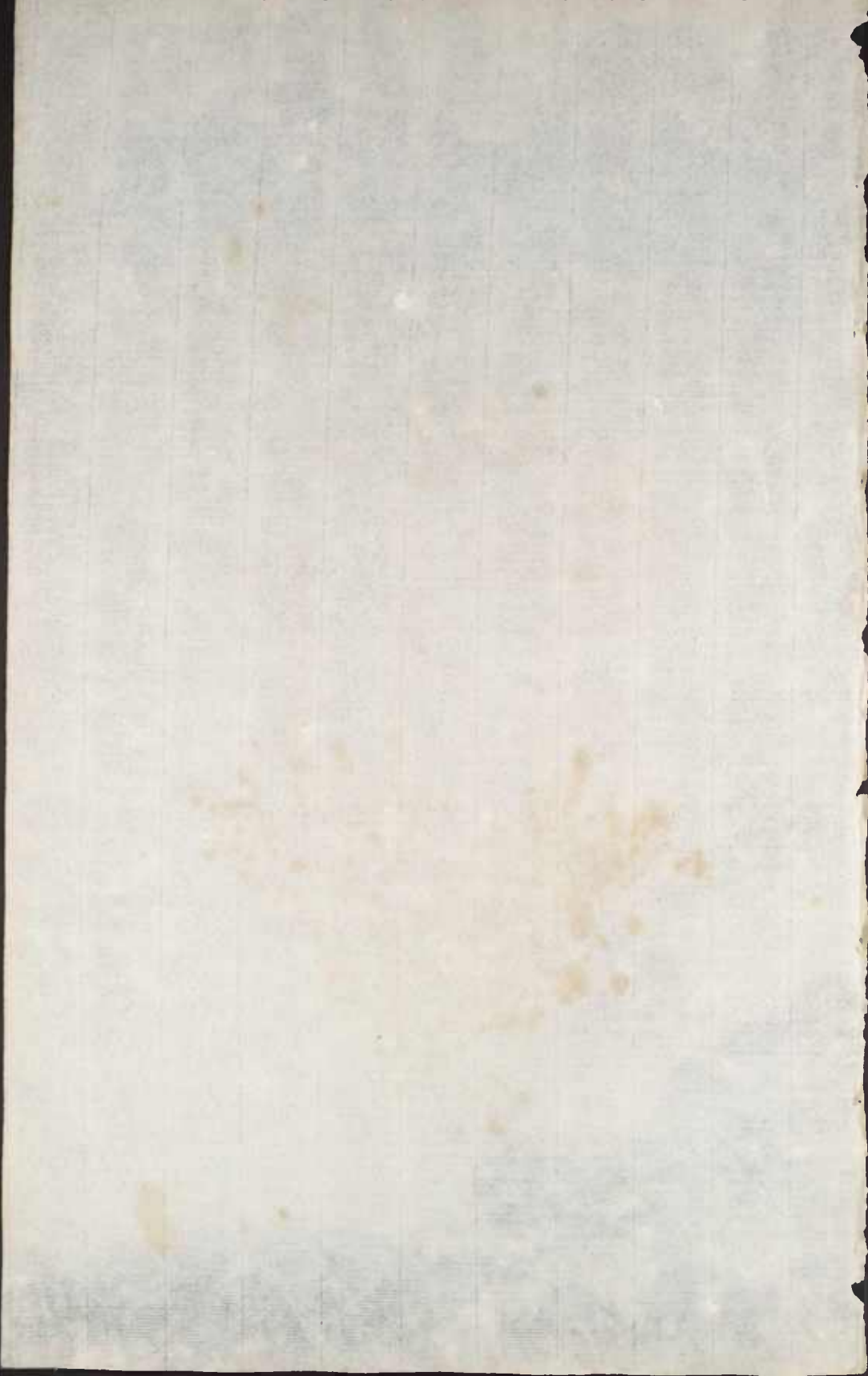








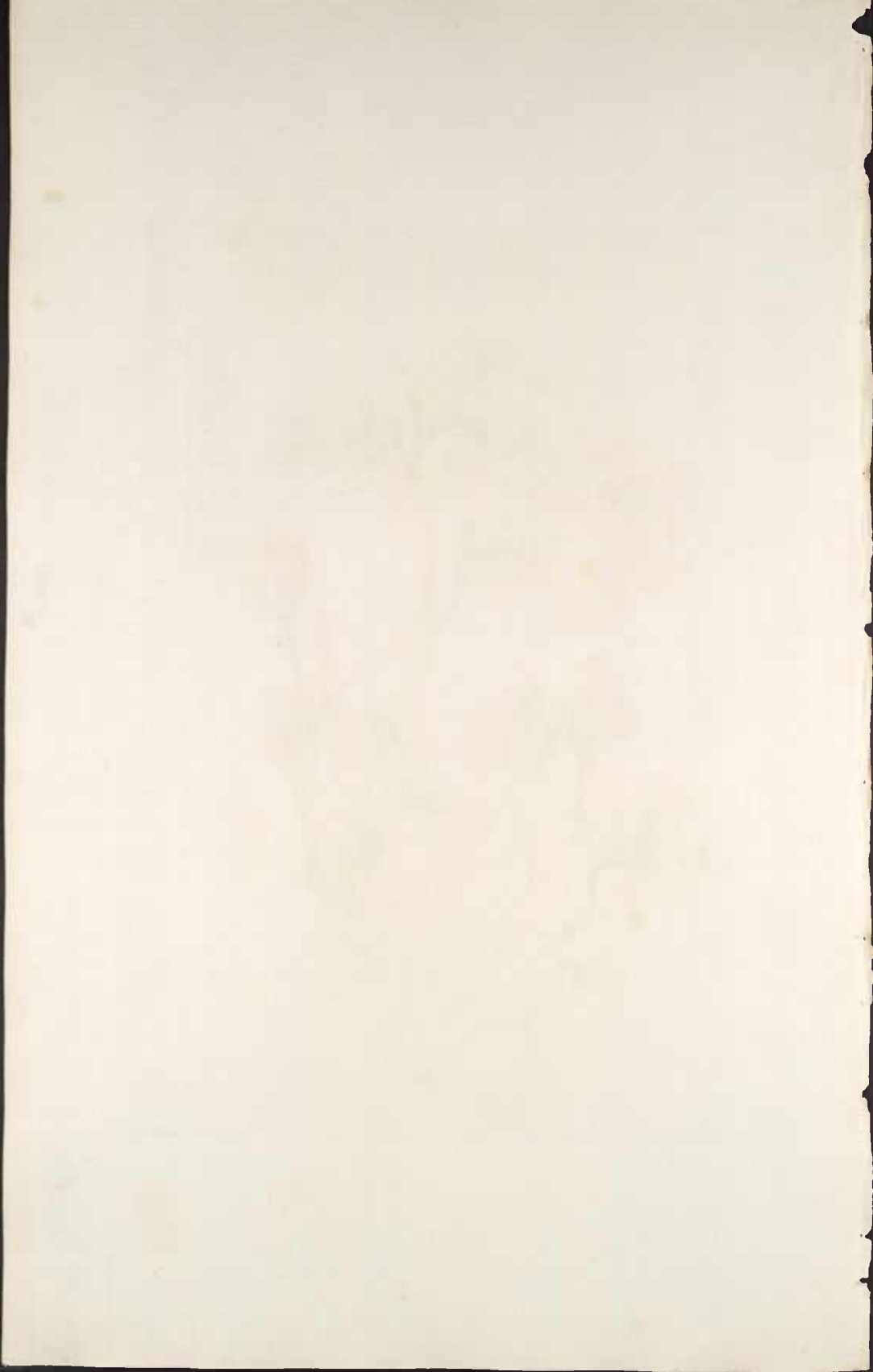


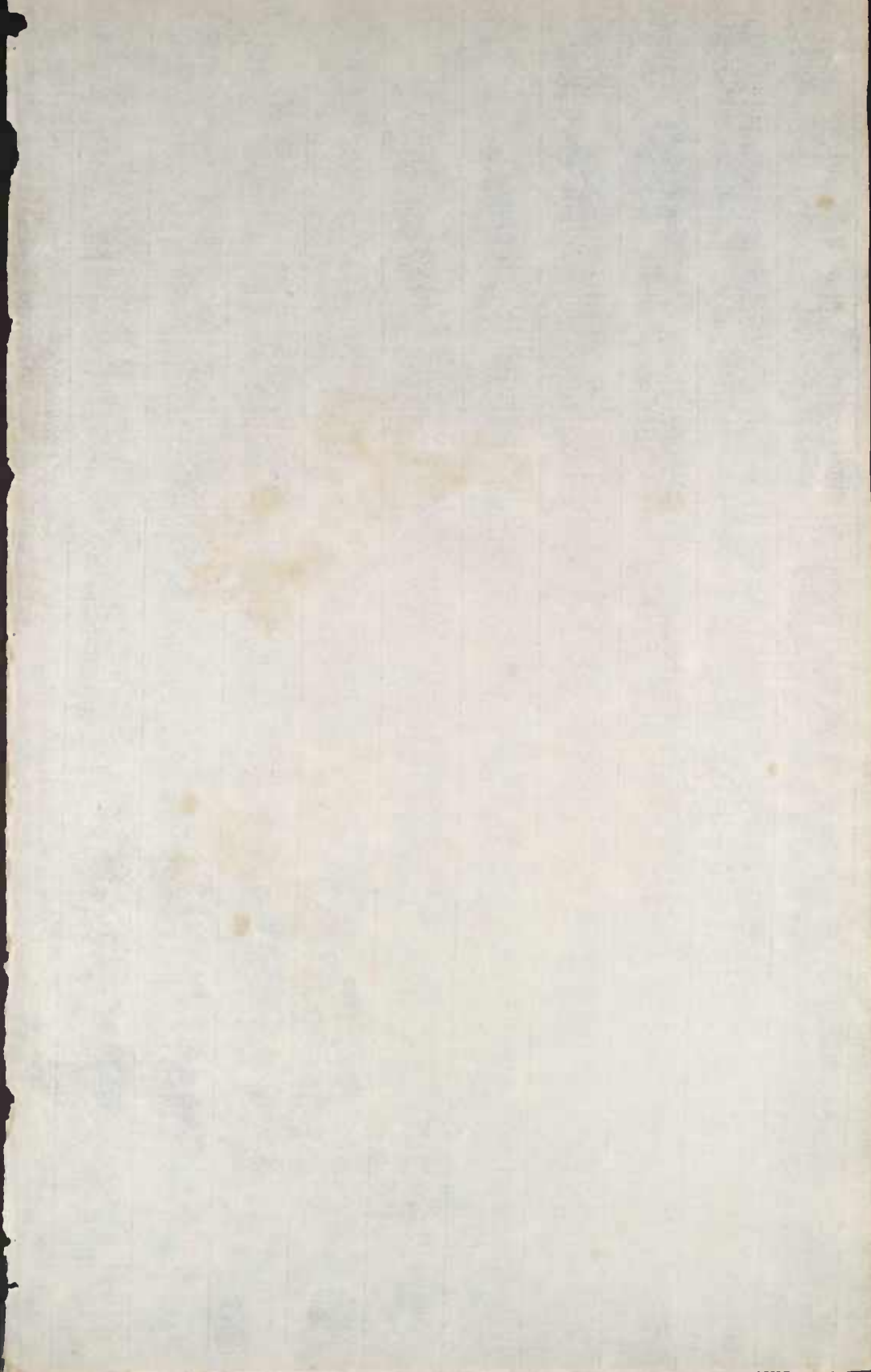


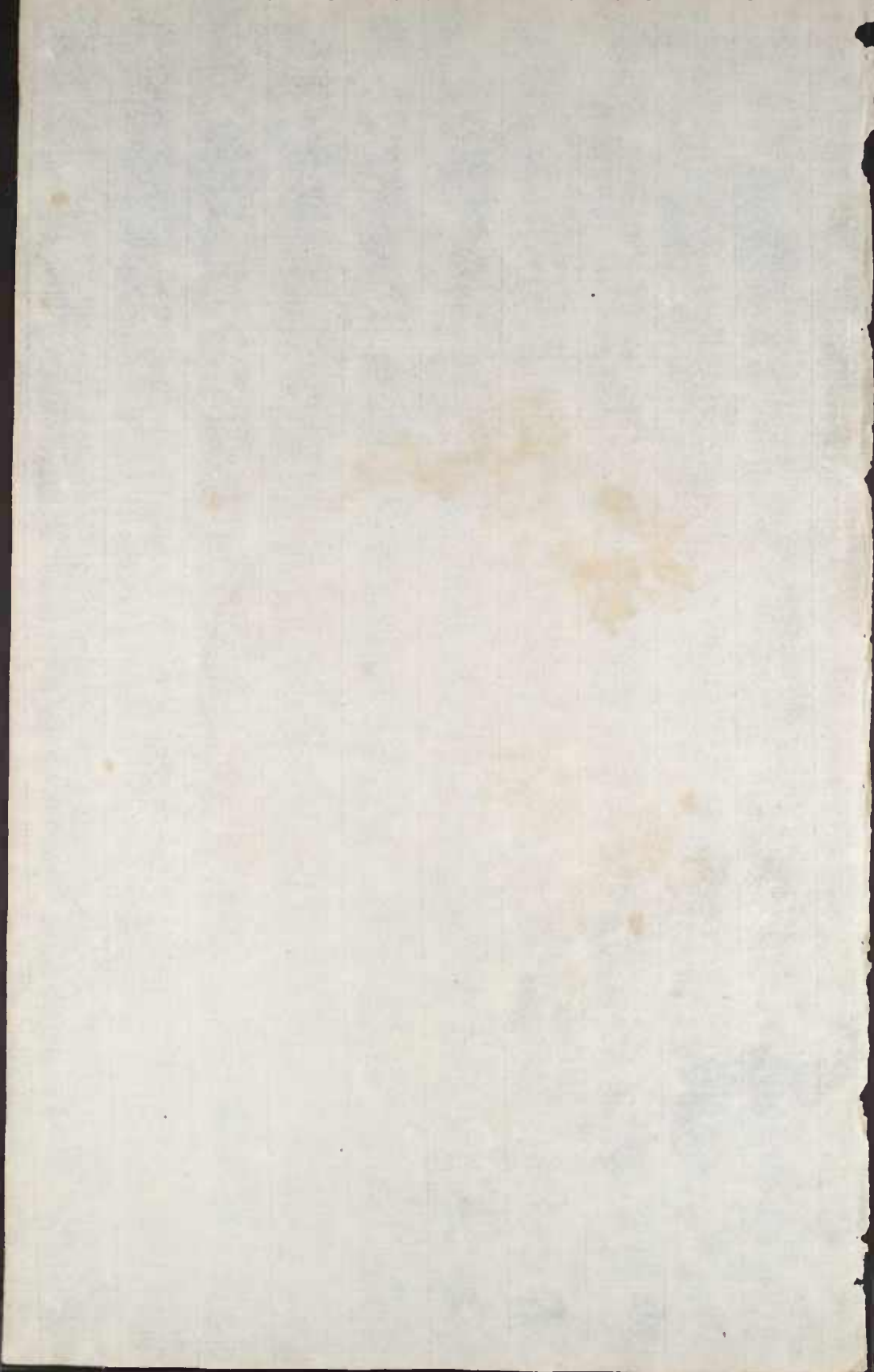


27 29







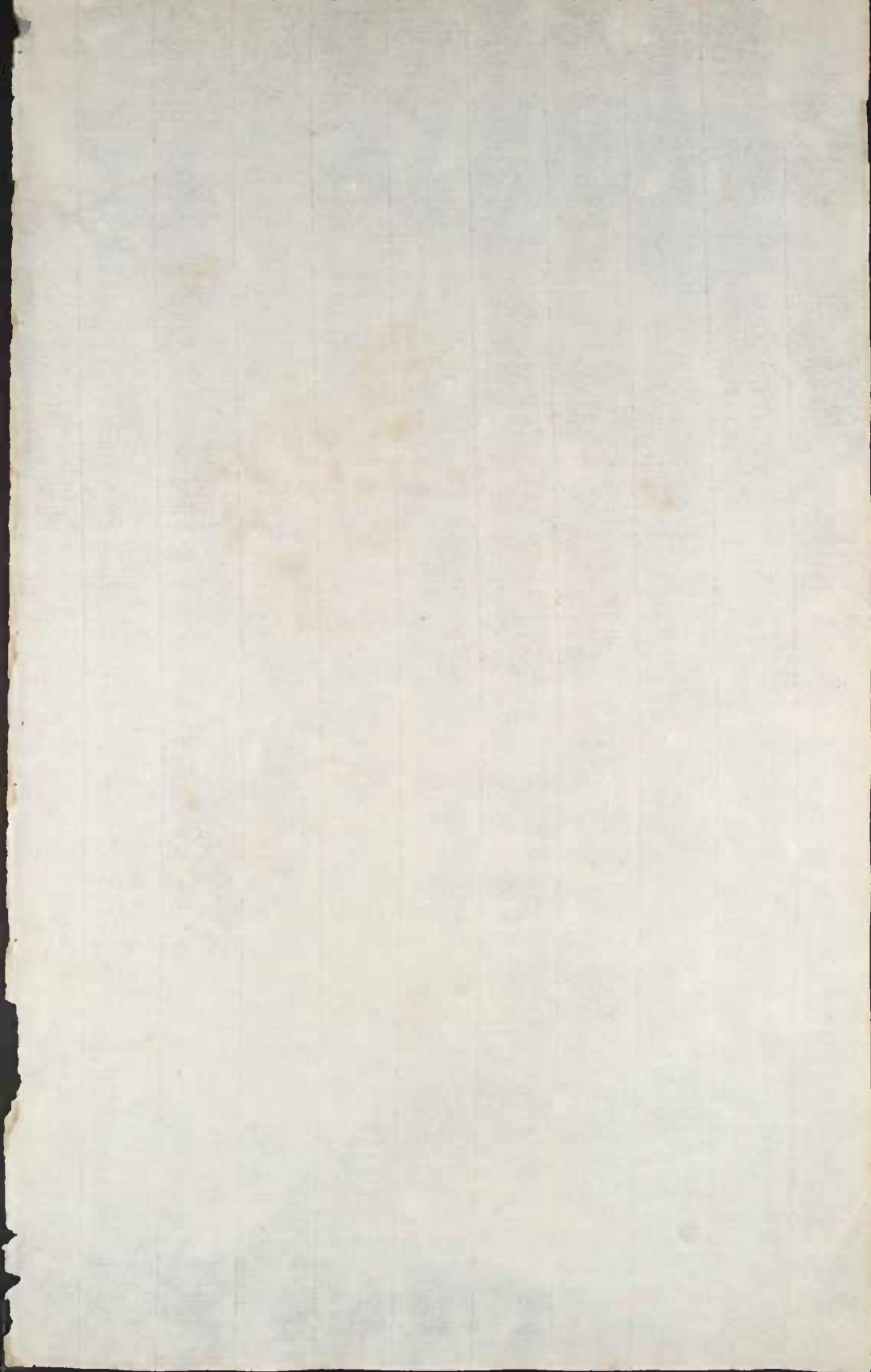


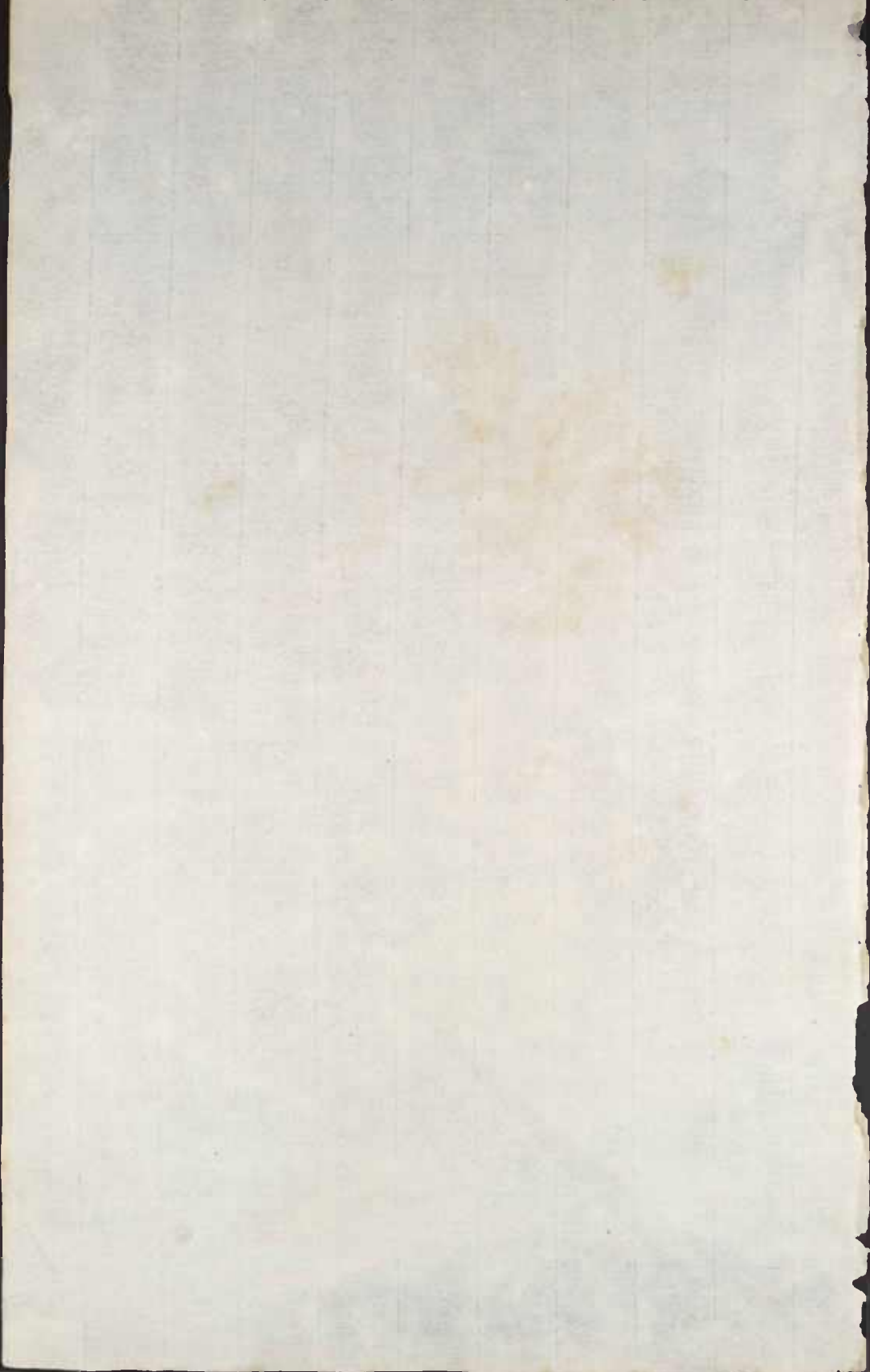
T. 20.







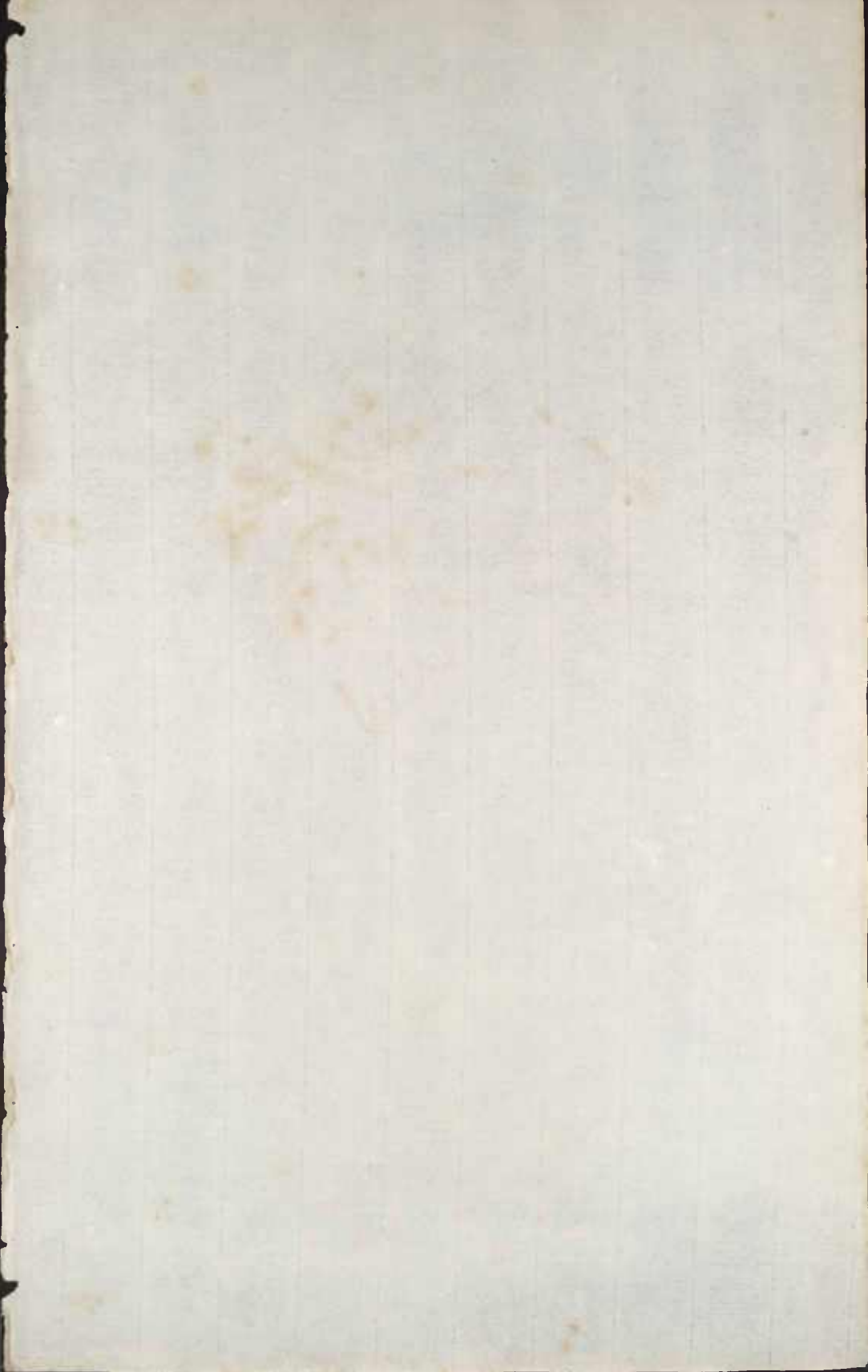


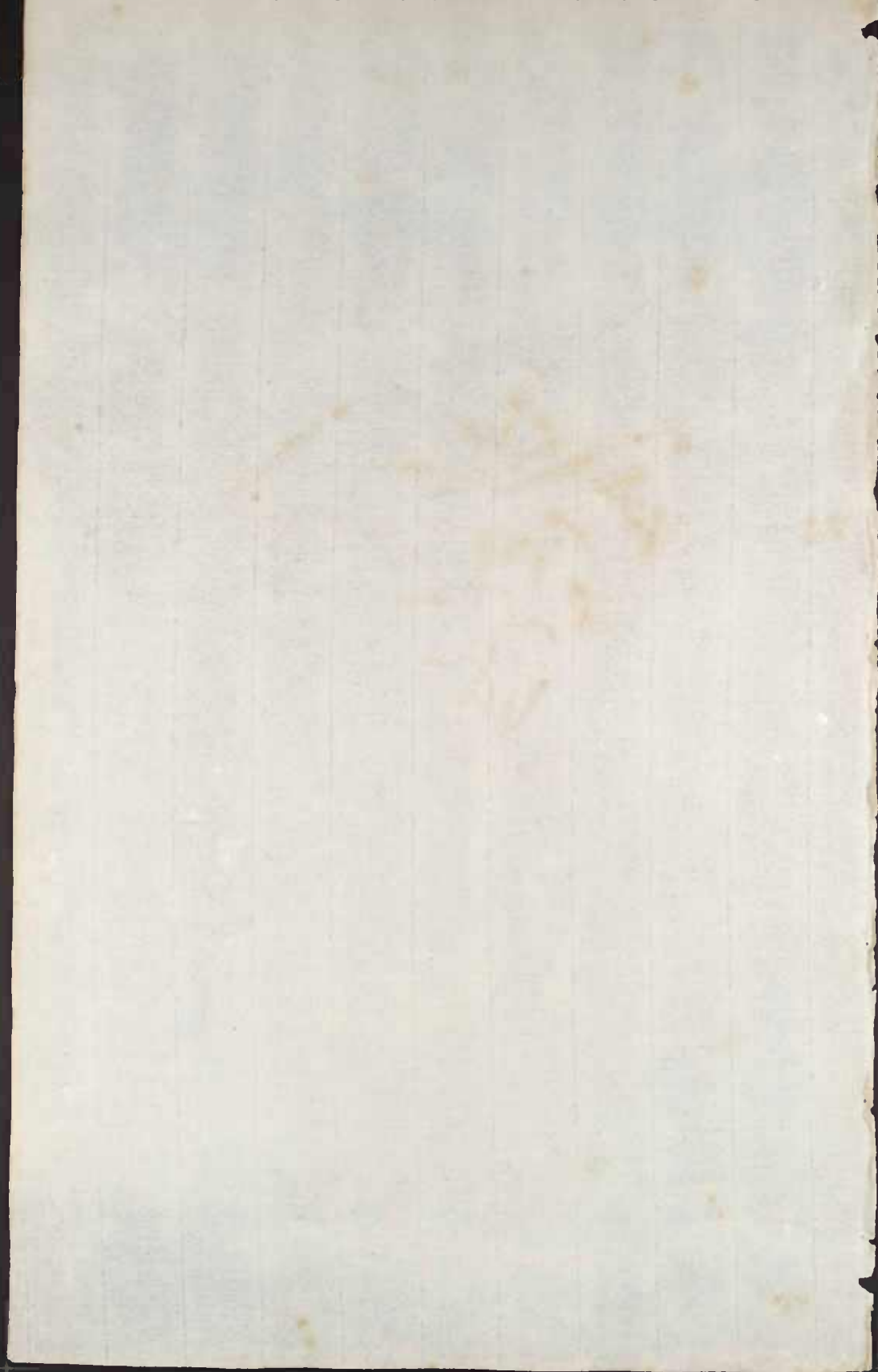


T. 41







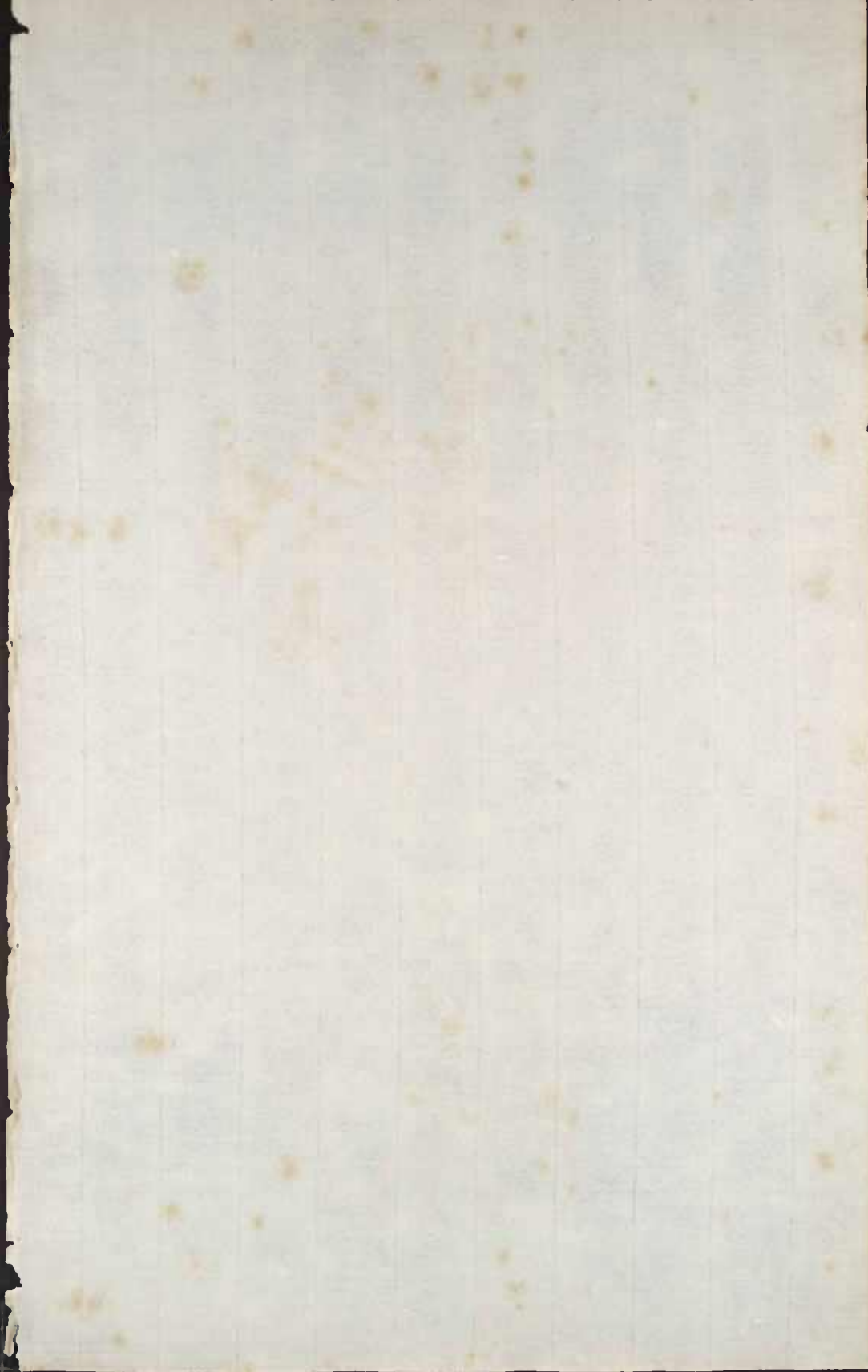


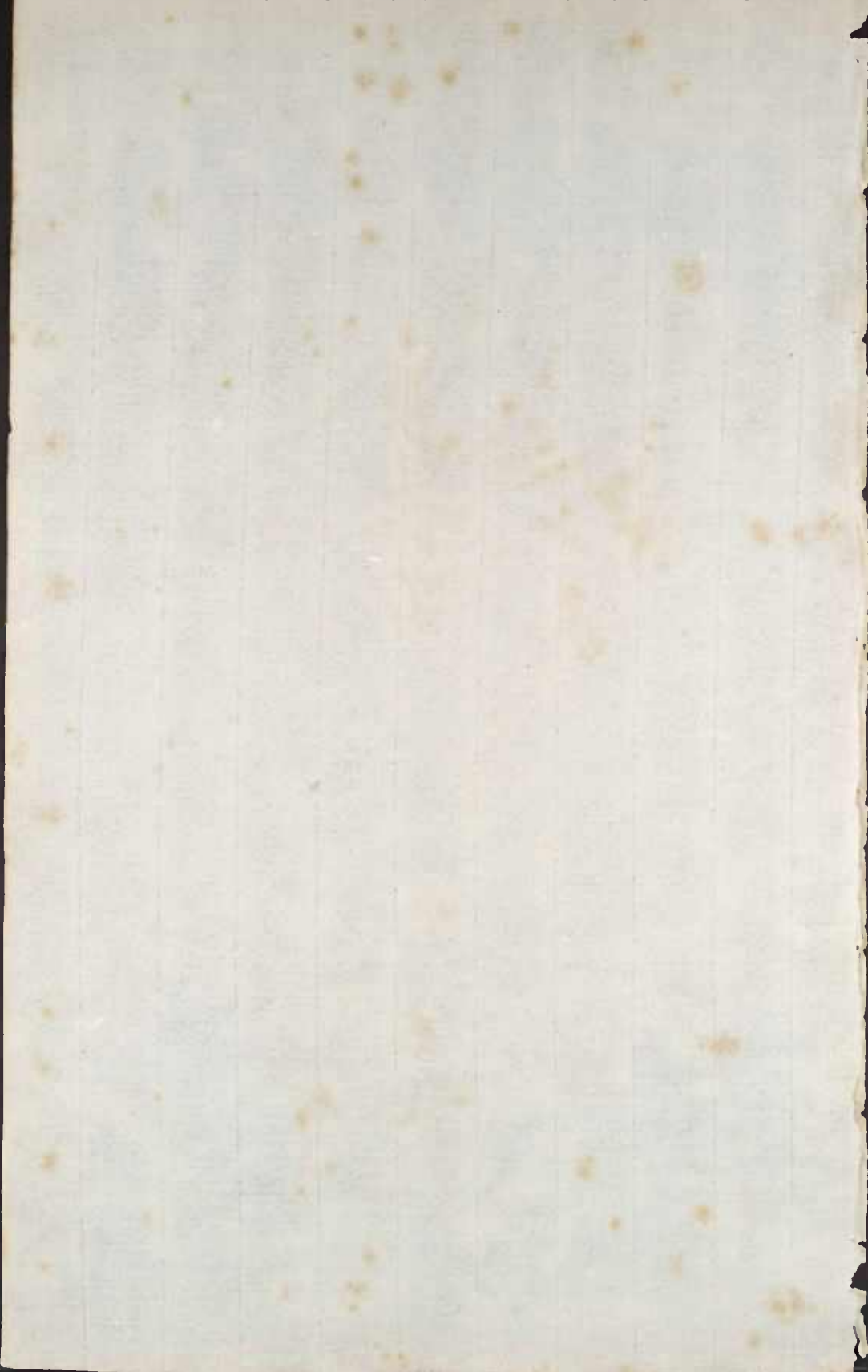


27







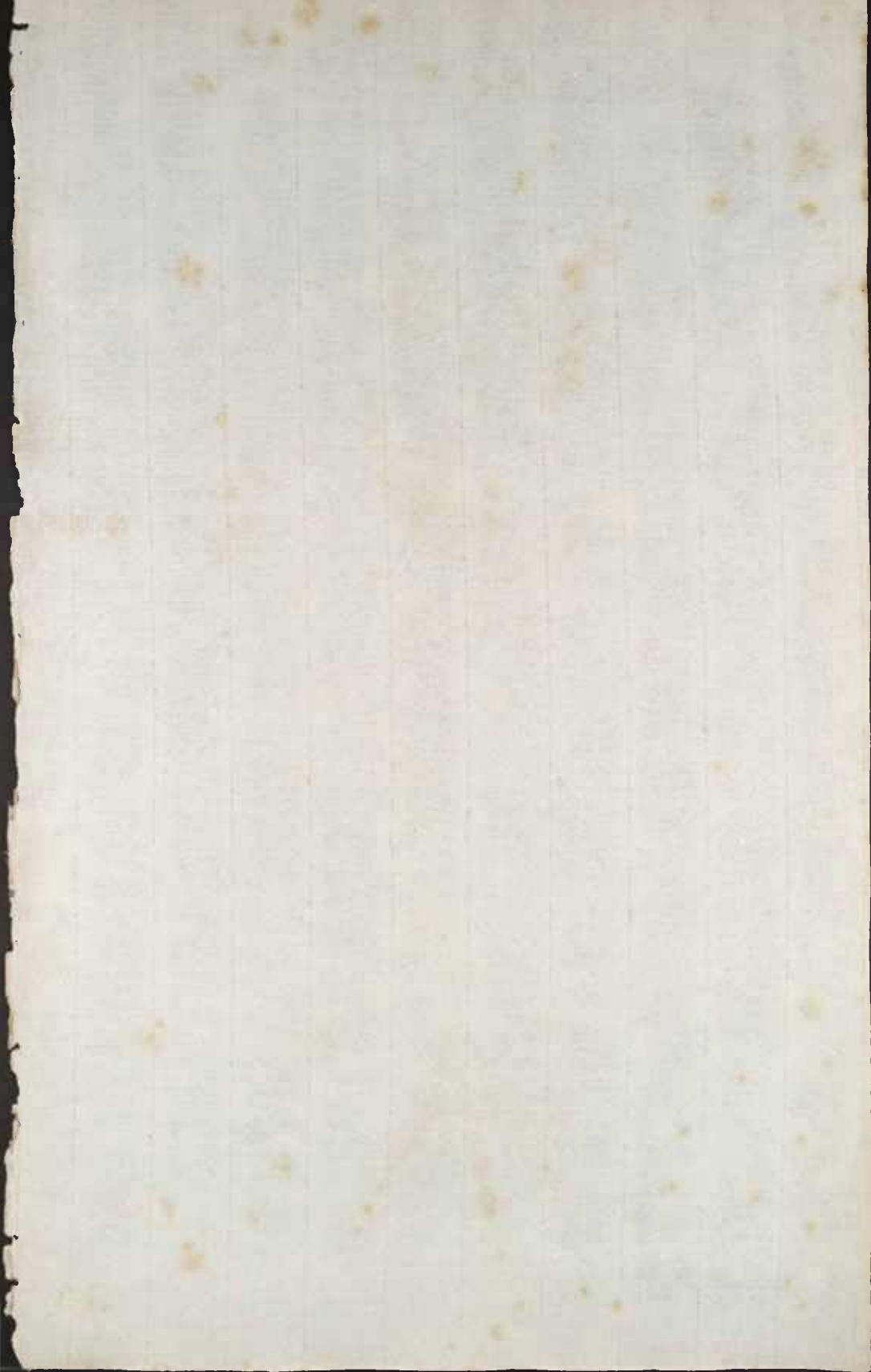


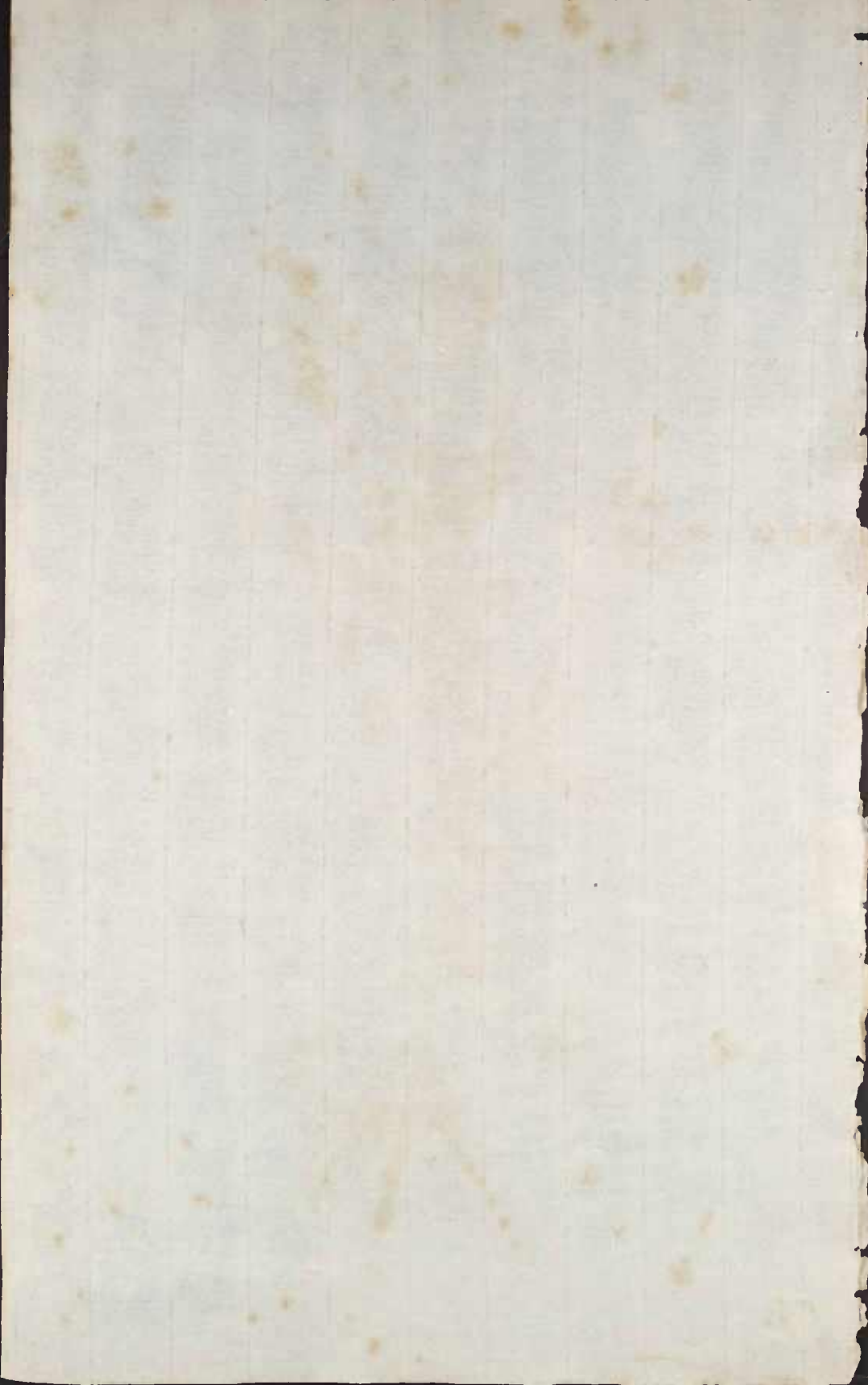
T. 23







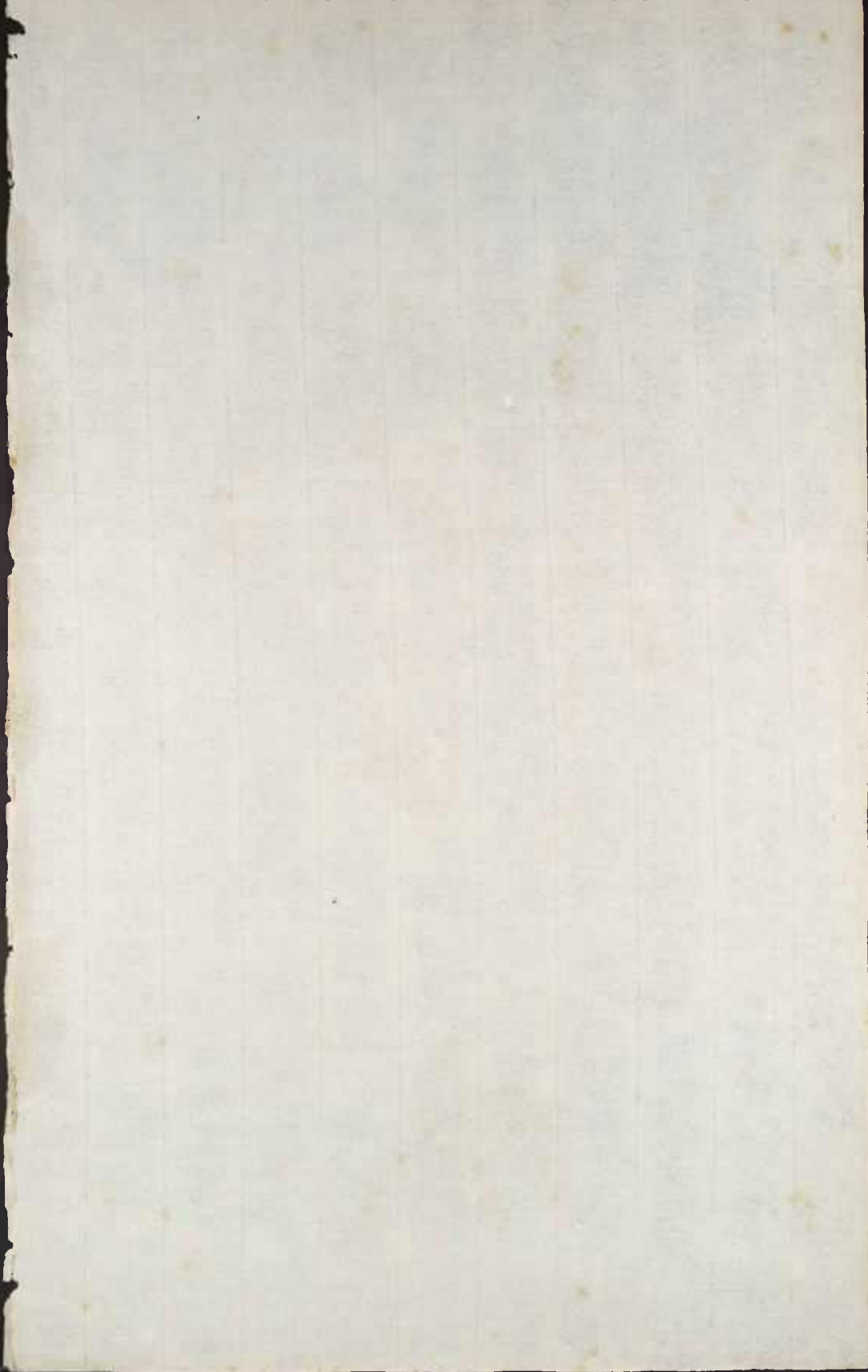


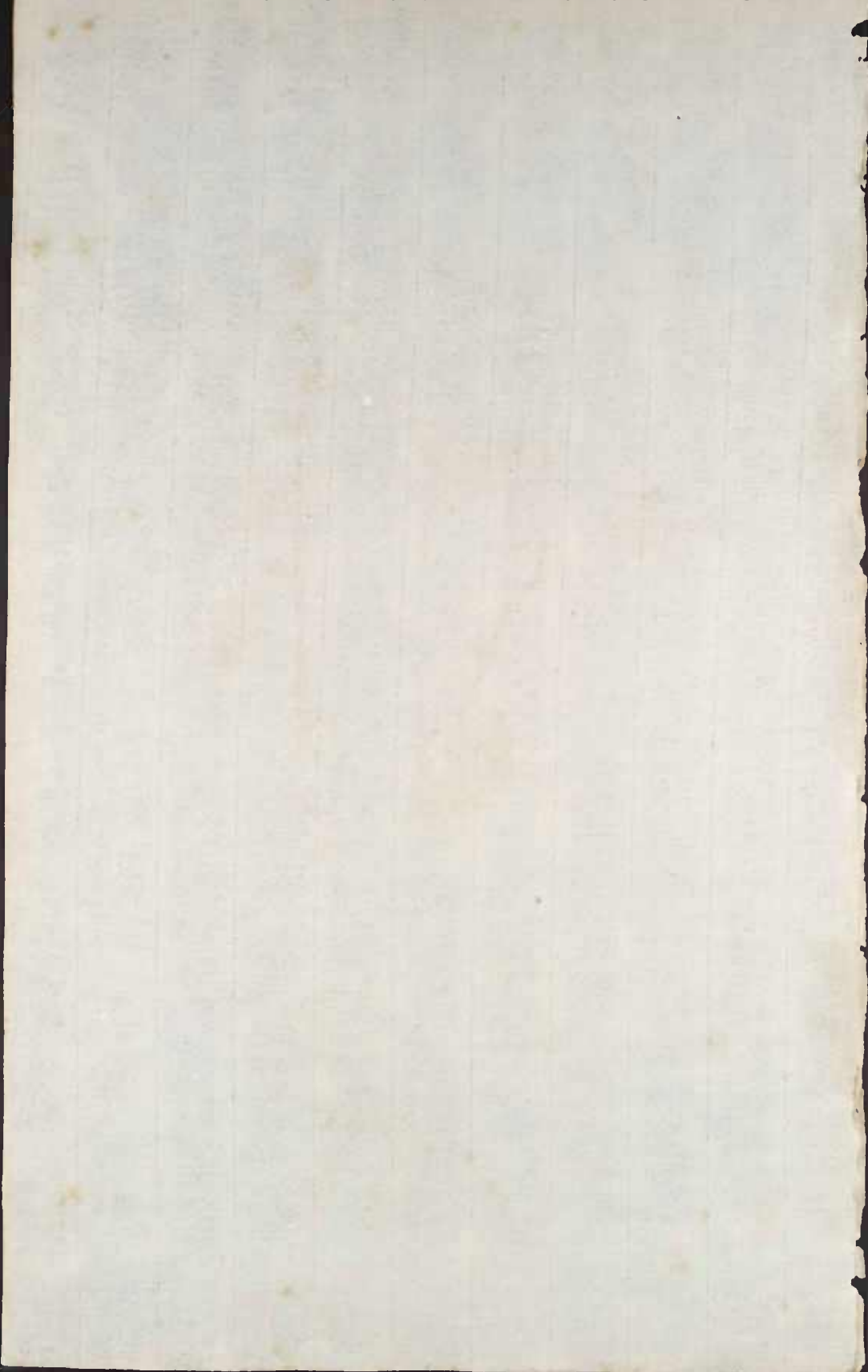




T. 24.



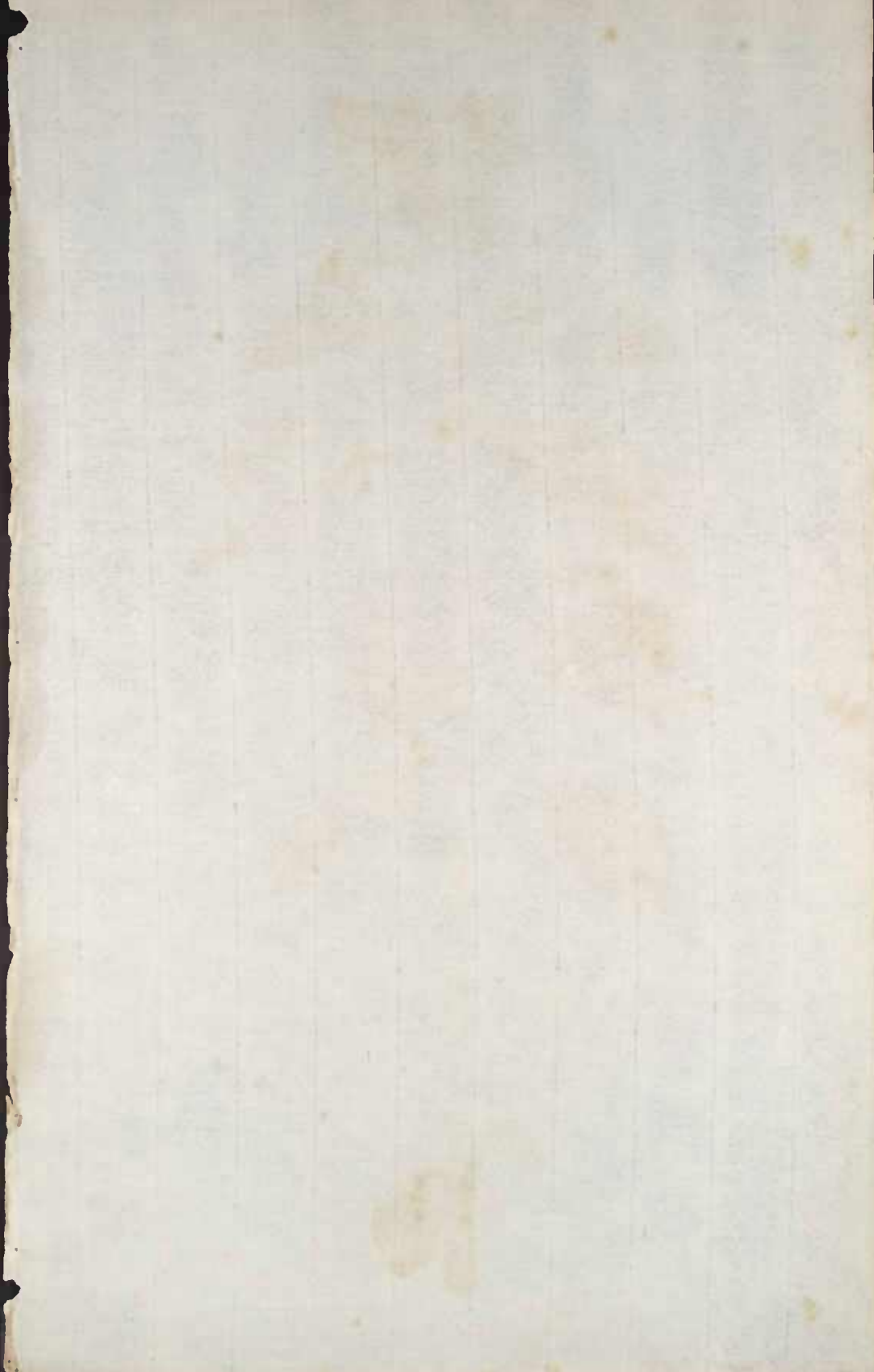


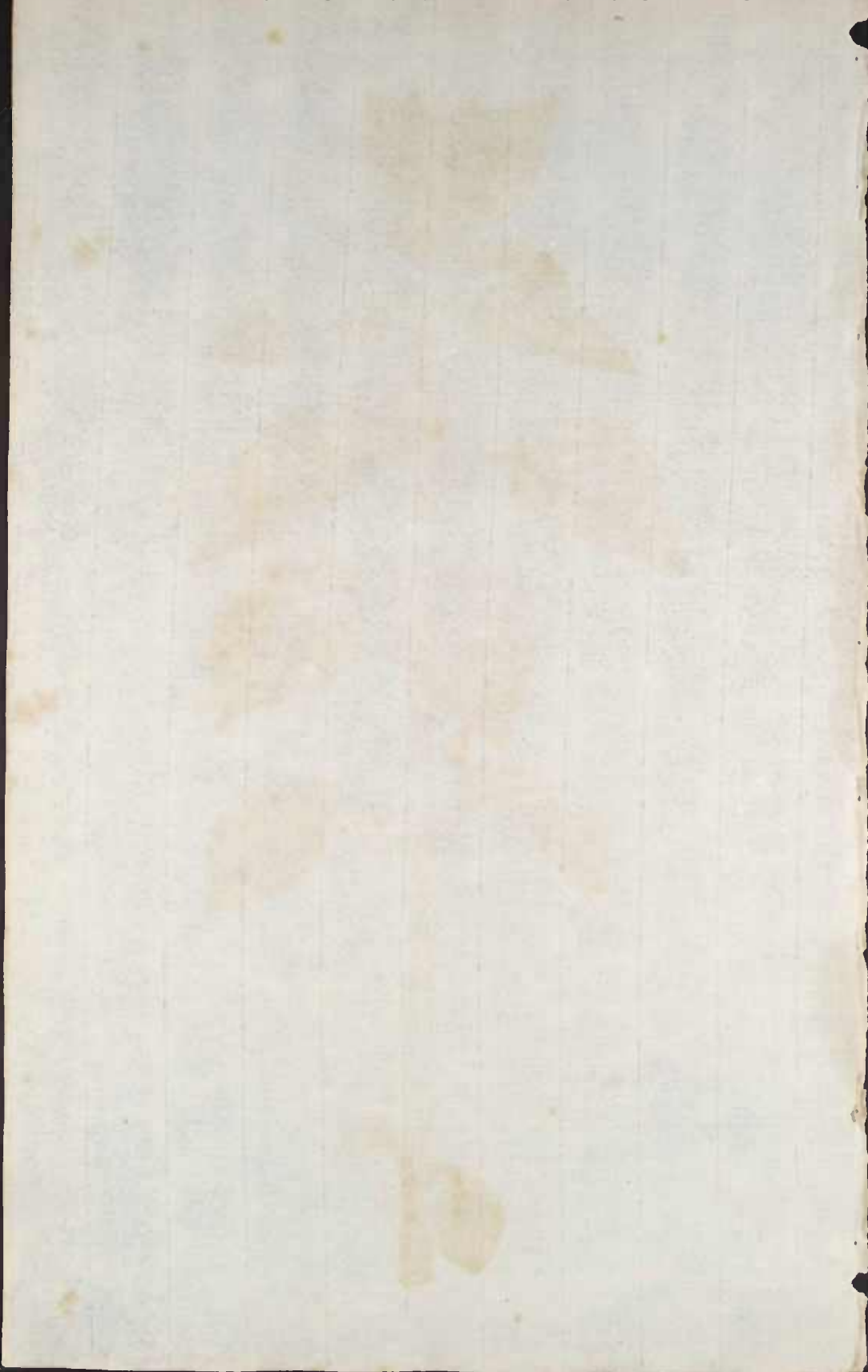






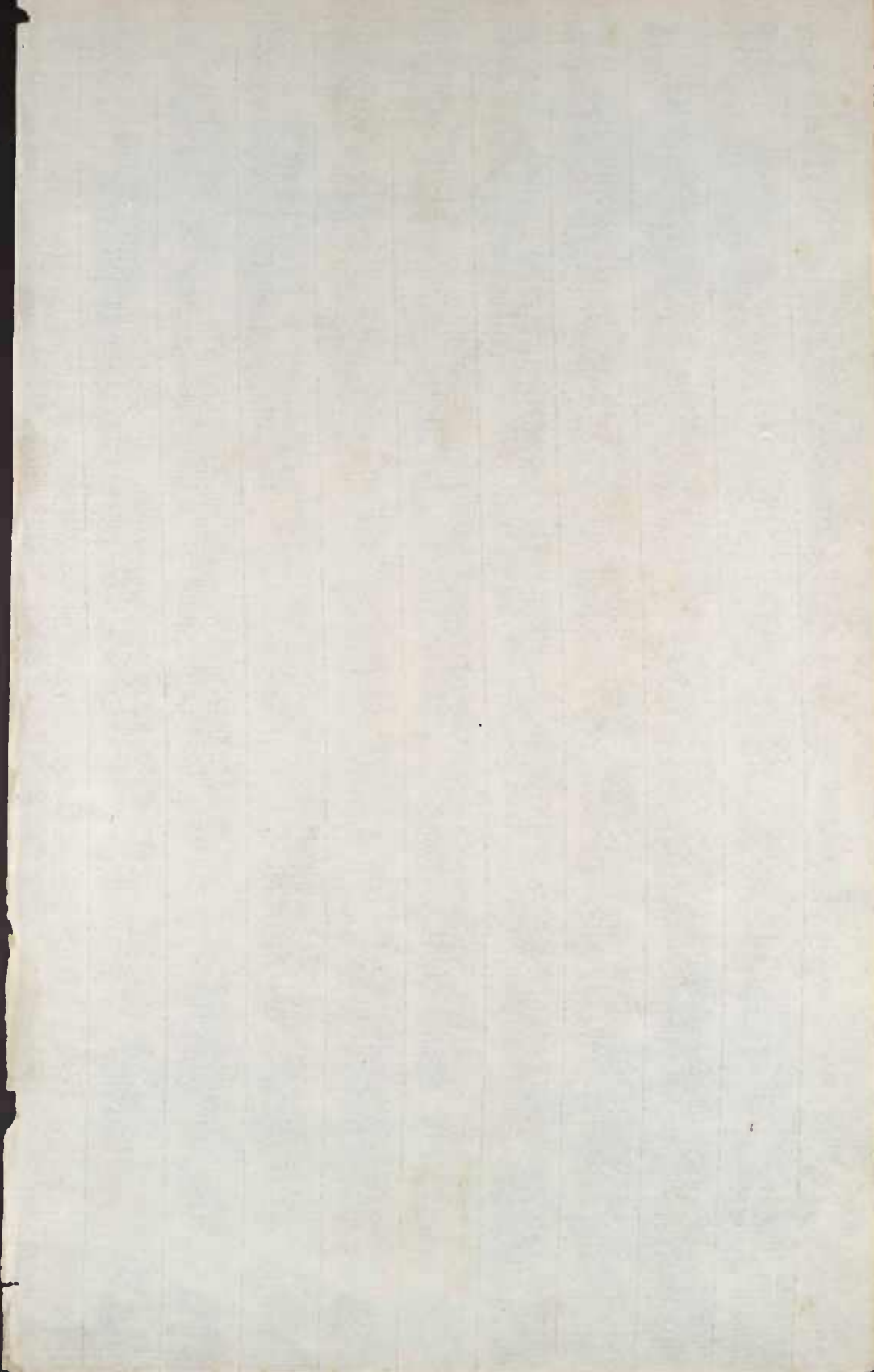










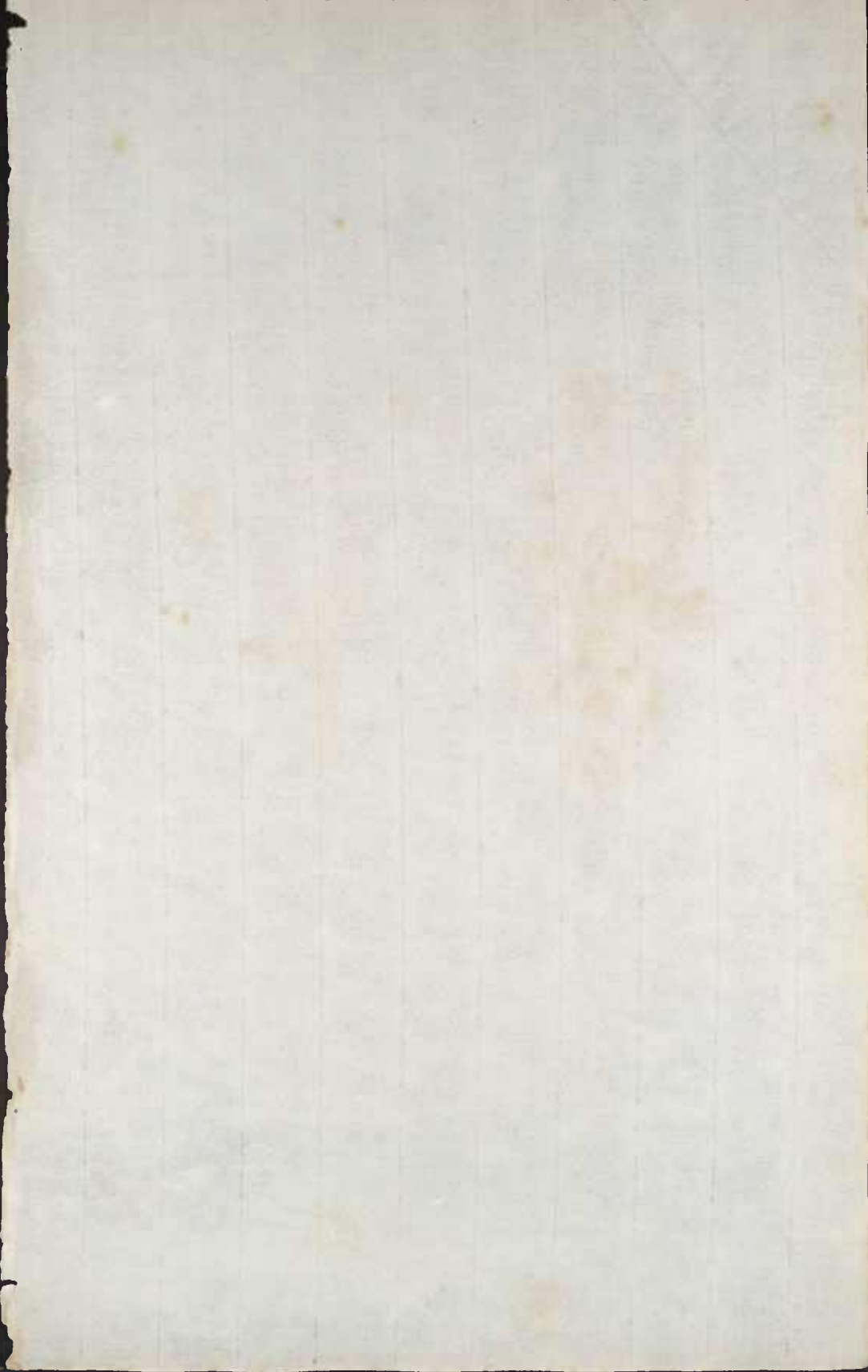


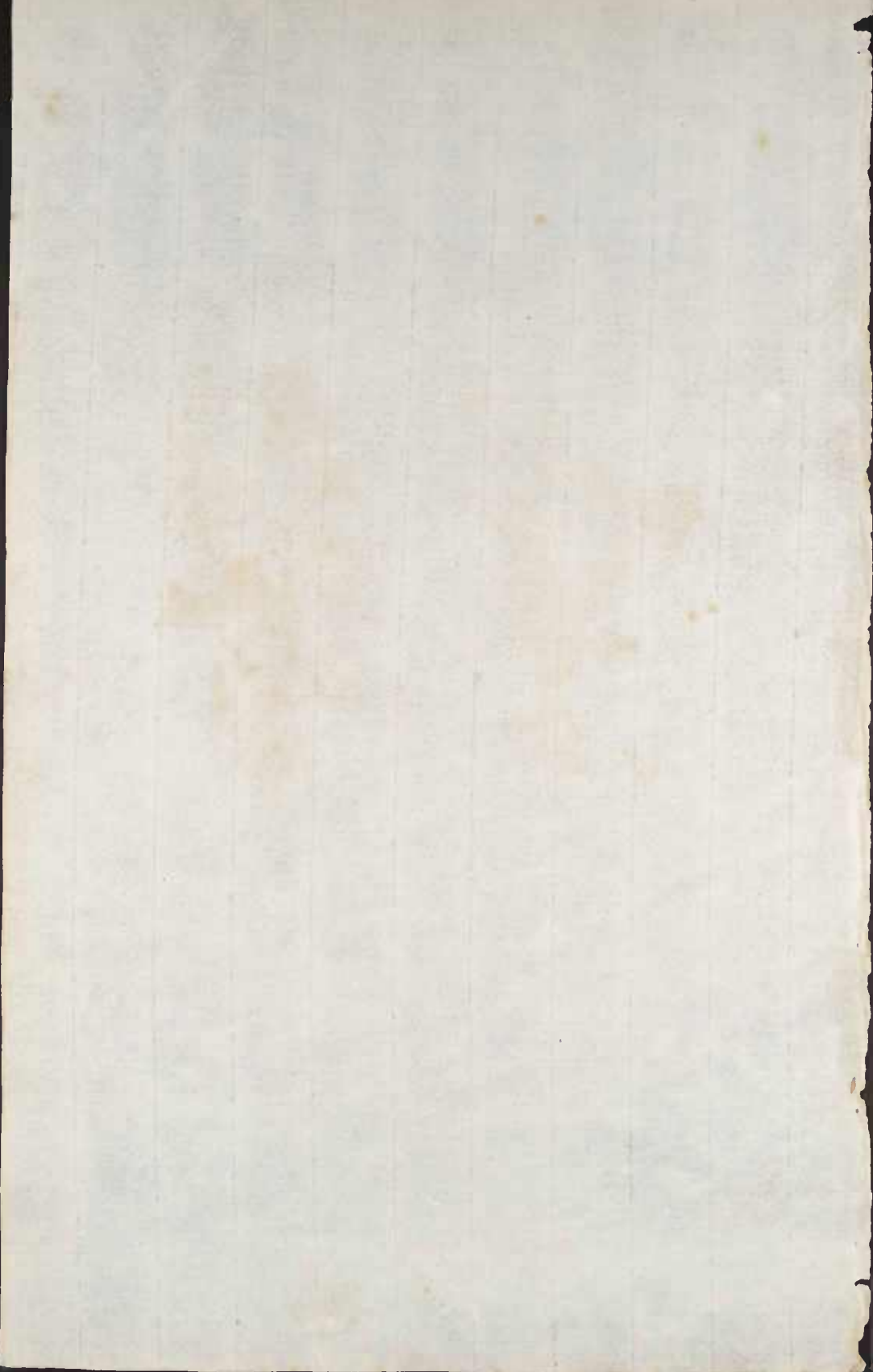




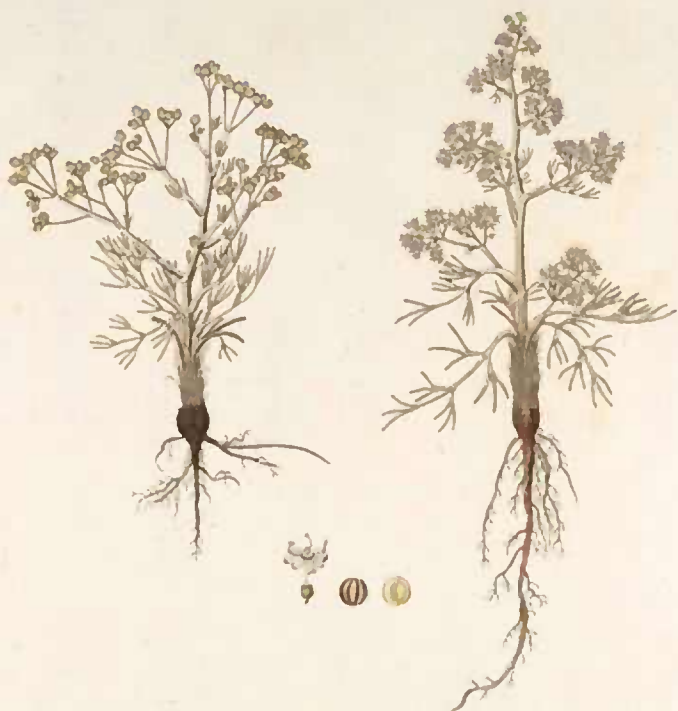






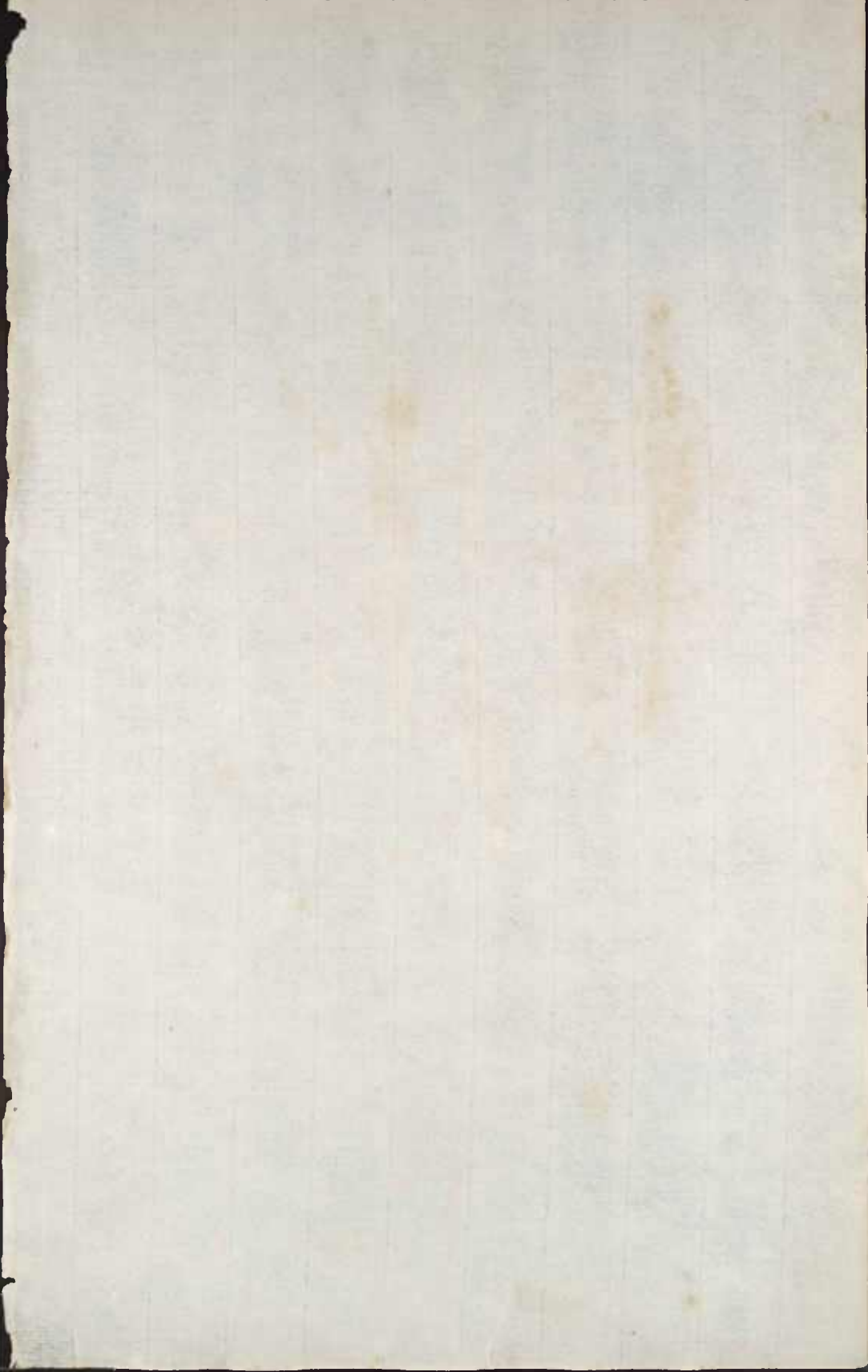


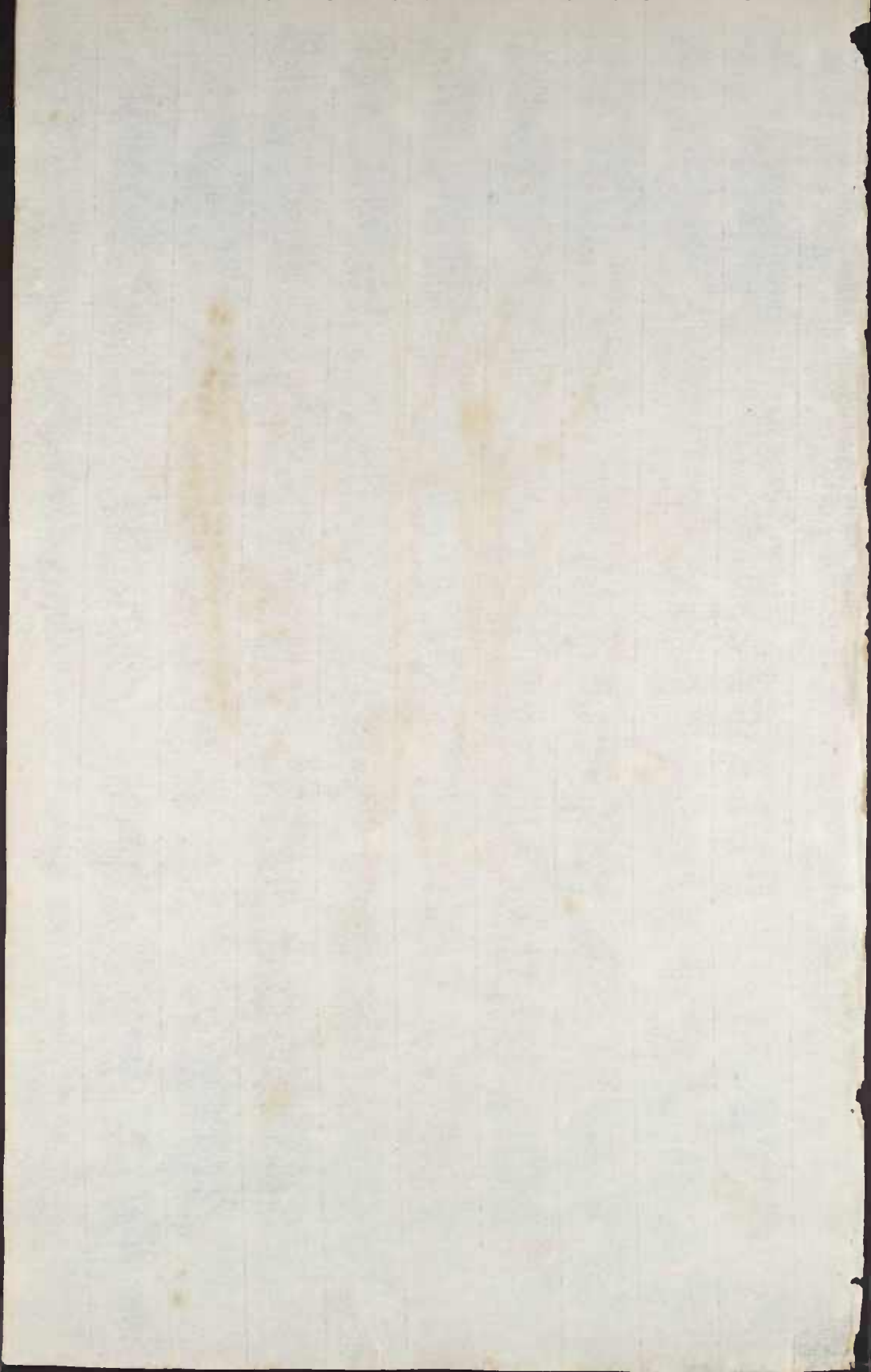
T. 28.















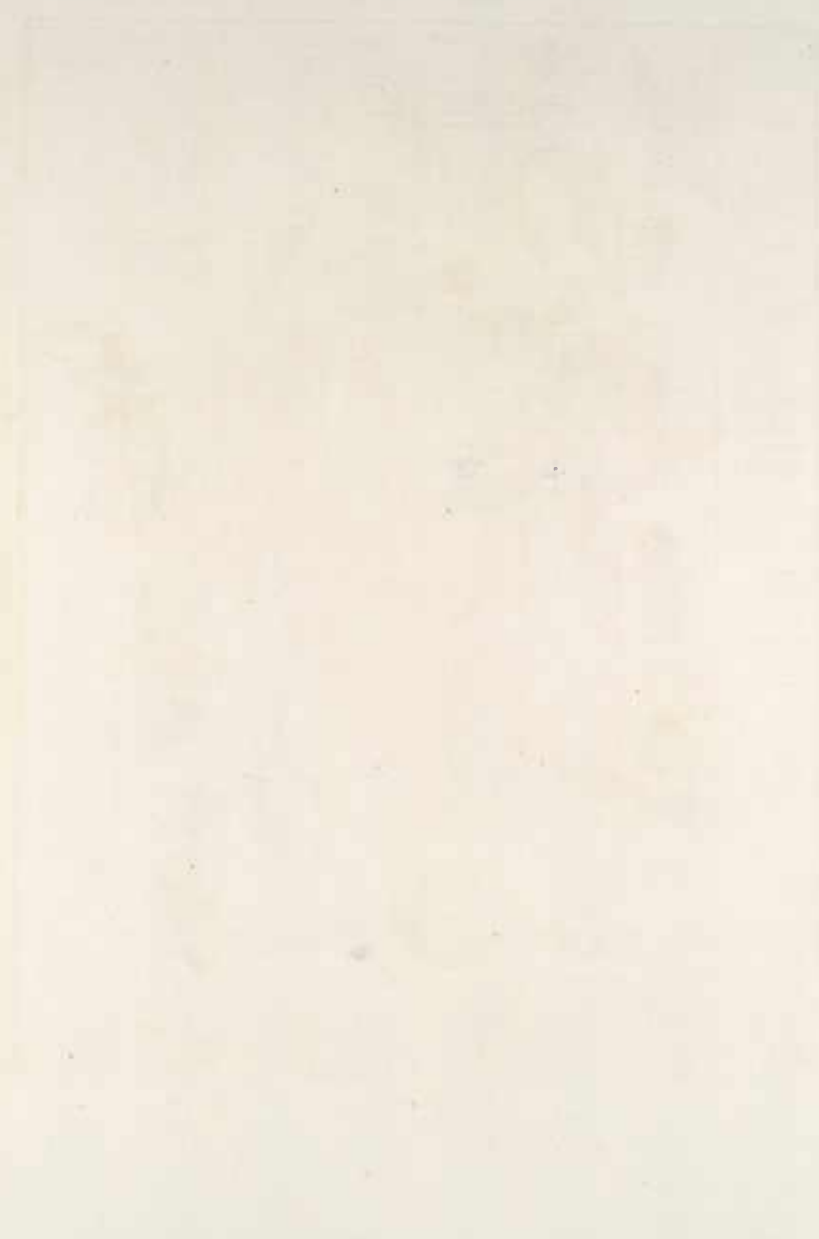


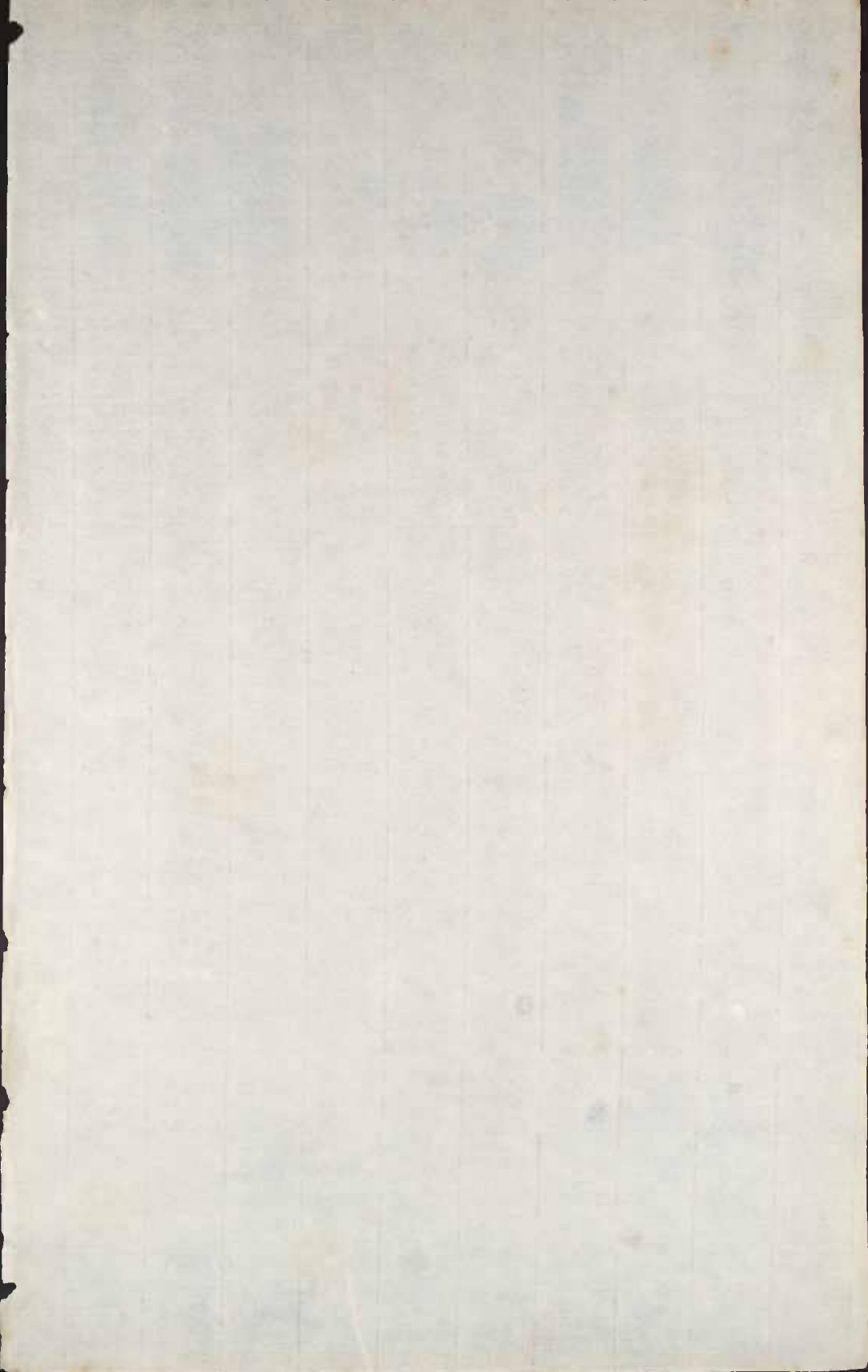


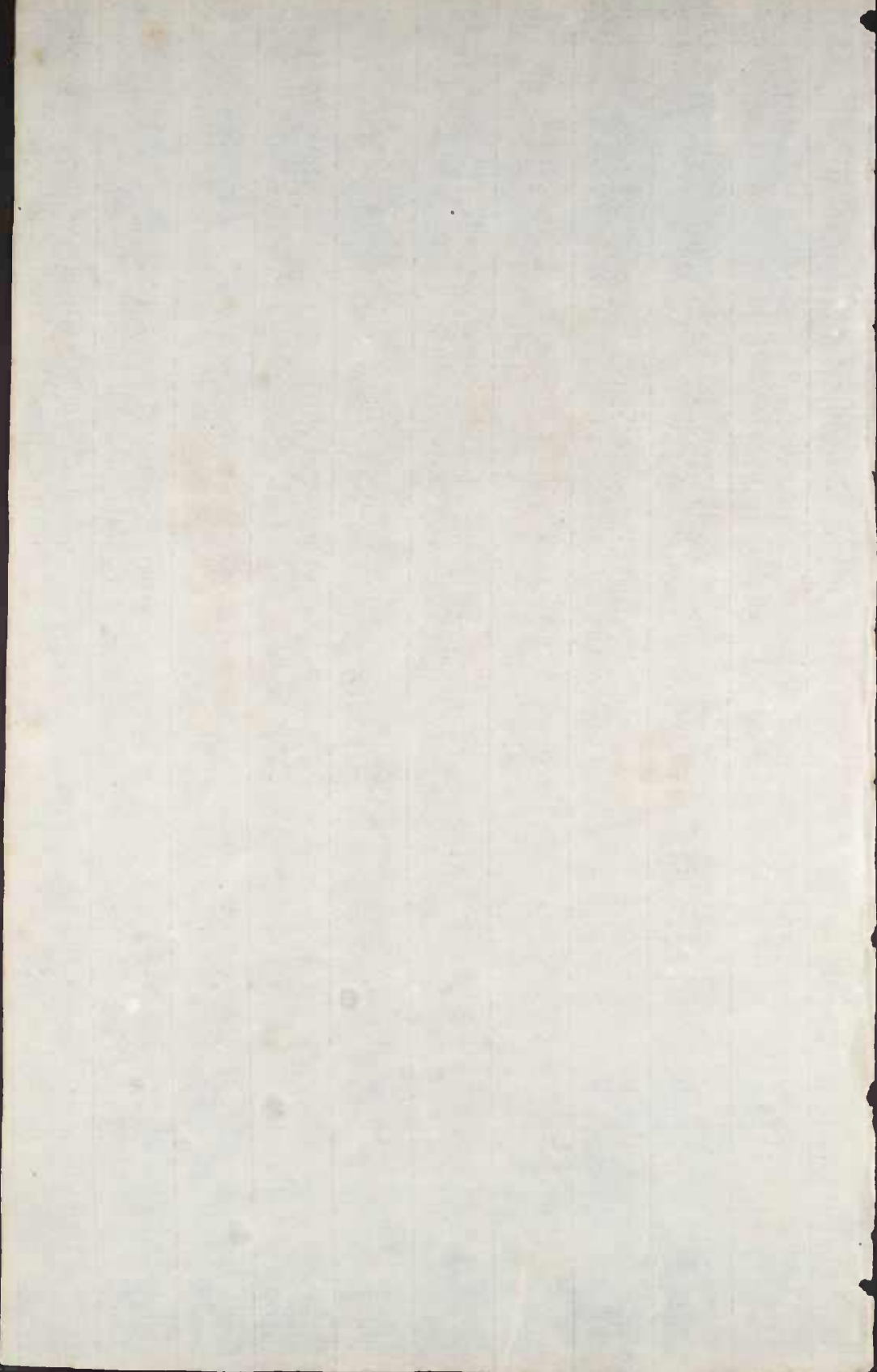
T. 30.







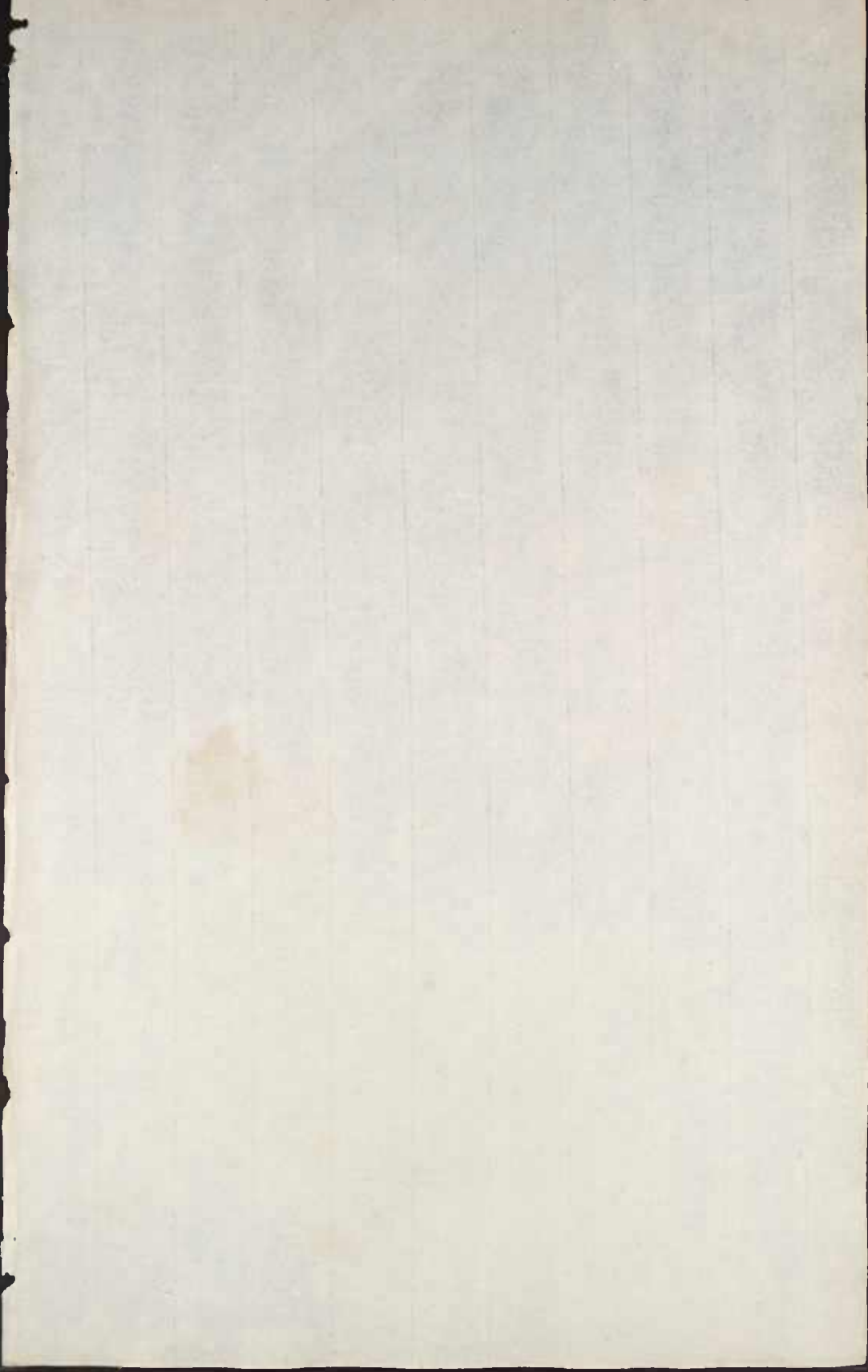


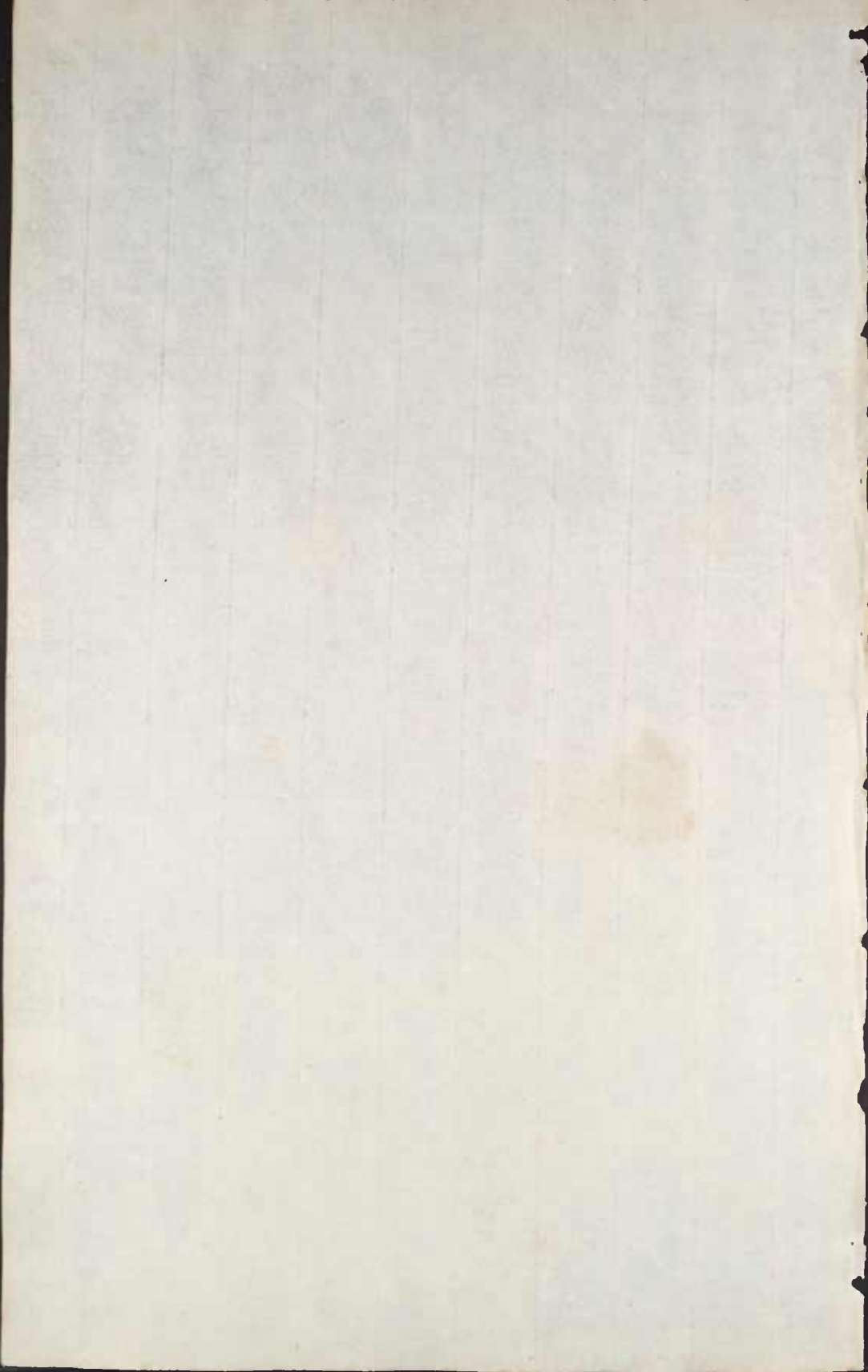


T. 31.





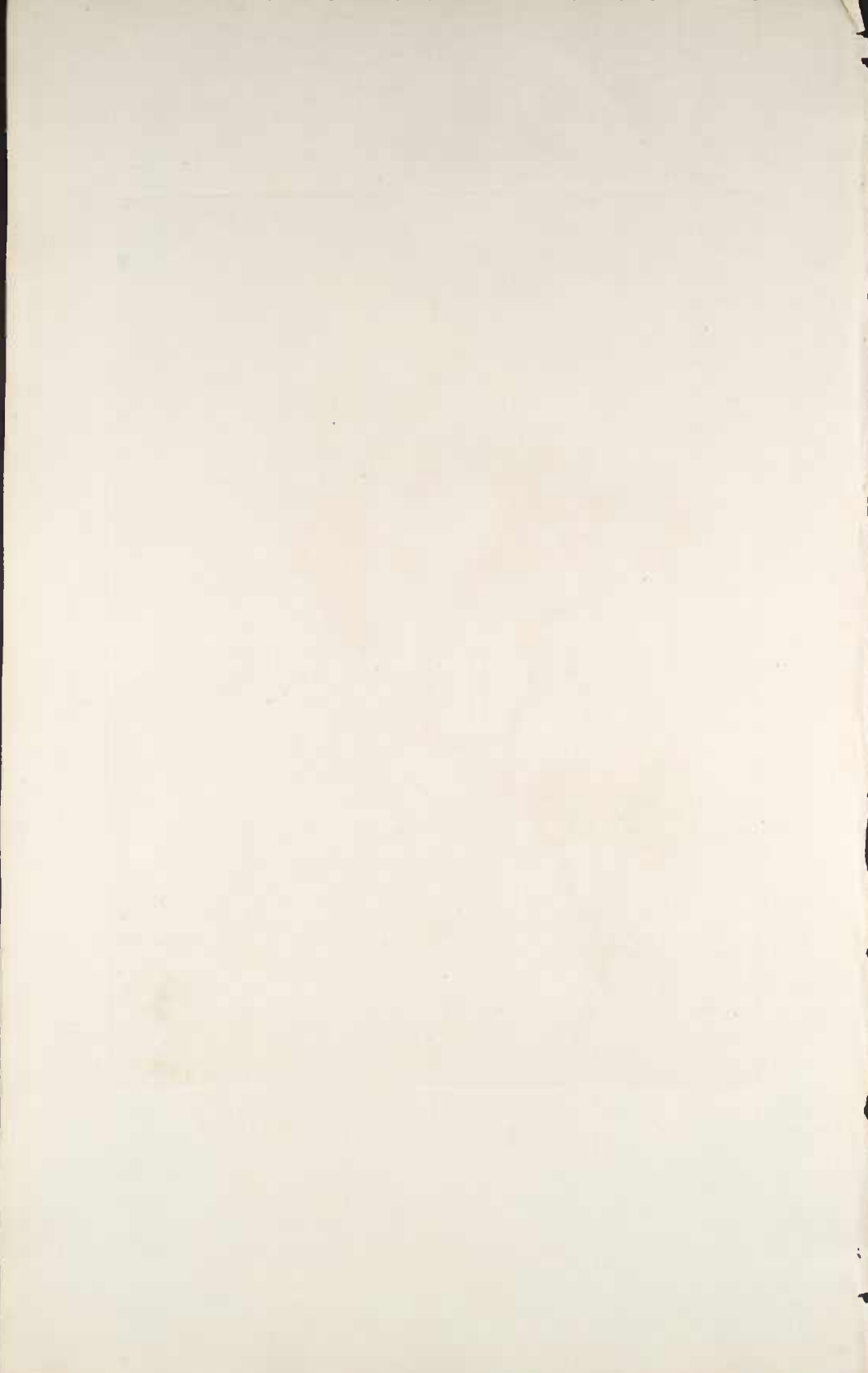






T. 32.



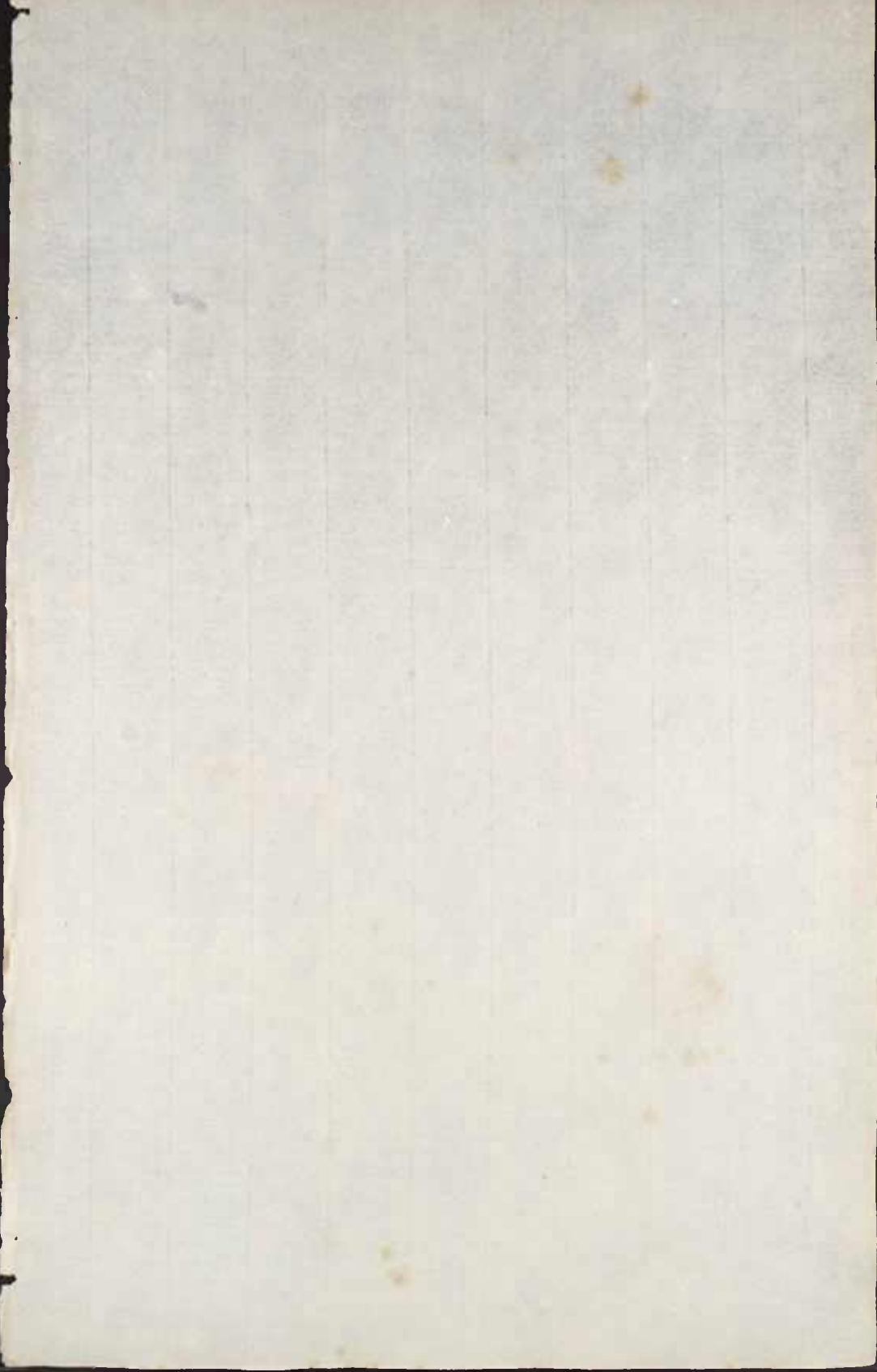




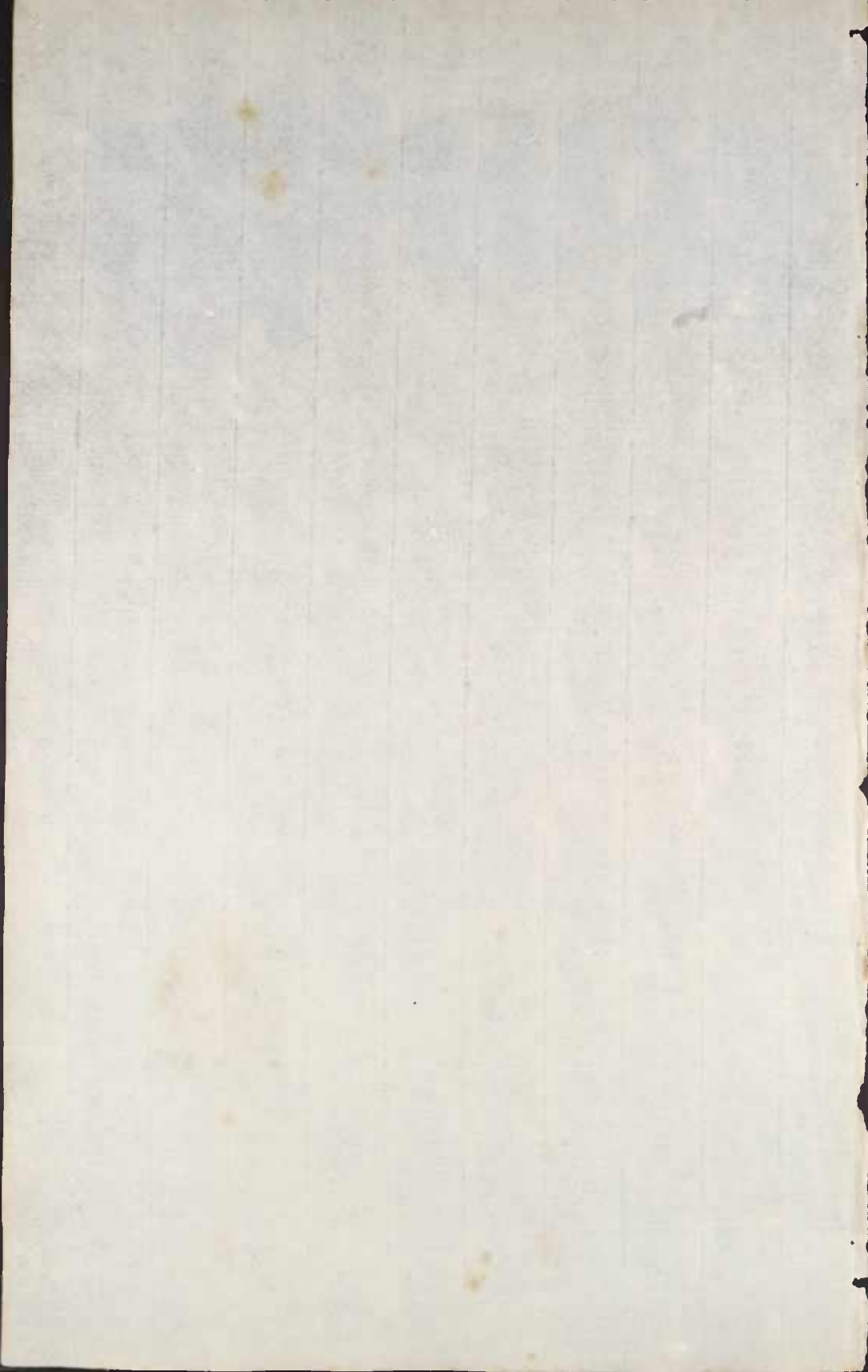




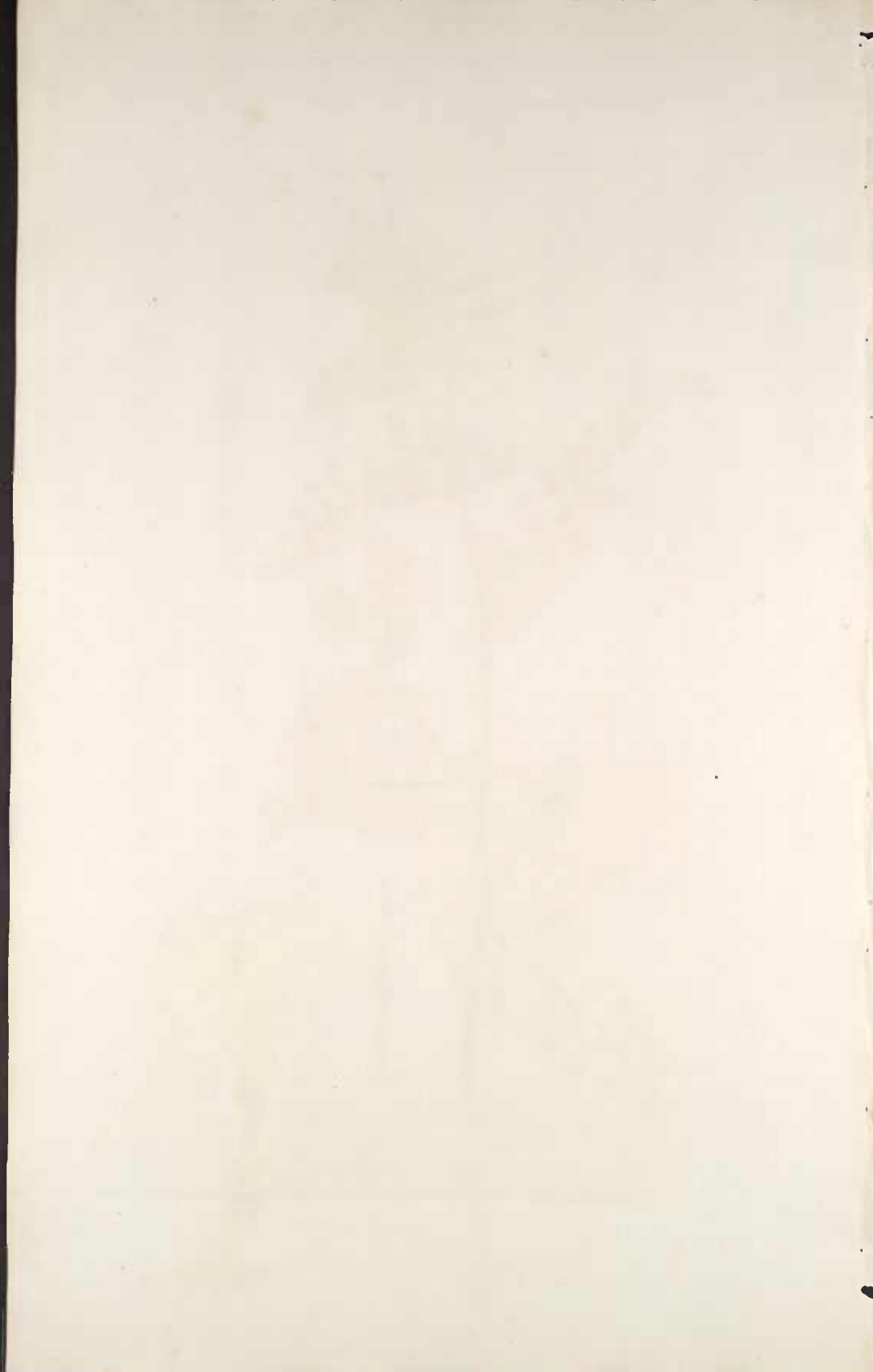
























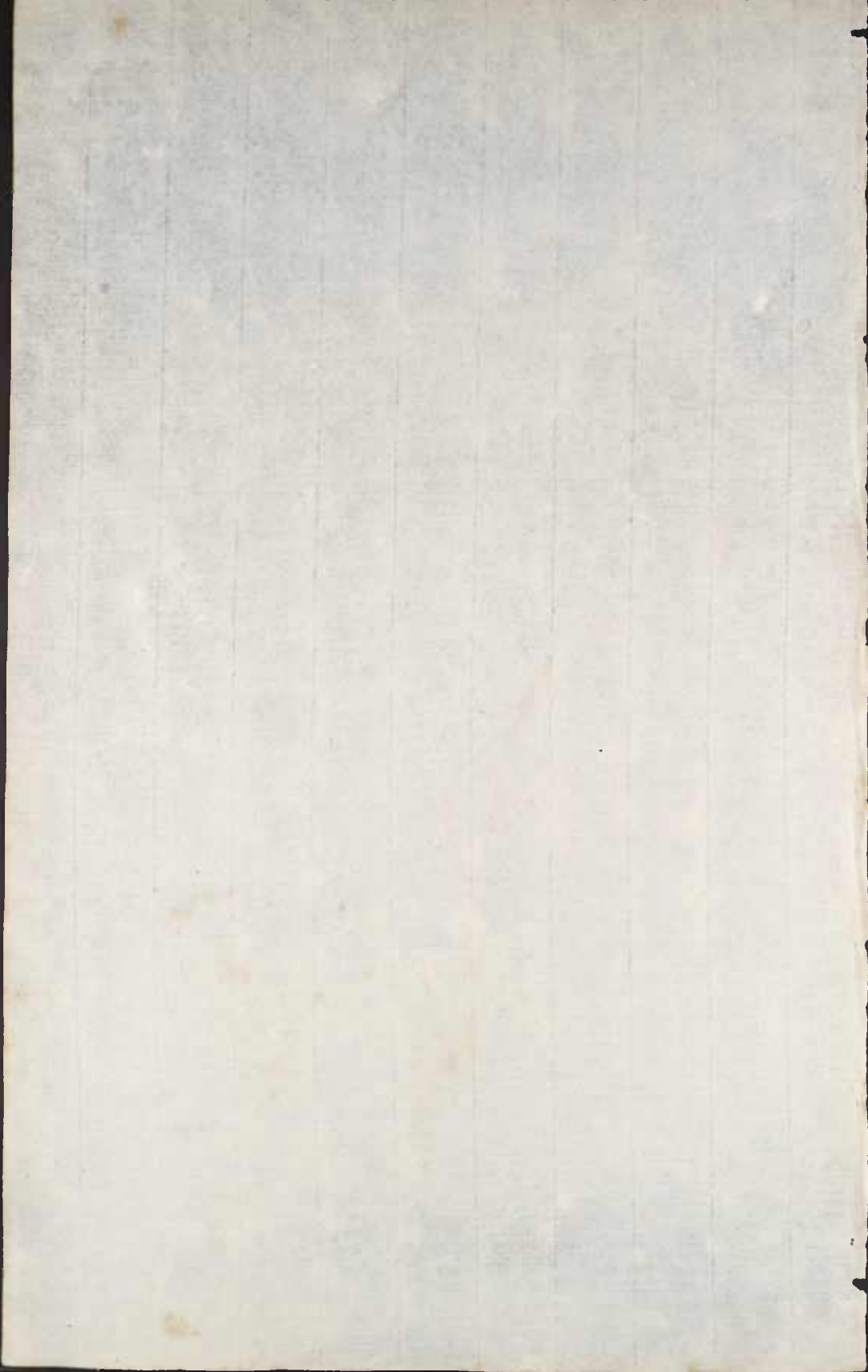




T. 35.





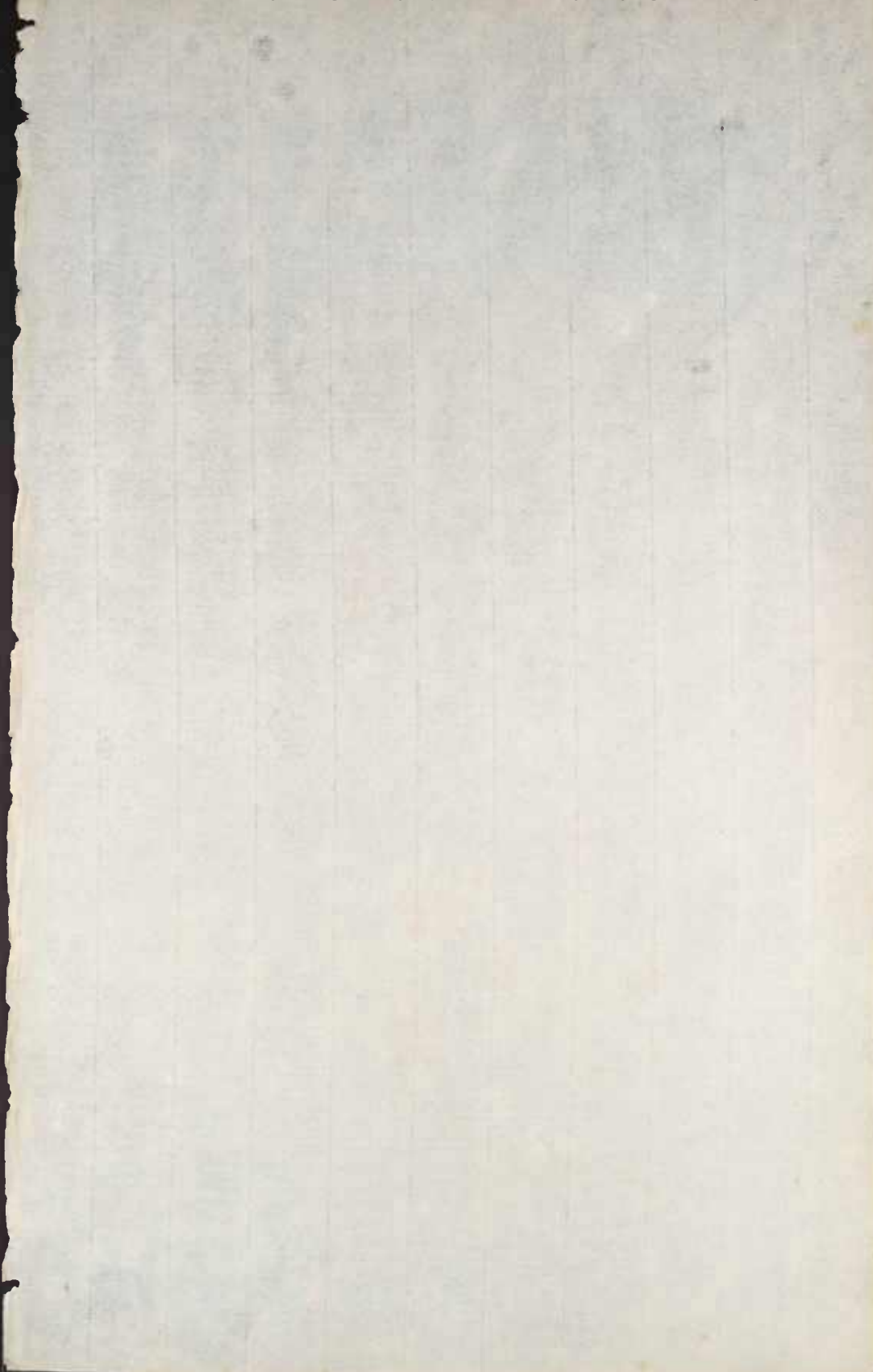


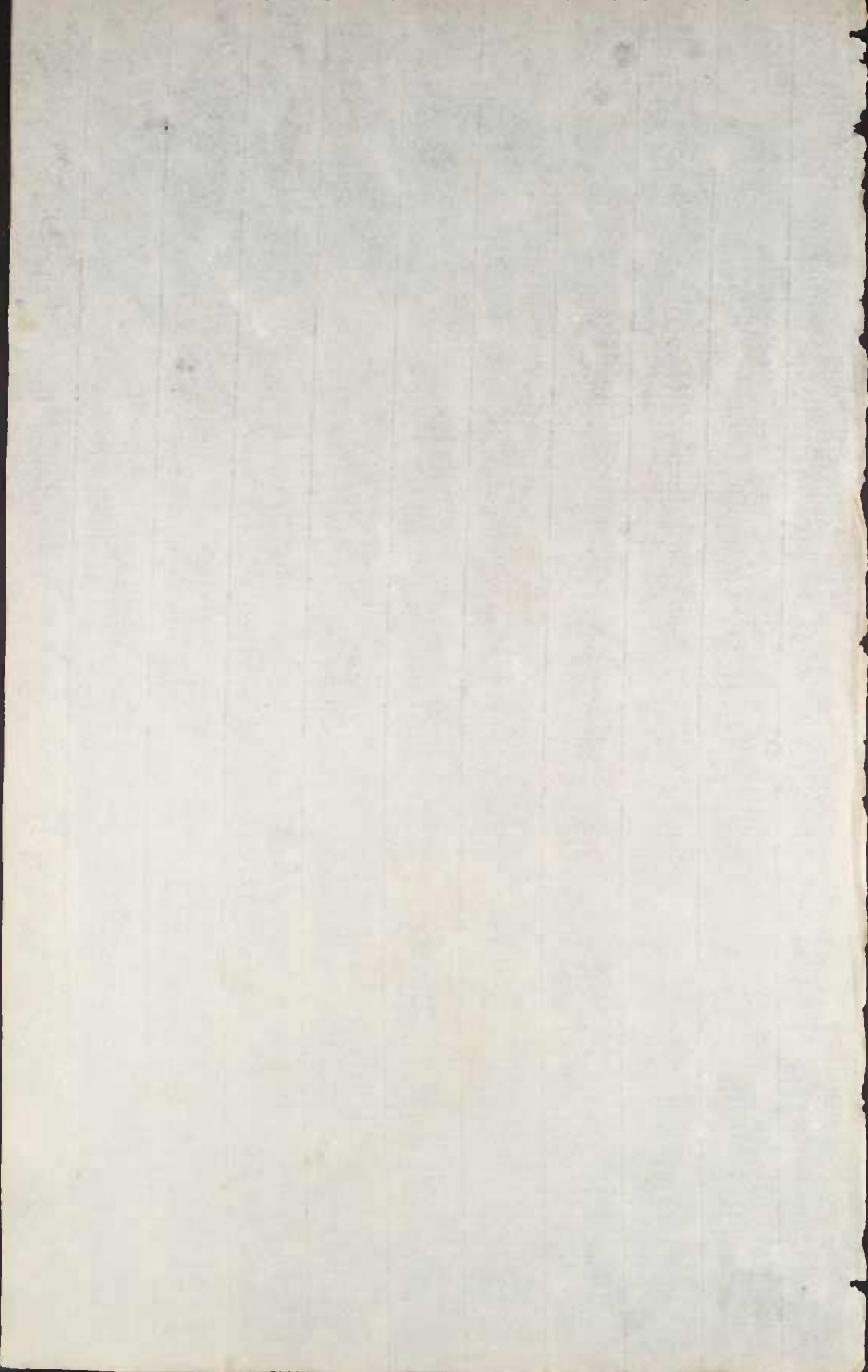
T. 37.







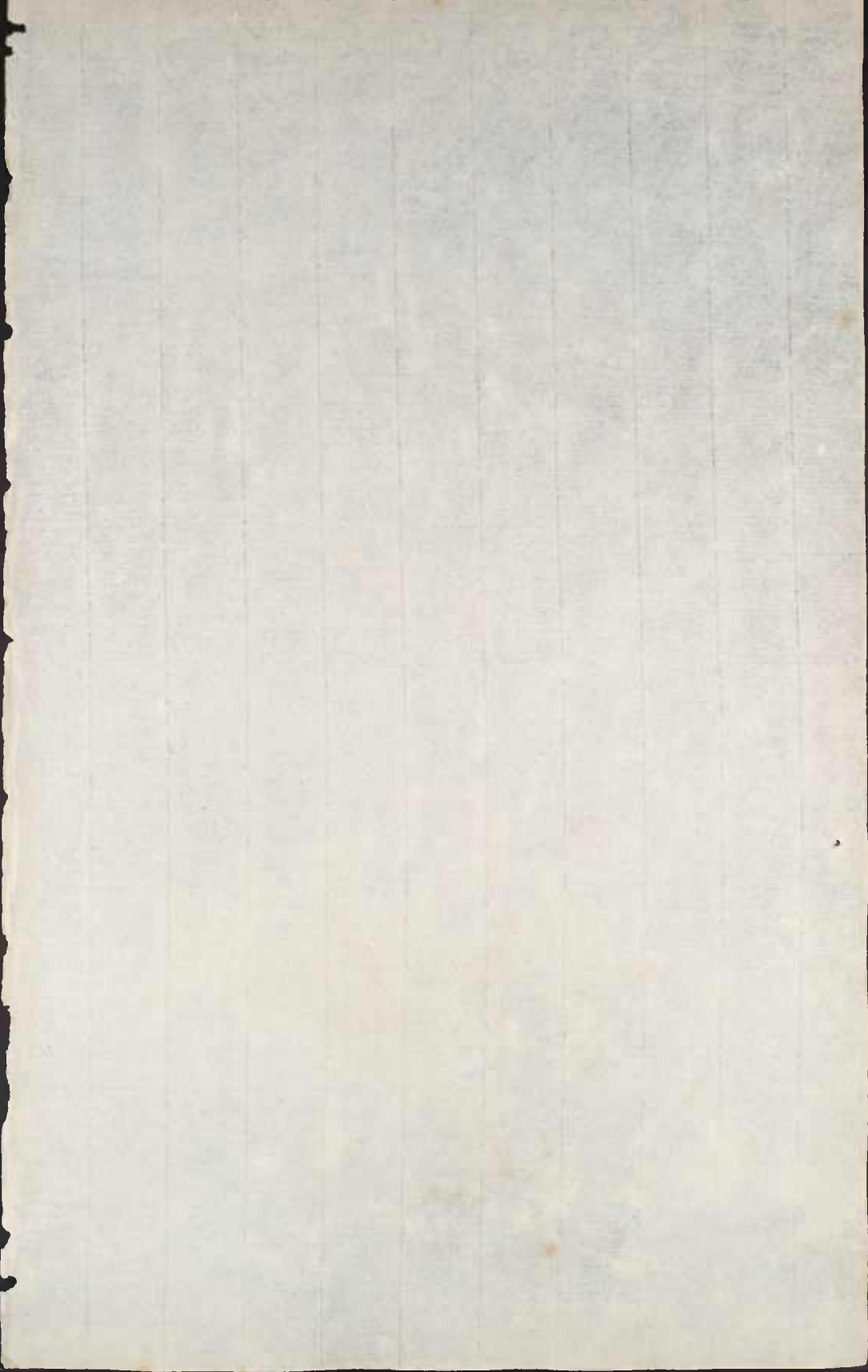


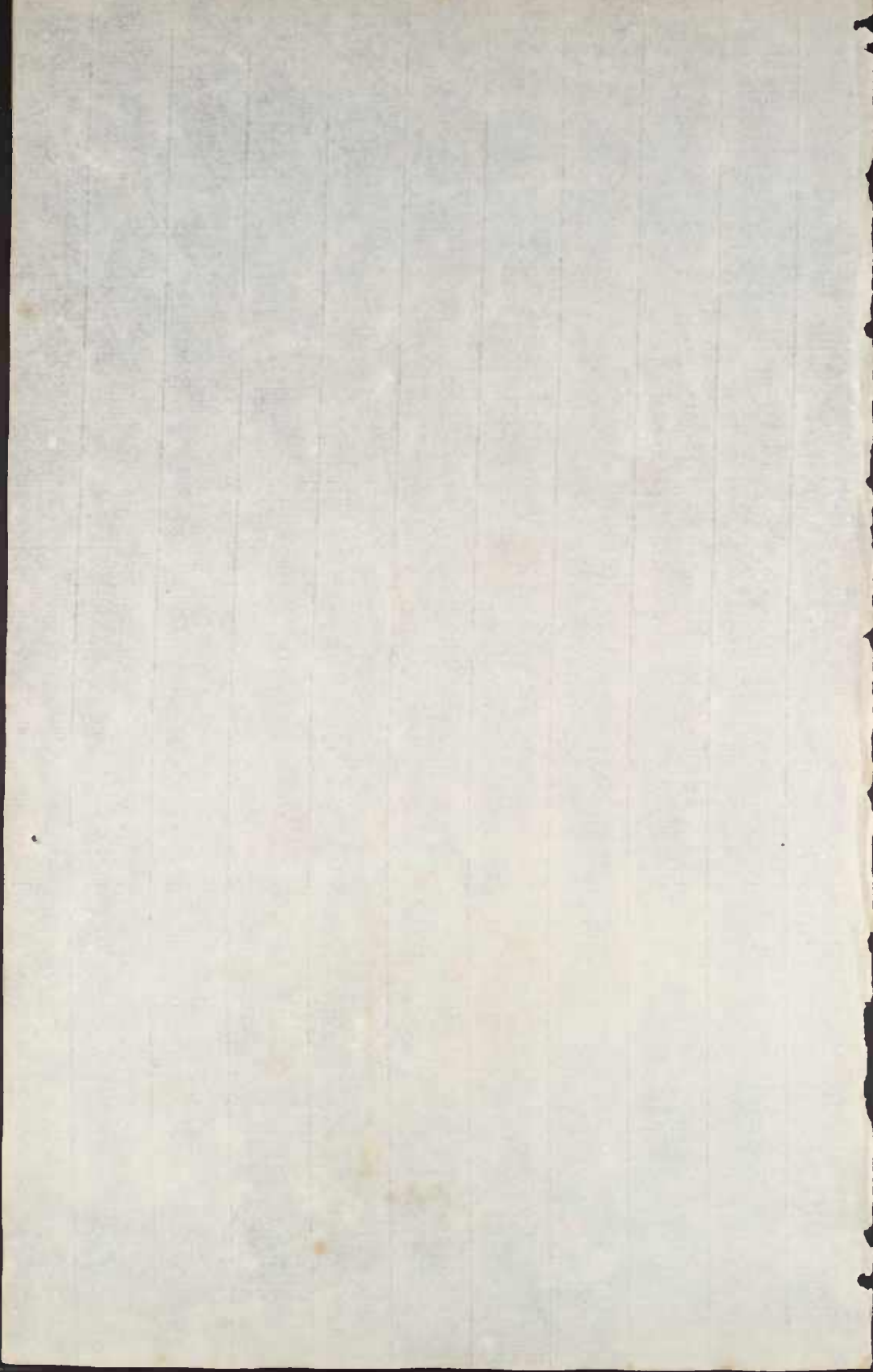


T. 38.





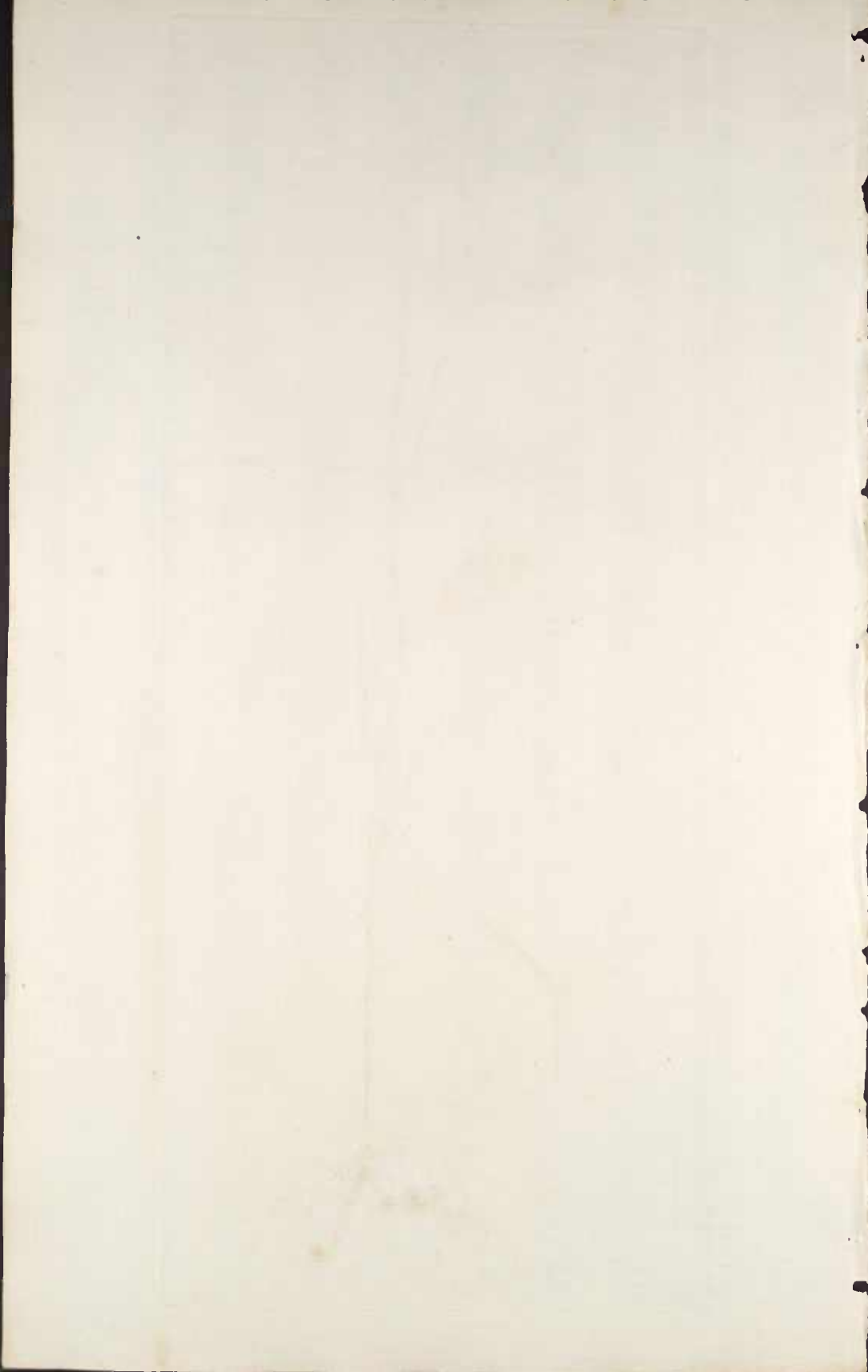




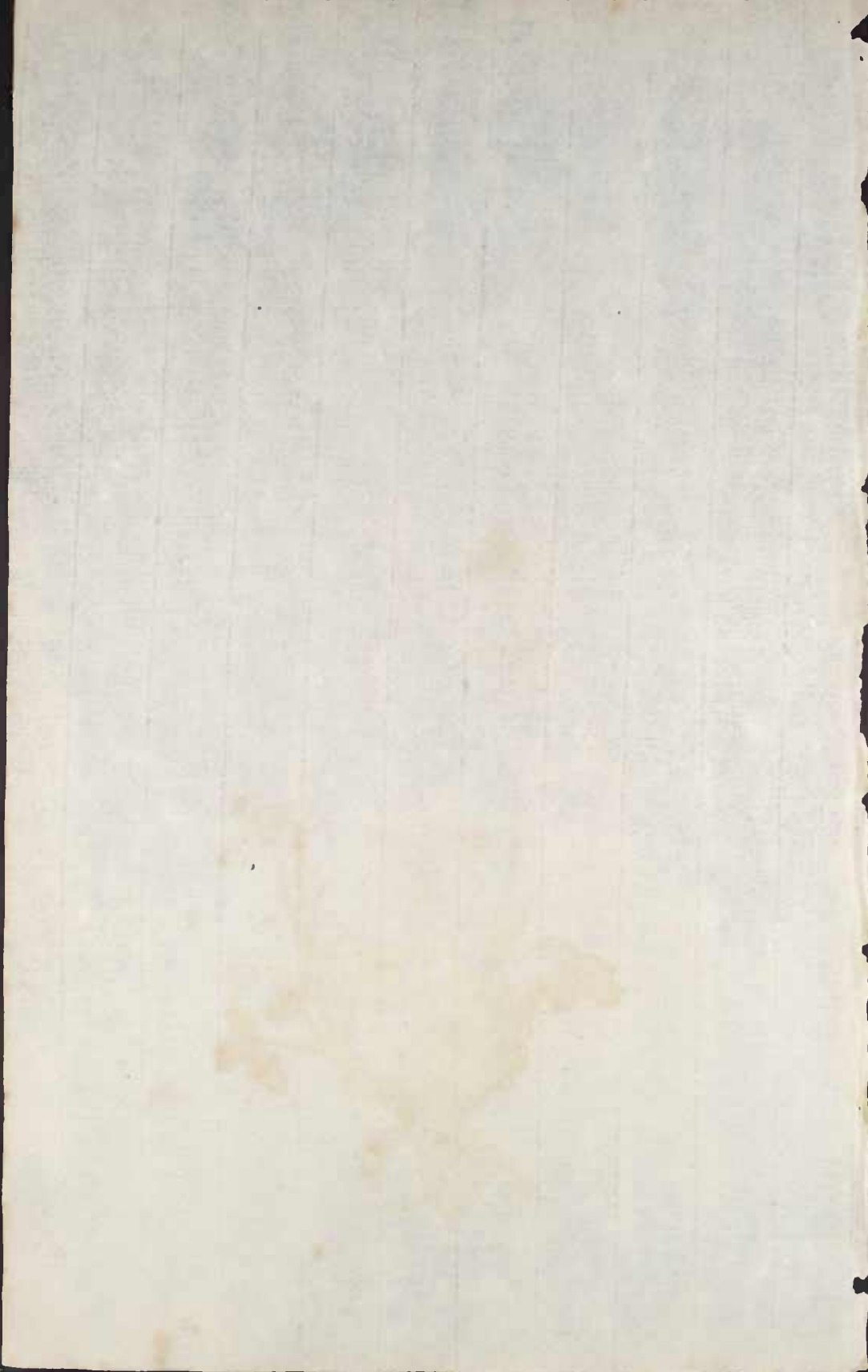




T. 39



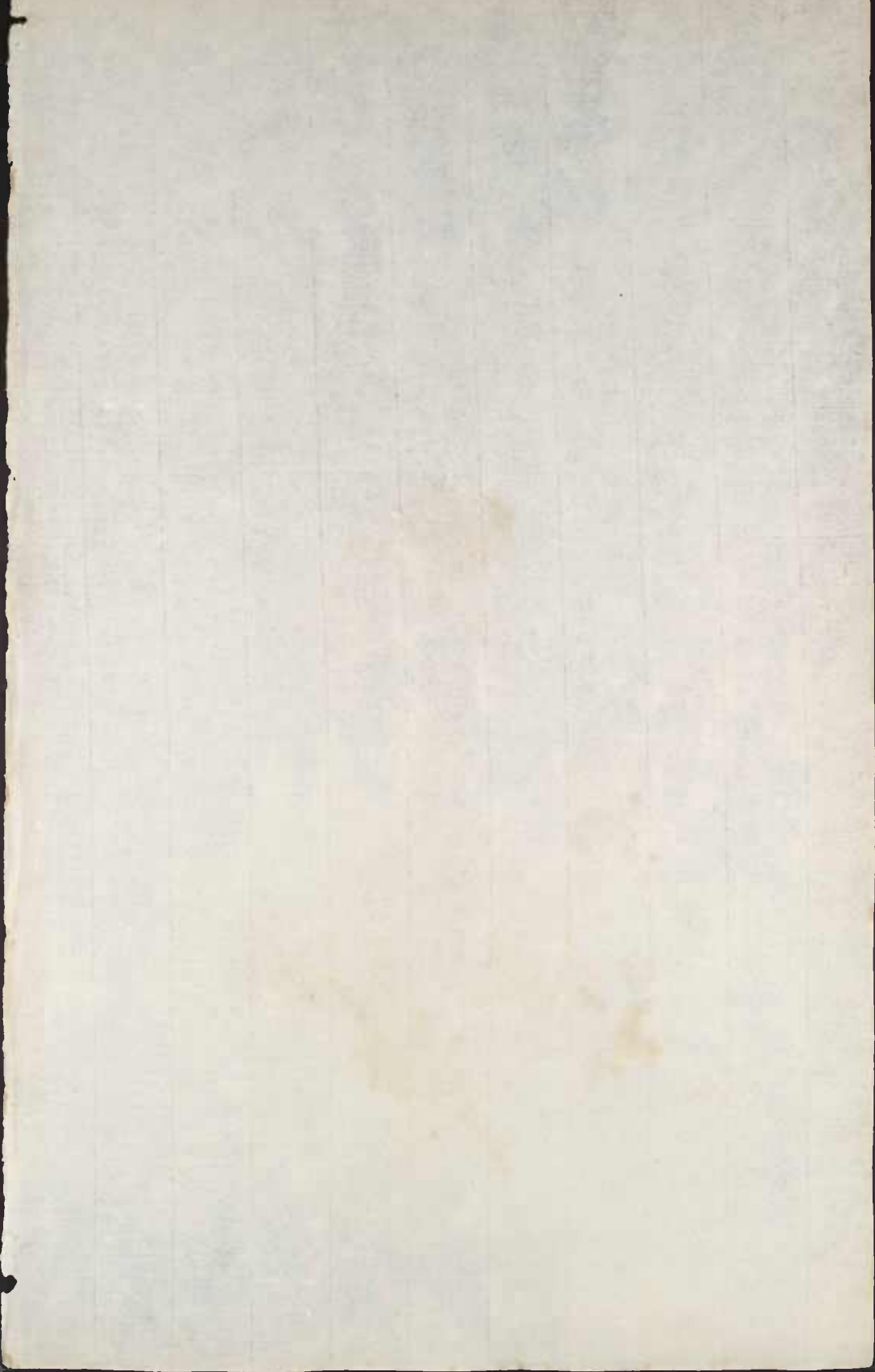




T. 40.





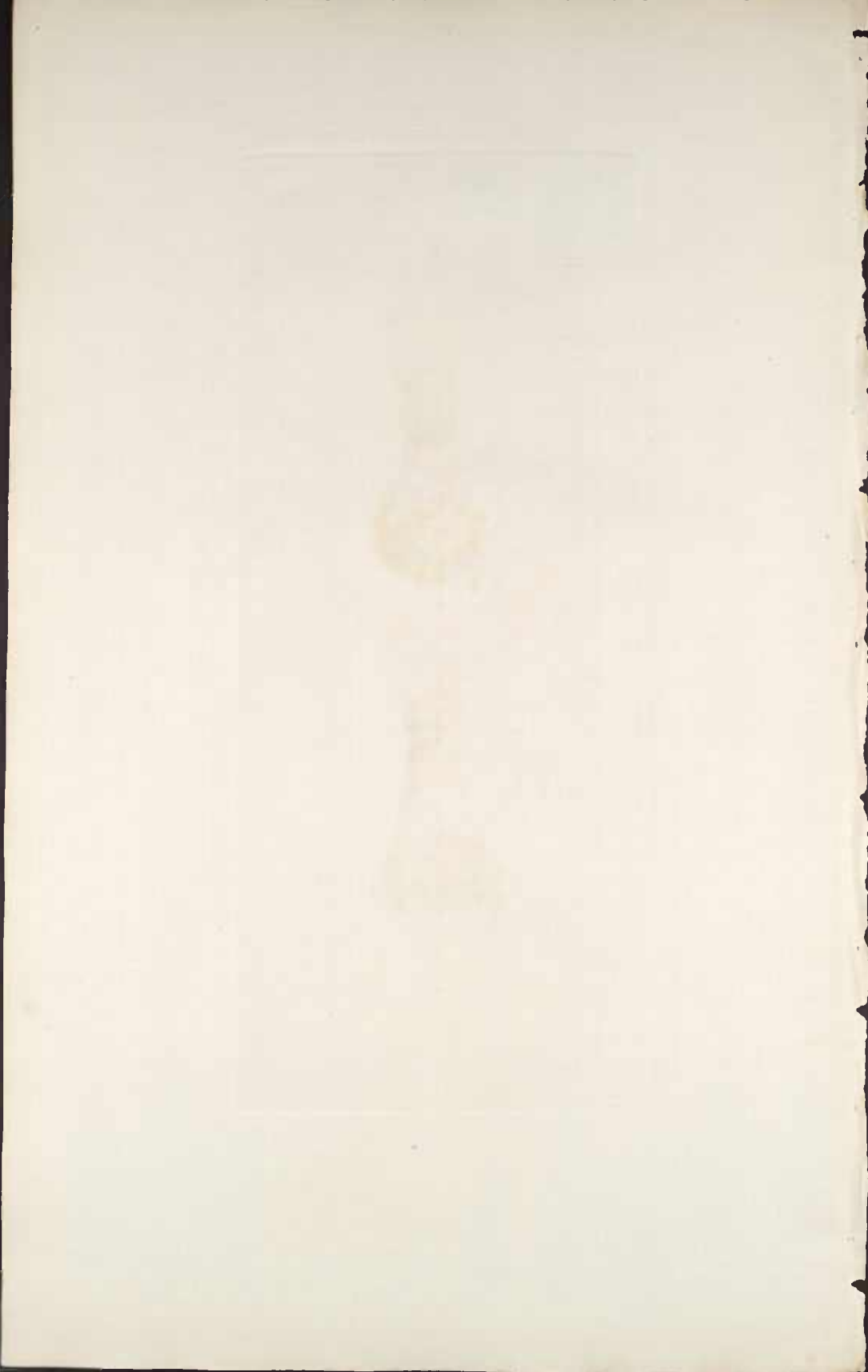




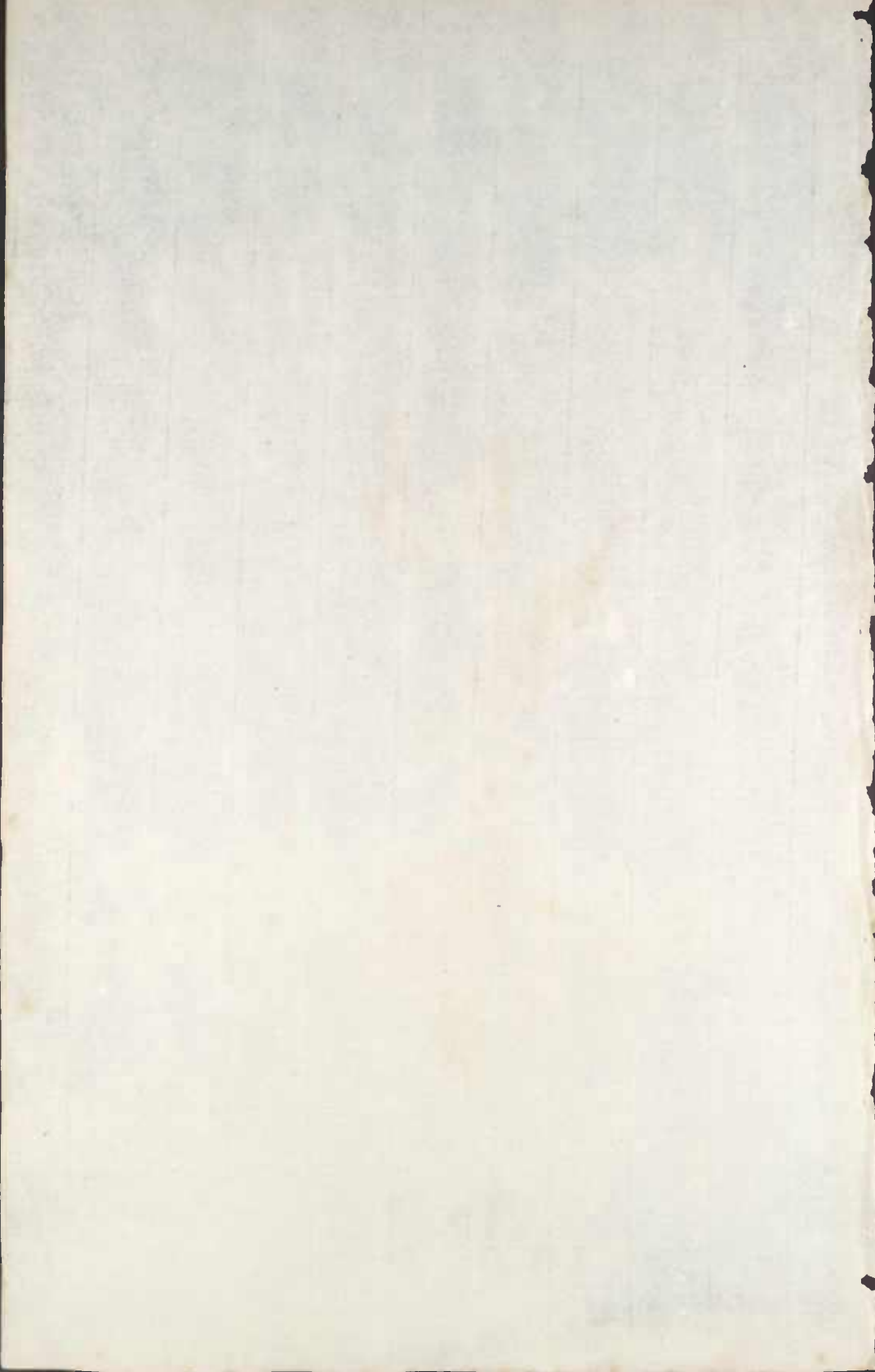


T. 41.







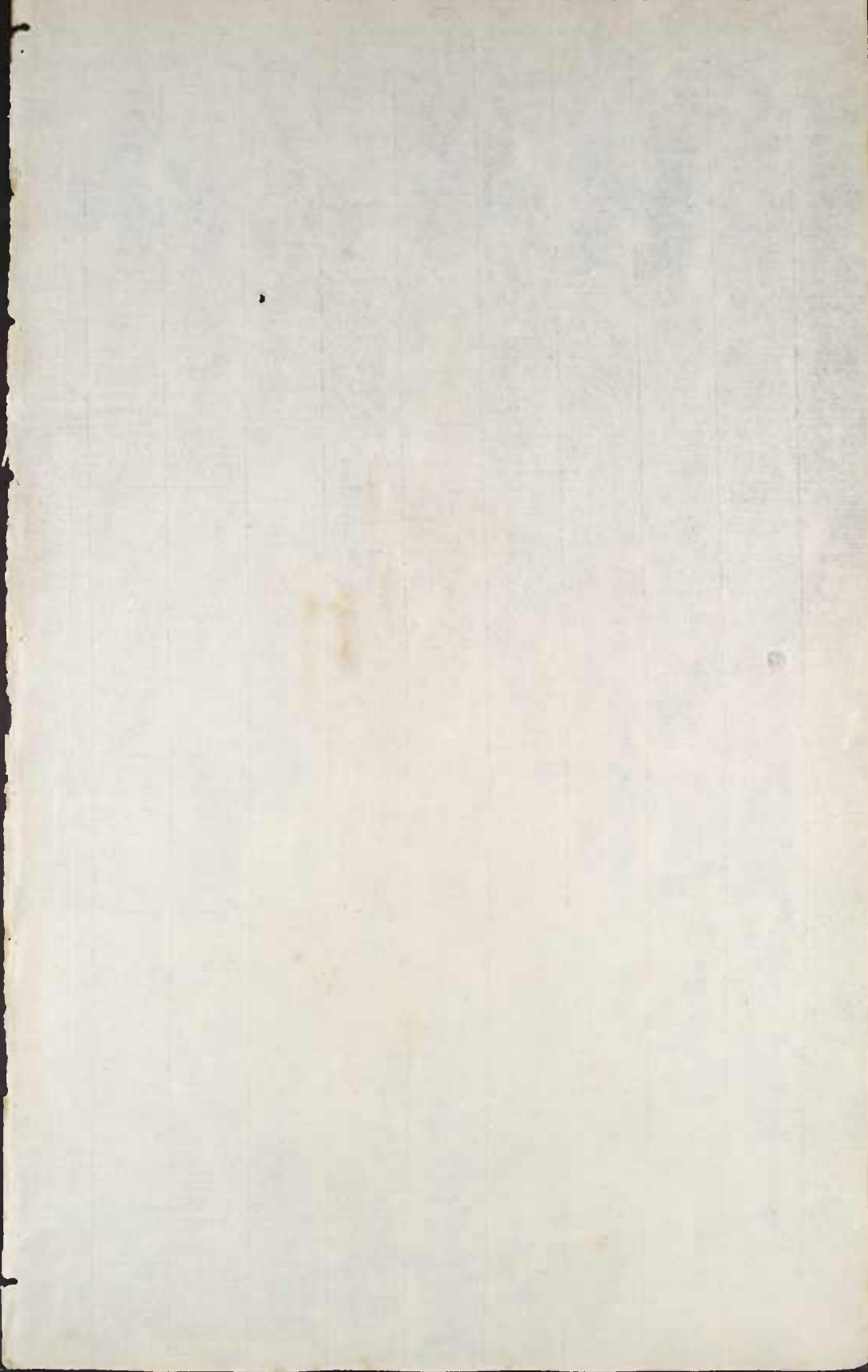


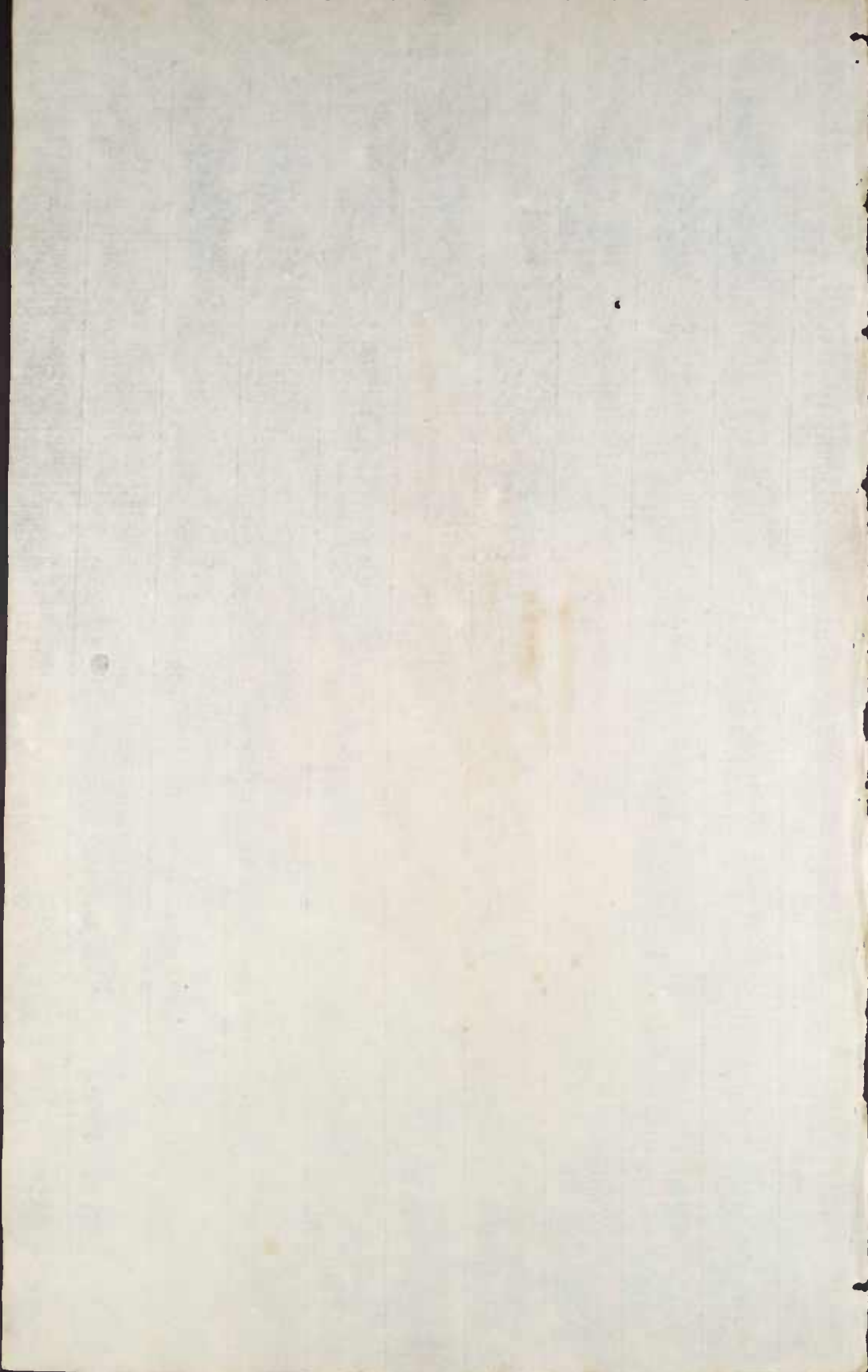
T. 42



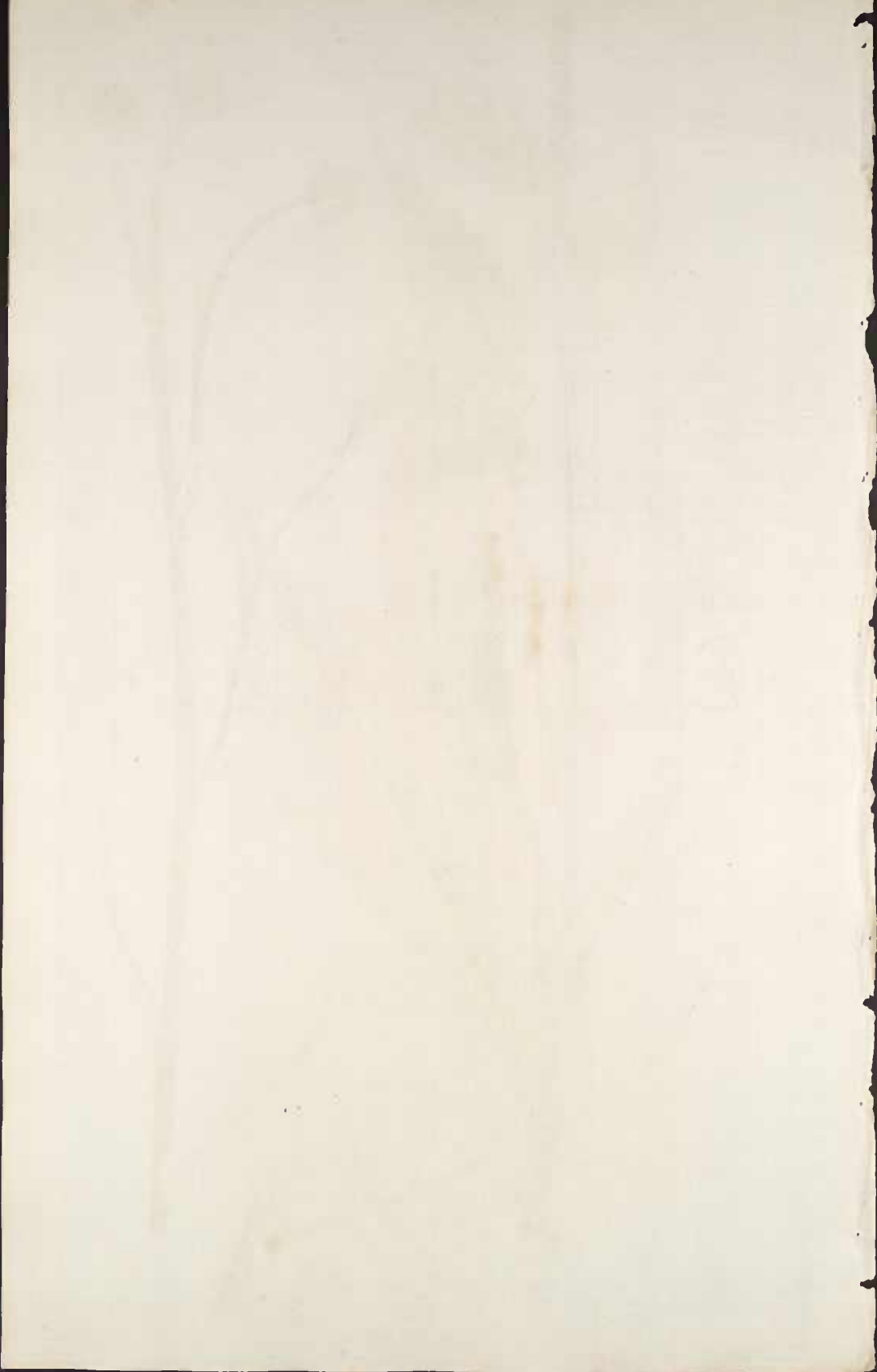


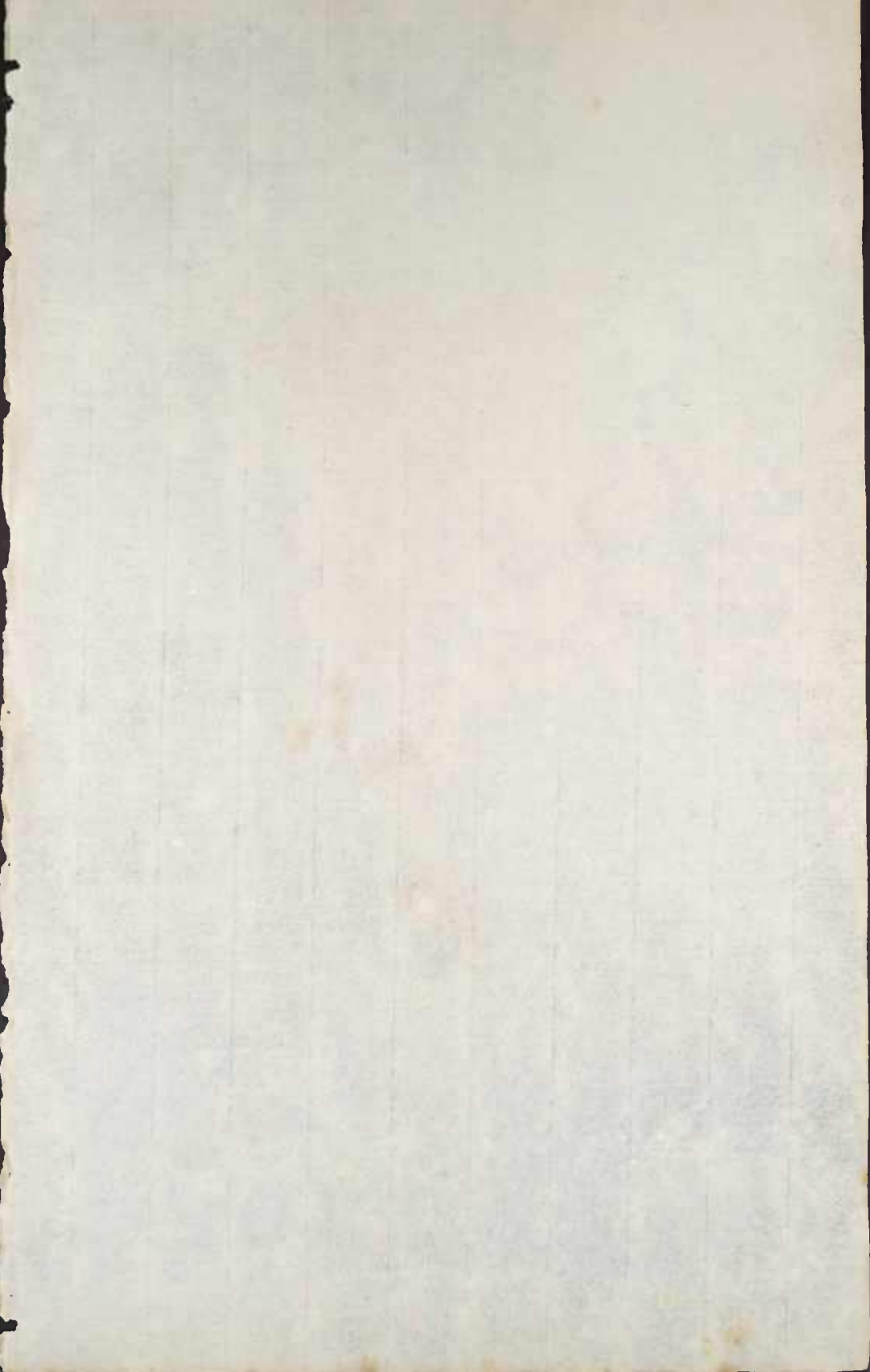


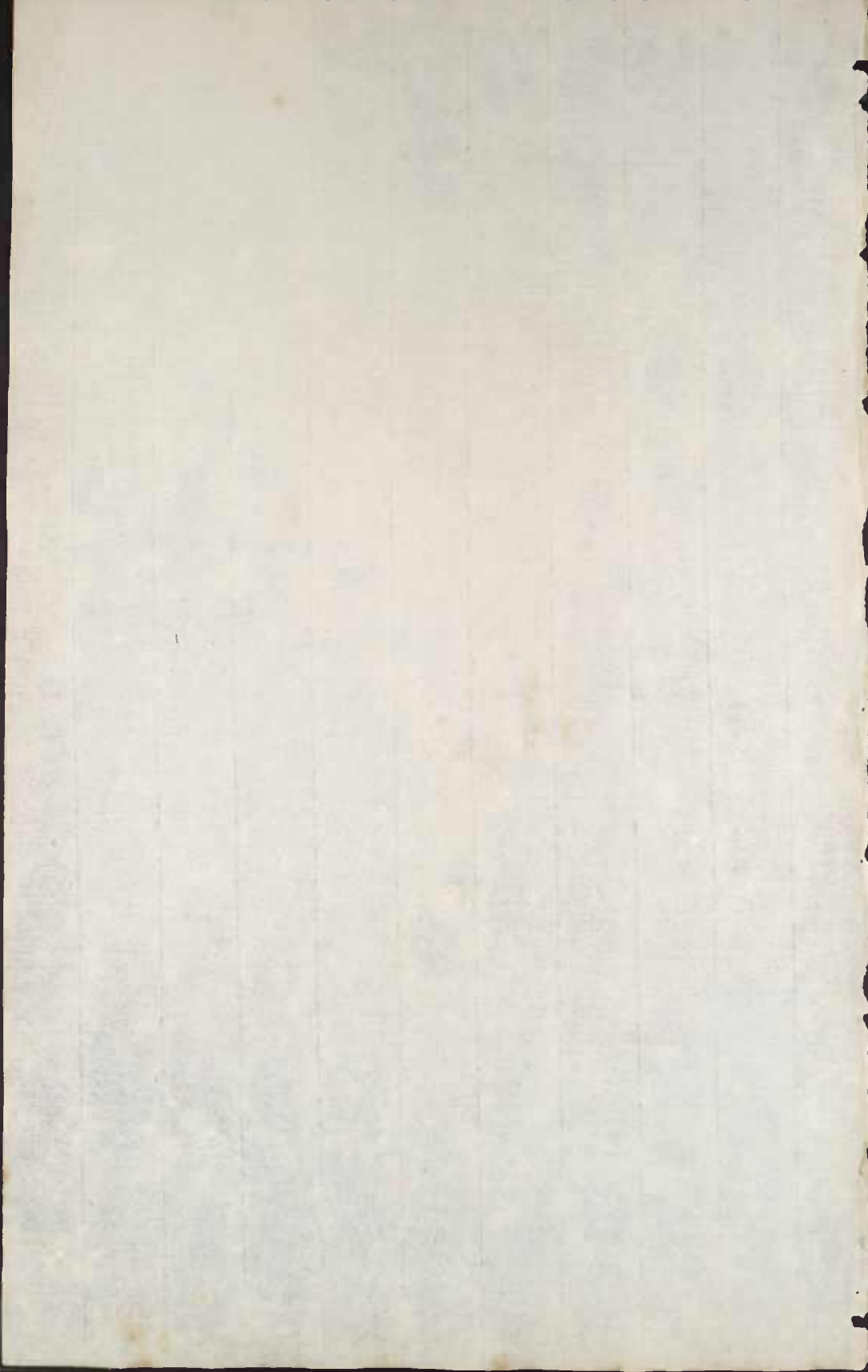










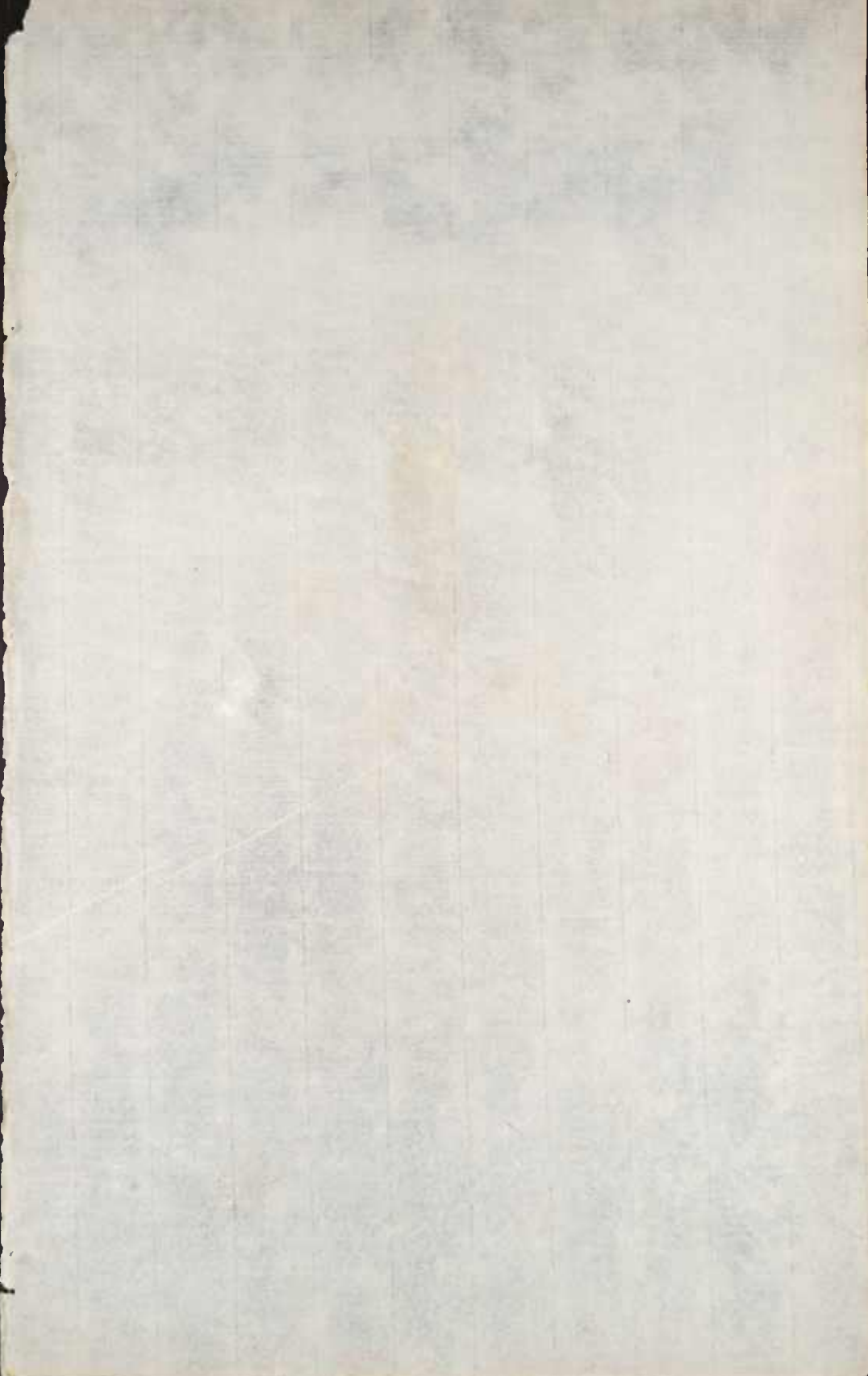


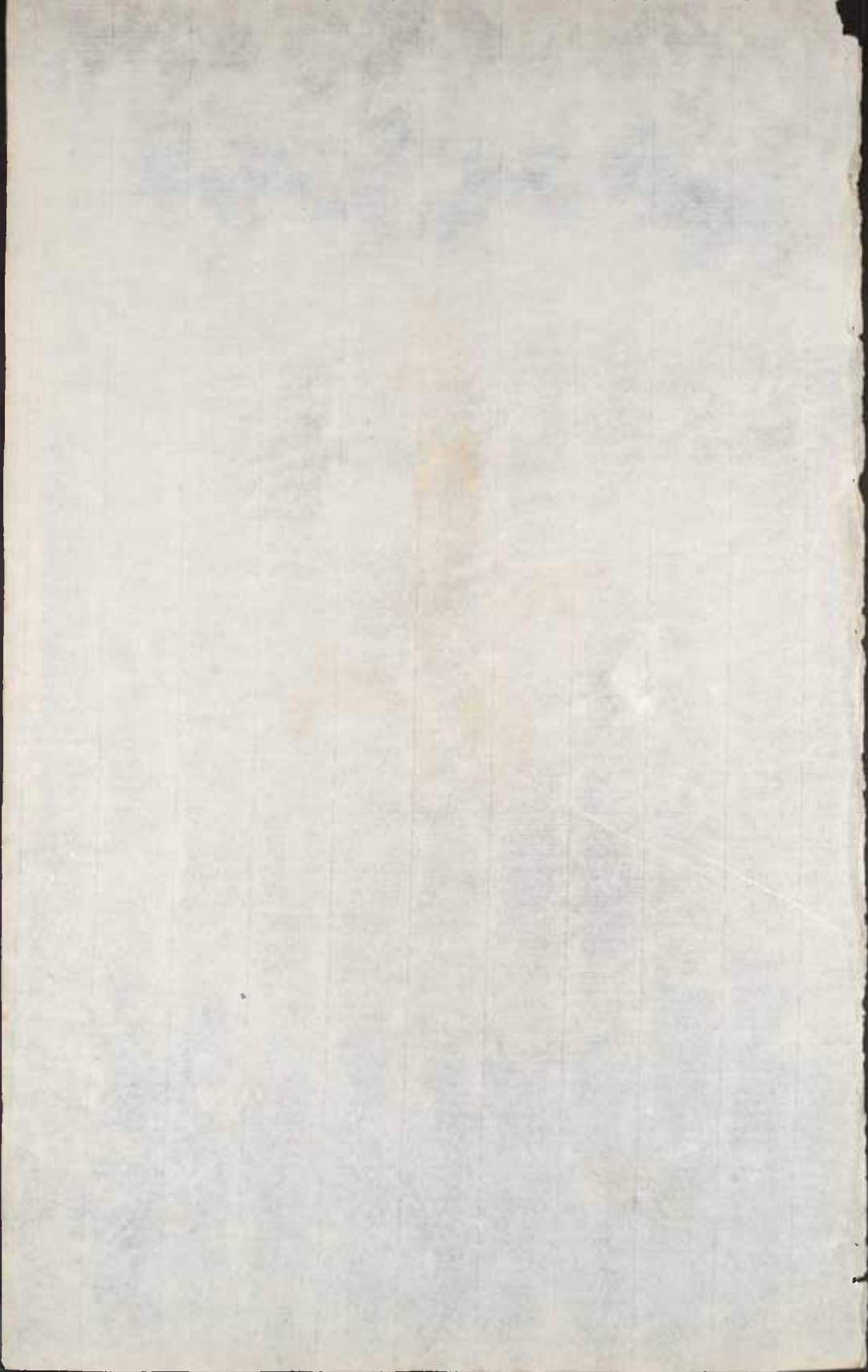
548







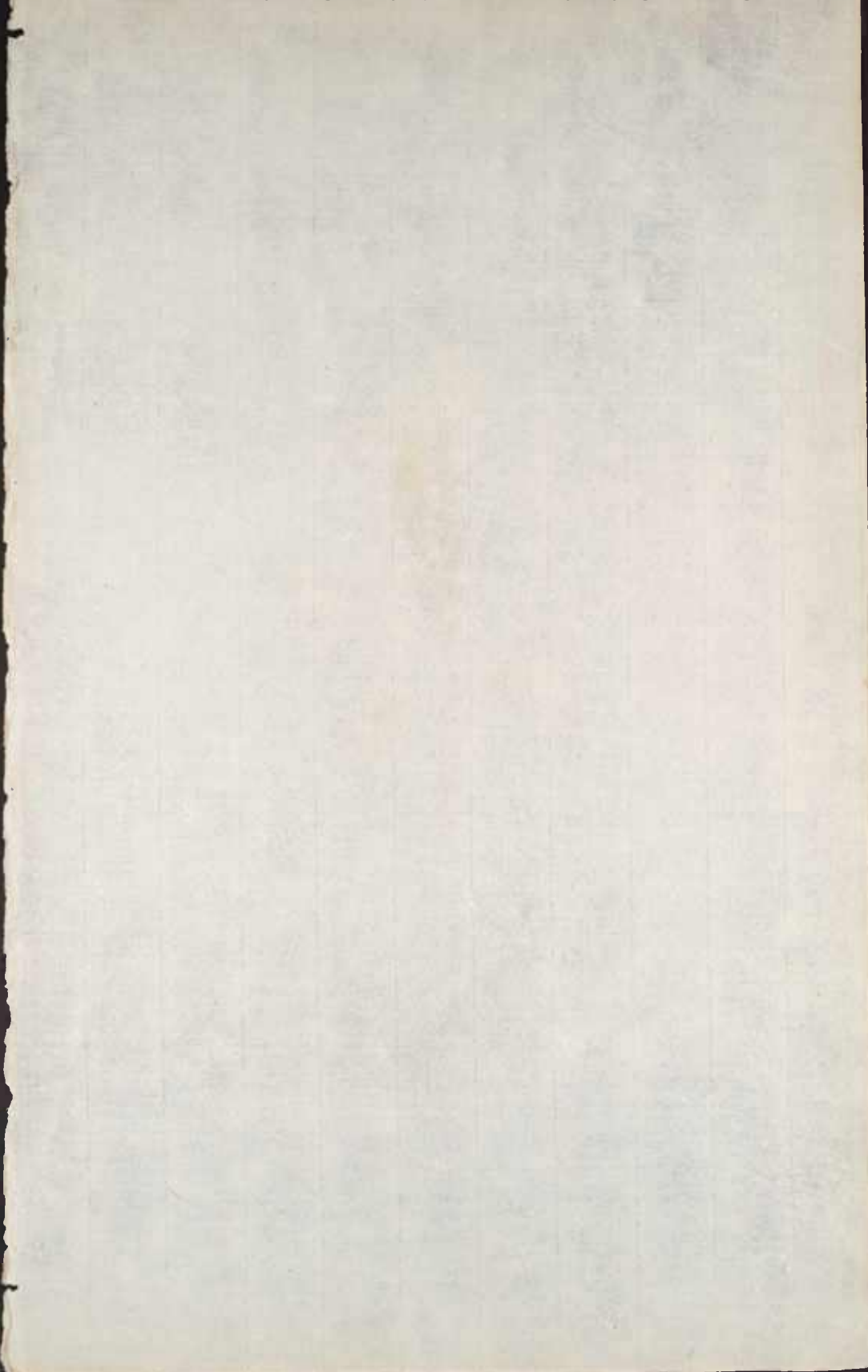


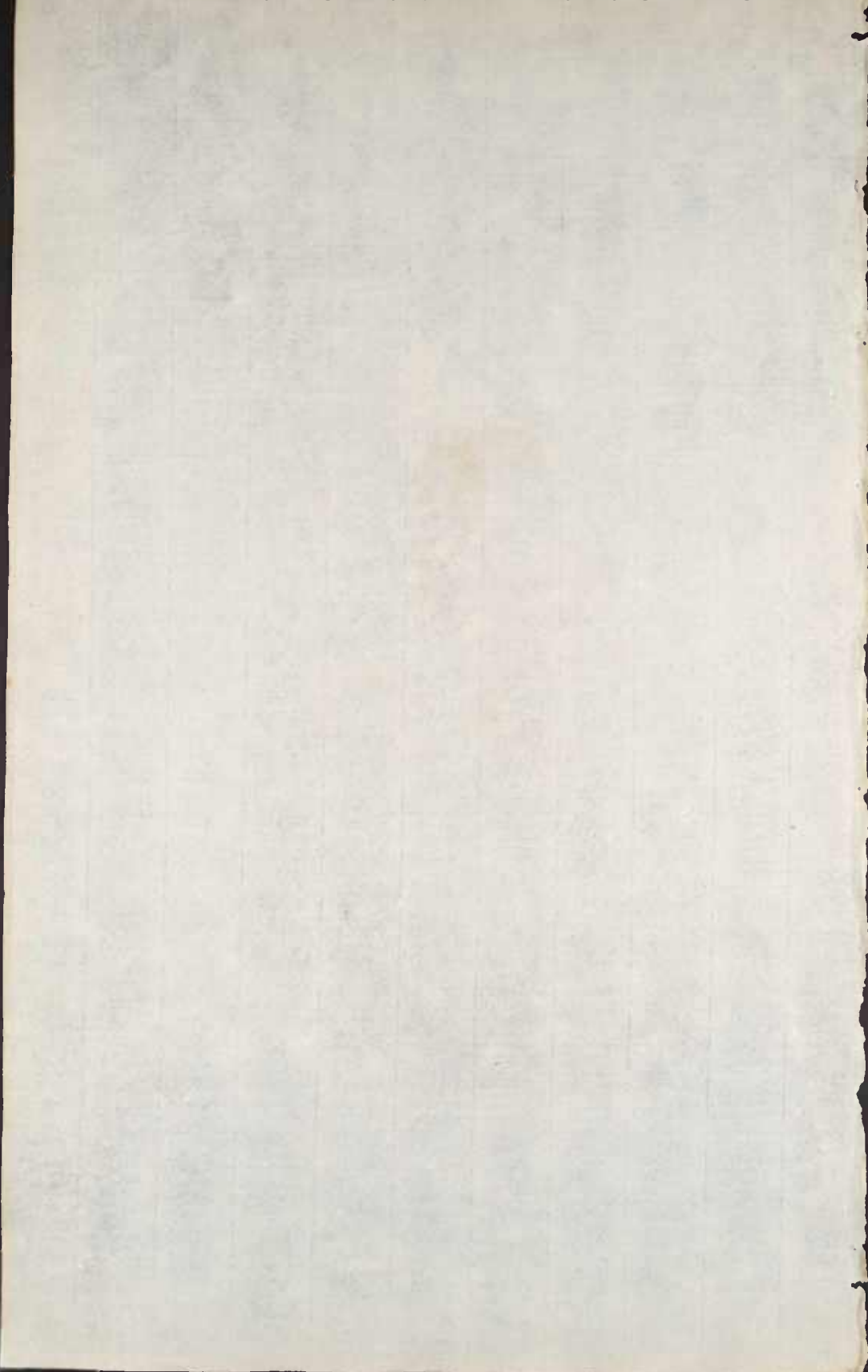


27. 45.



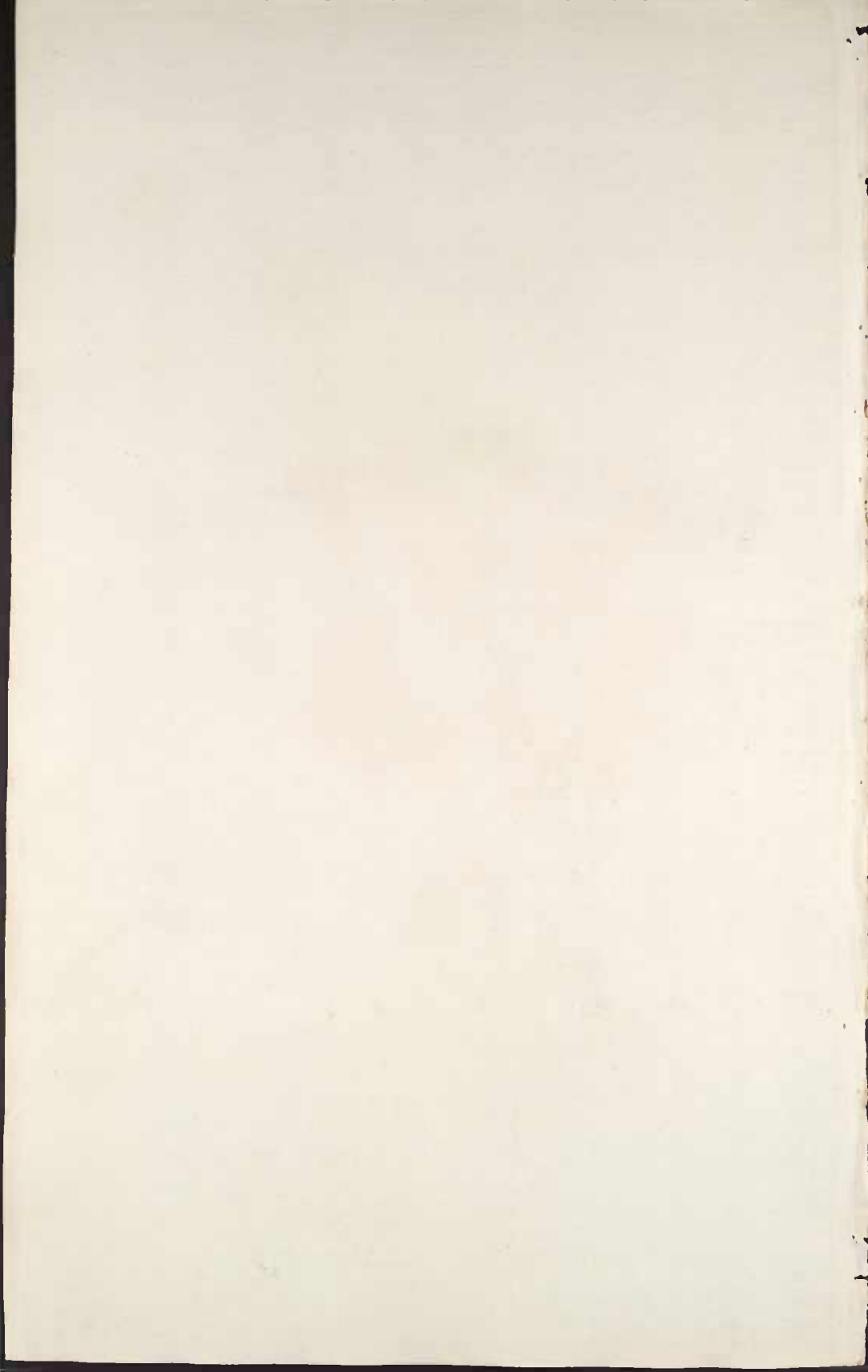


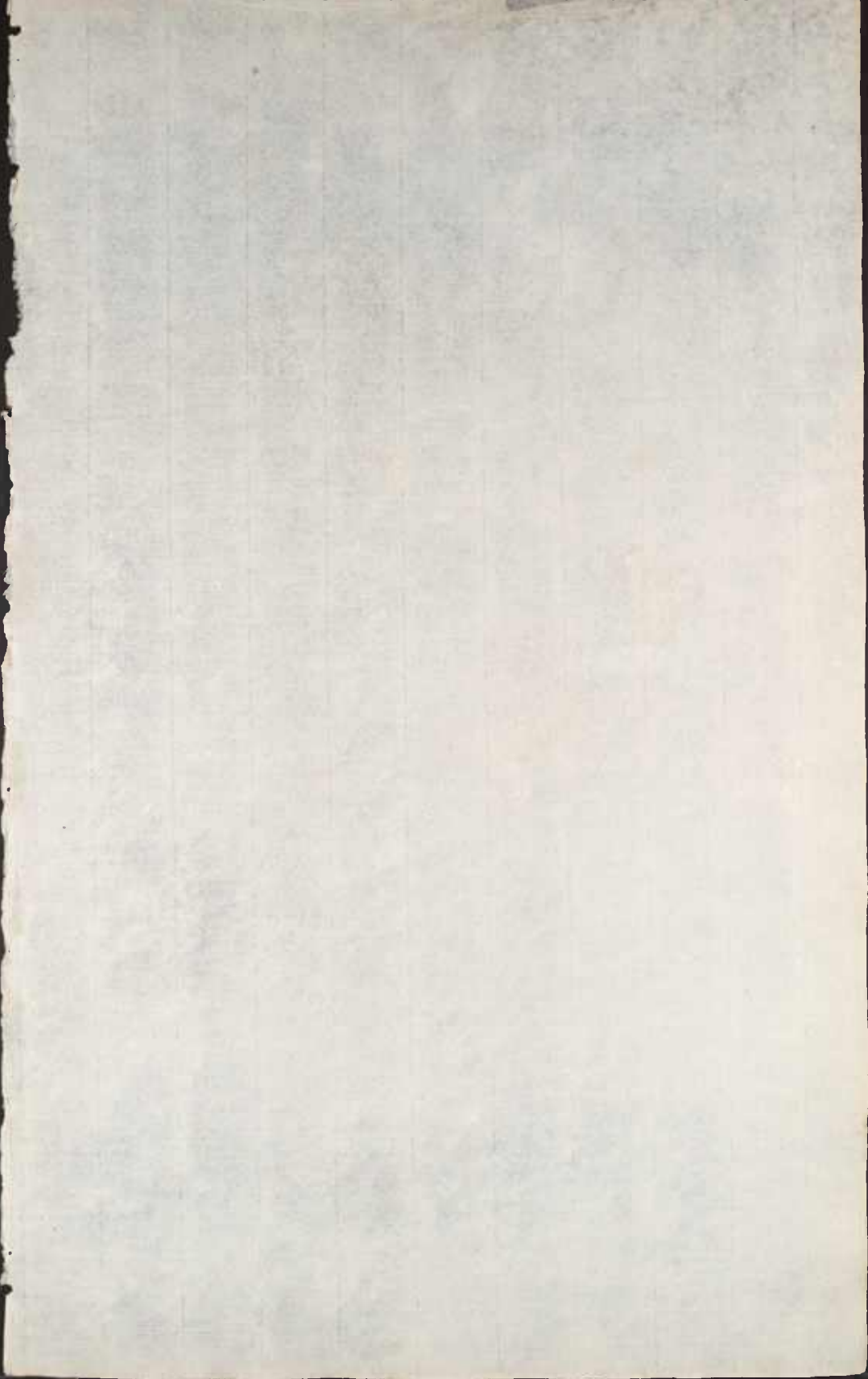


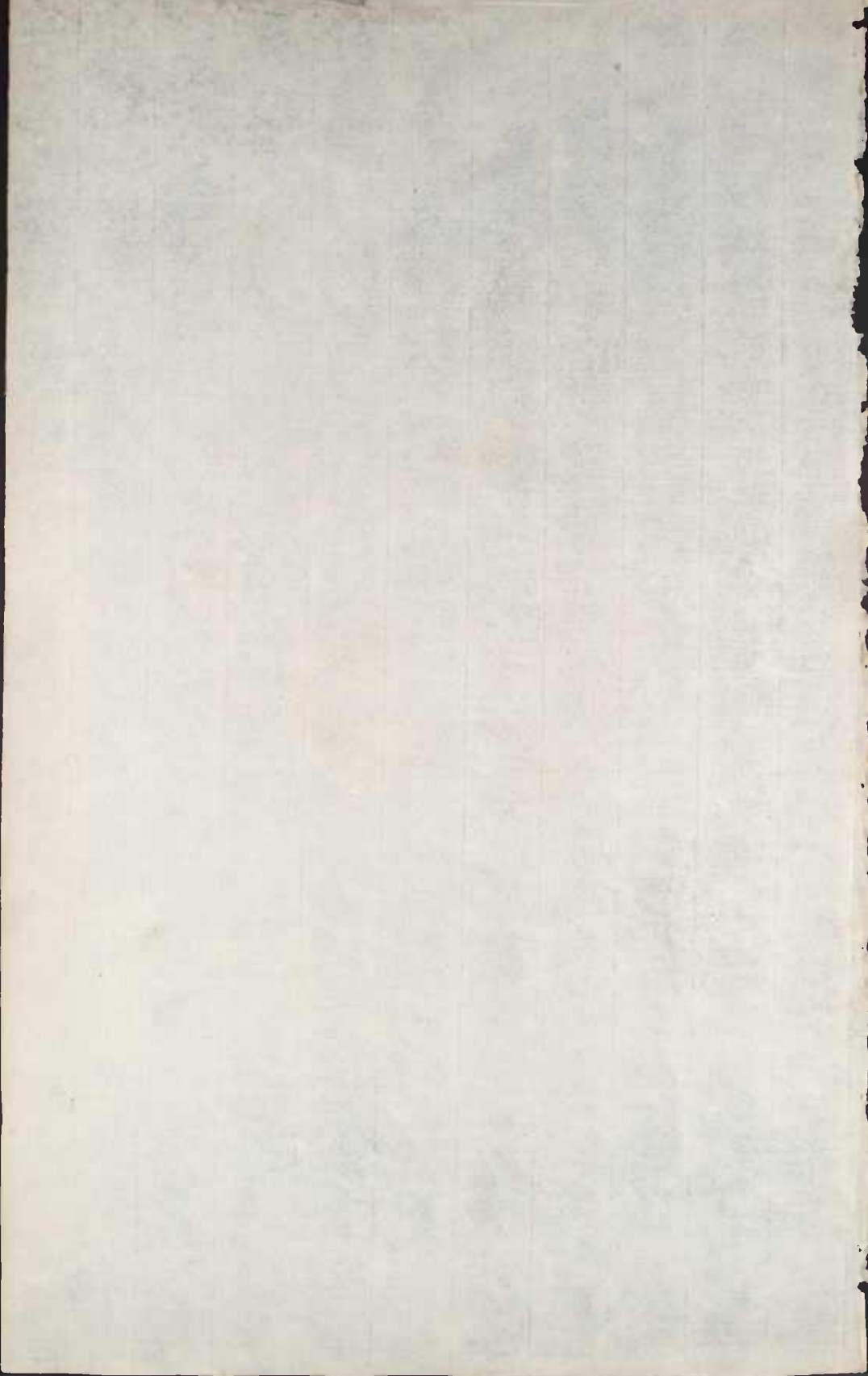




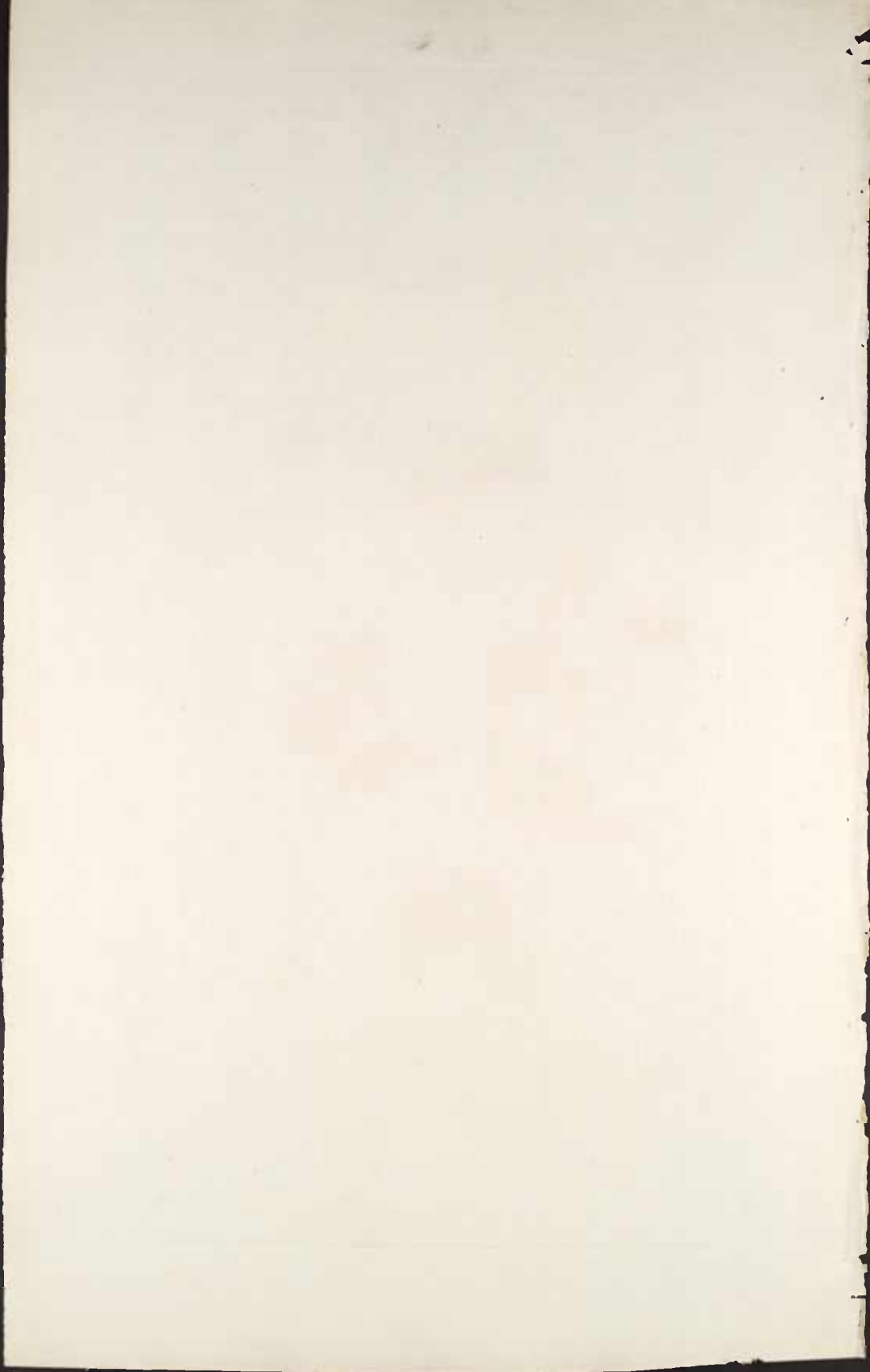


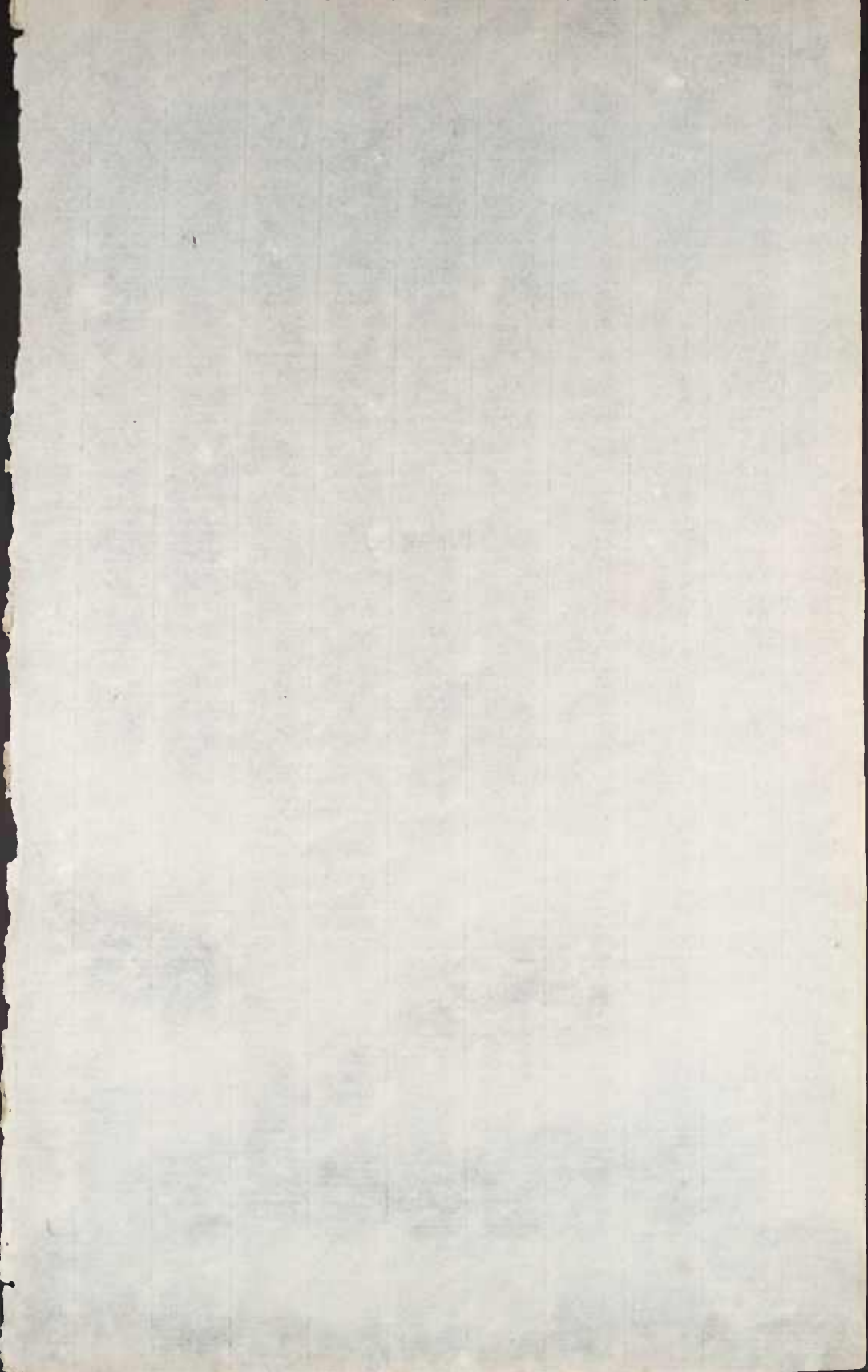




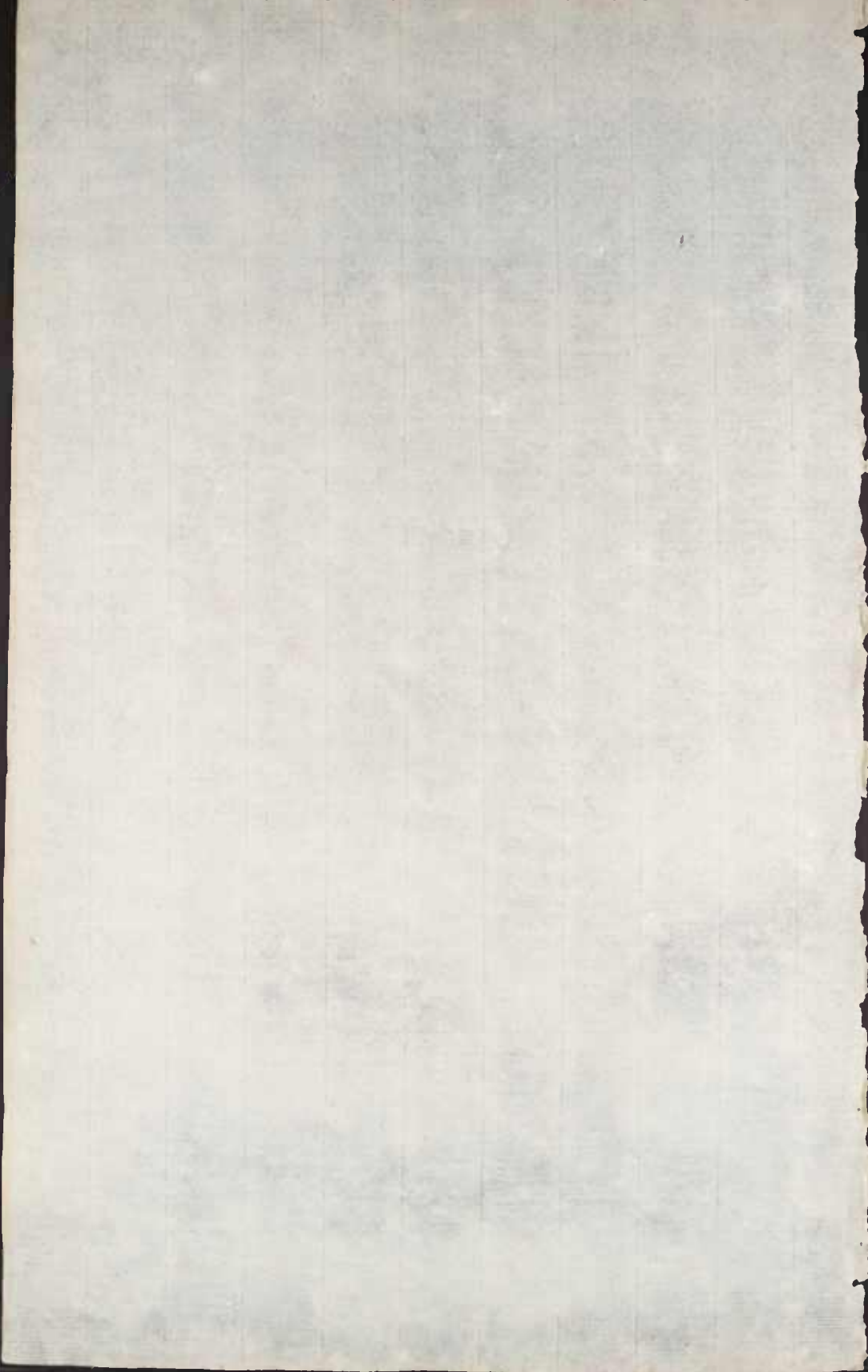




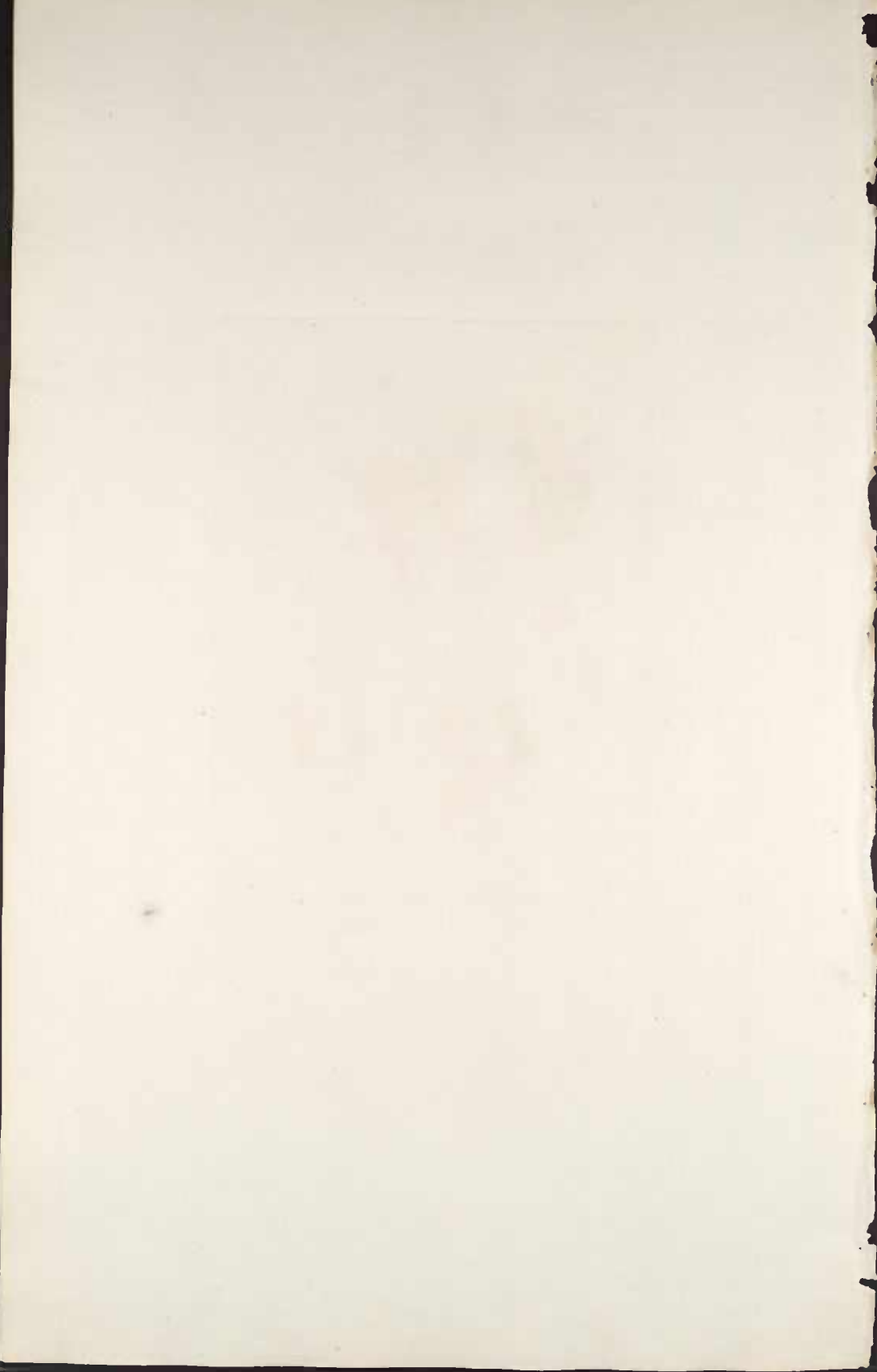
















T. 49.



*[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]*

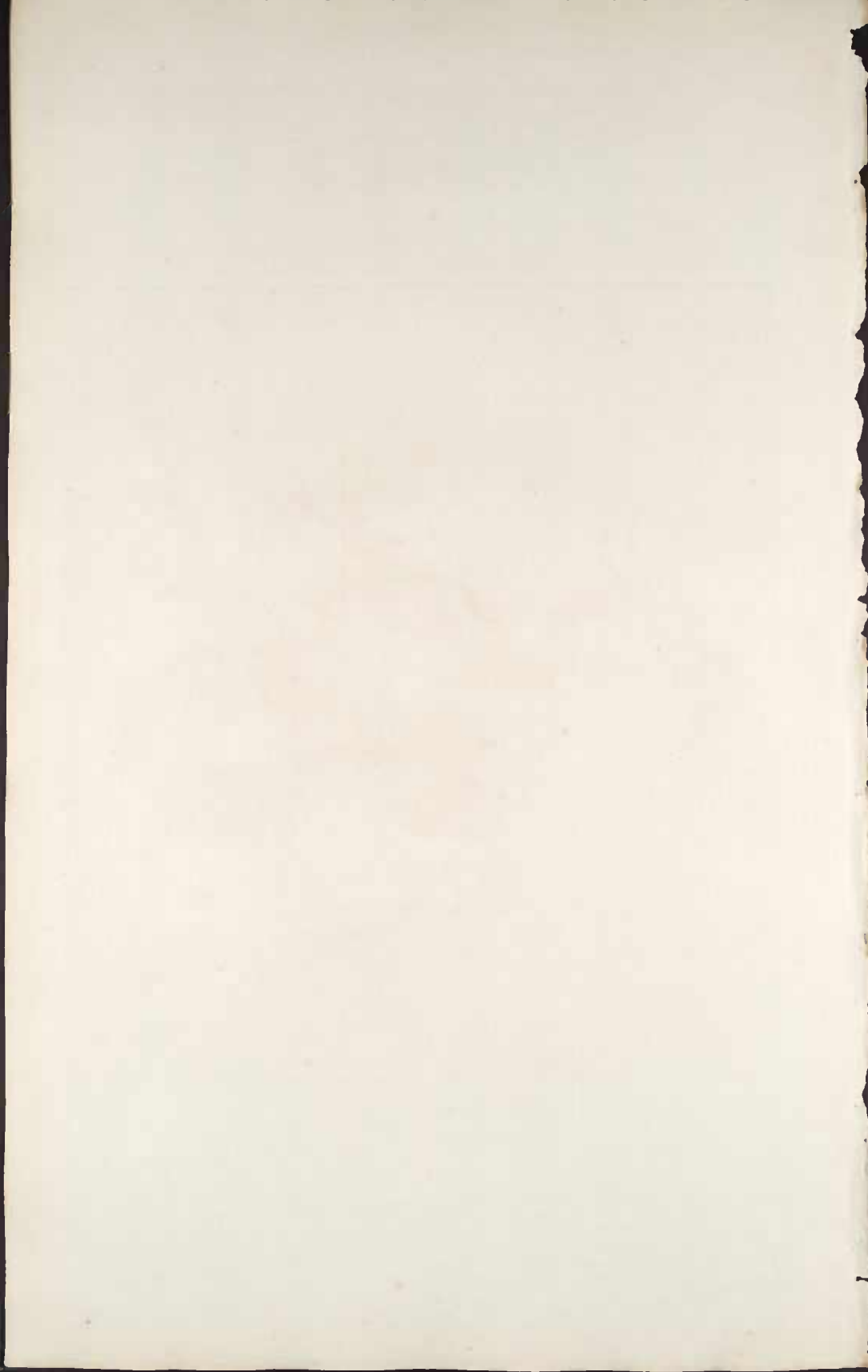


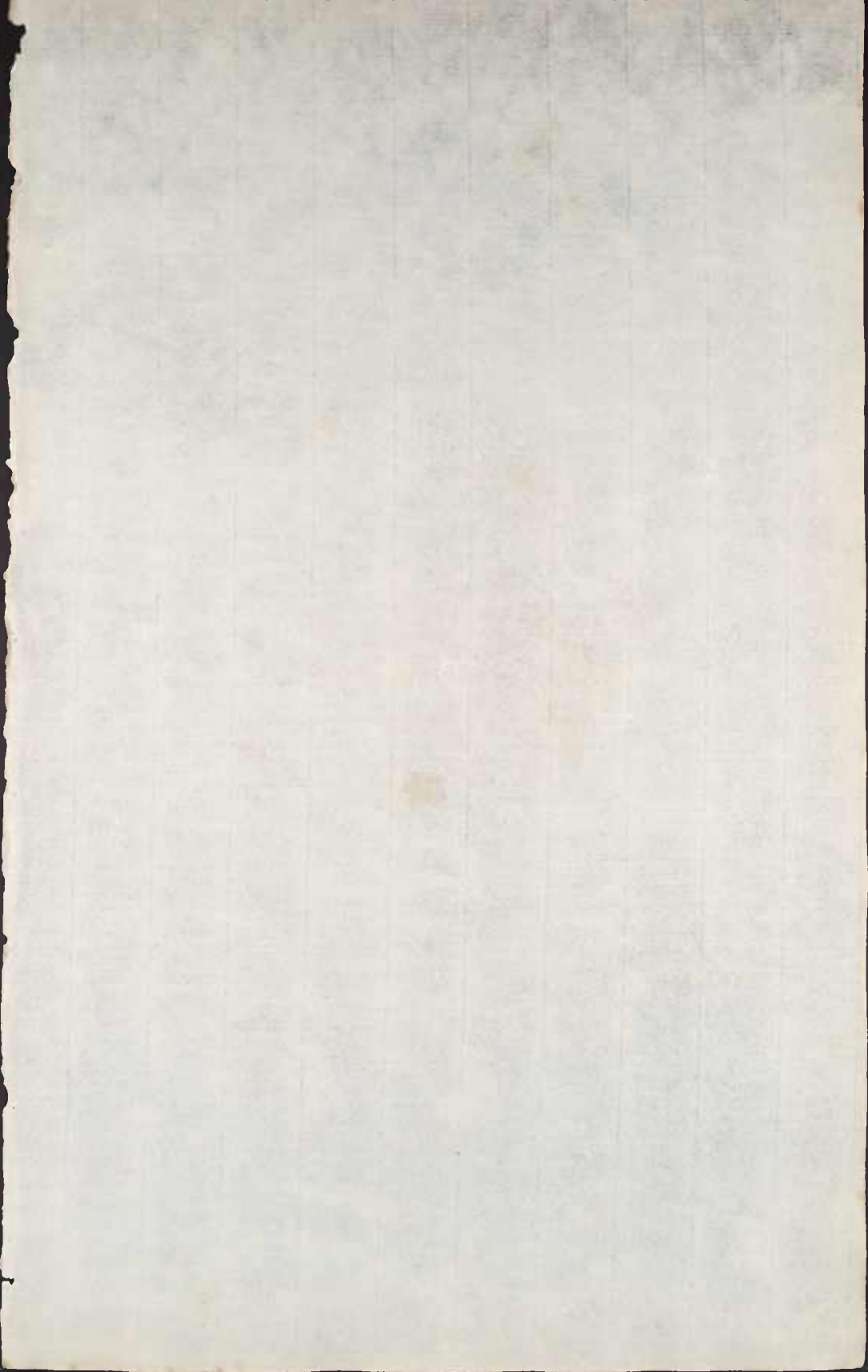


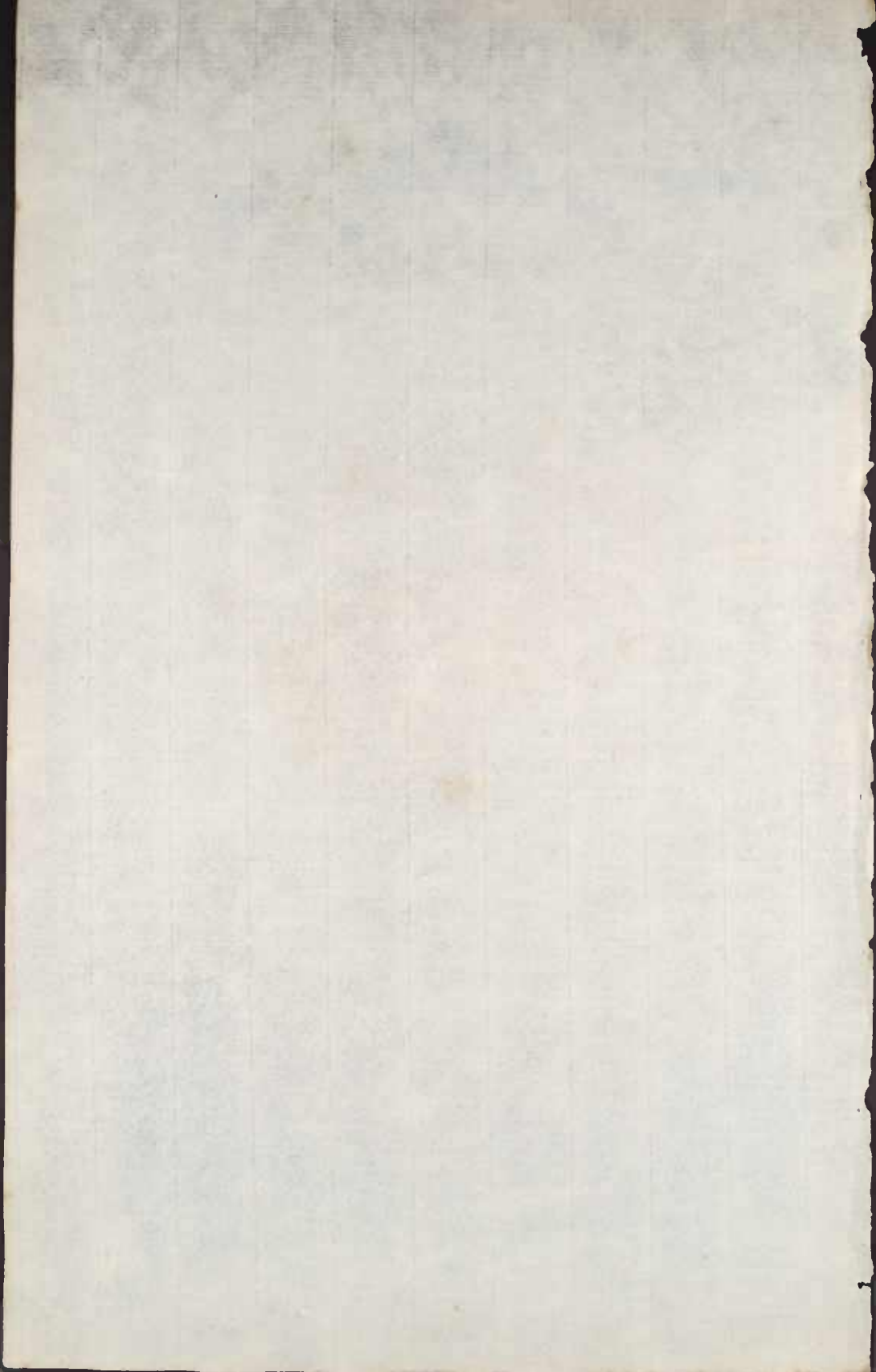




T. 50



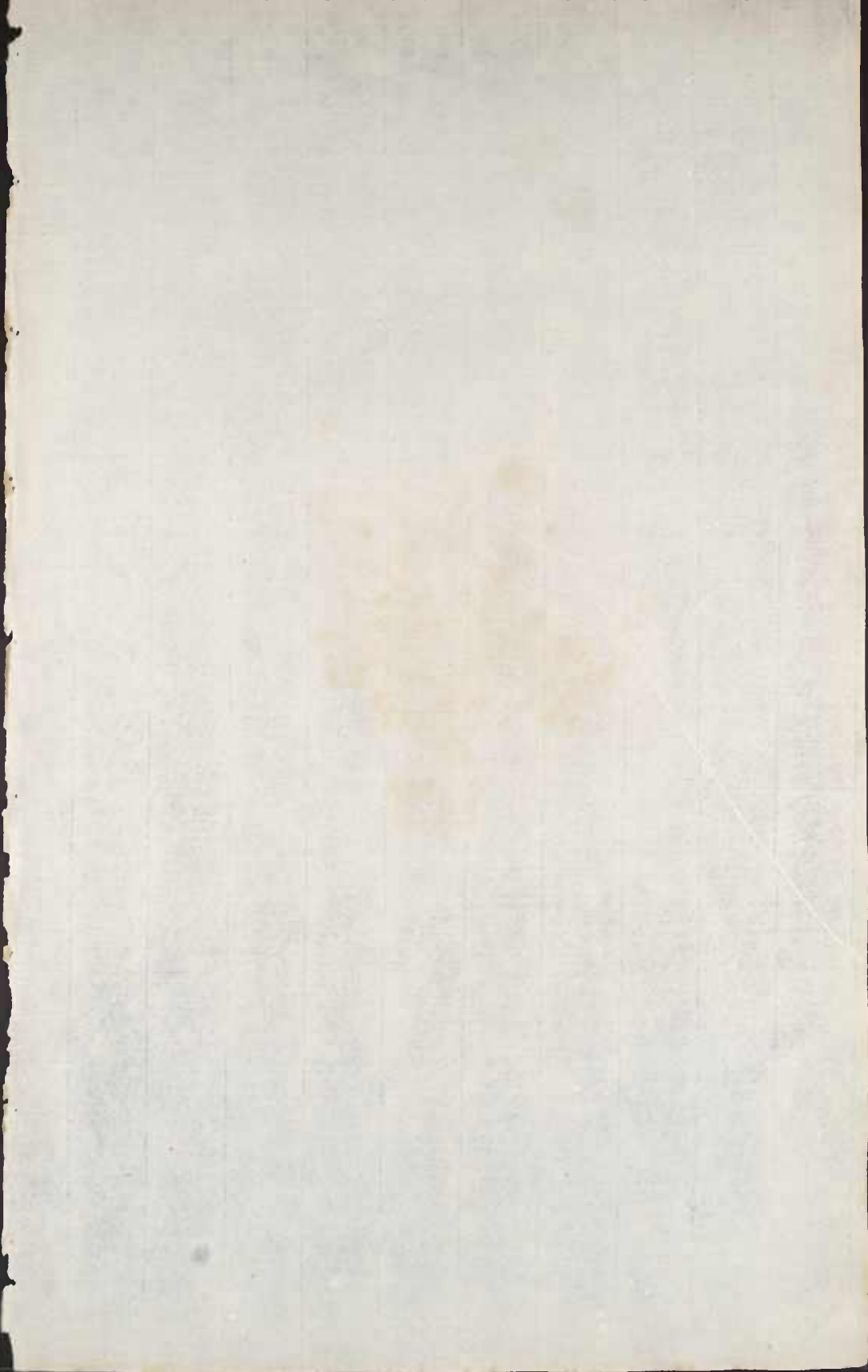


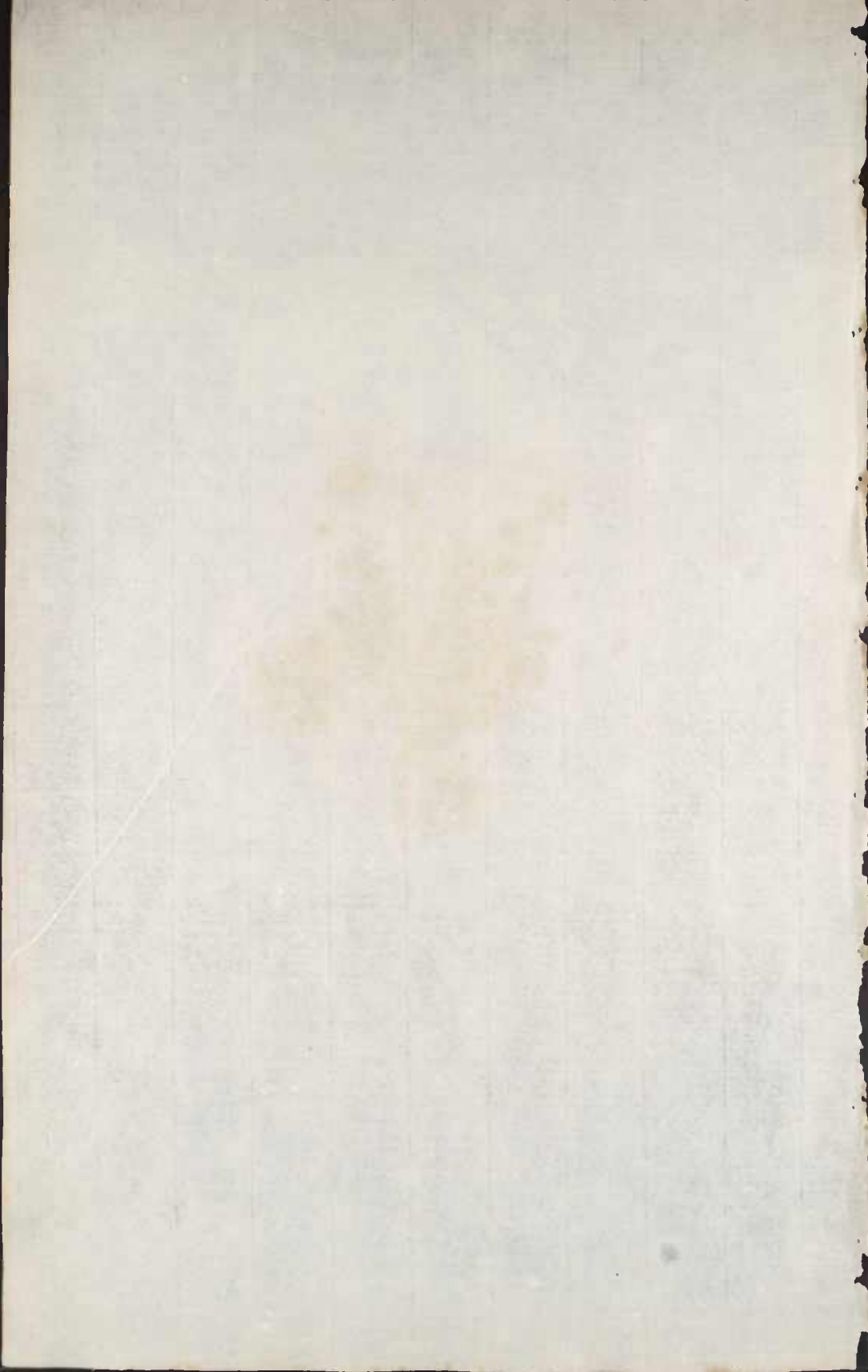






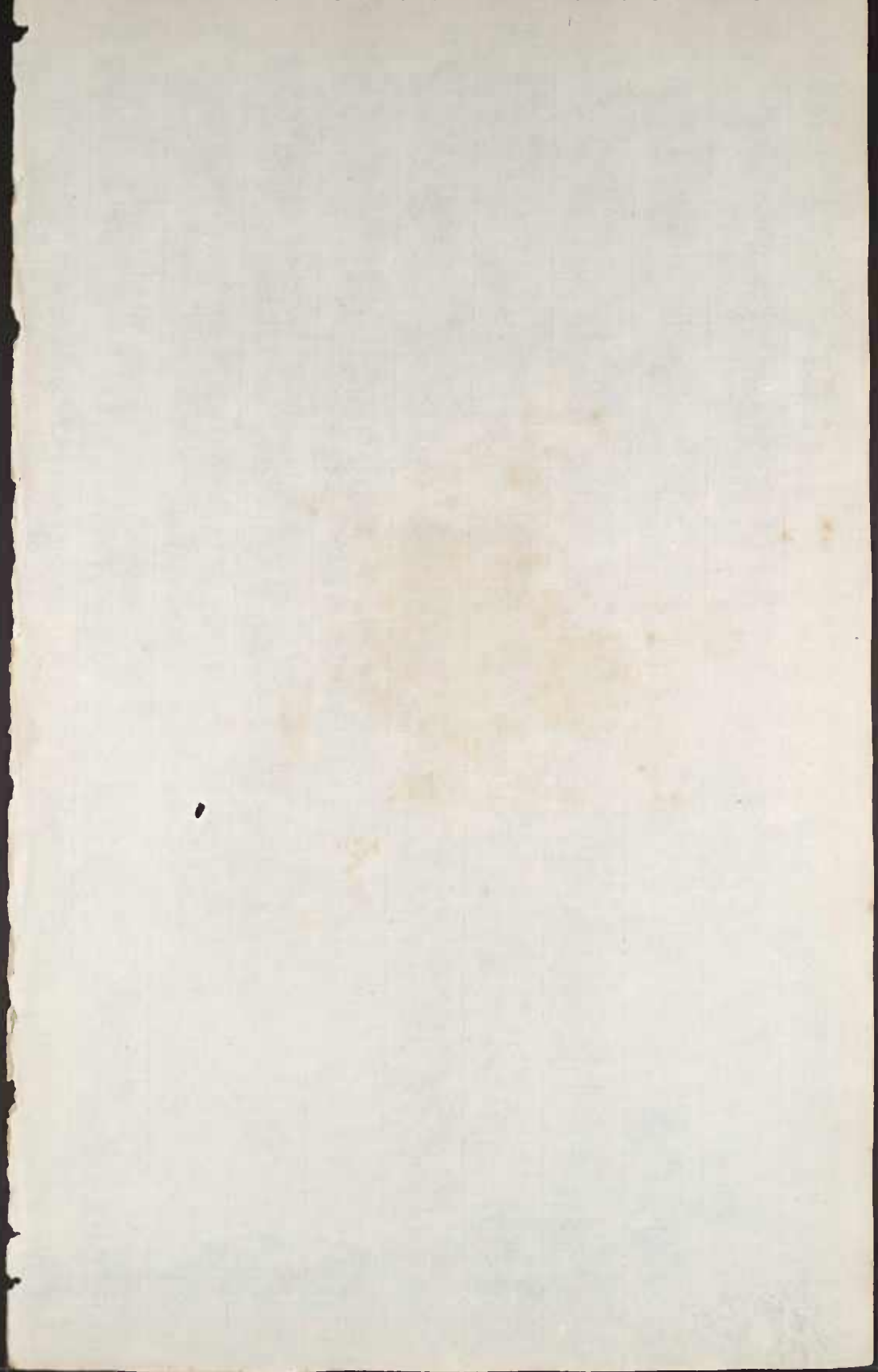


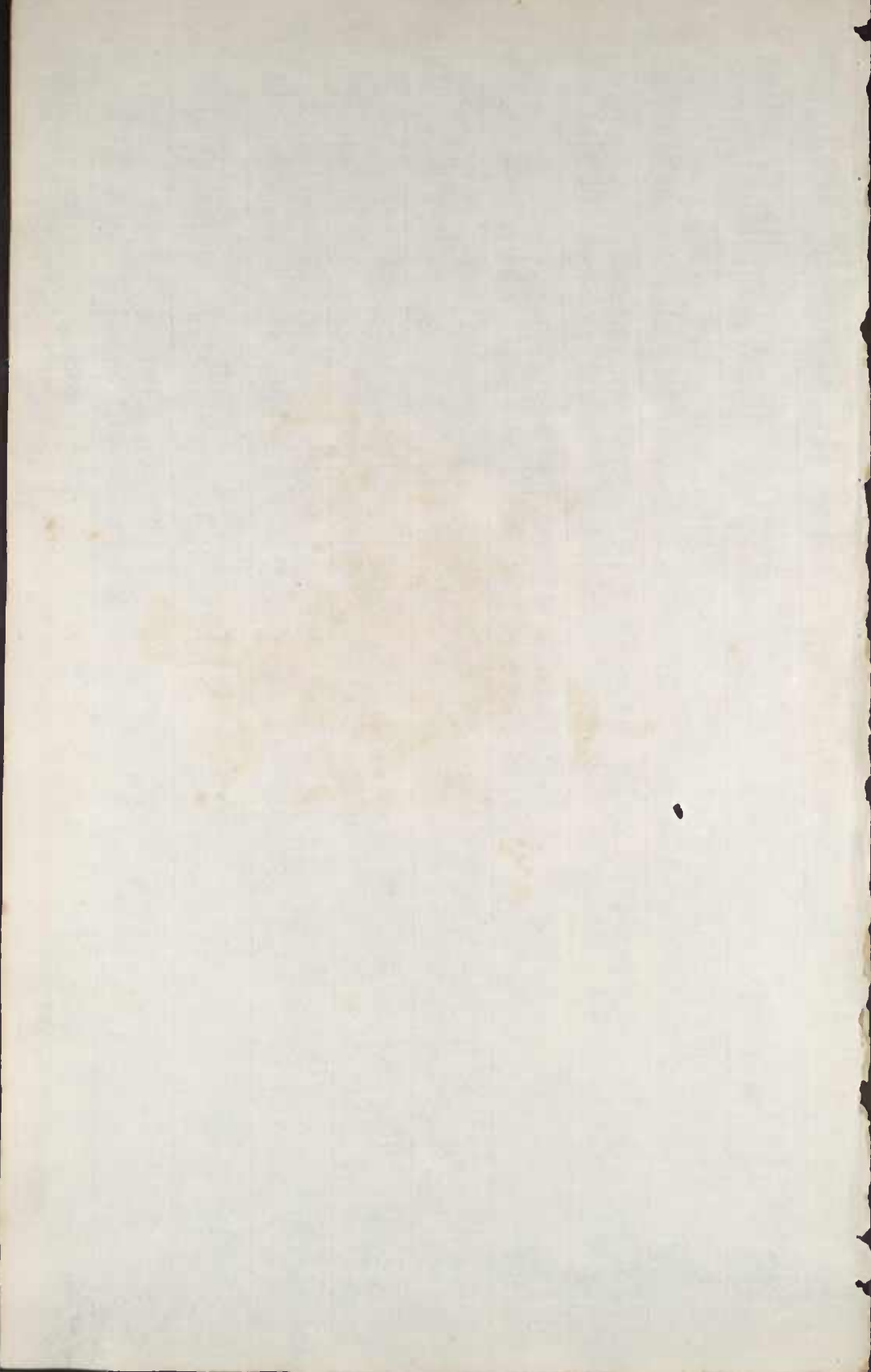






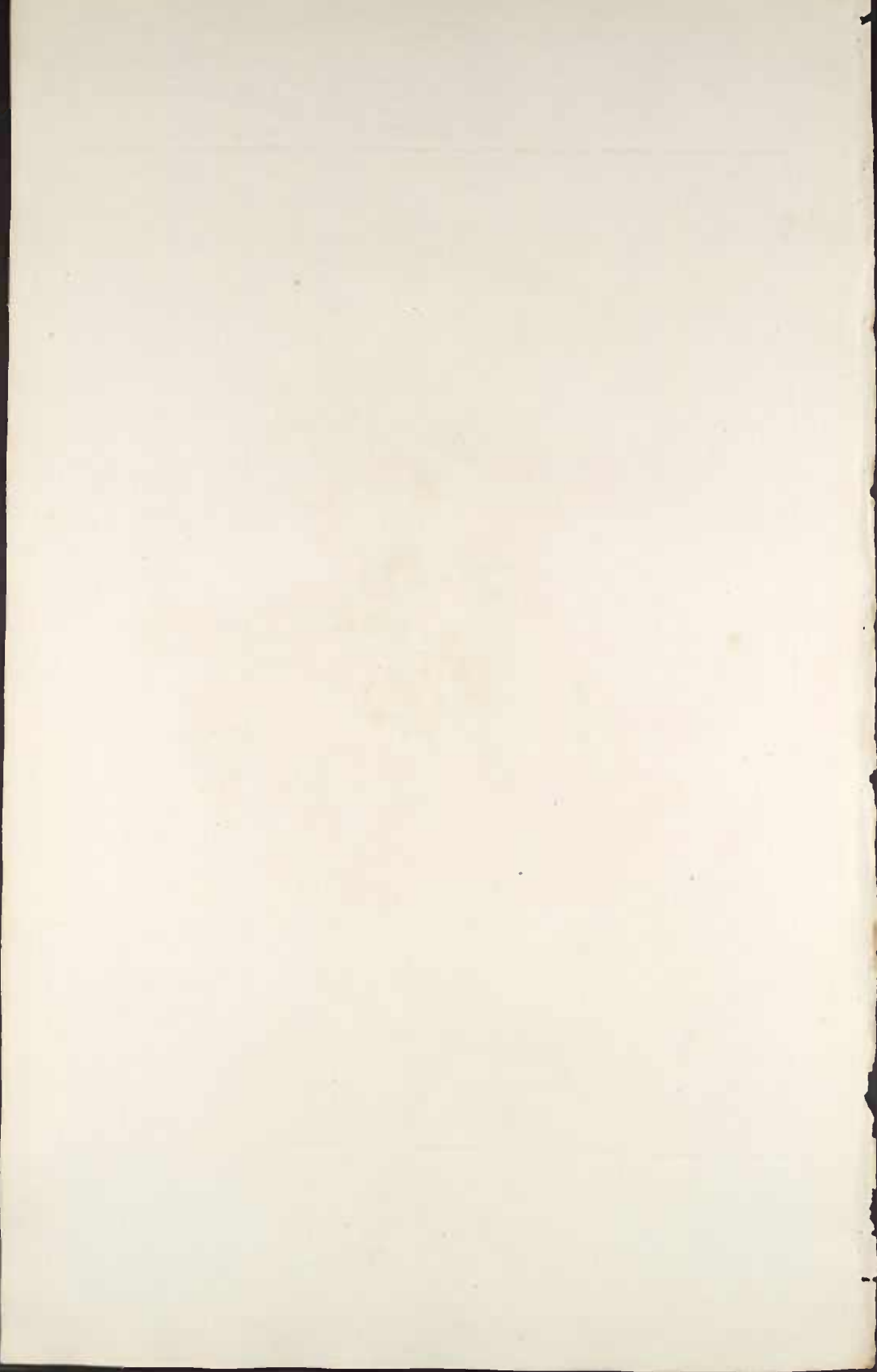


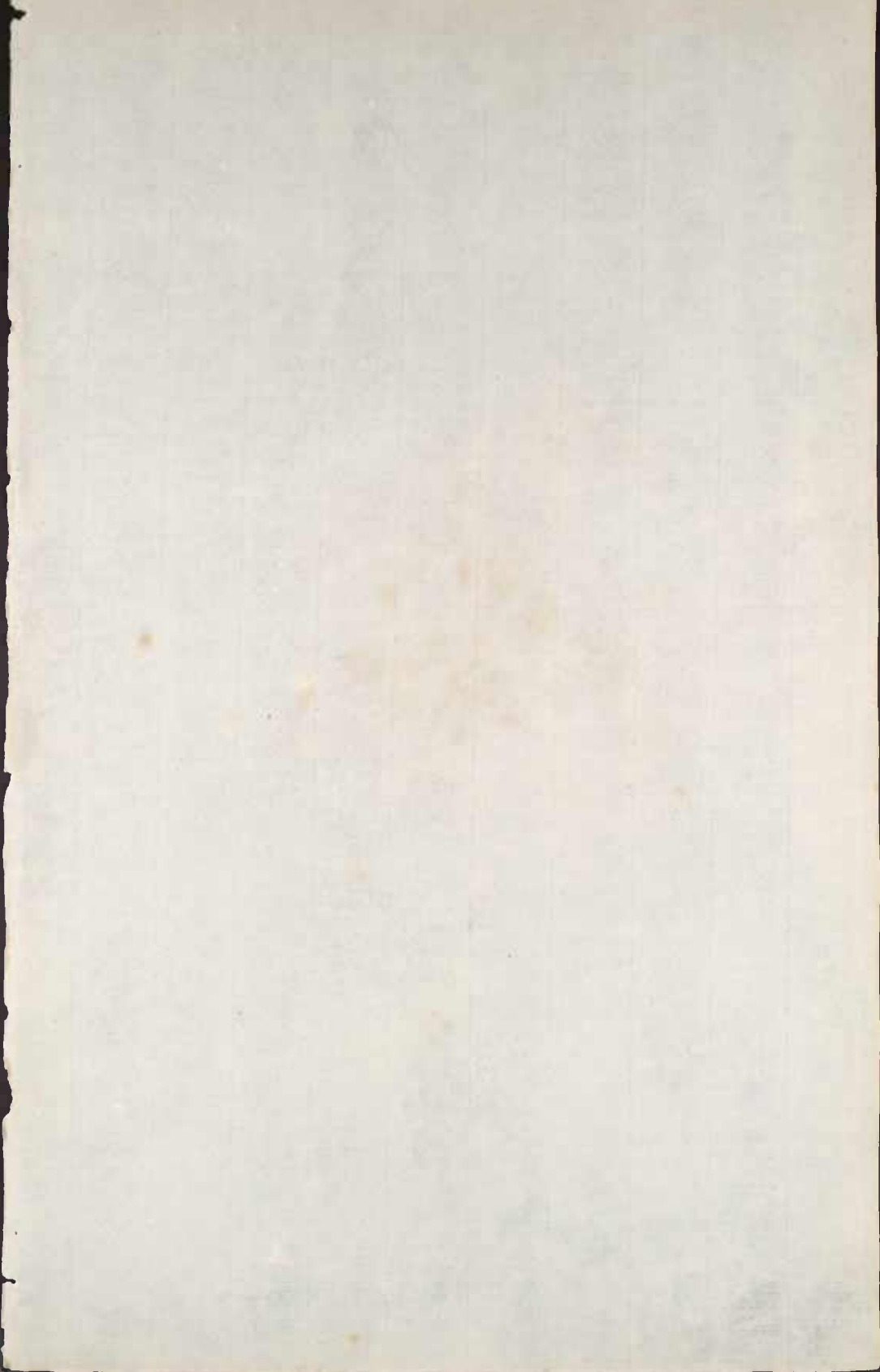


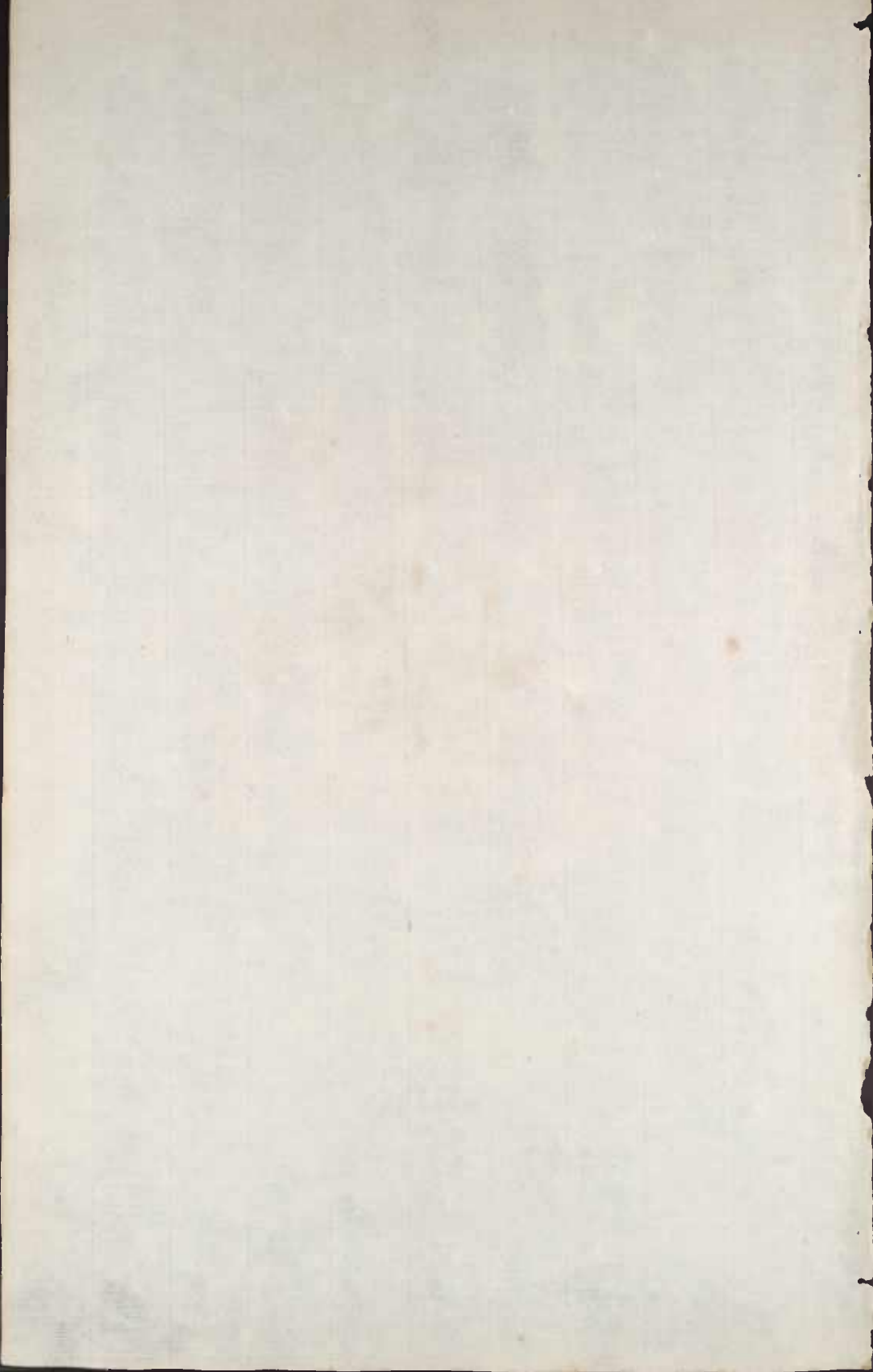




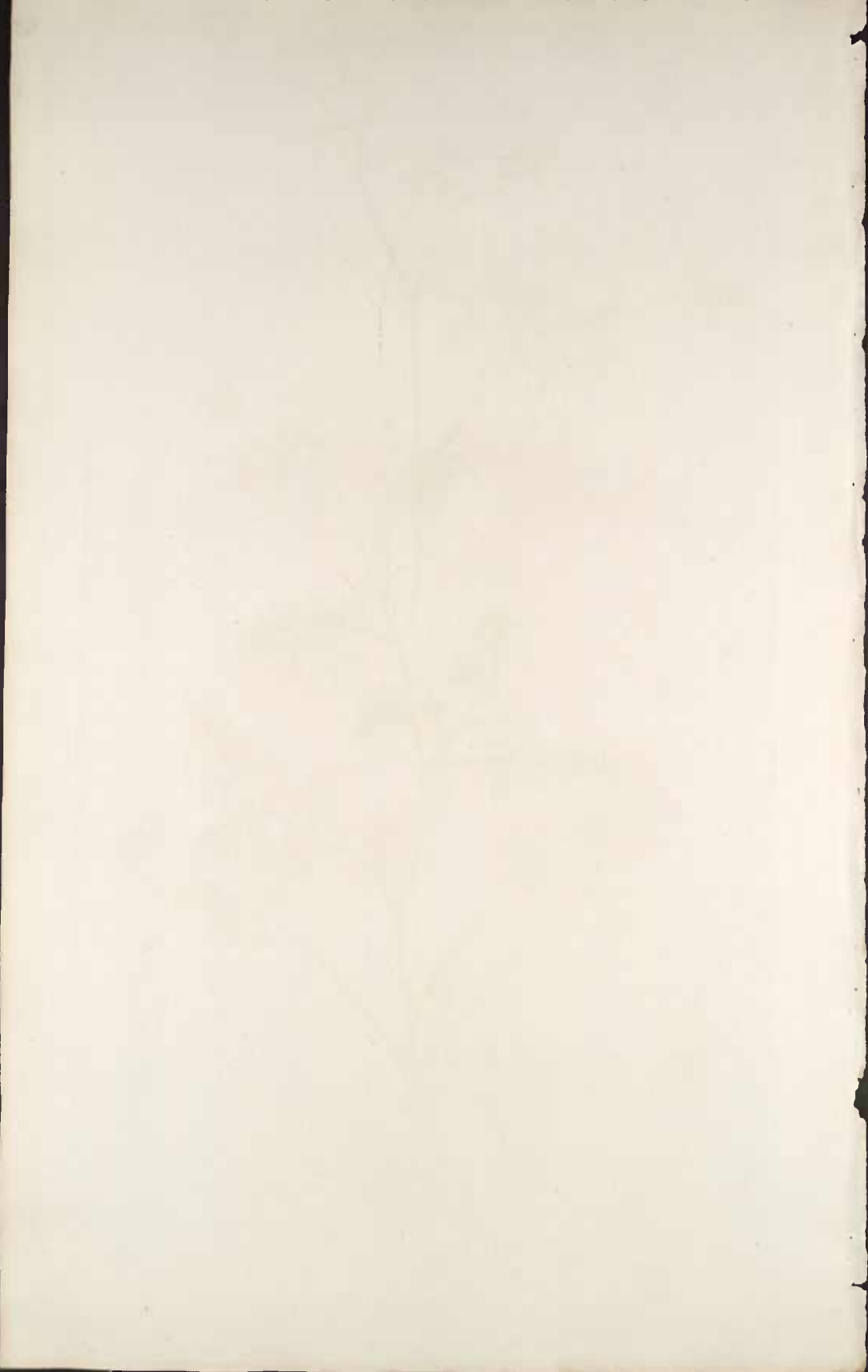














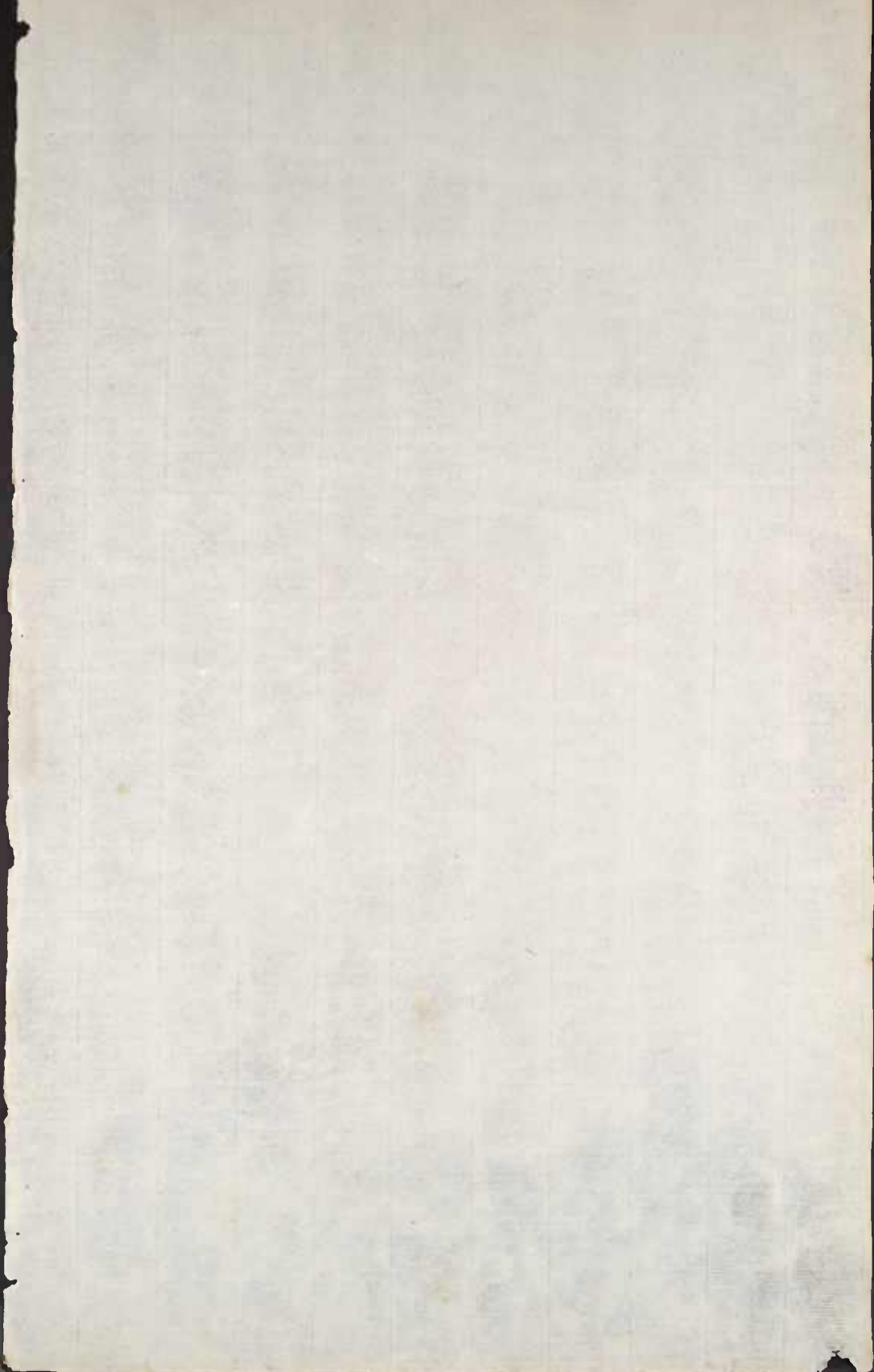






T 55

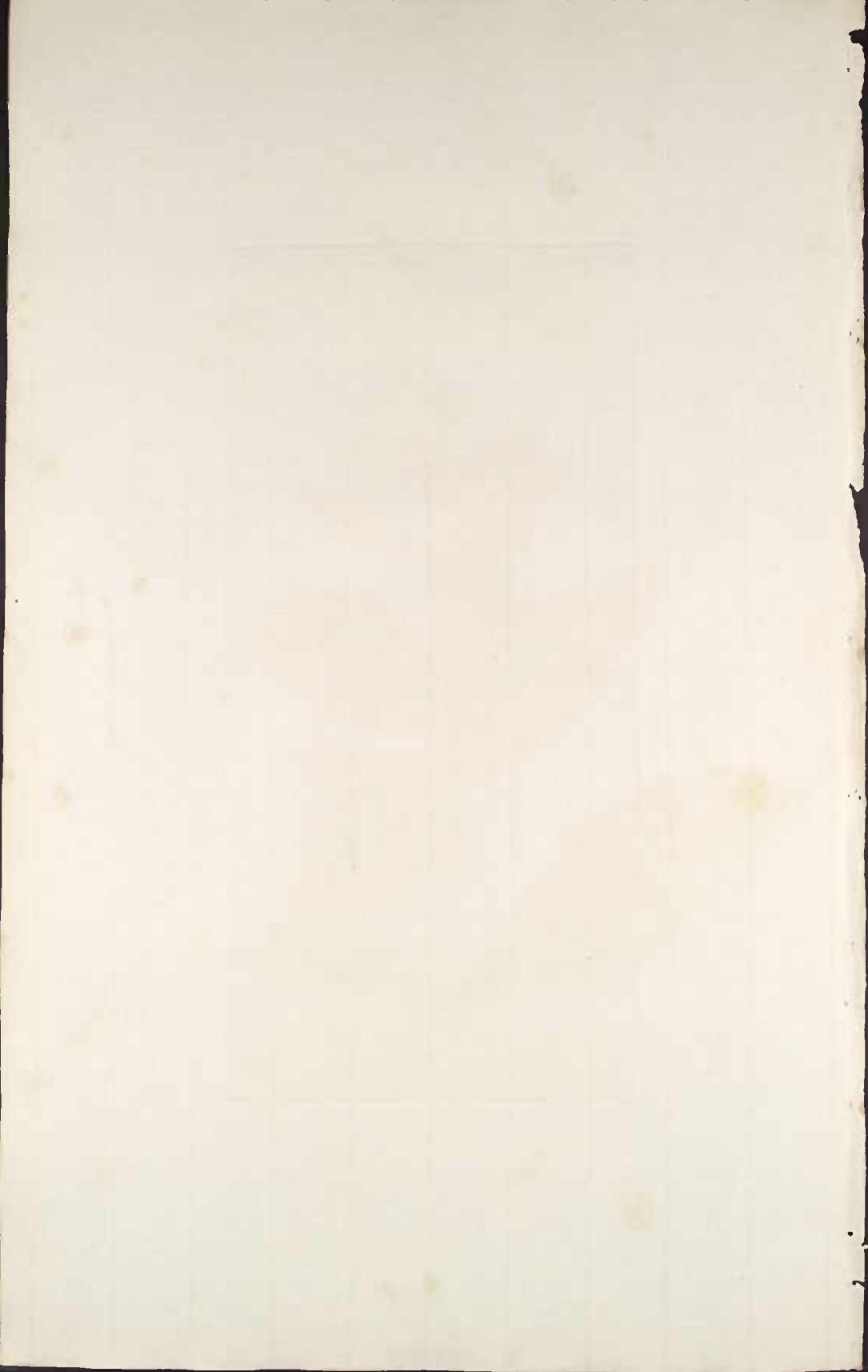




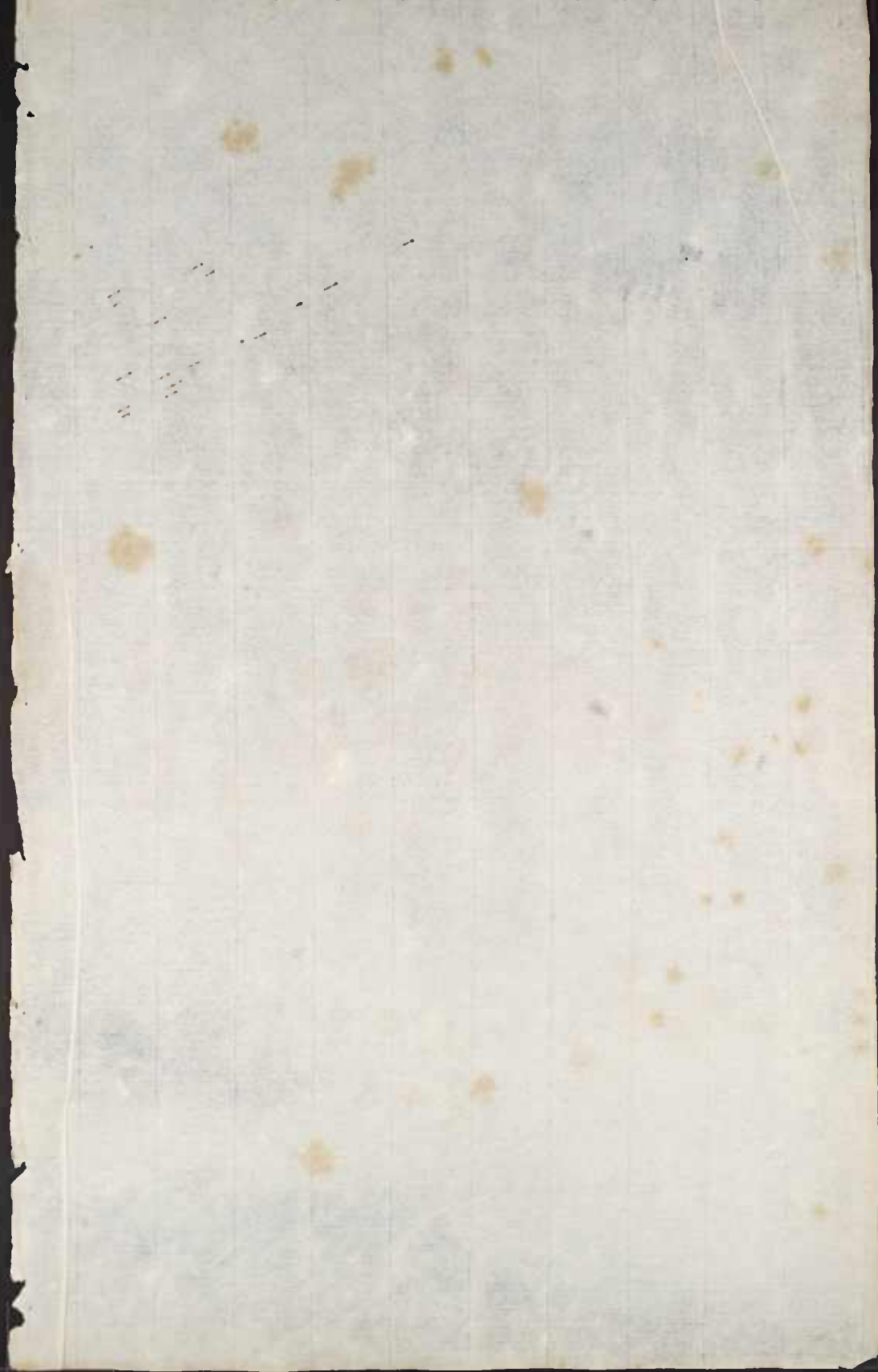


2756









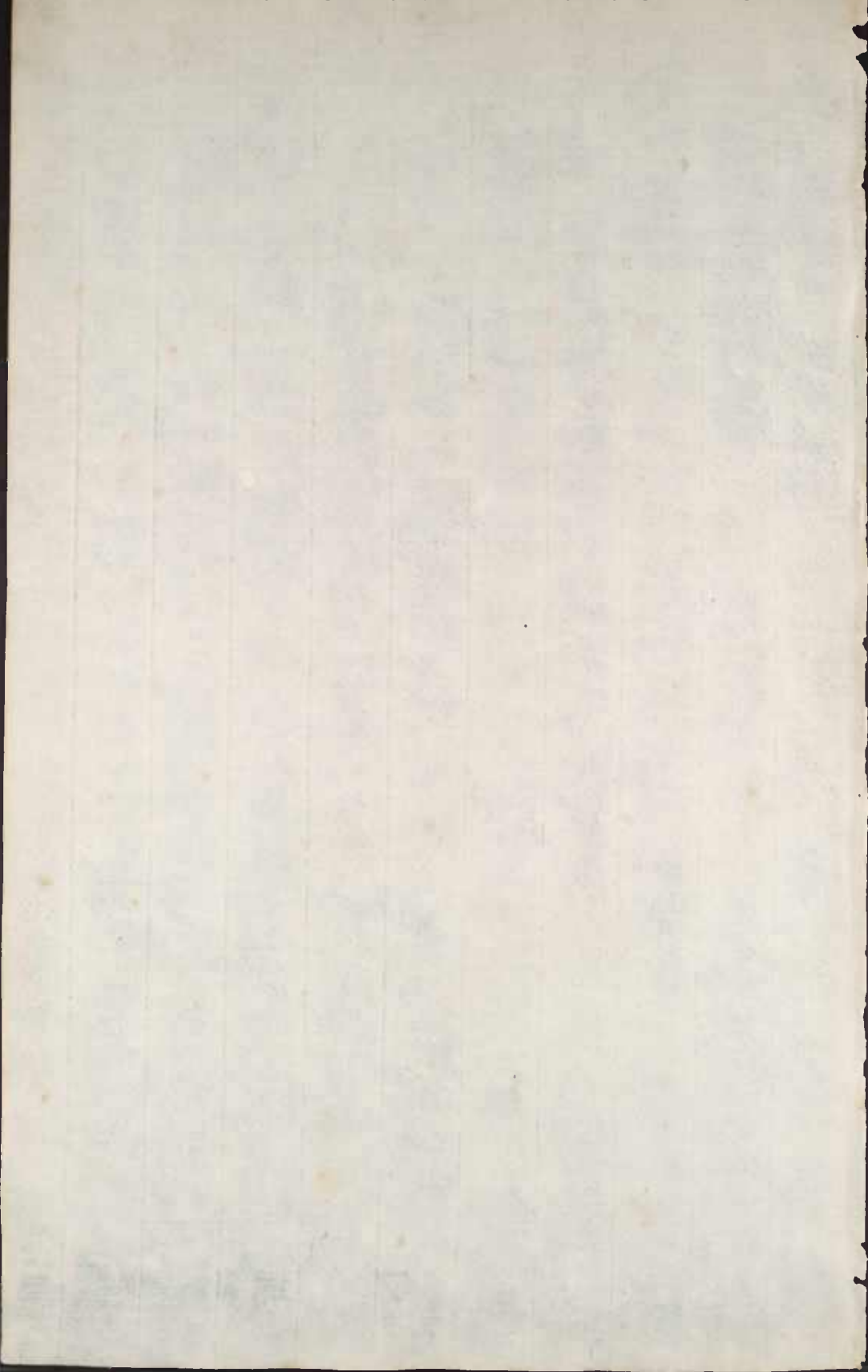


T. 57.



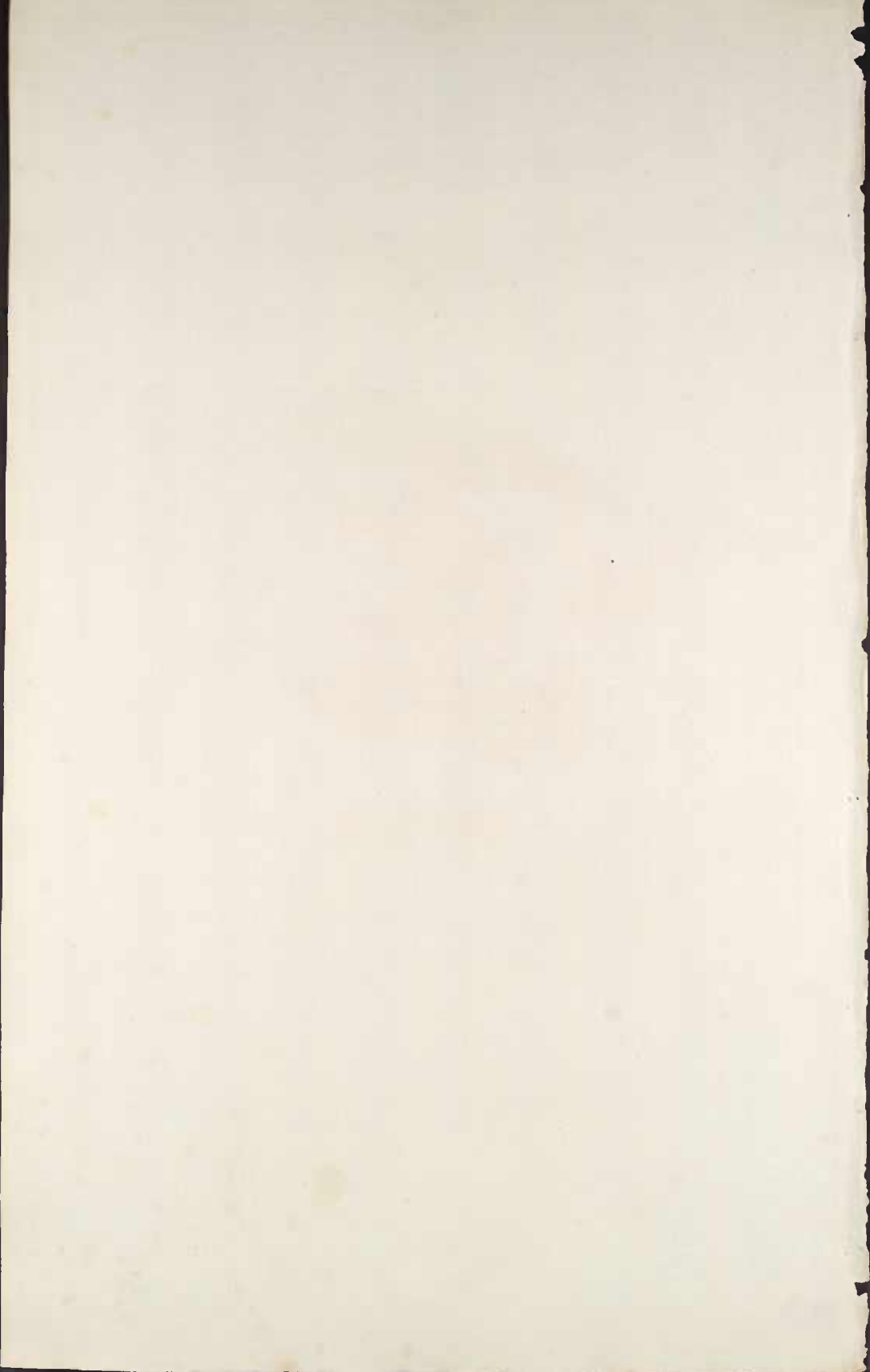




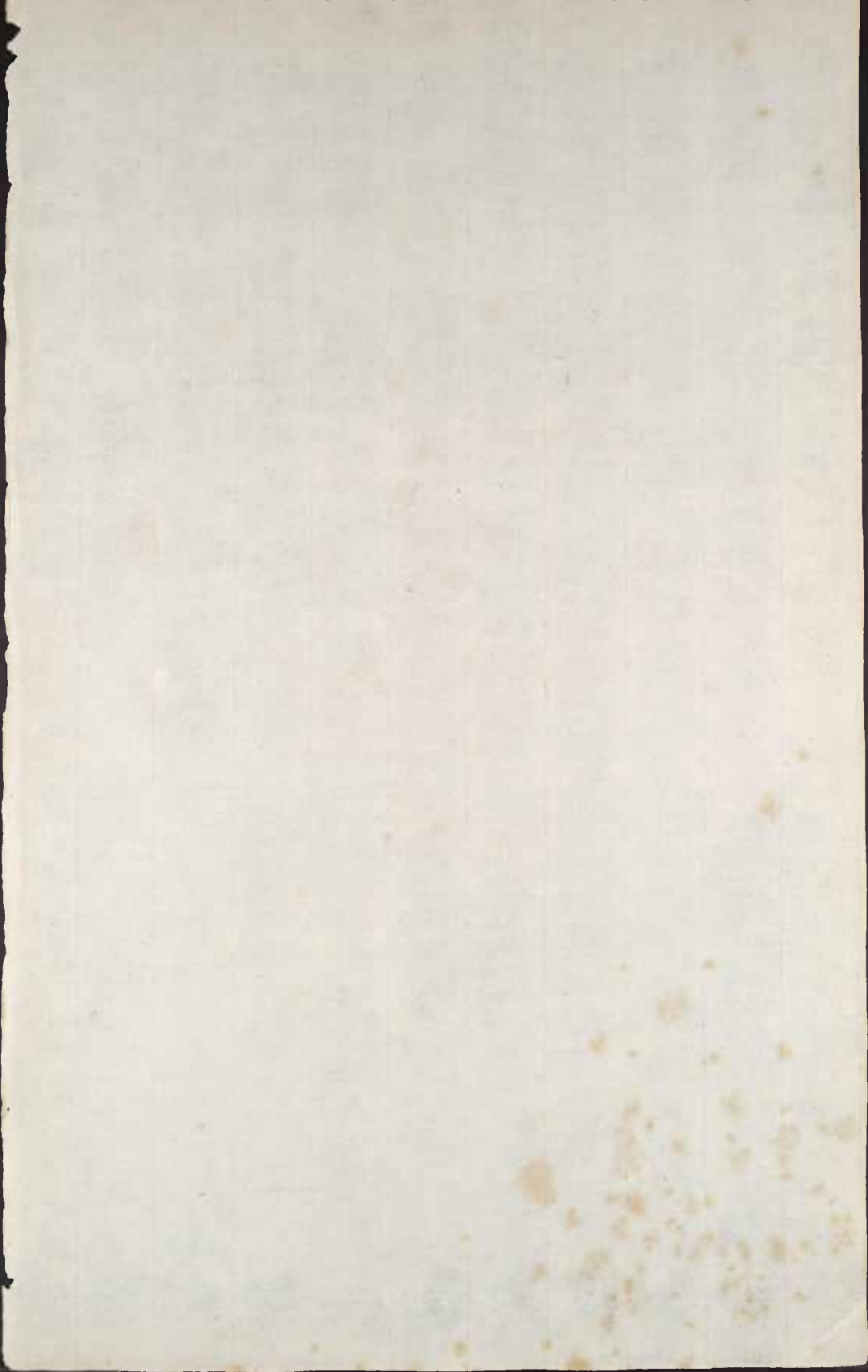


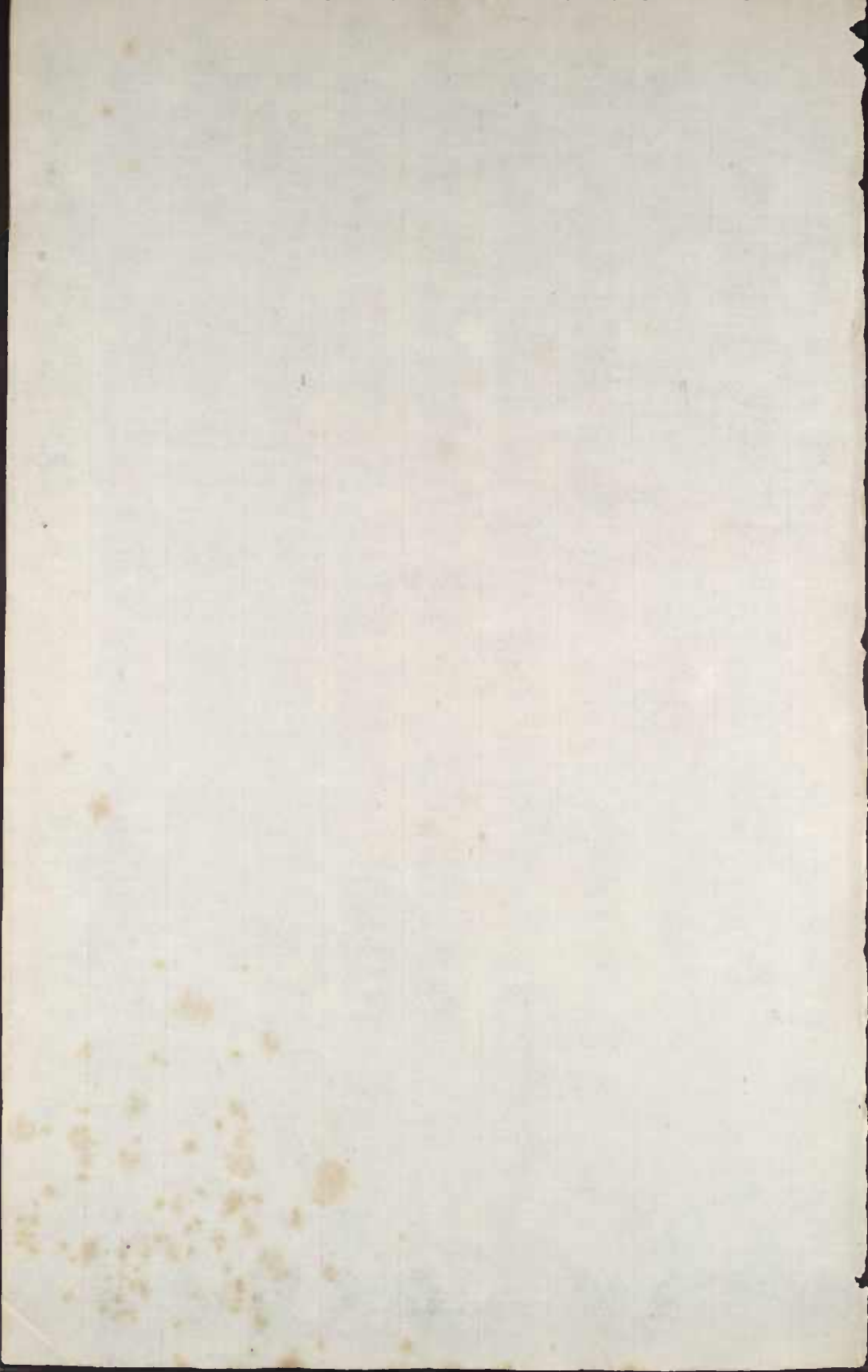
T. 58.





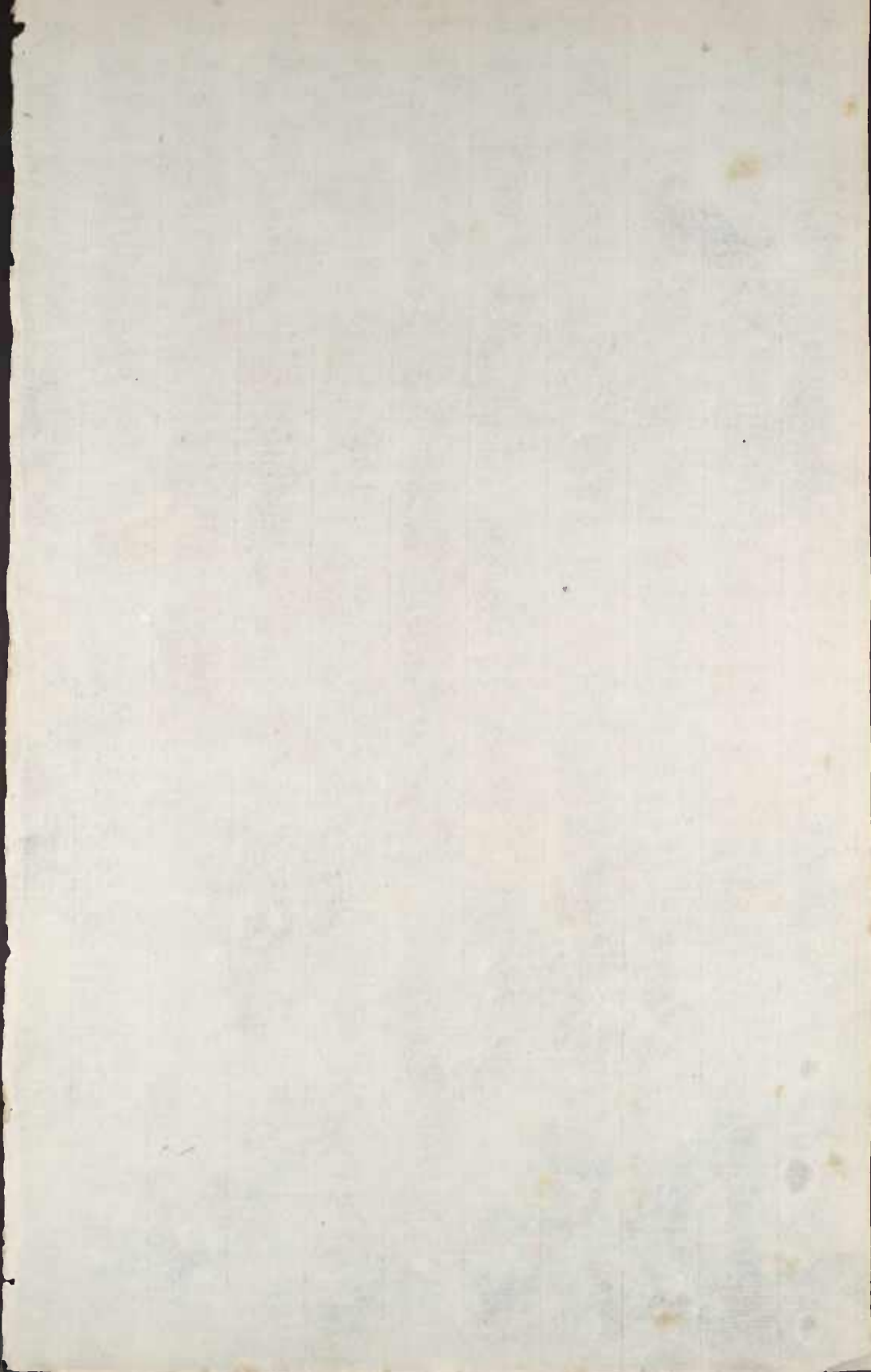


















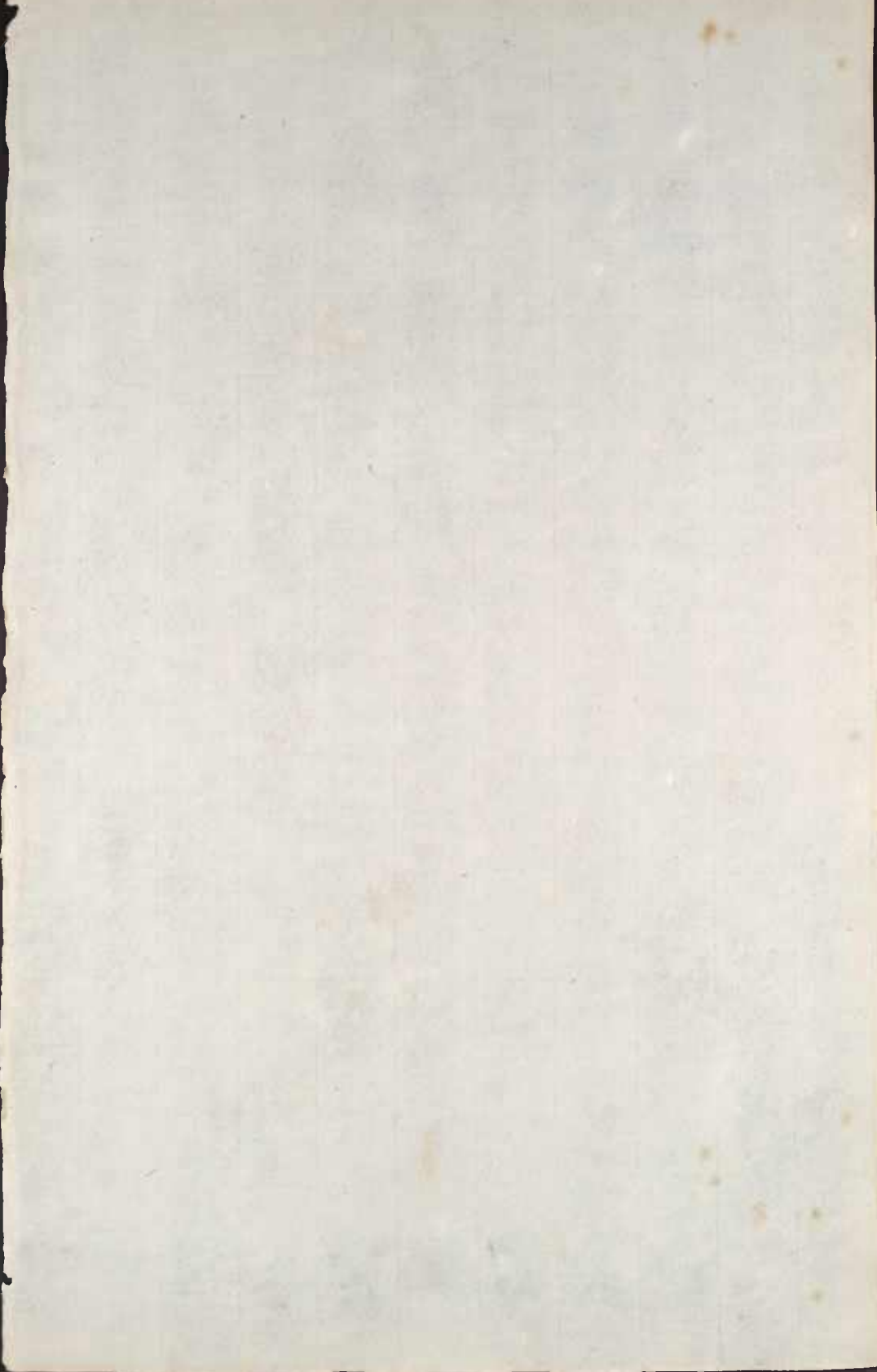








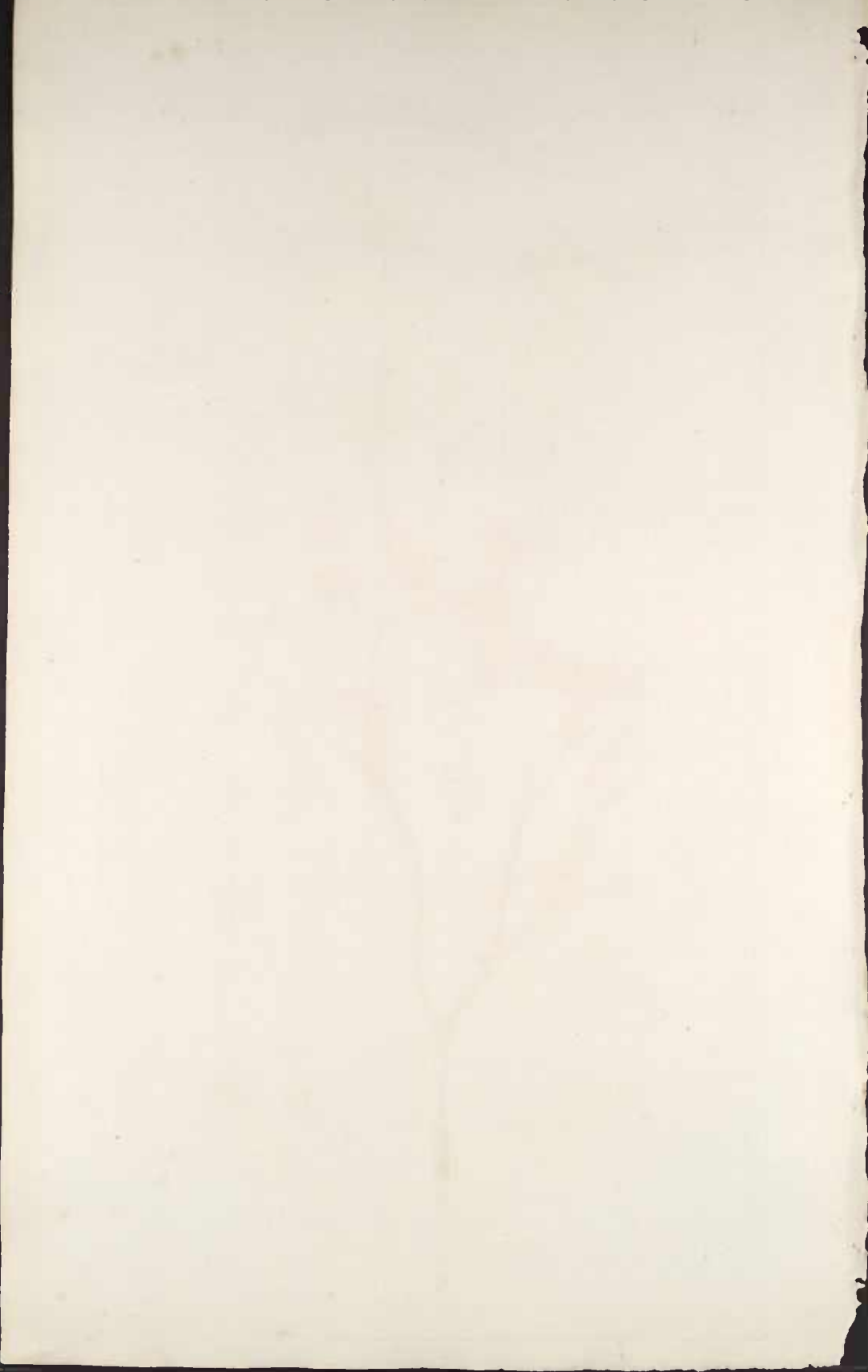






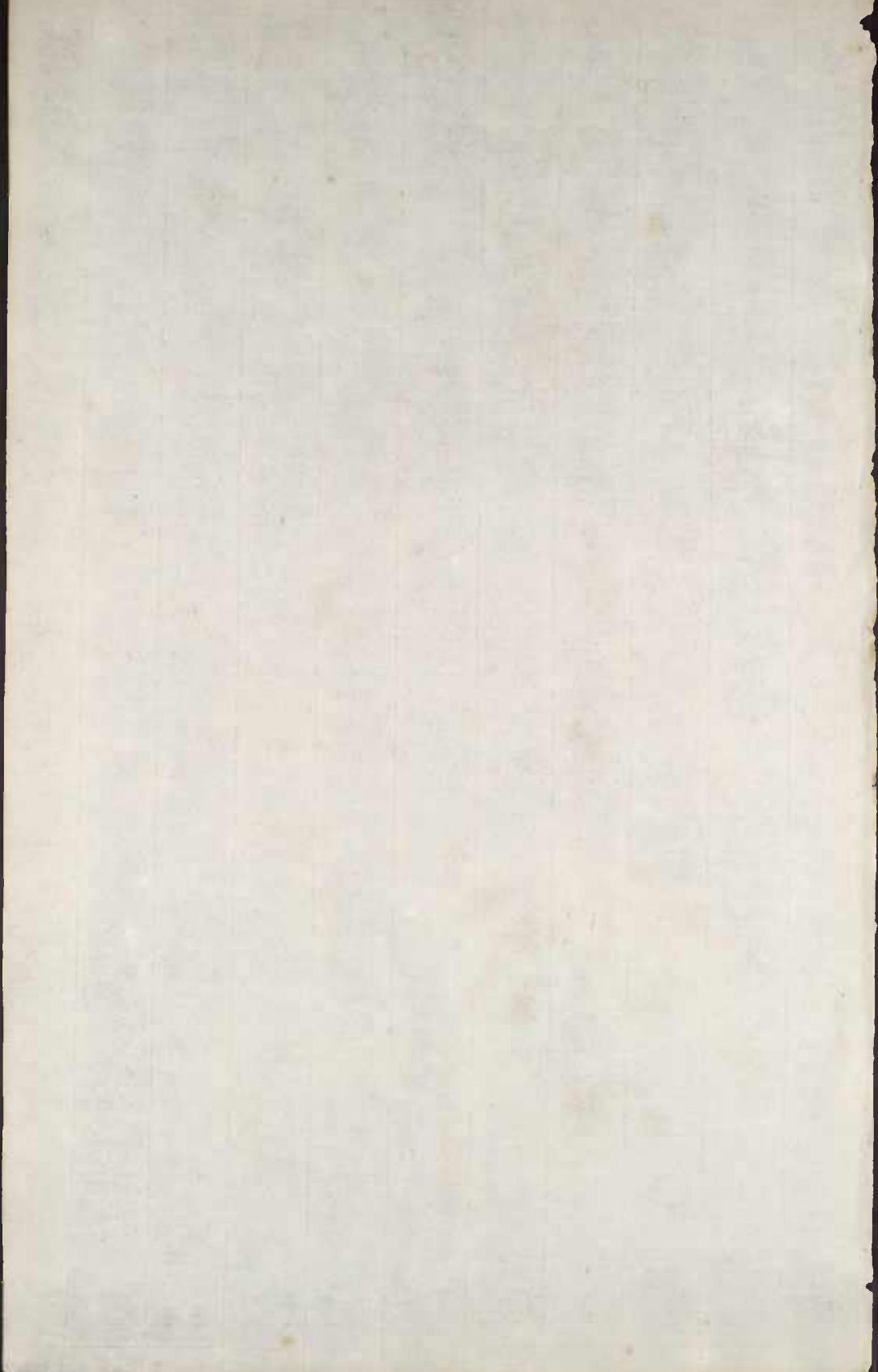
T. 62.



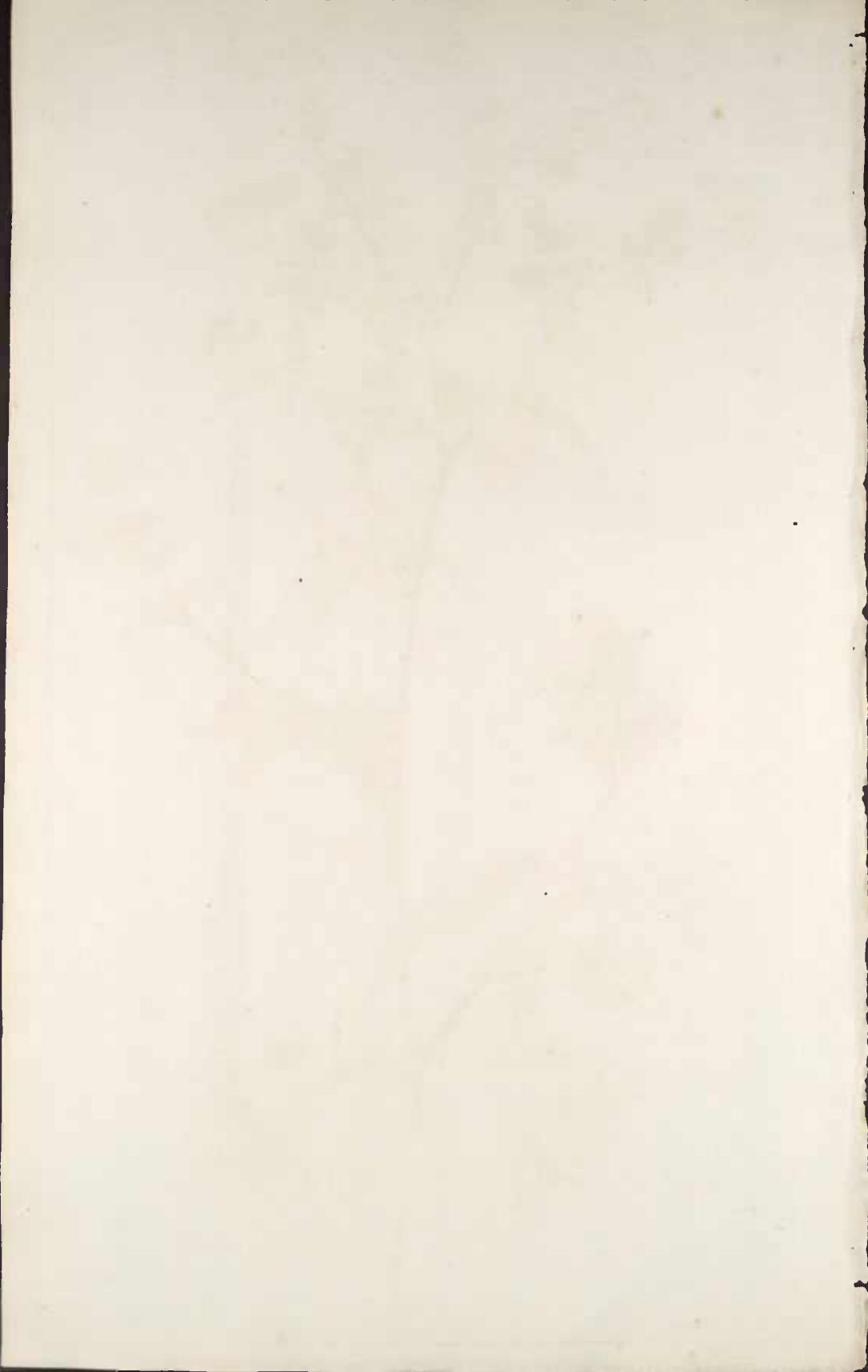




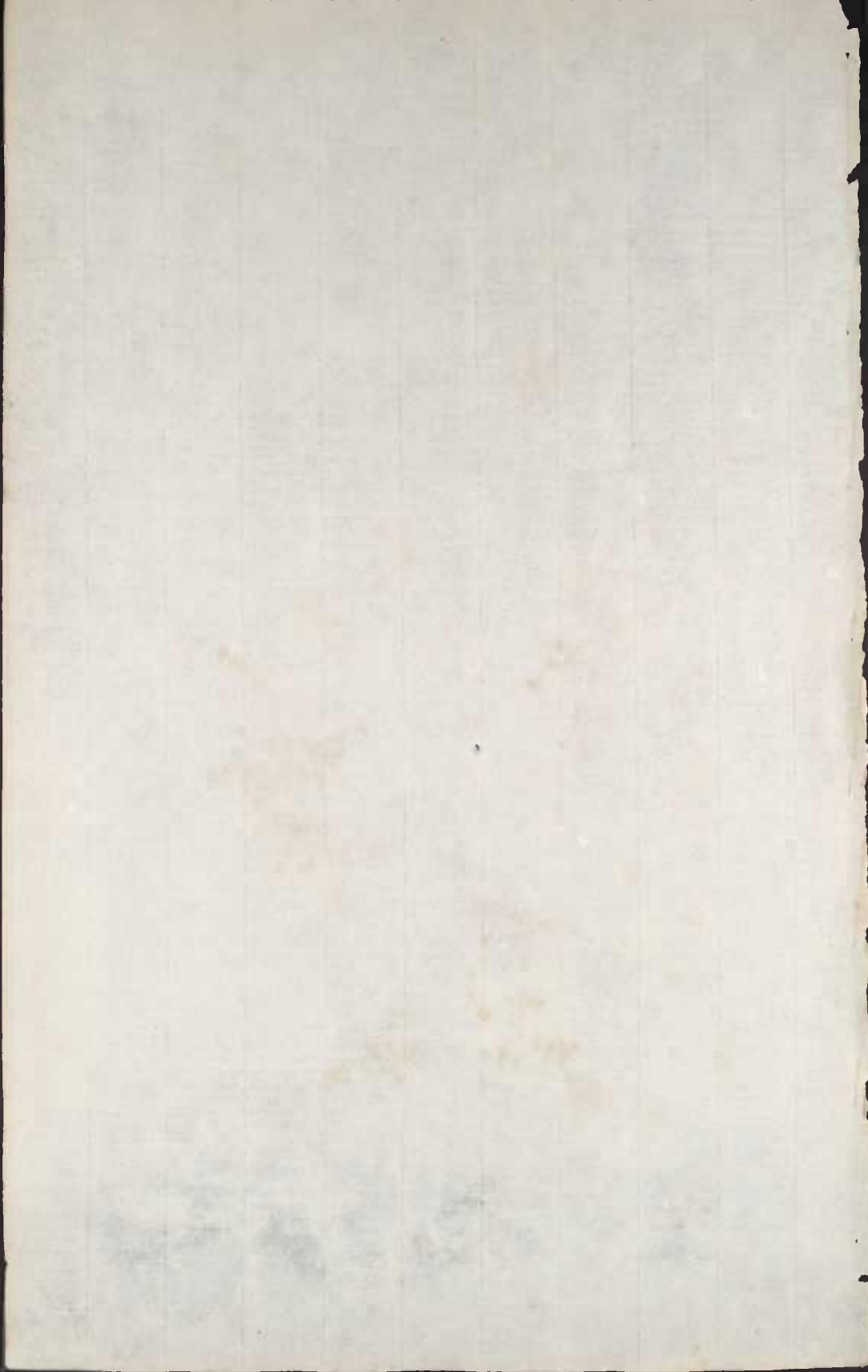








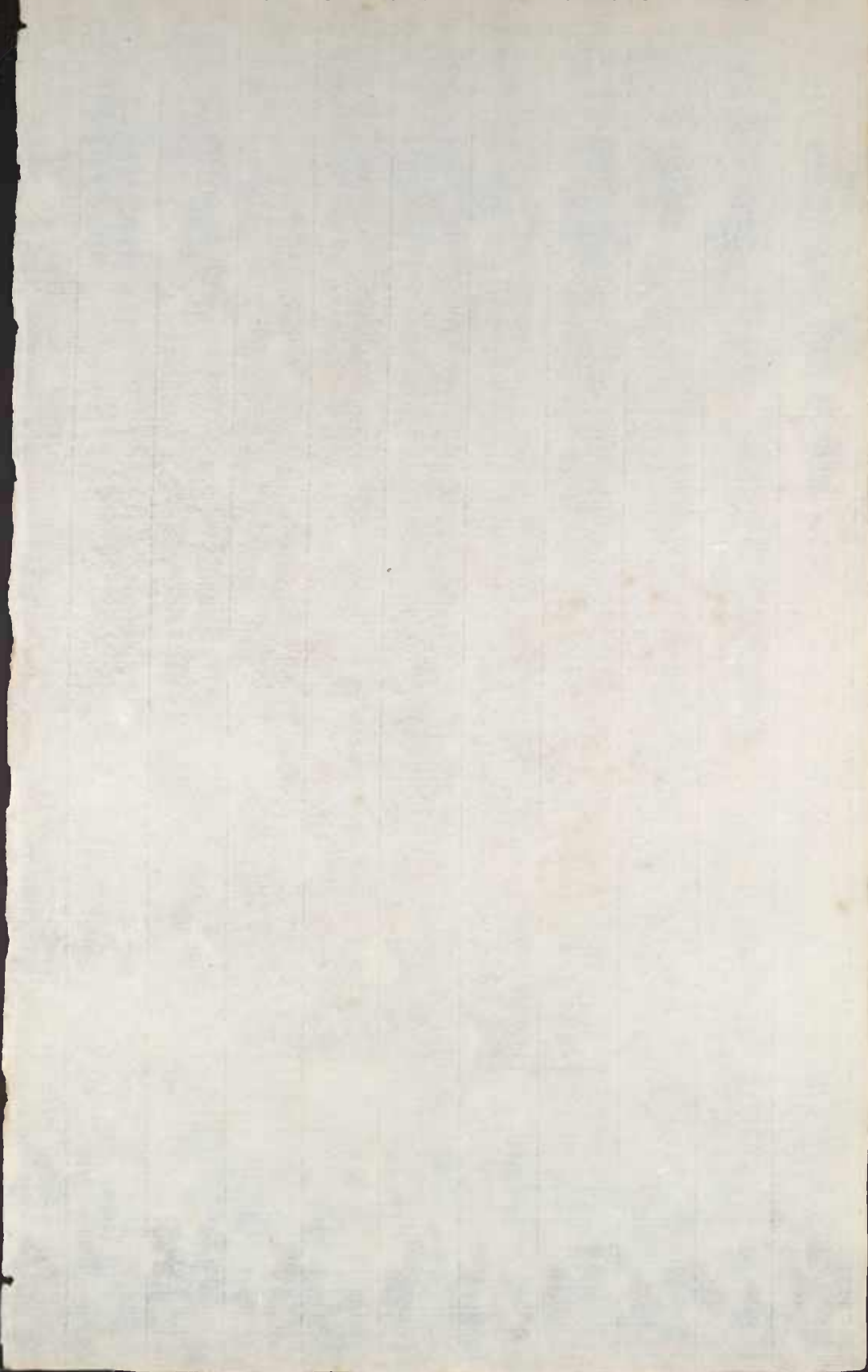


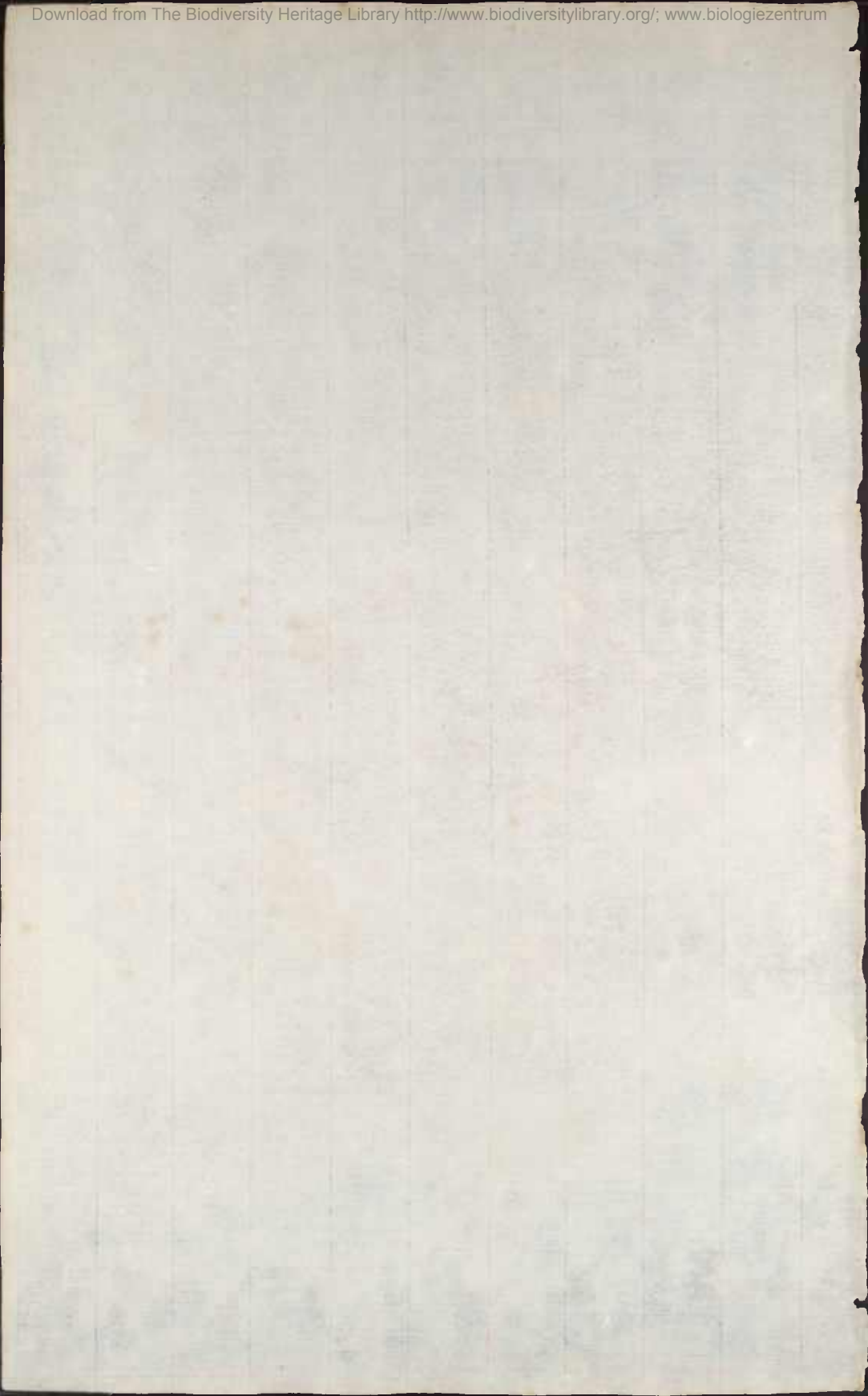






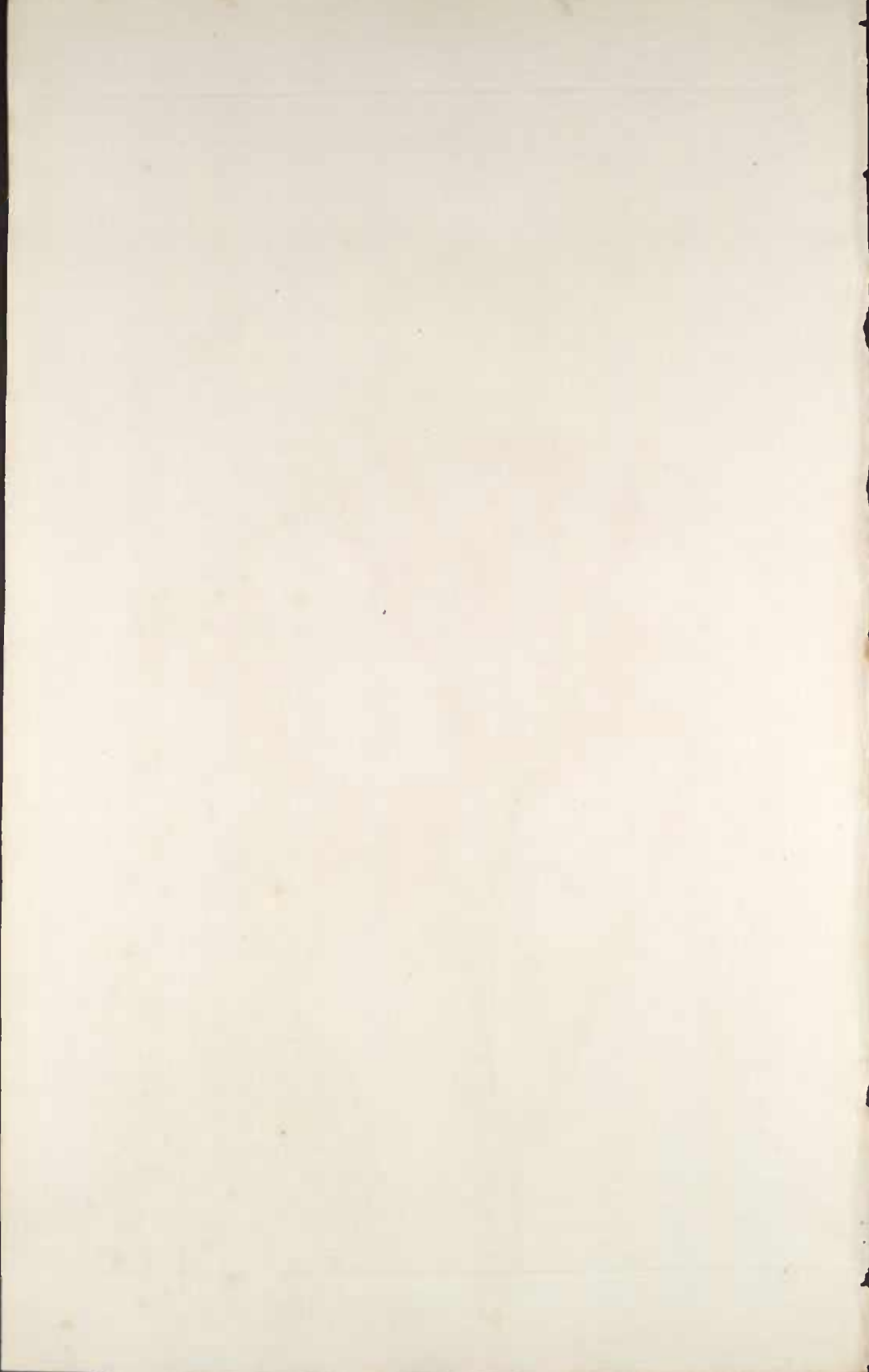


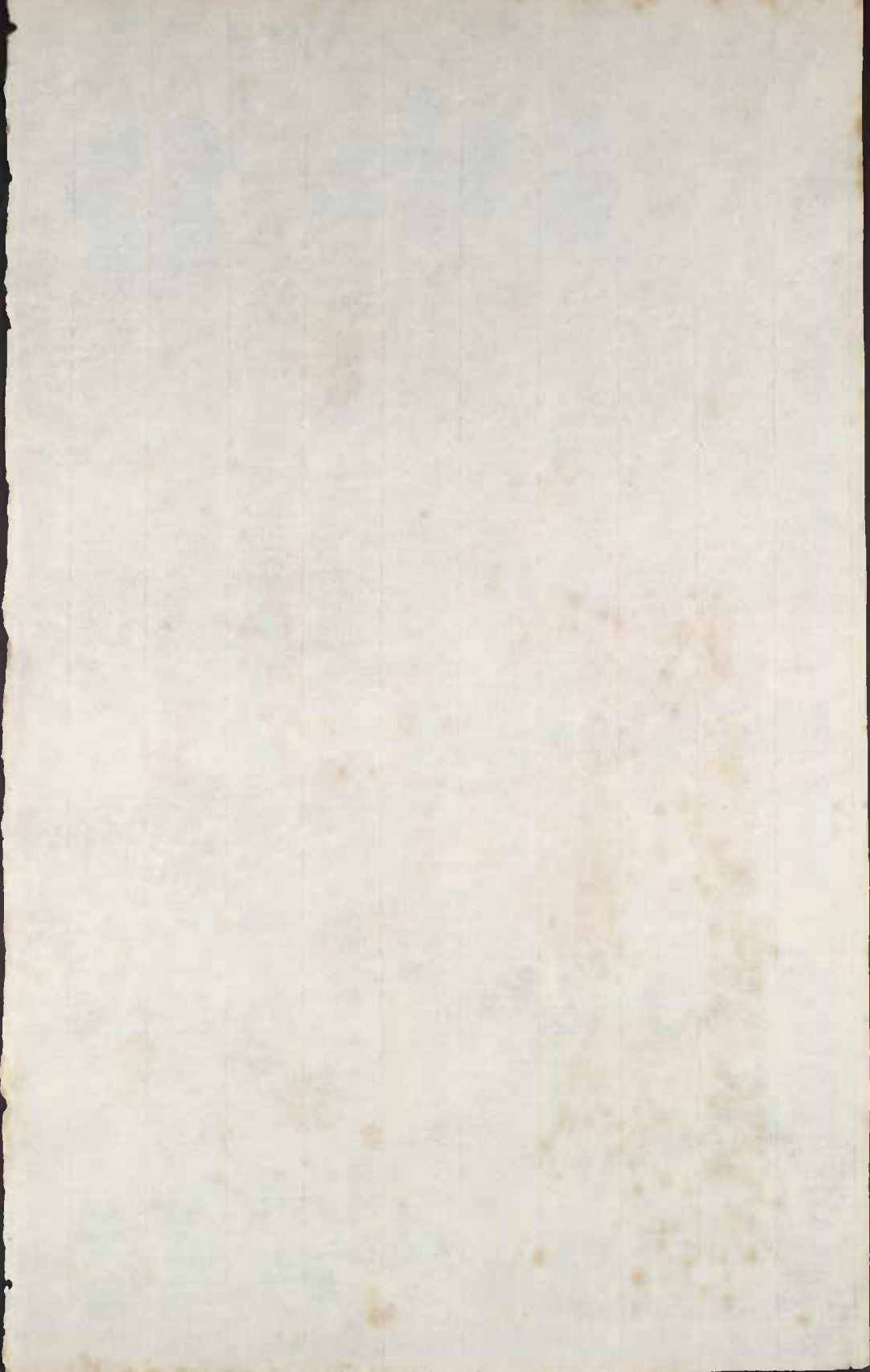


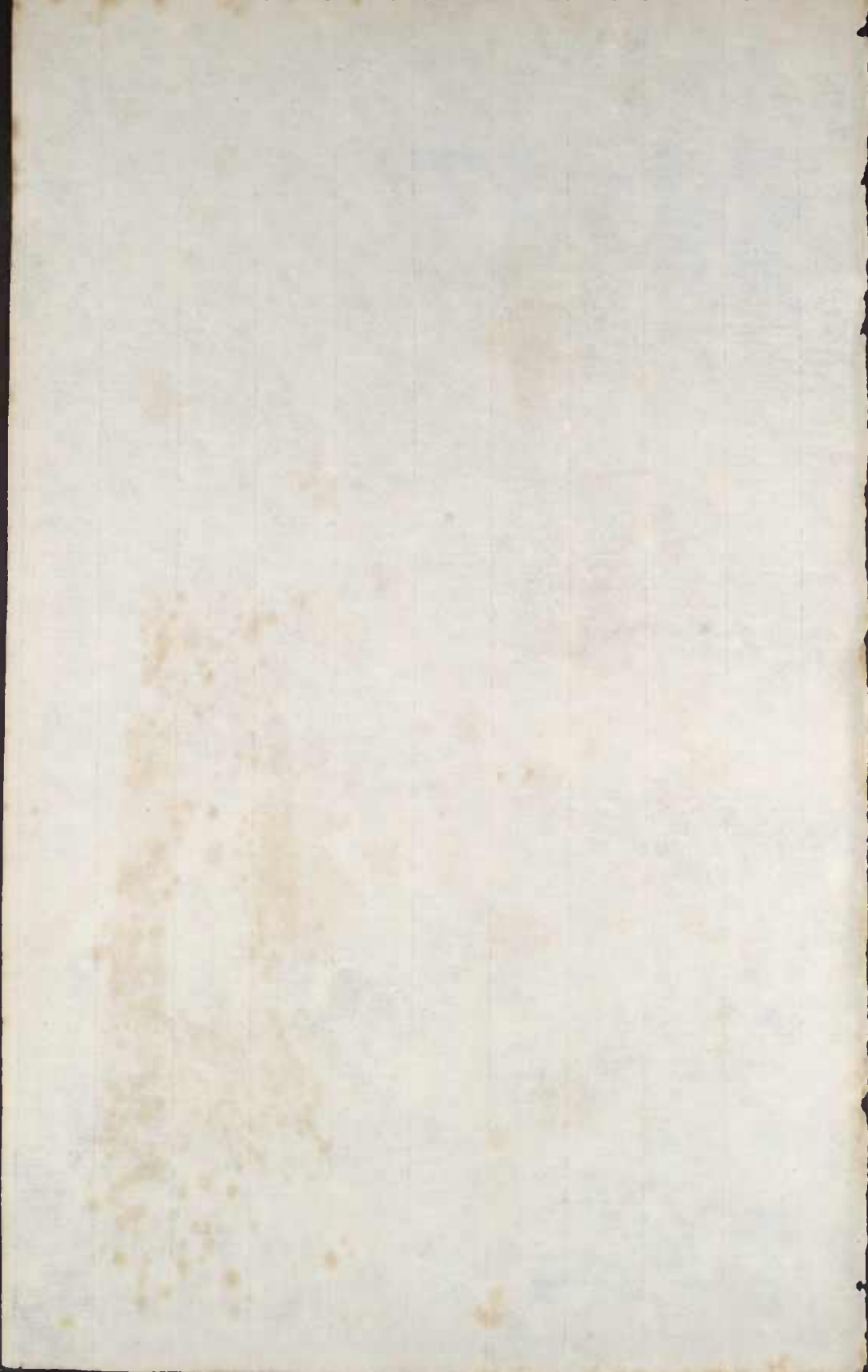


T. 63.







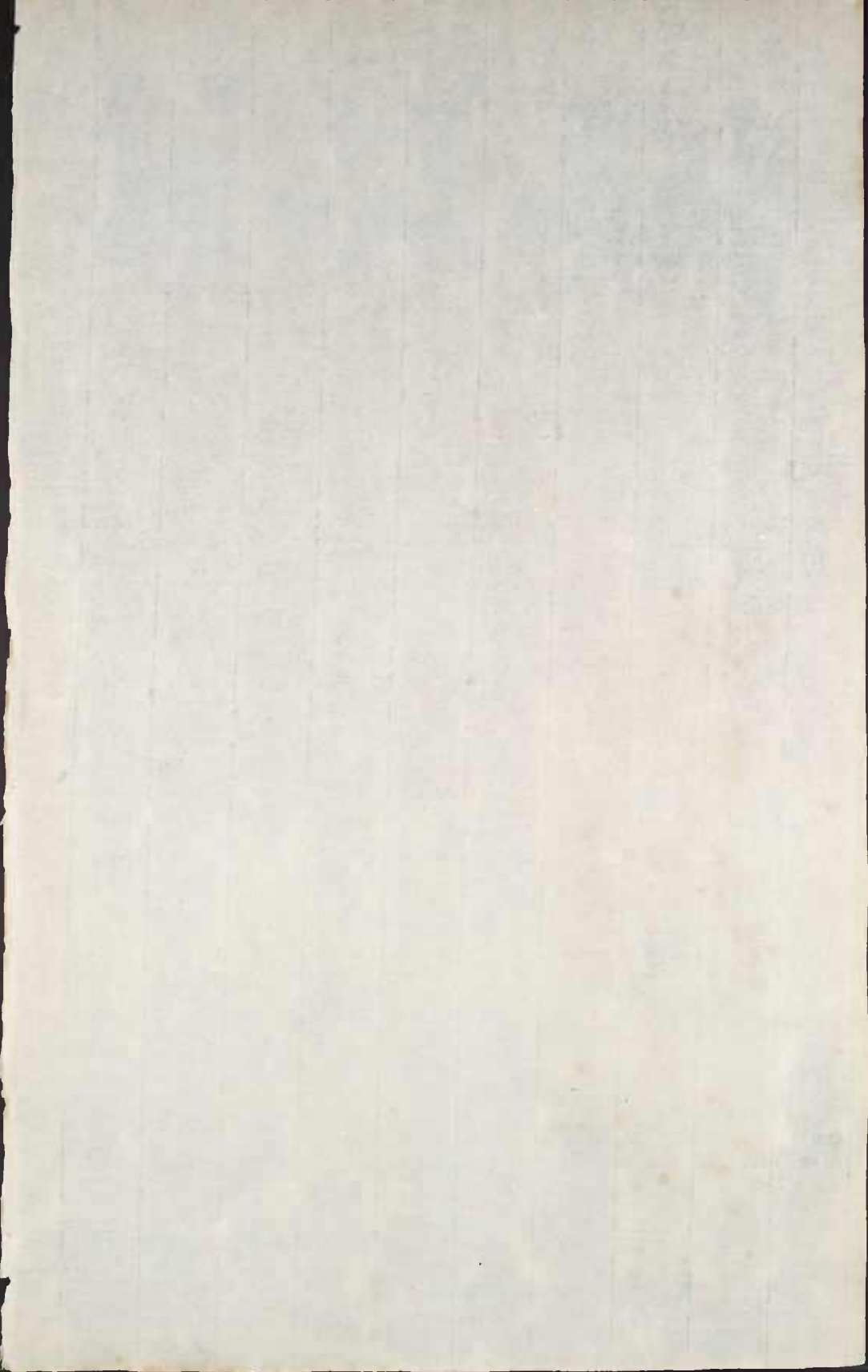








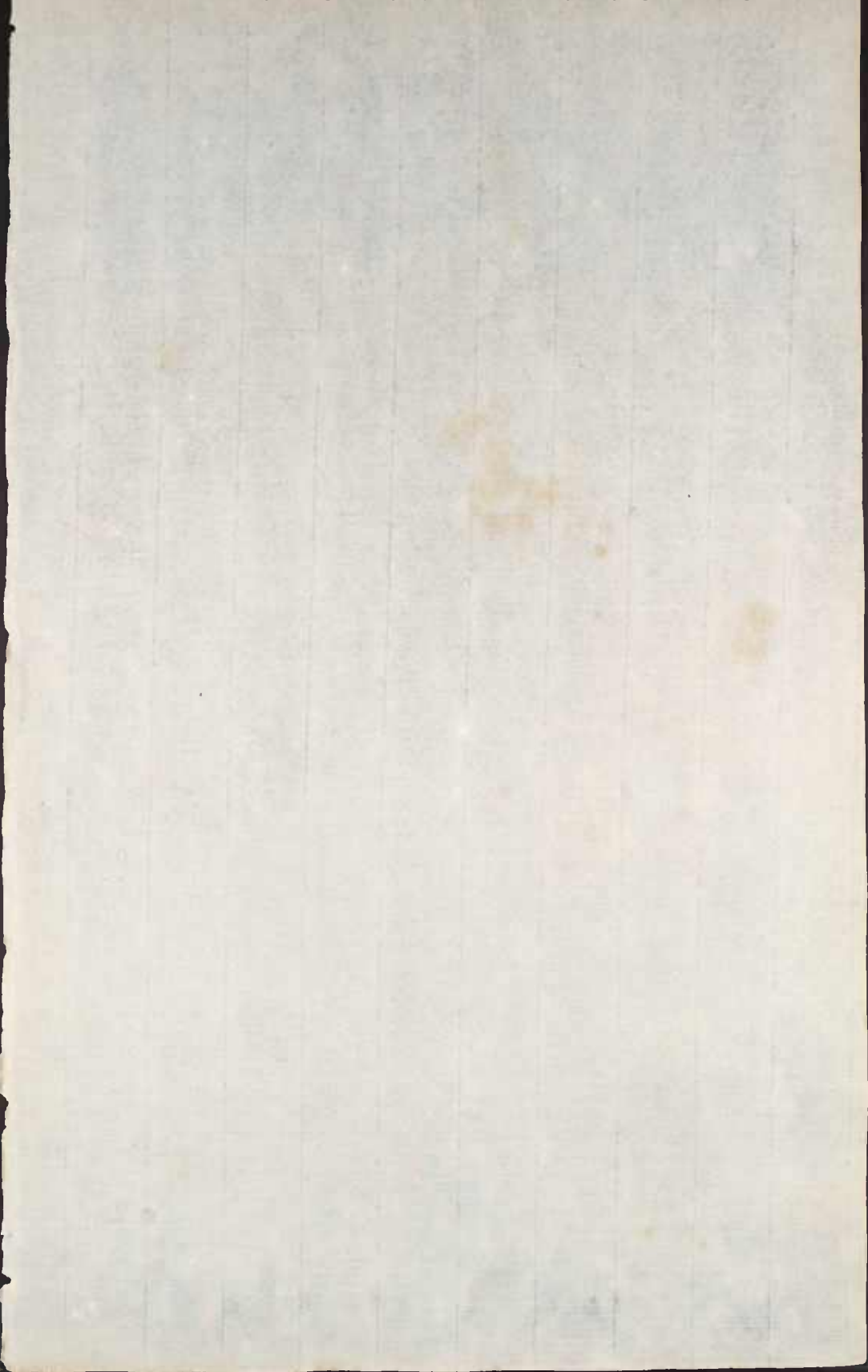


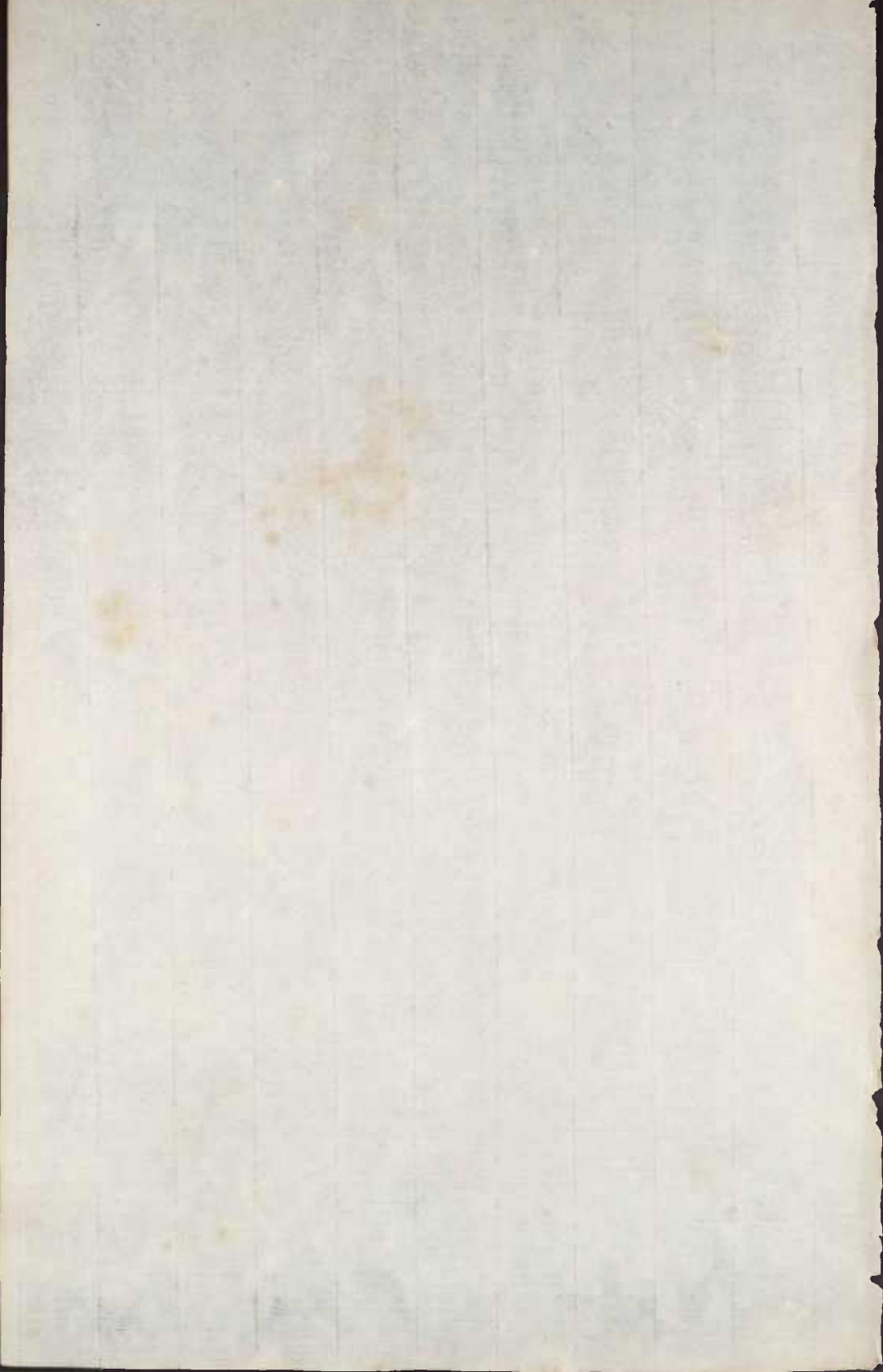






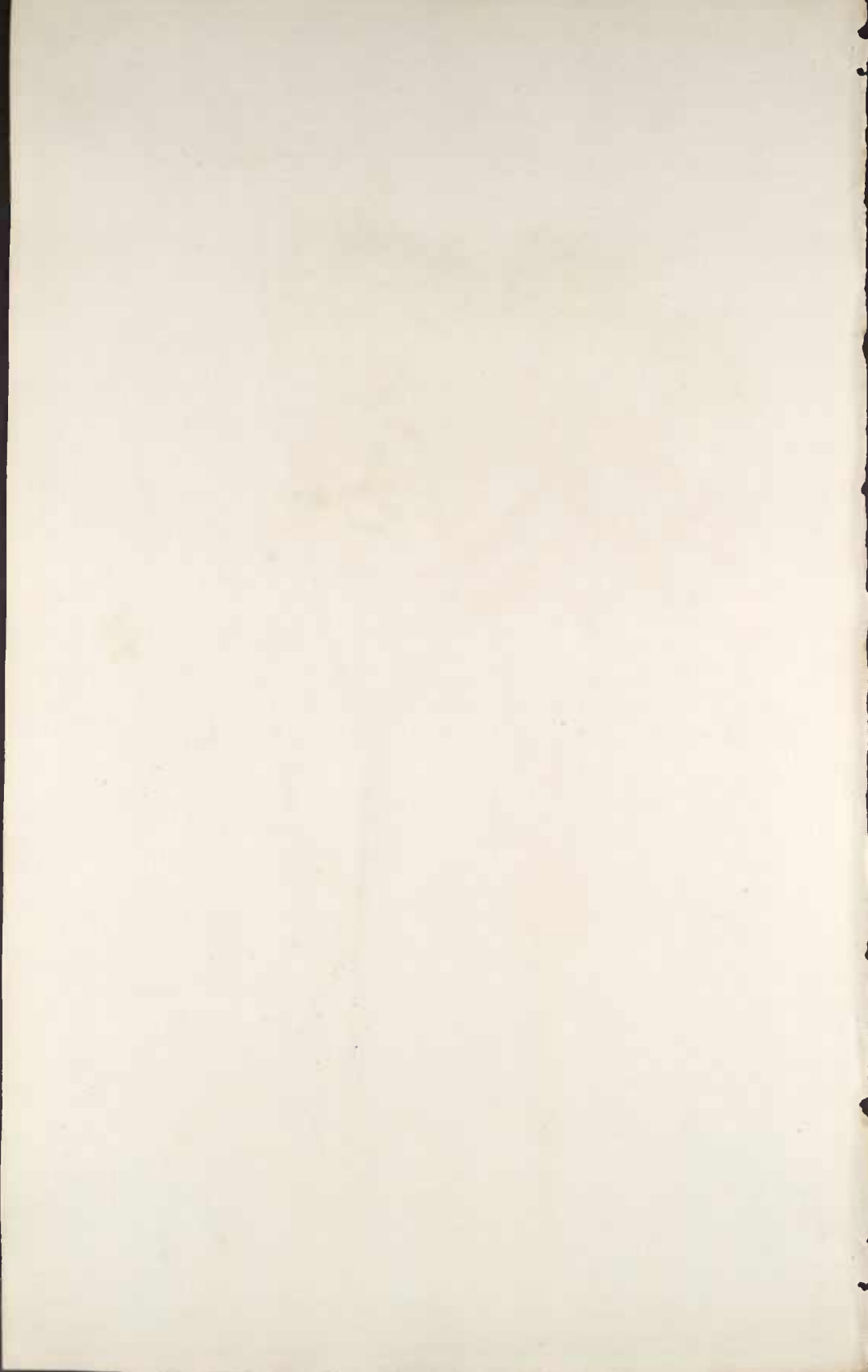






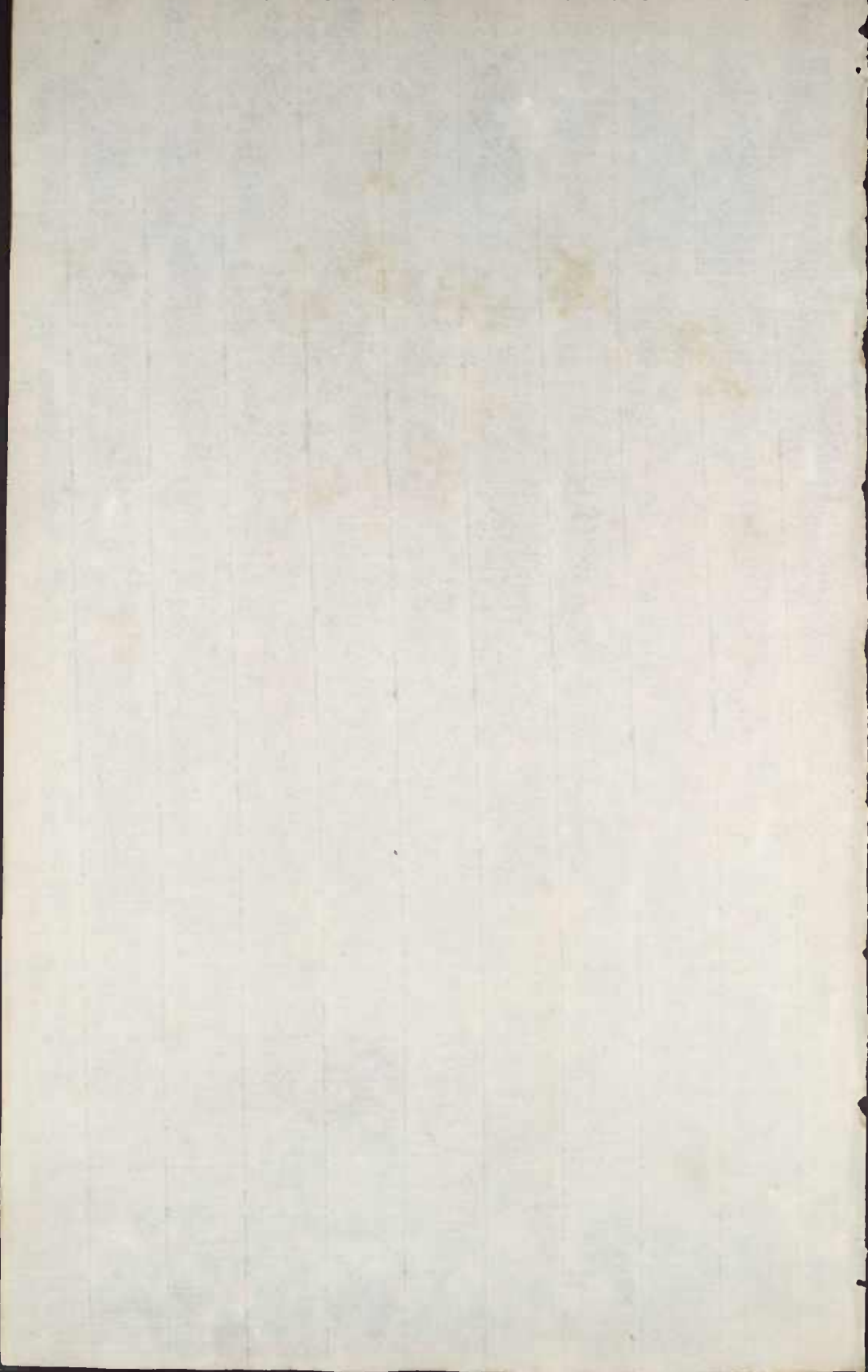






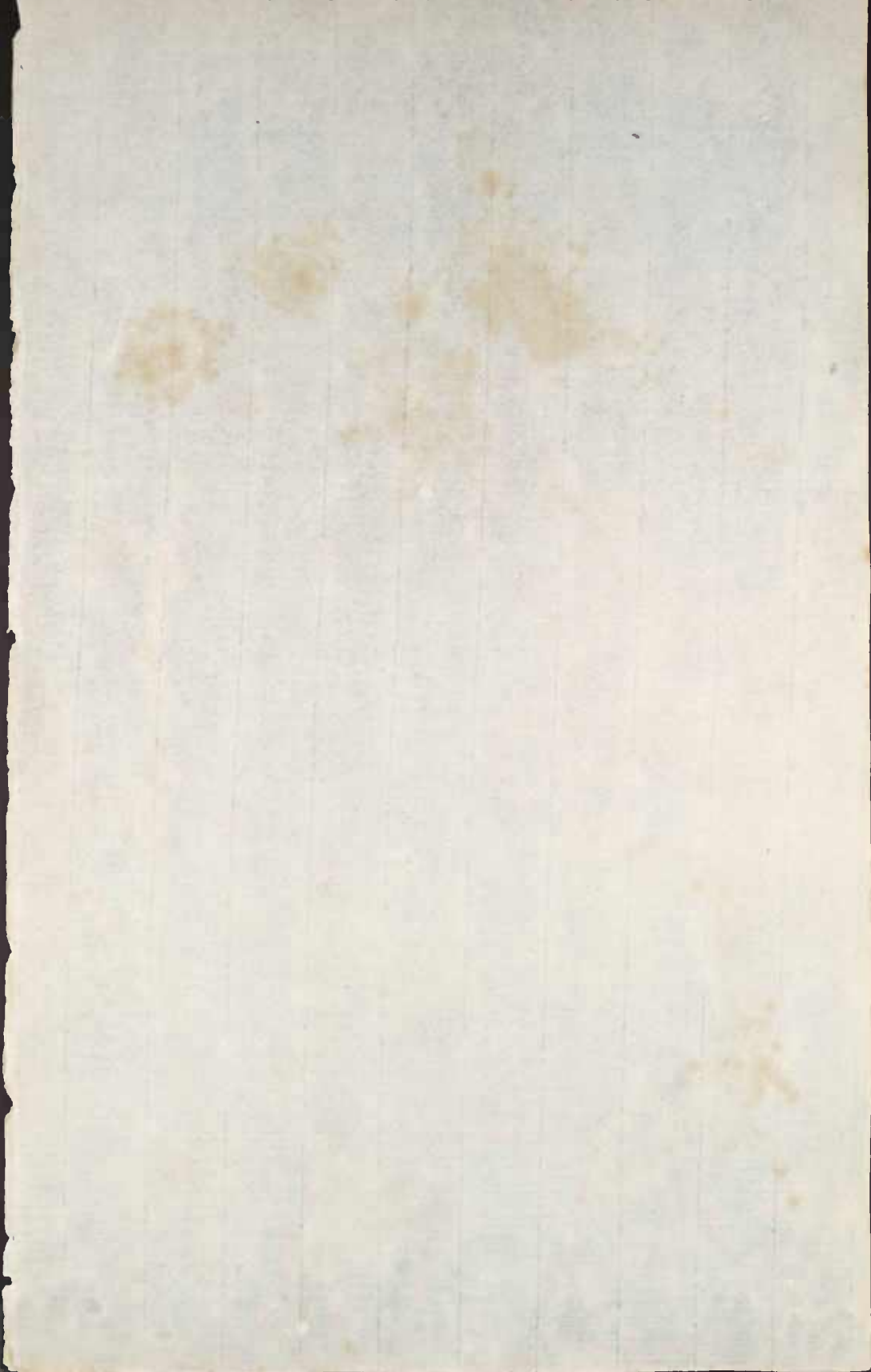












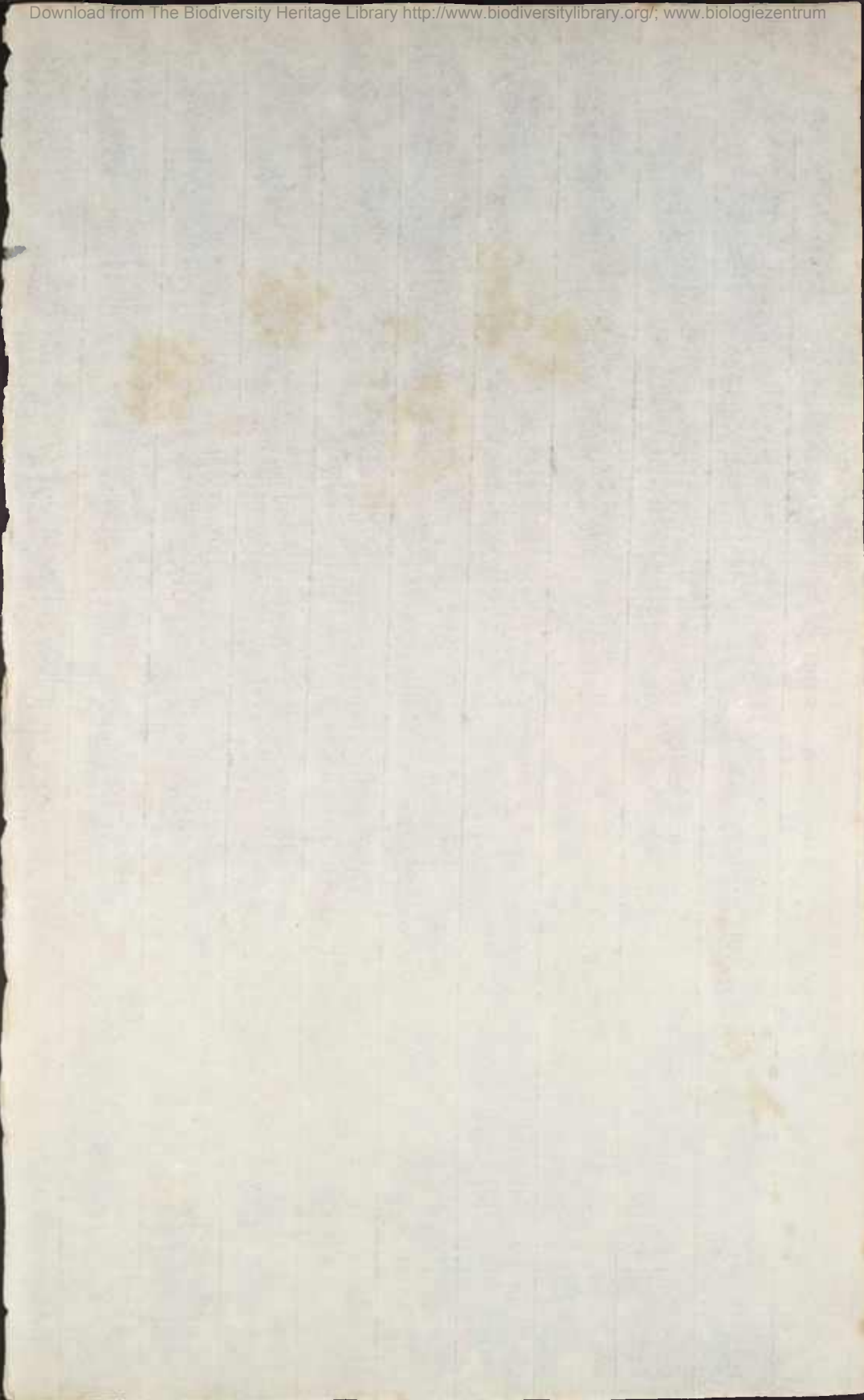


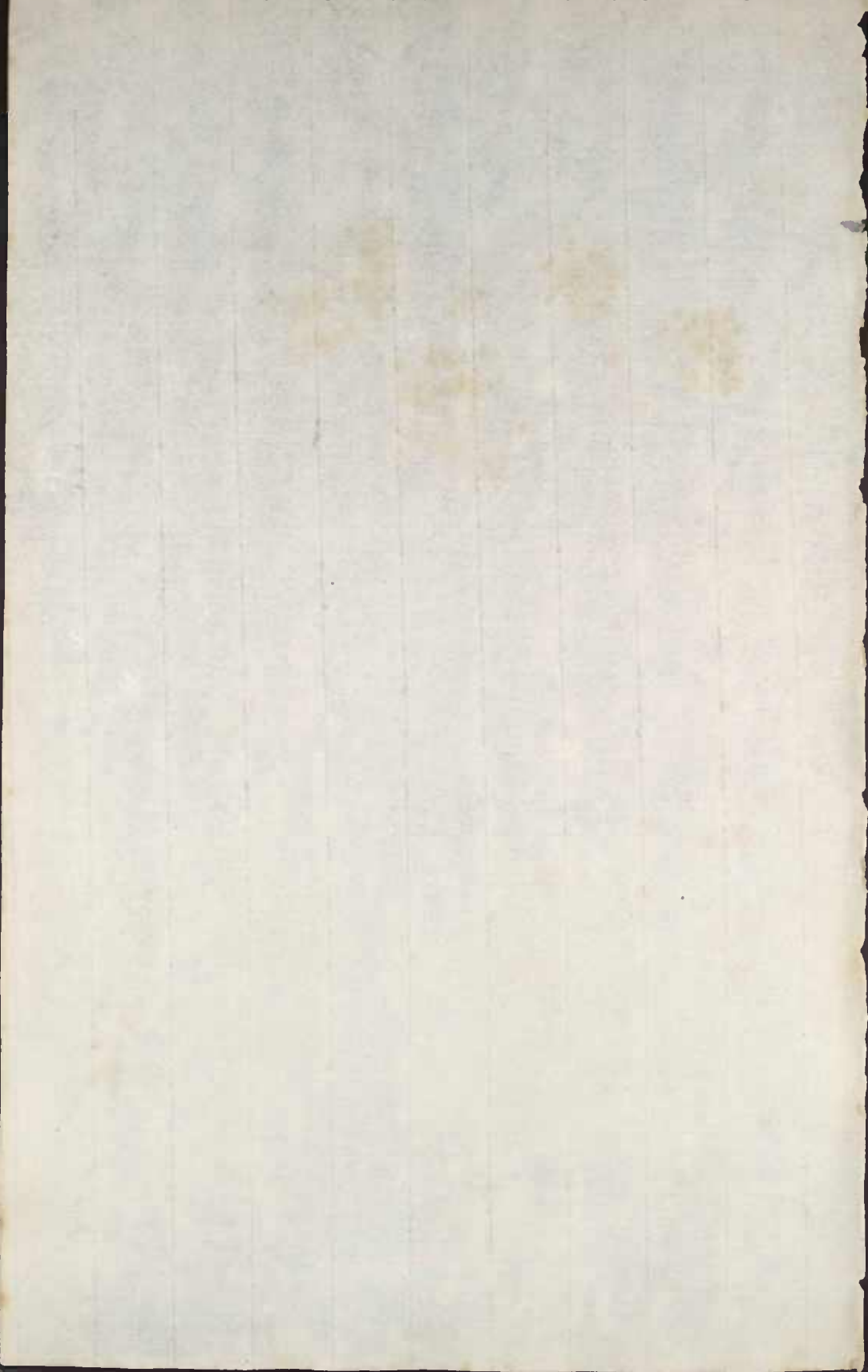








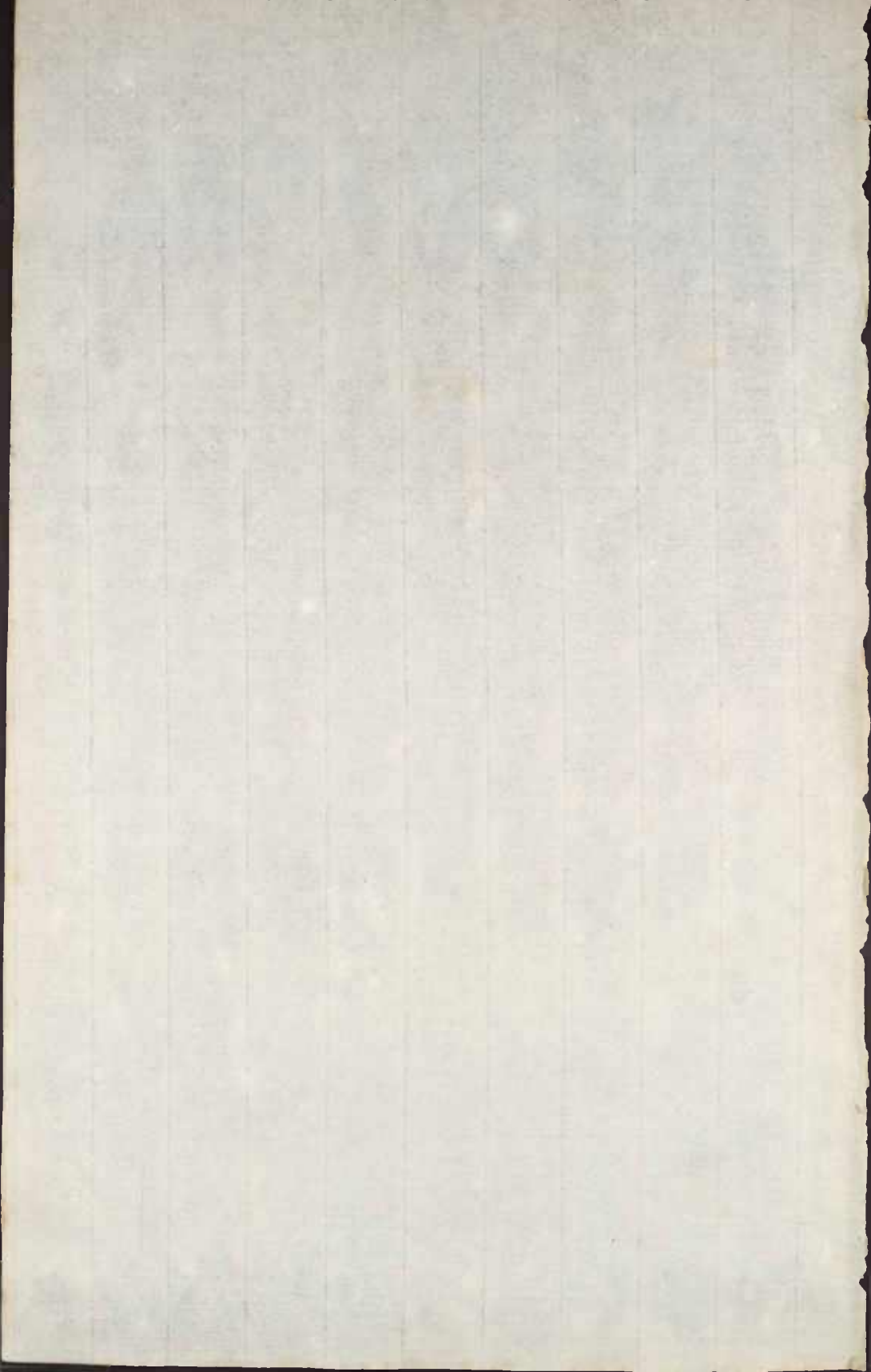












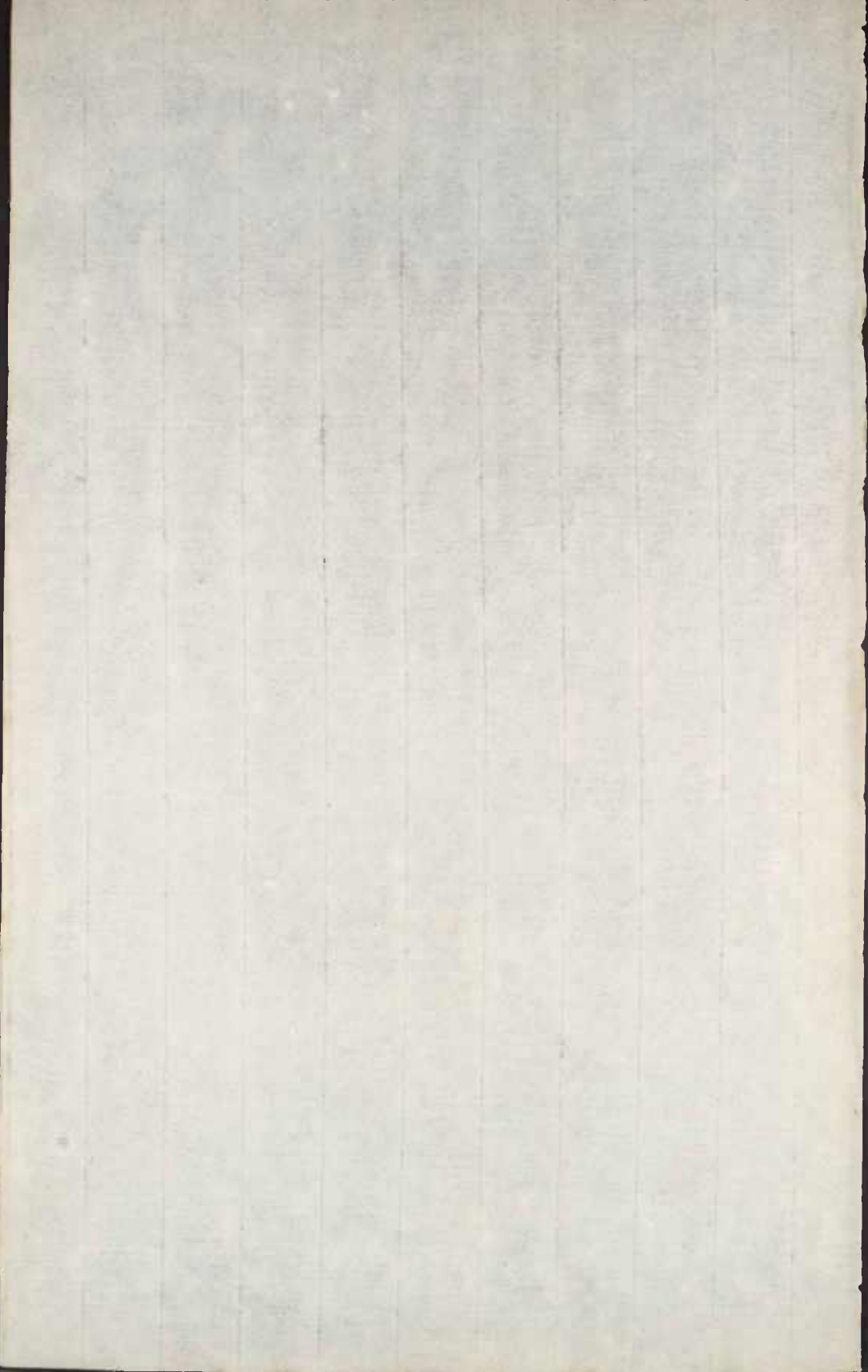








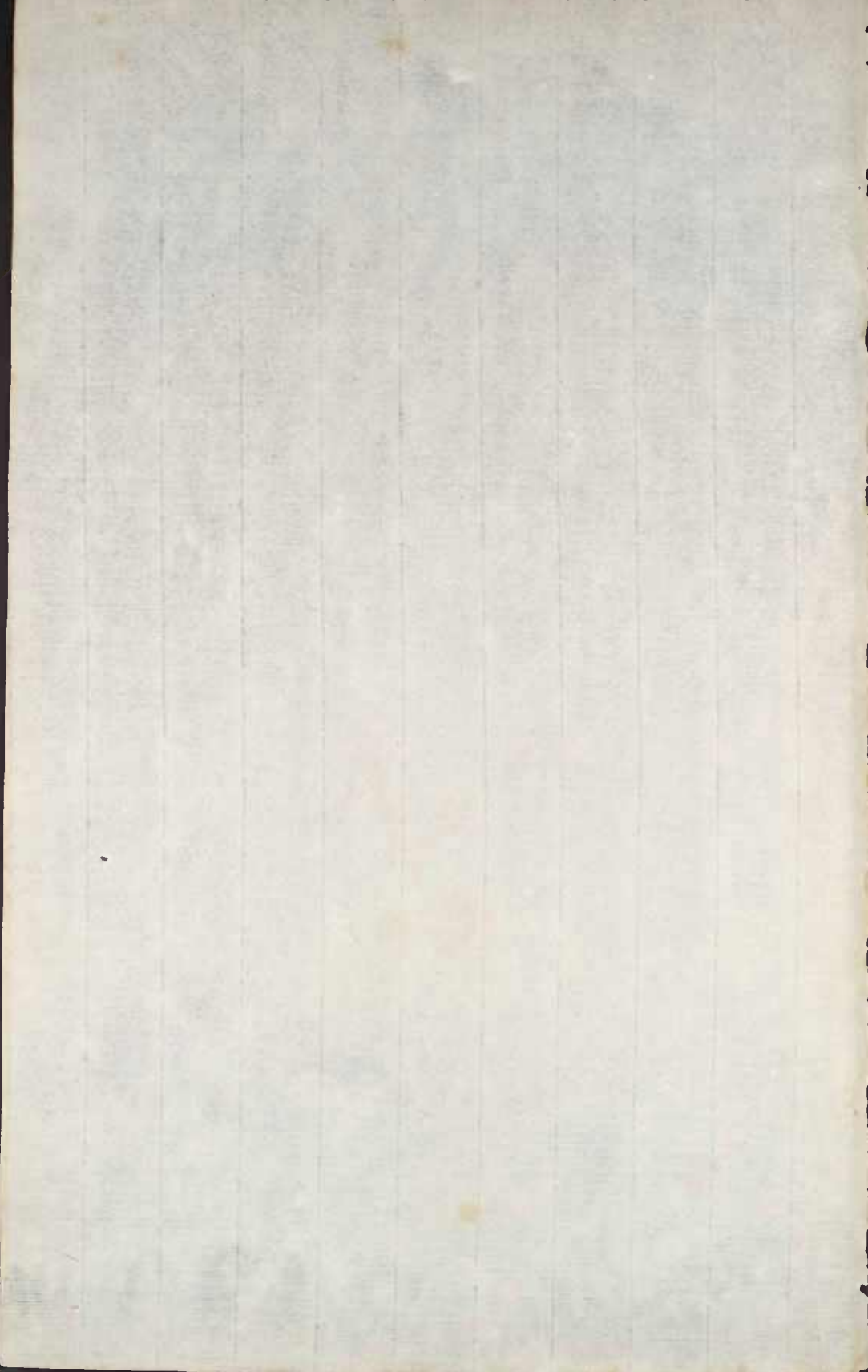








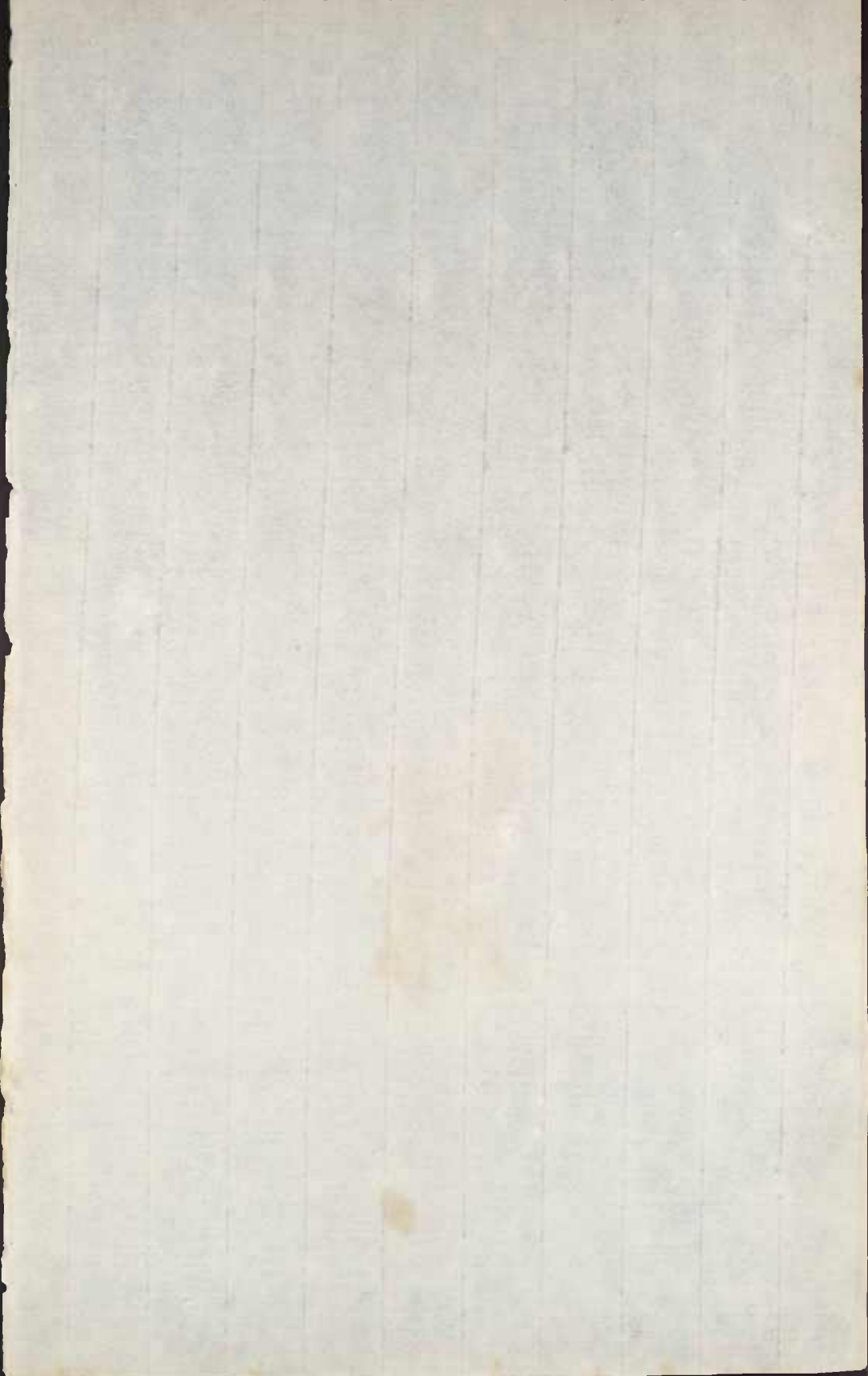


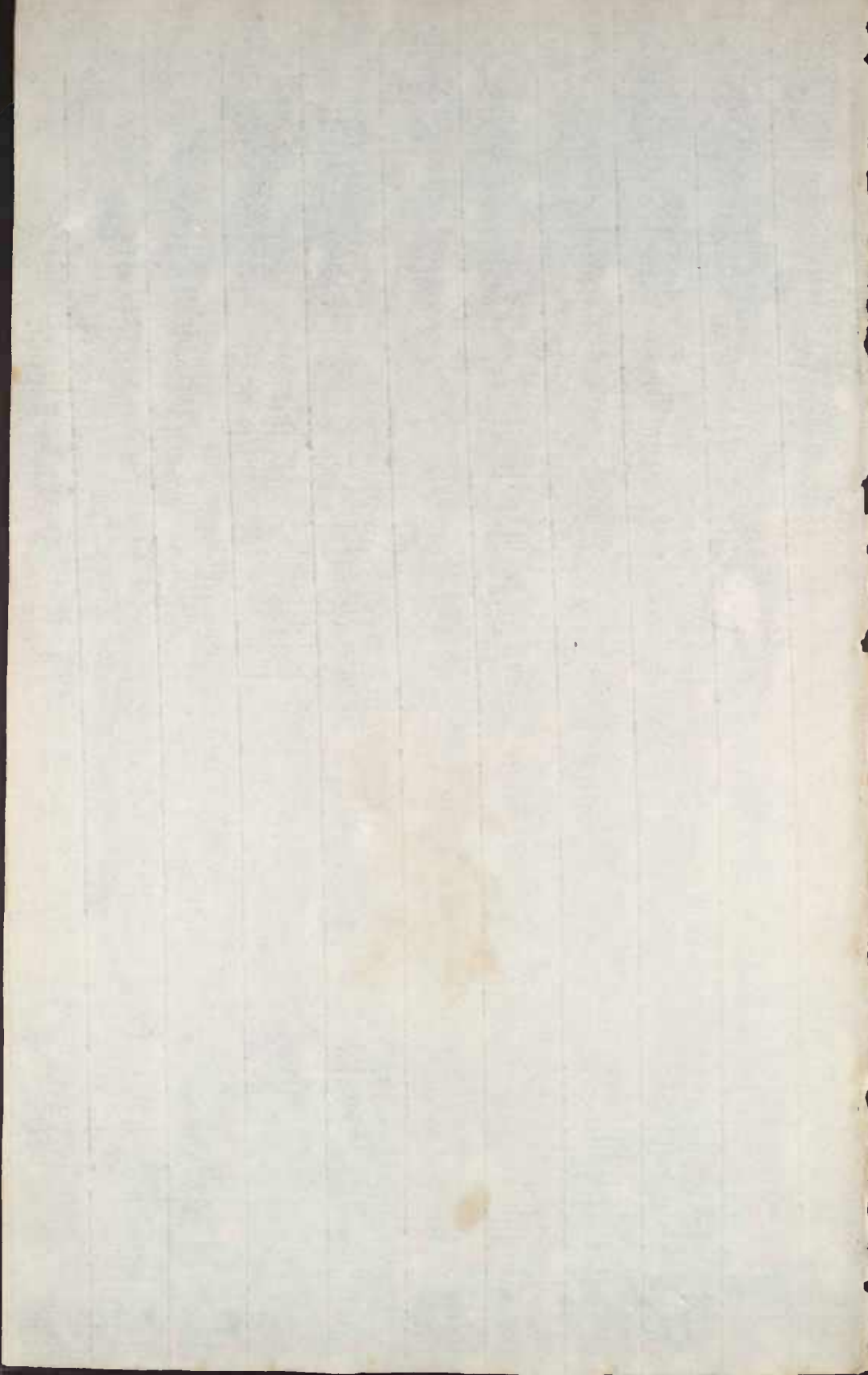




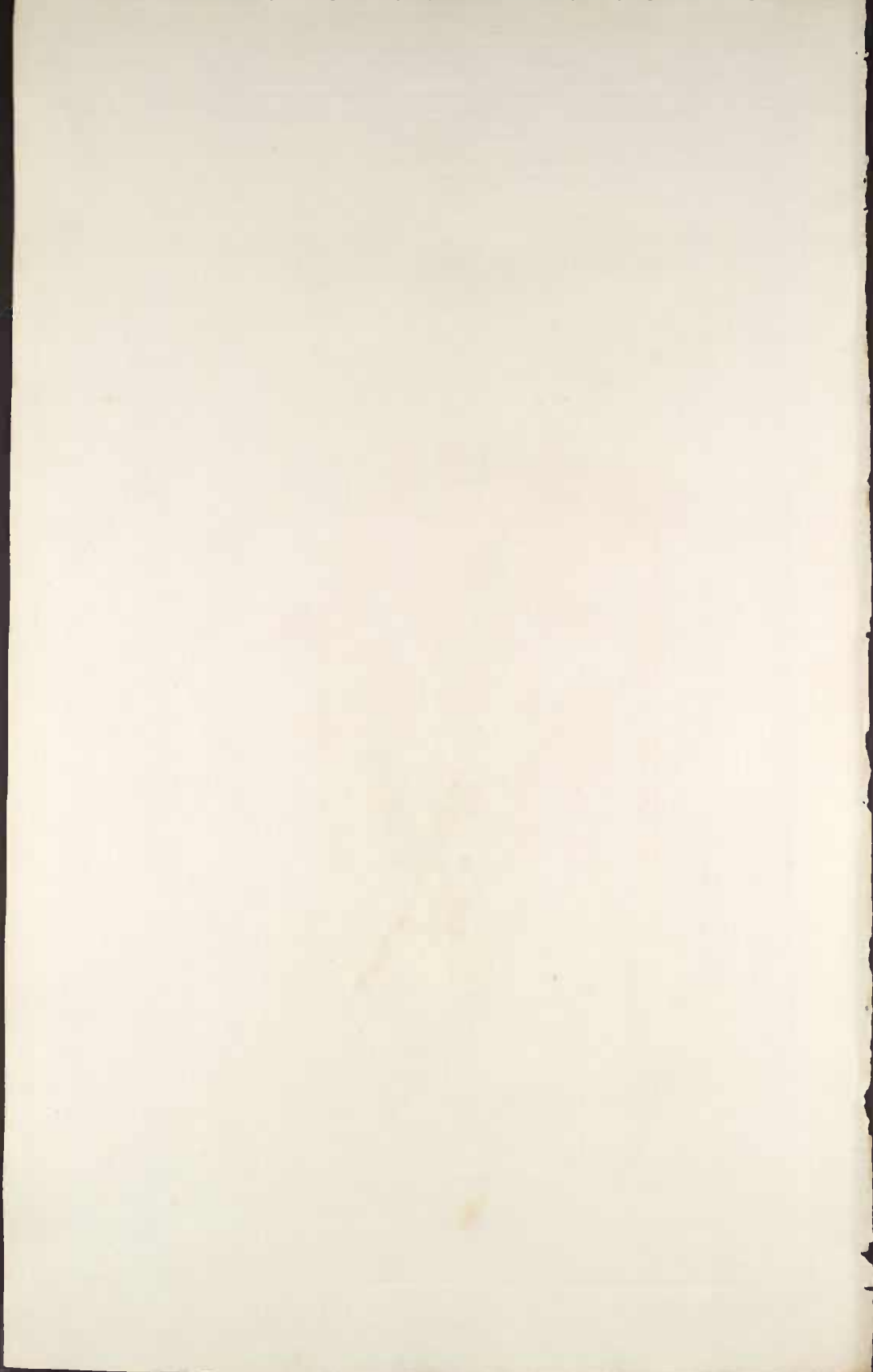


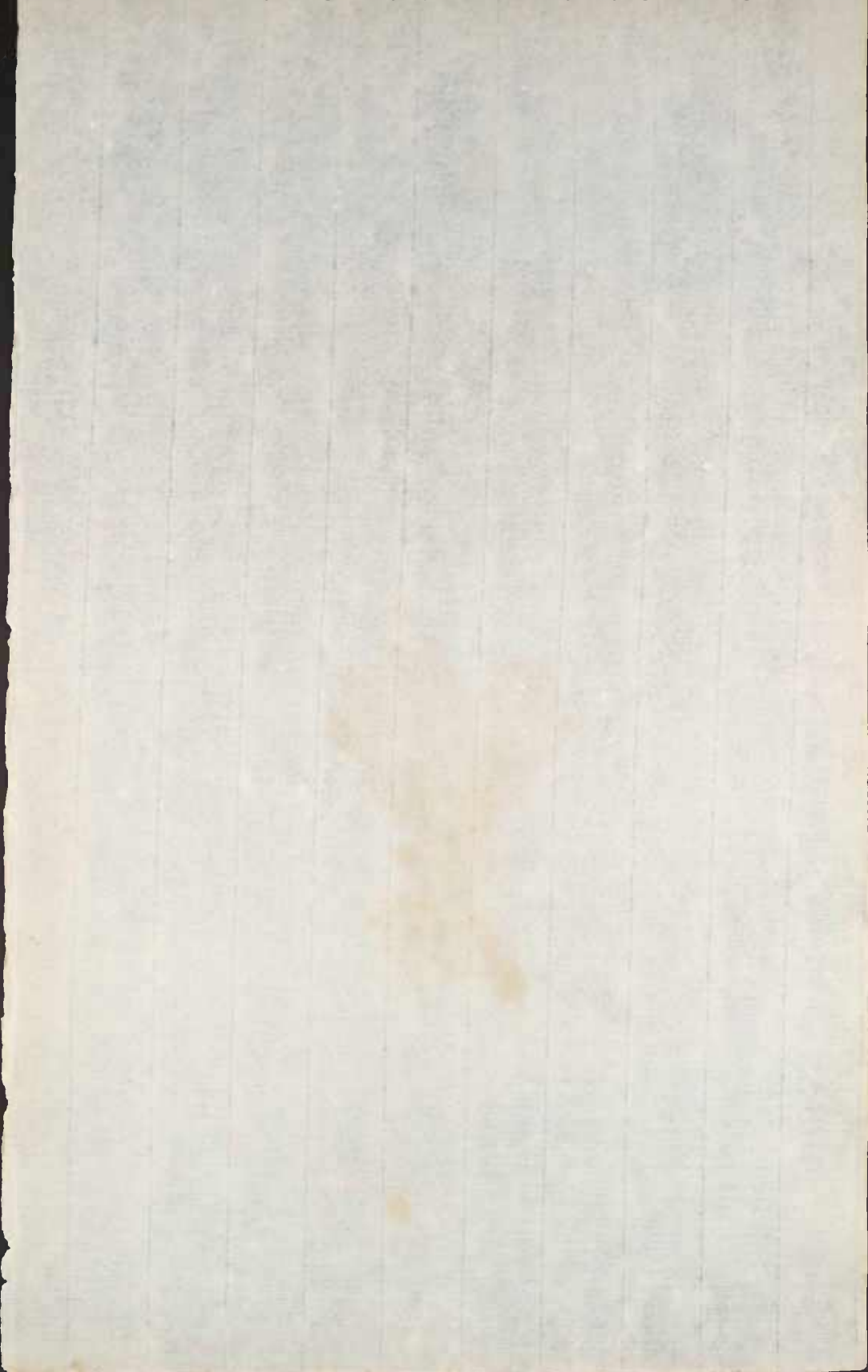


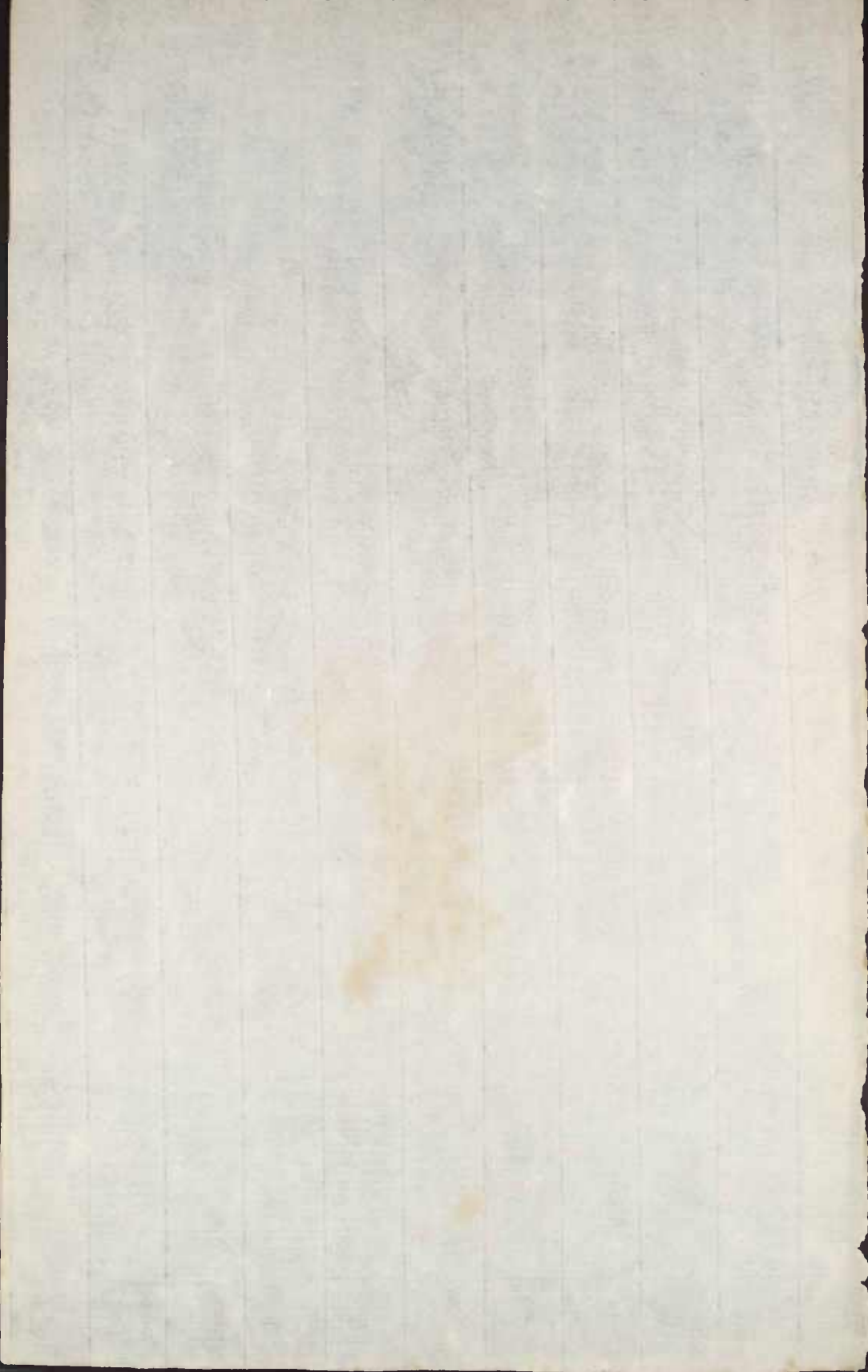










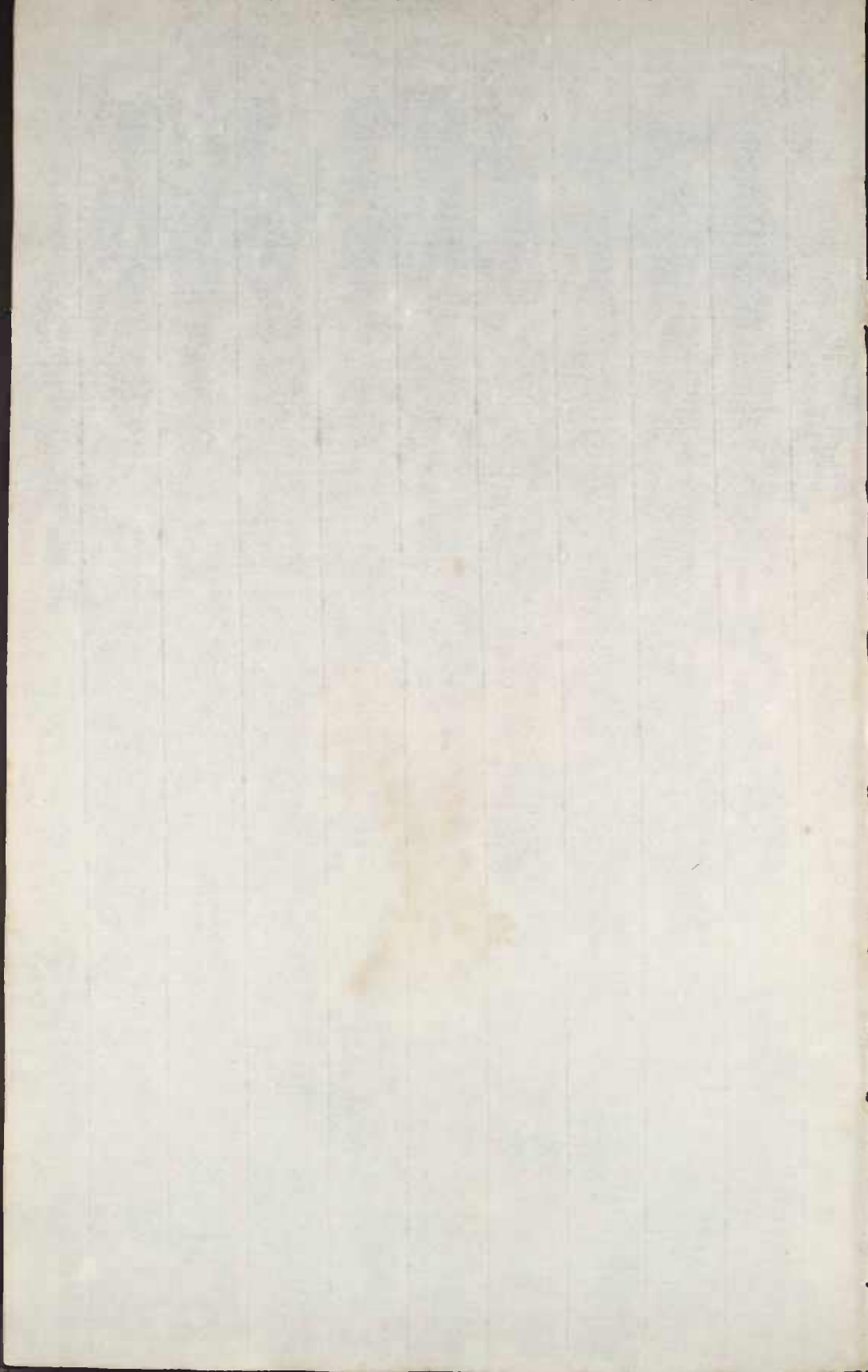








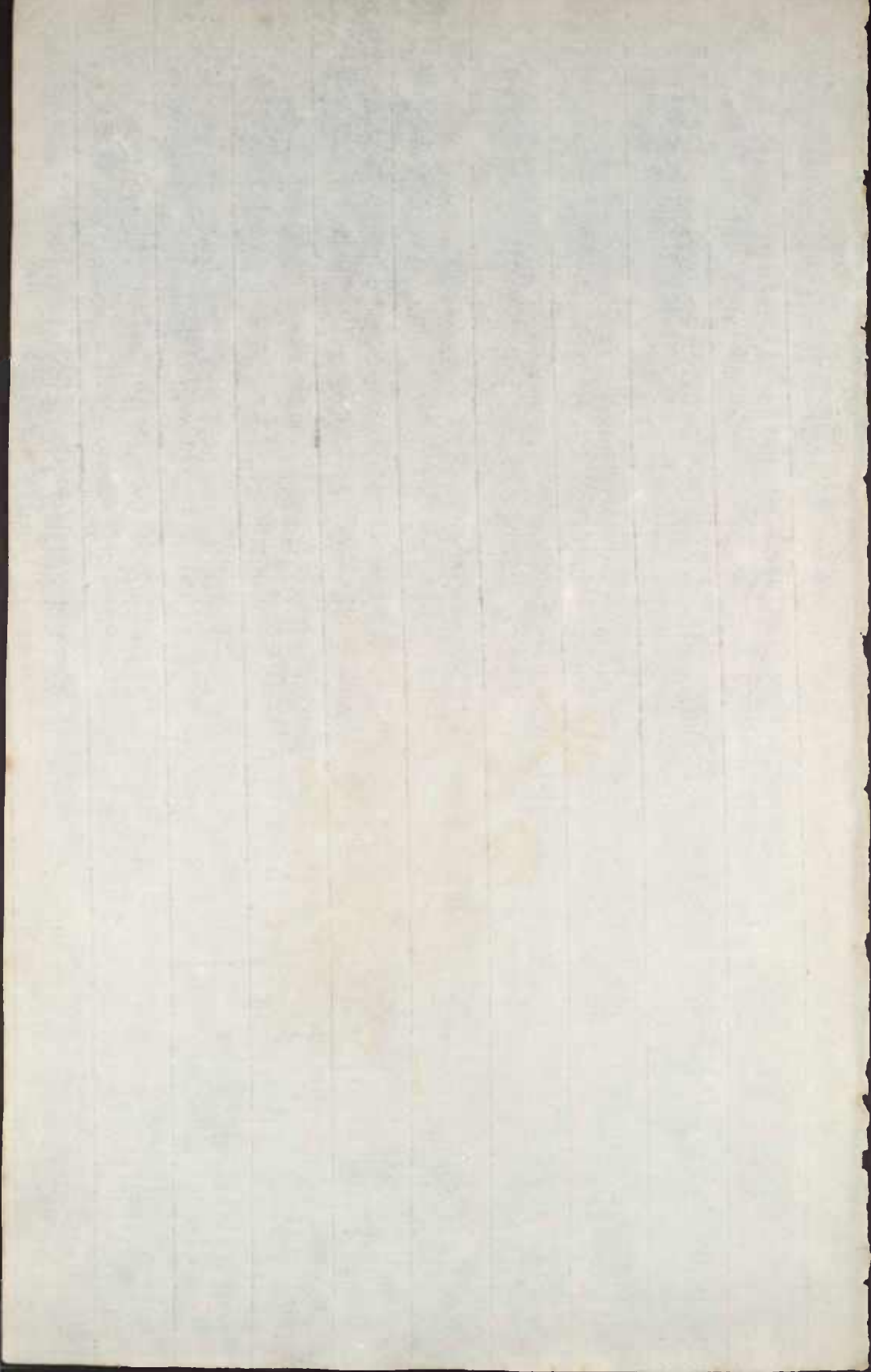










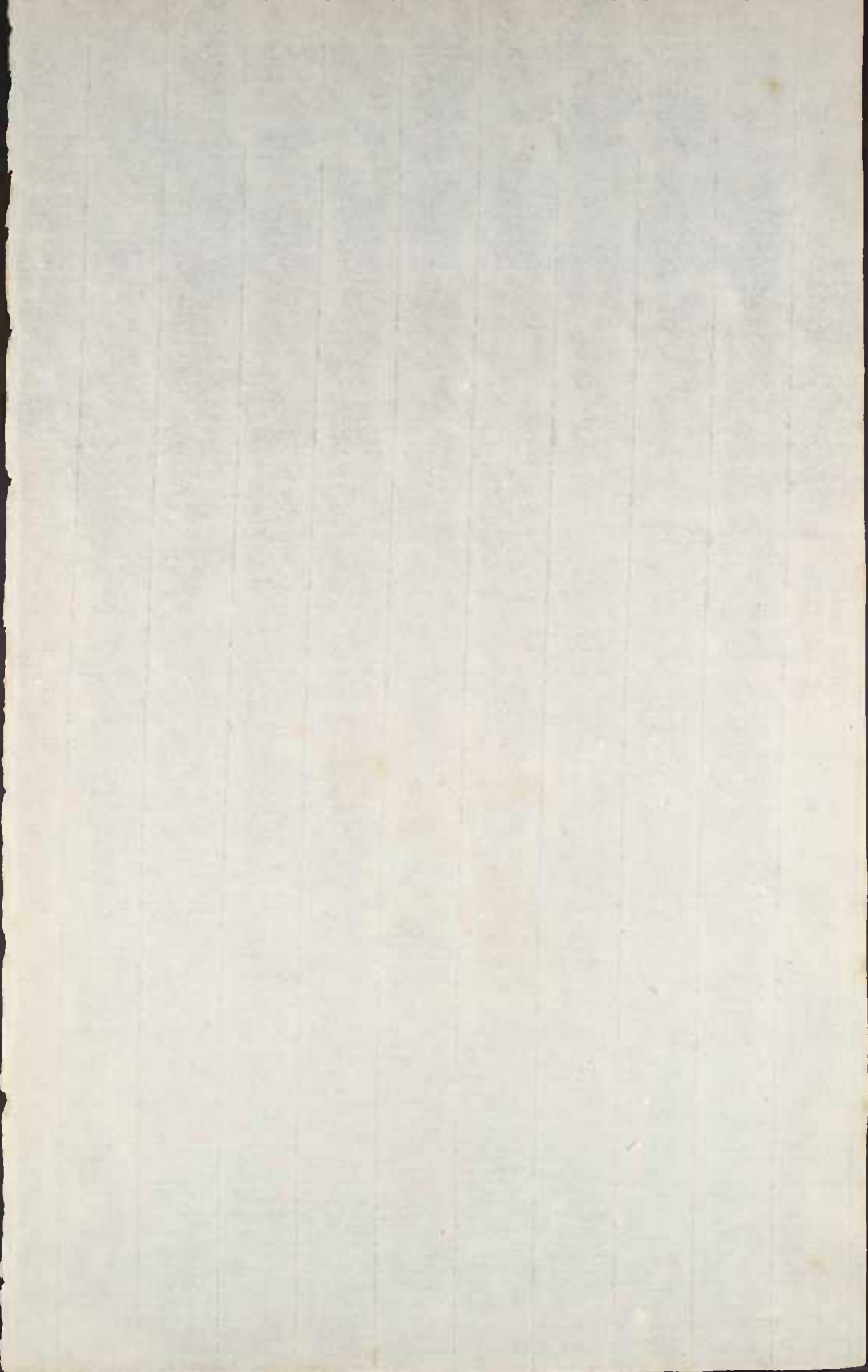


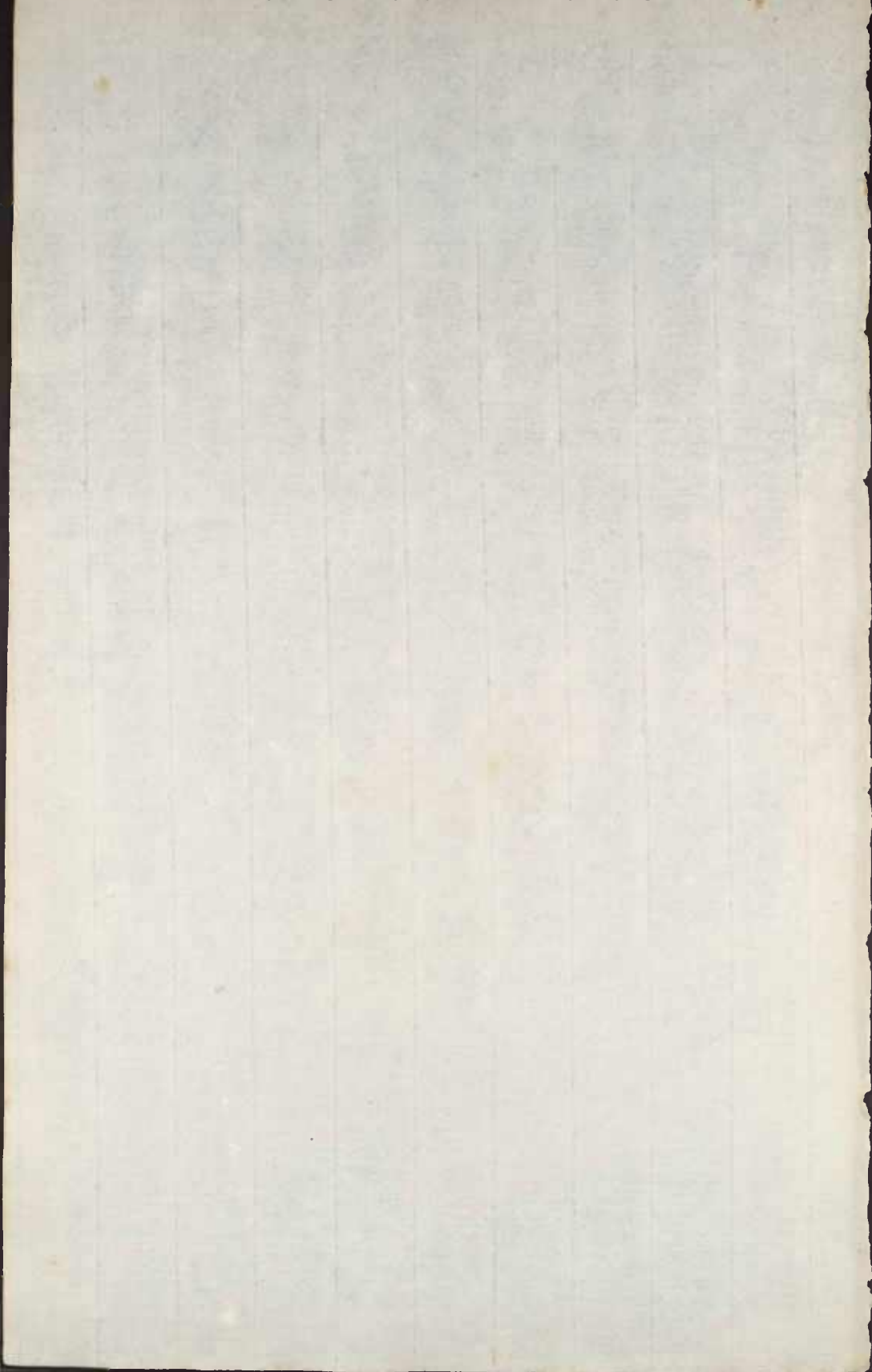
576.











T. 79.















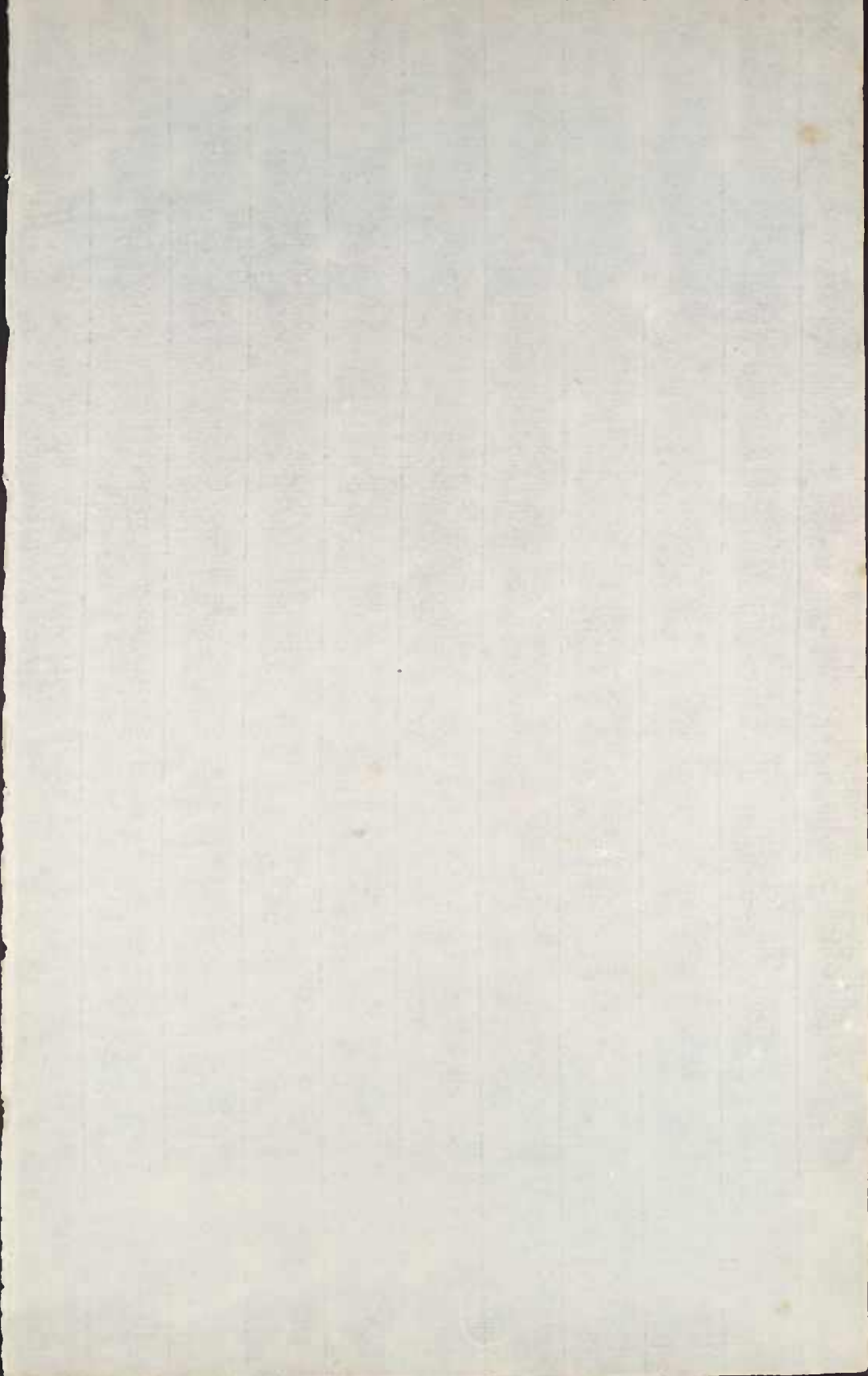


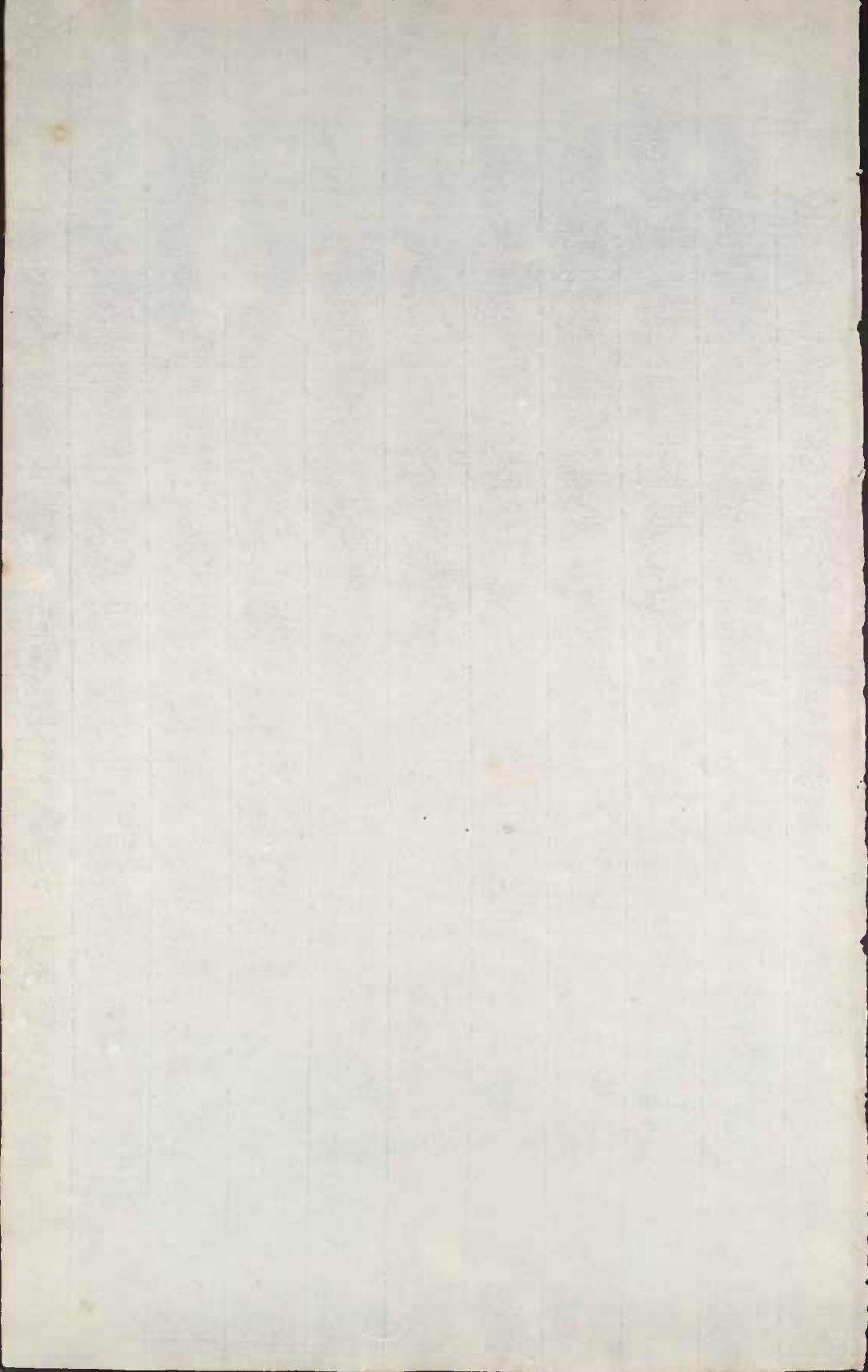




27. 82

















27 43











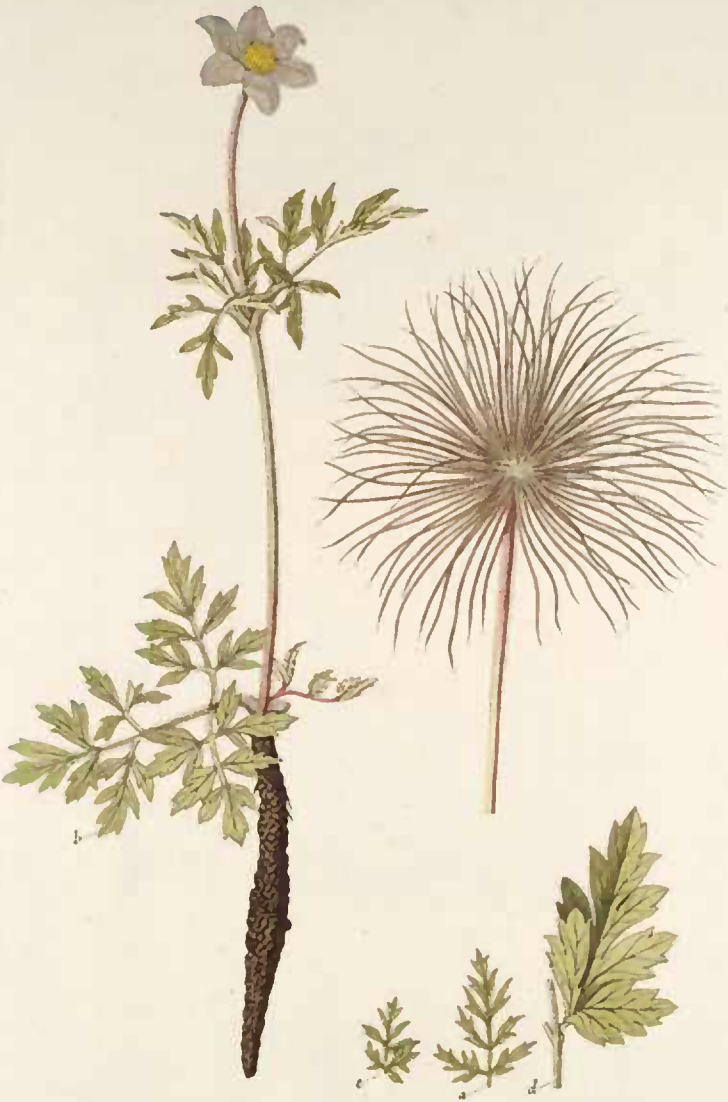


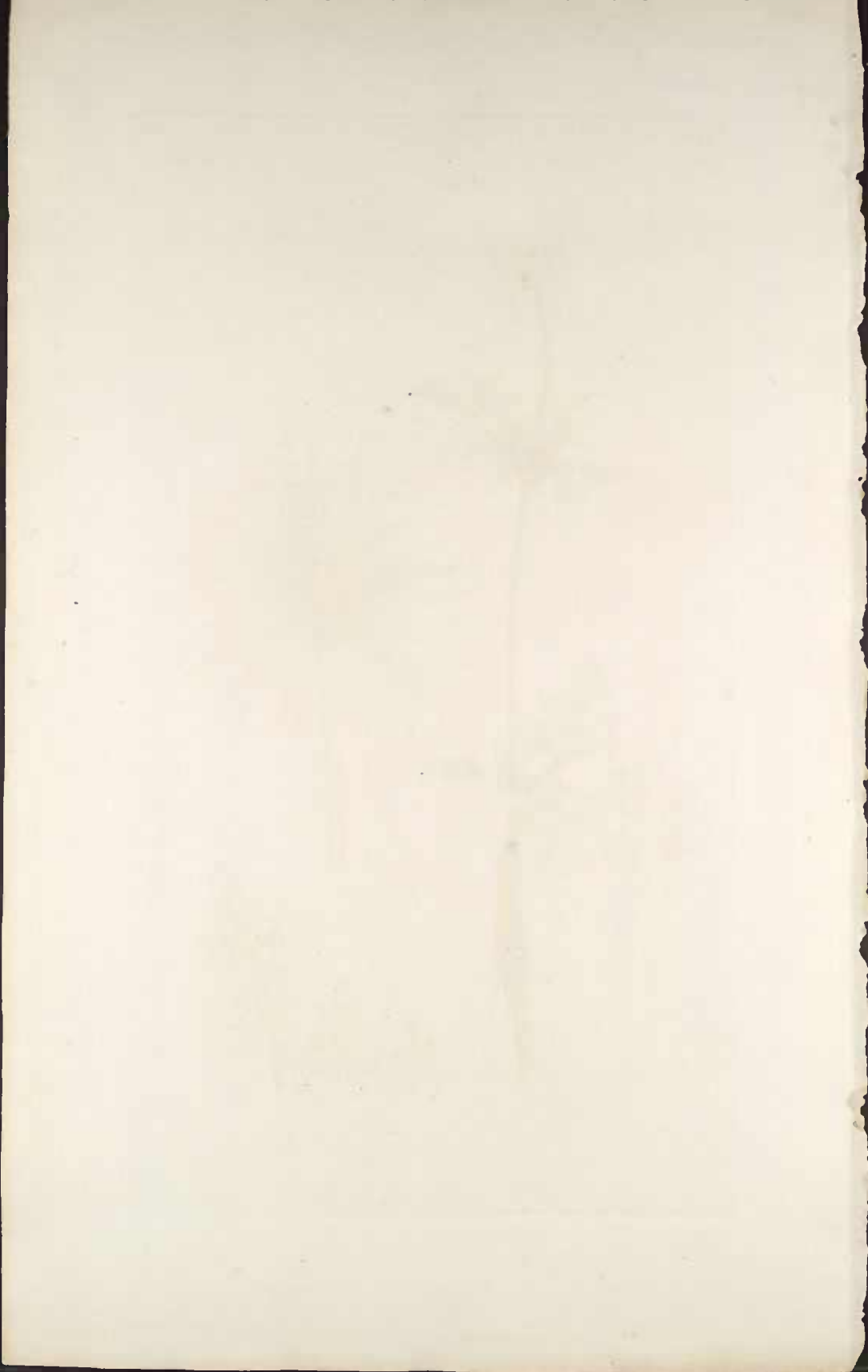






T. 85.









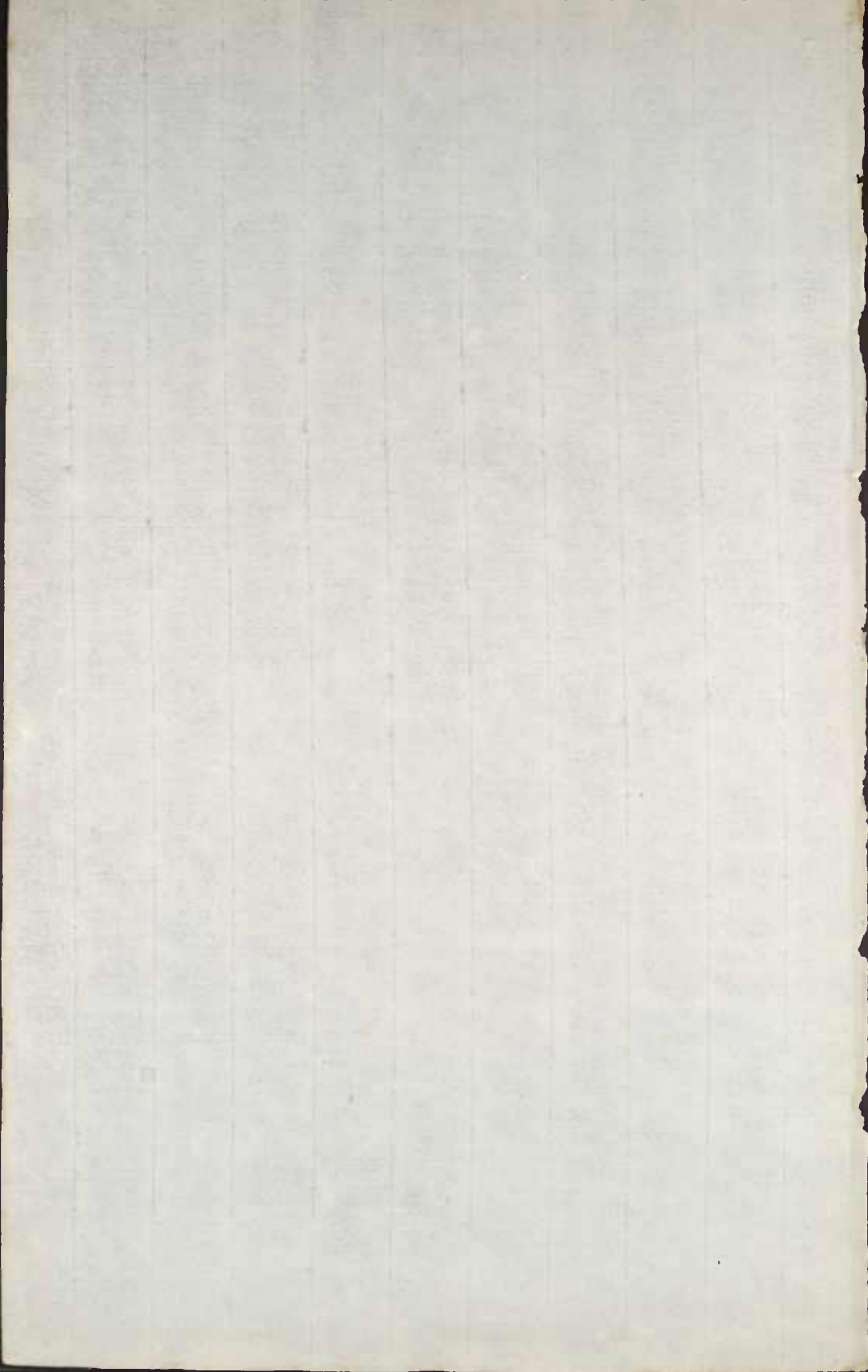
T. 66













T. 87.



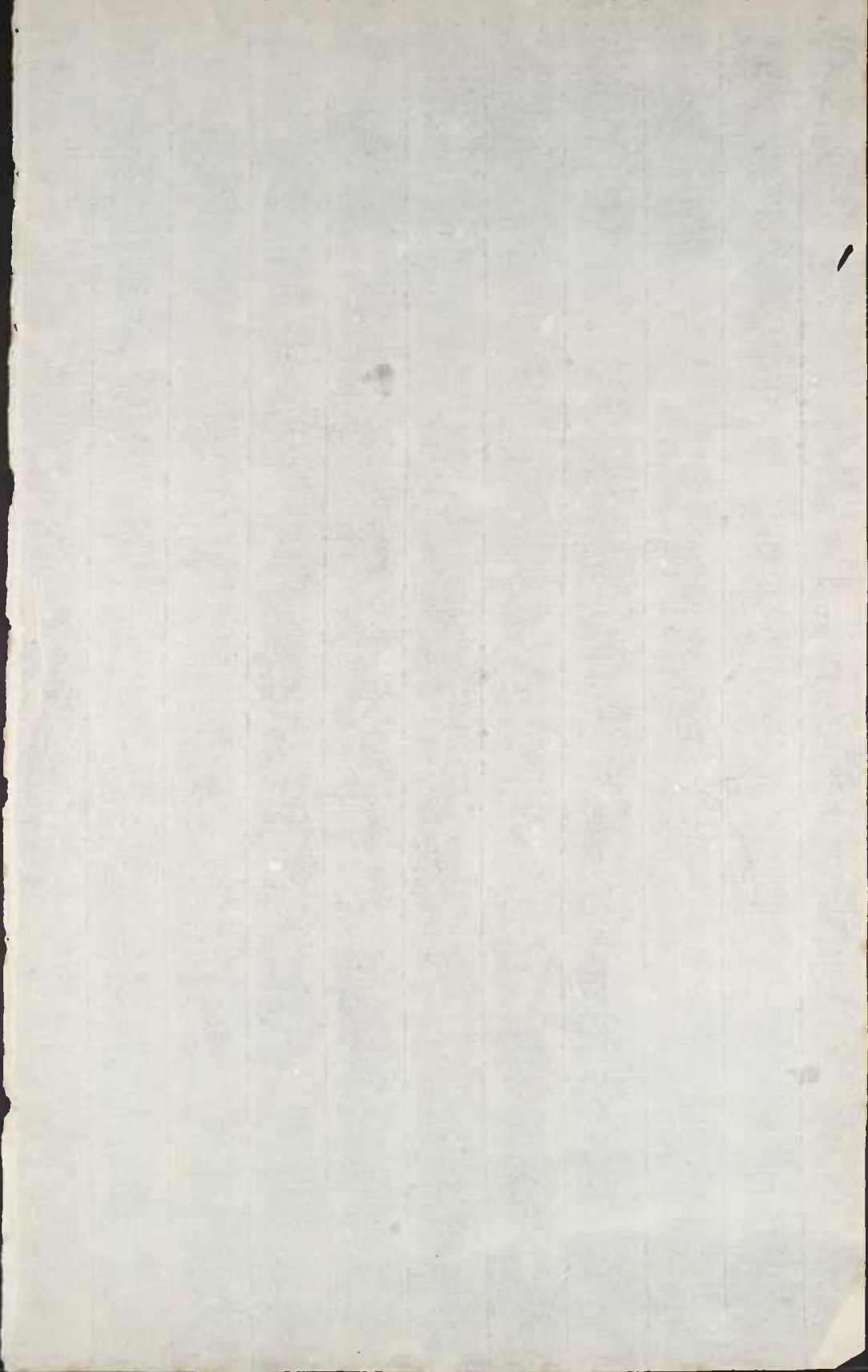
1







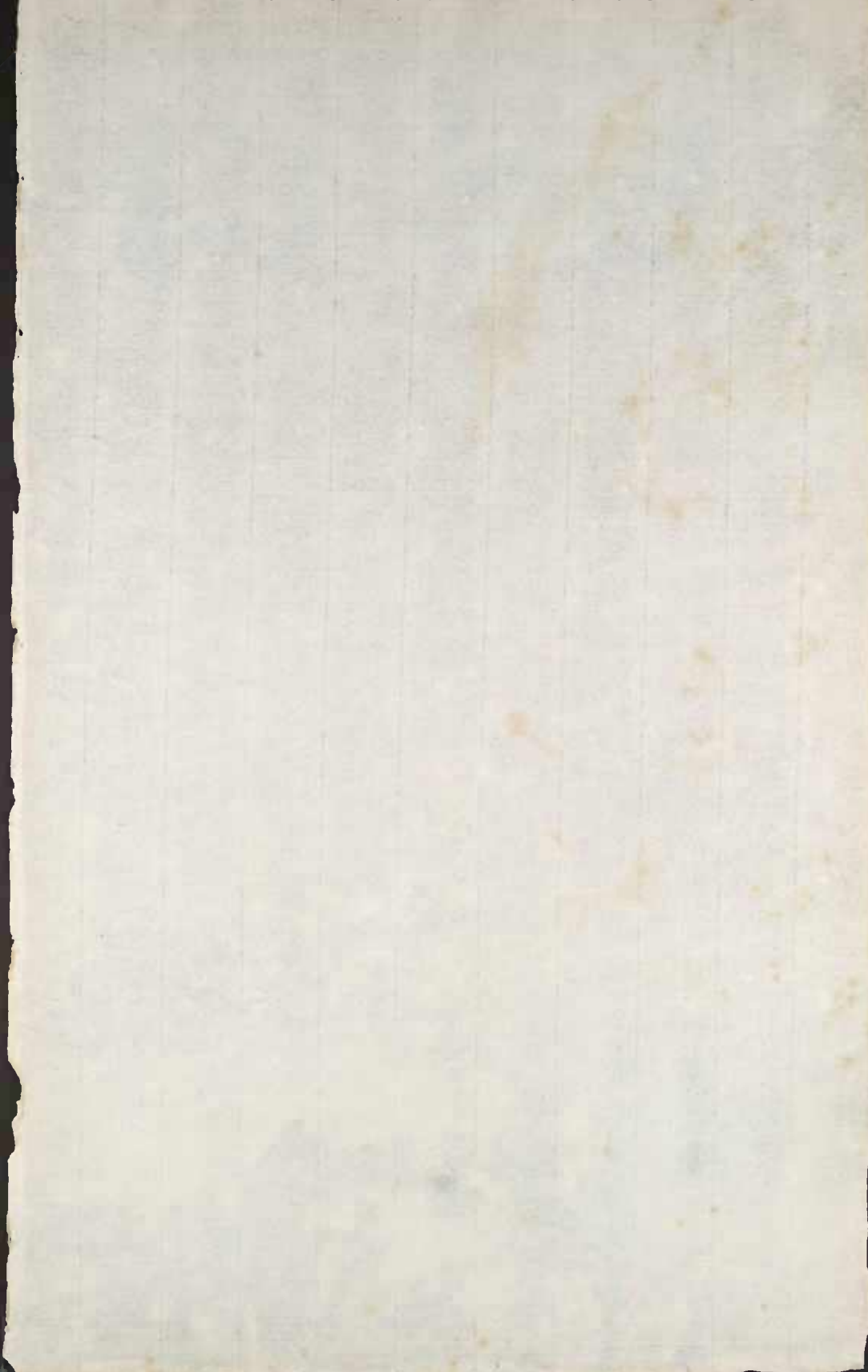


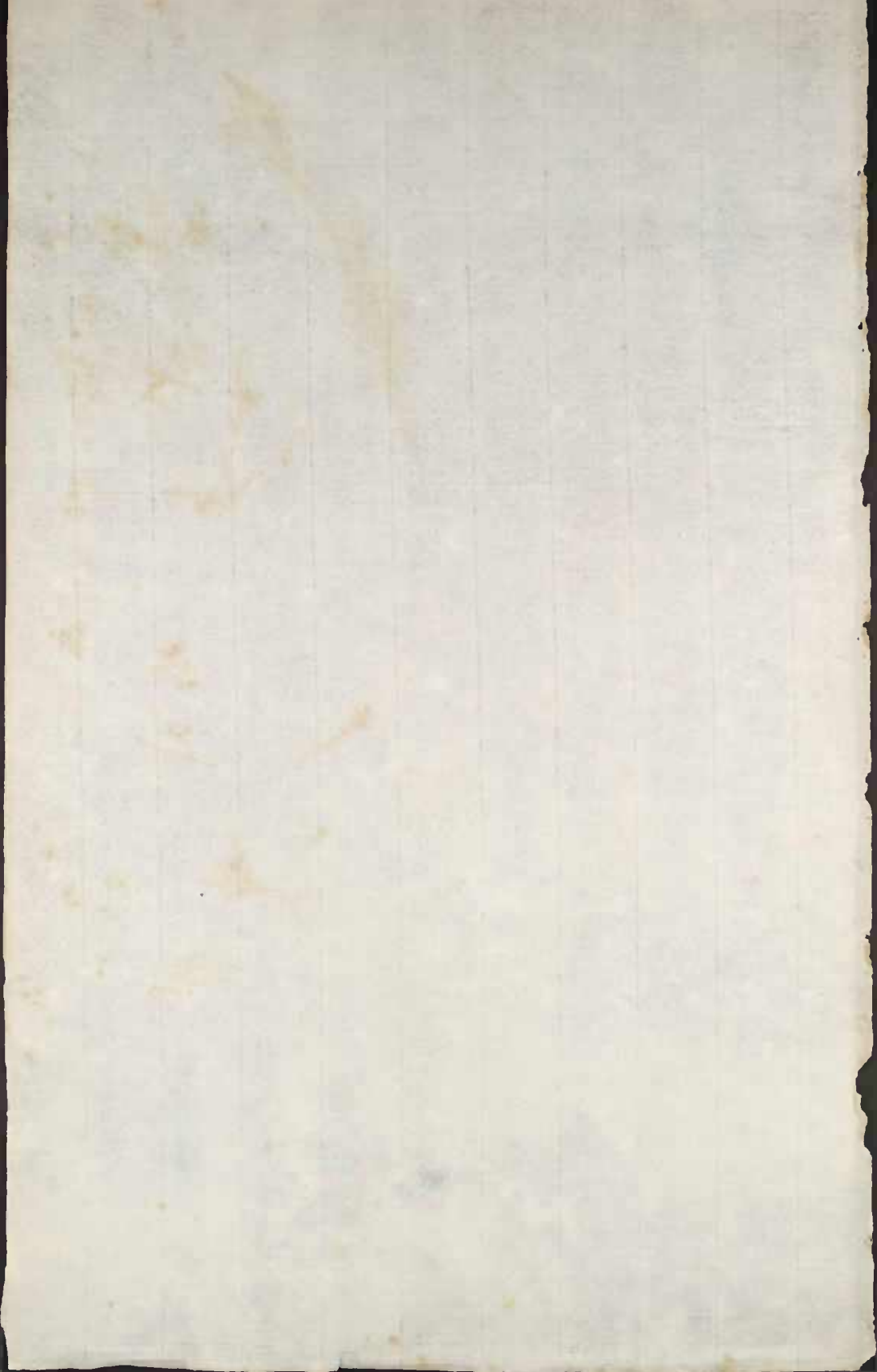










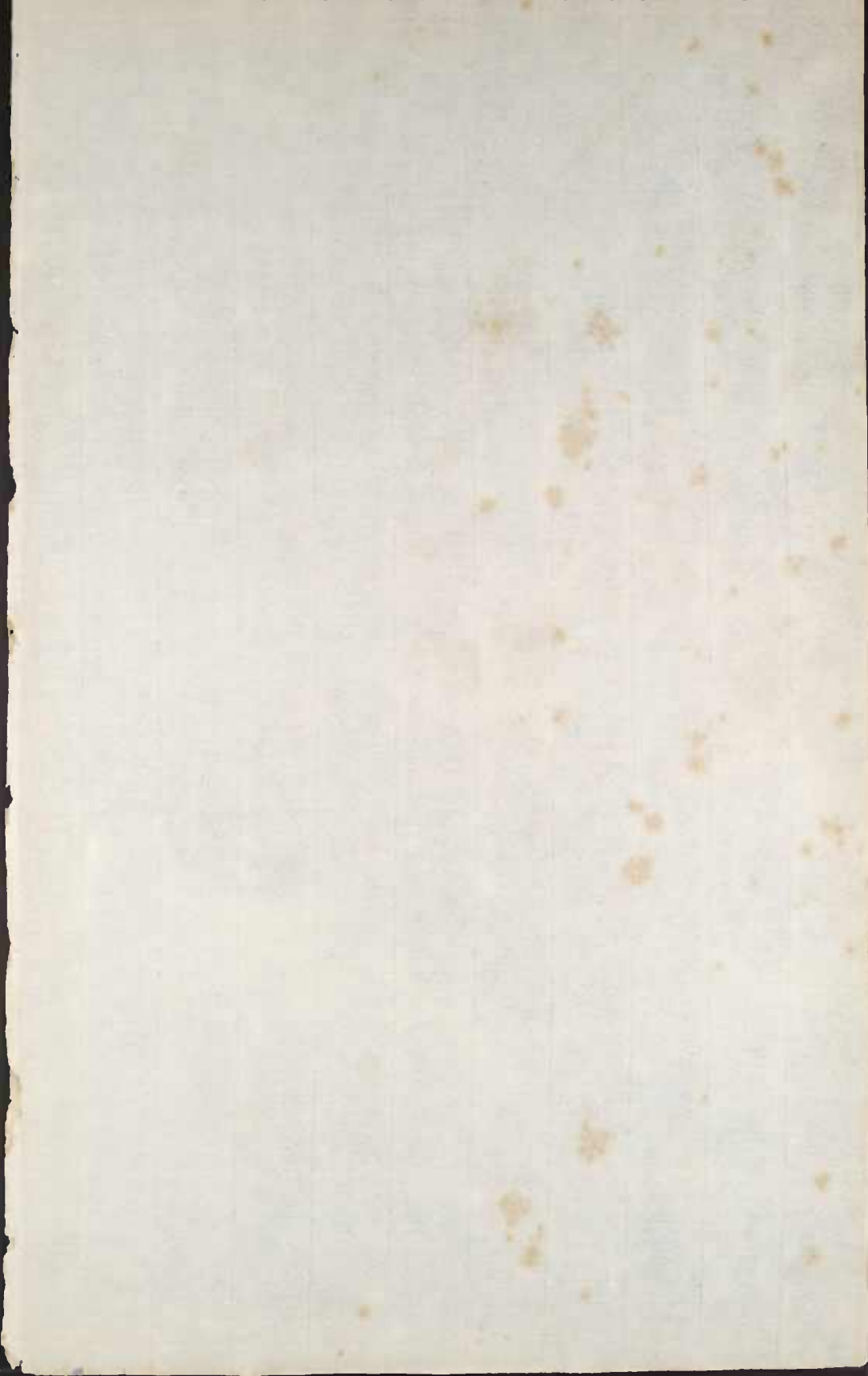


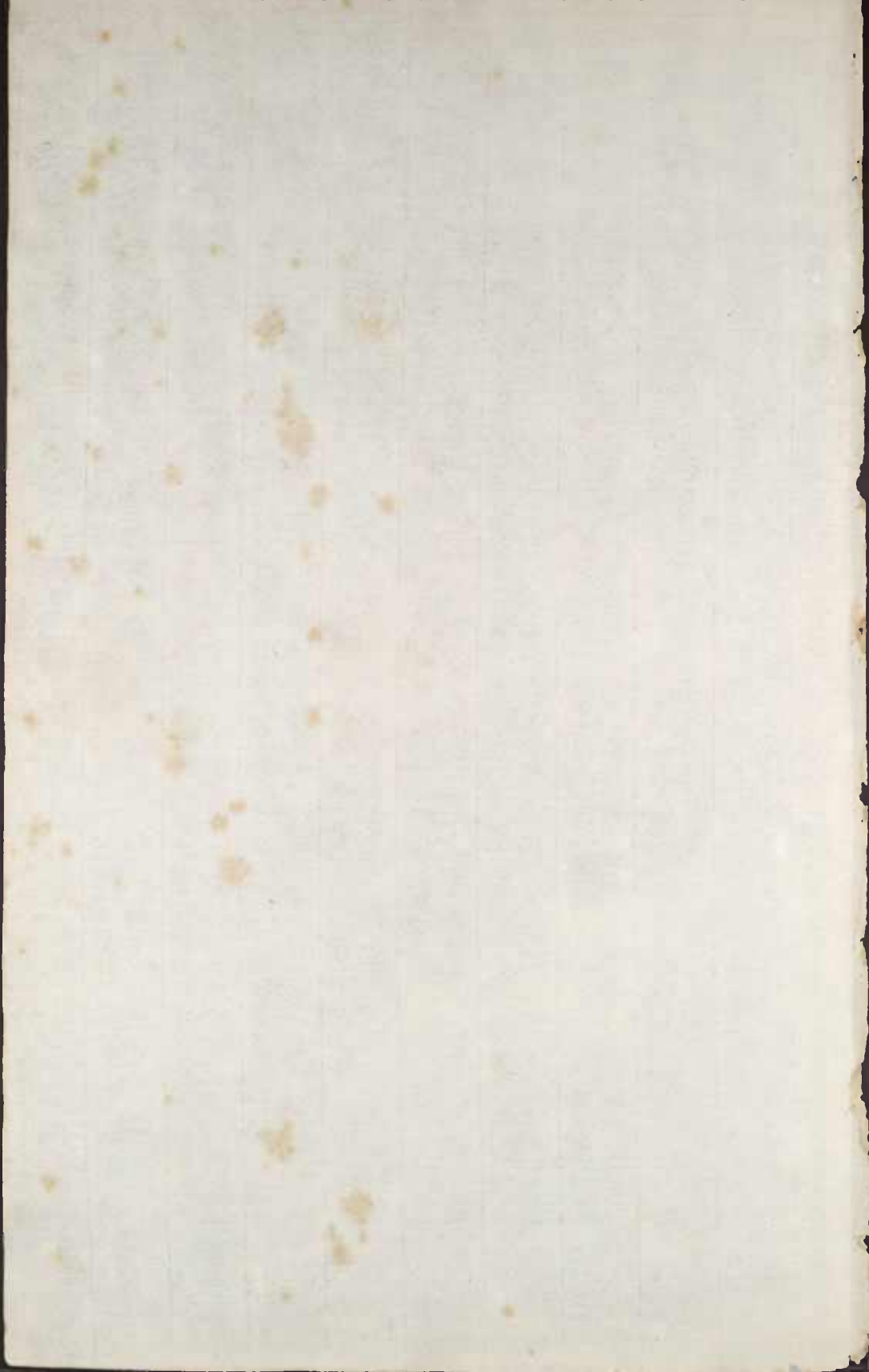






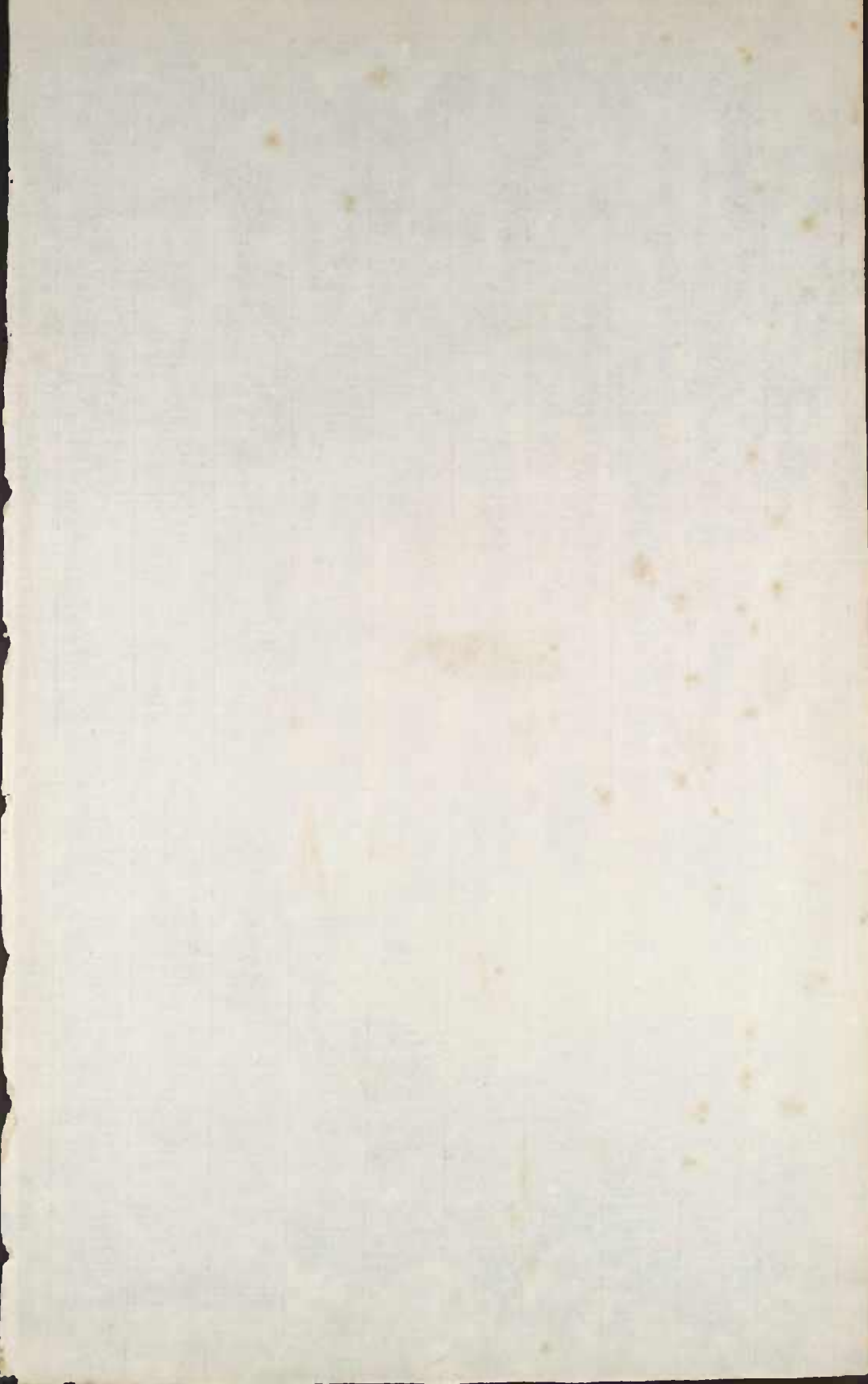






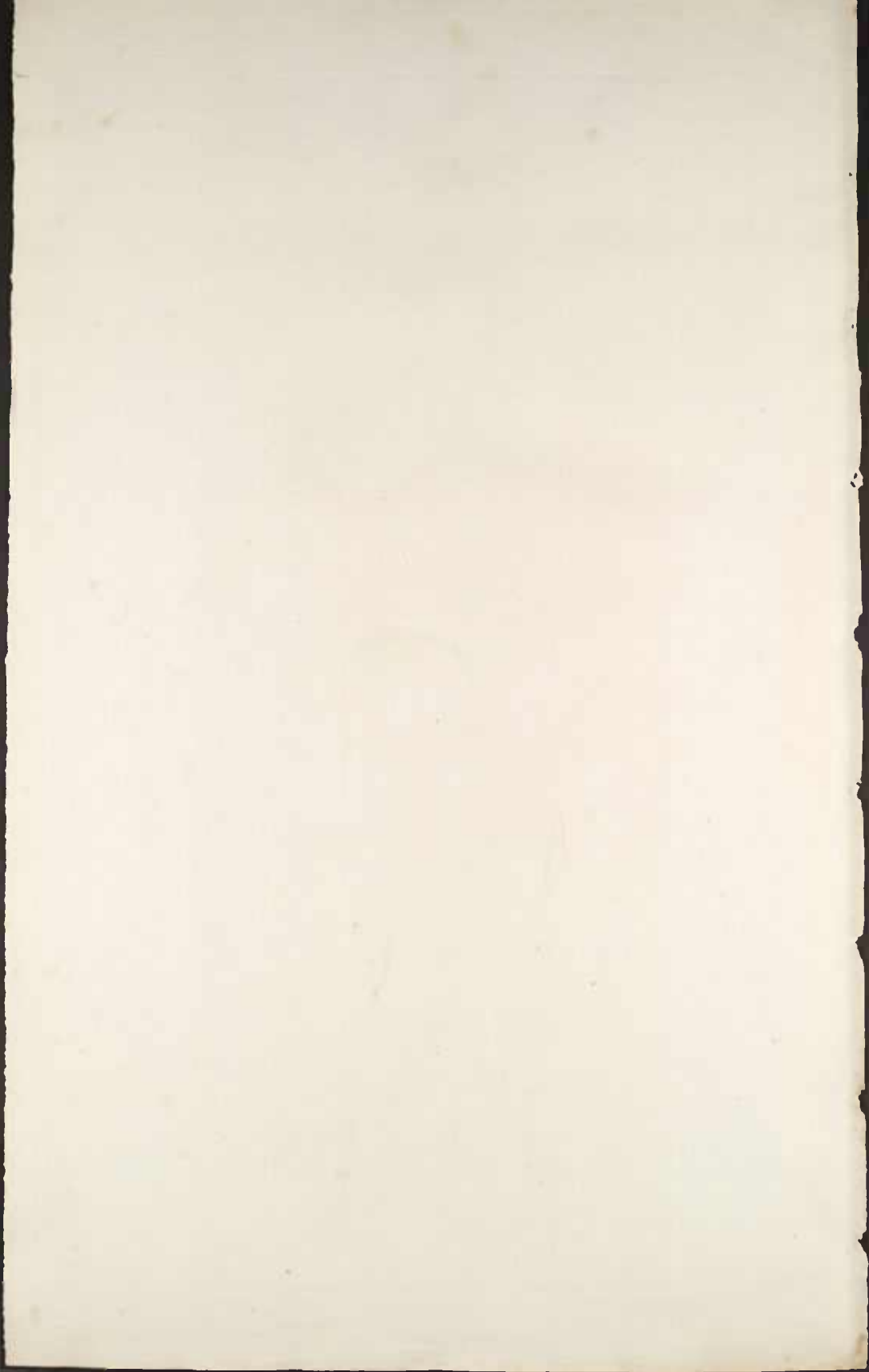
























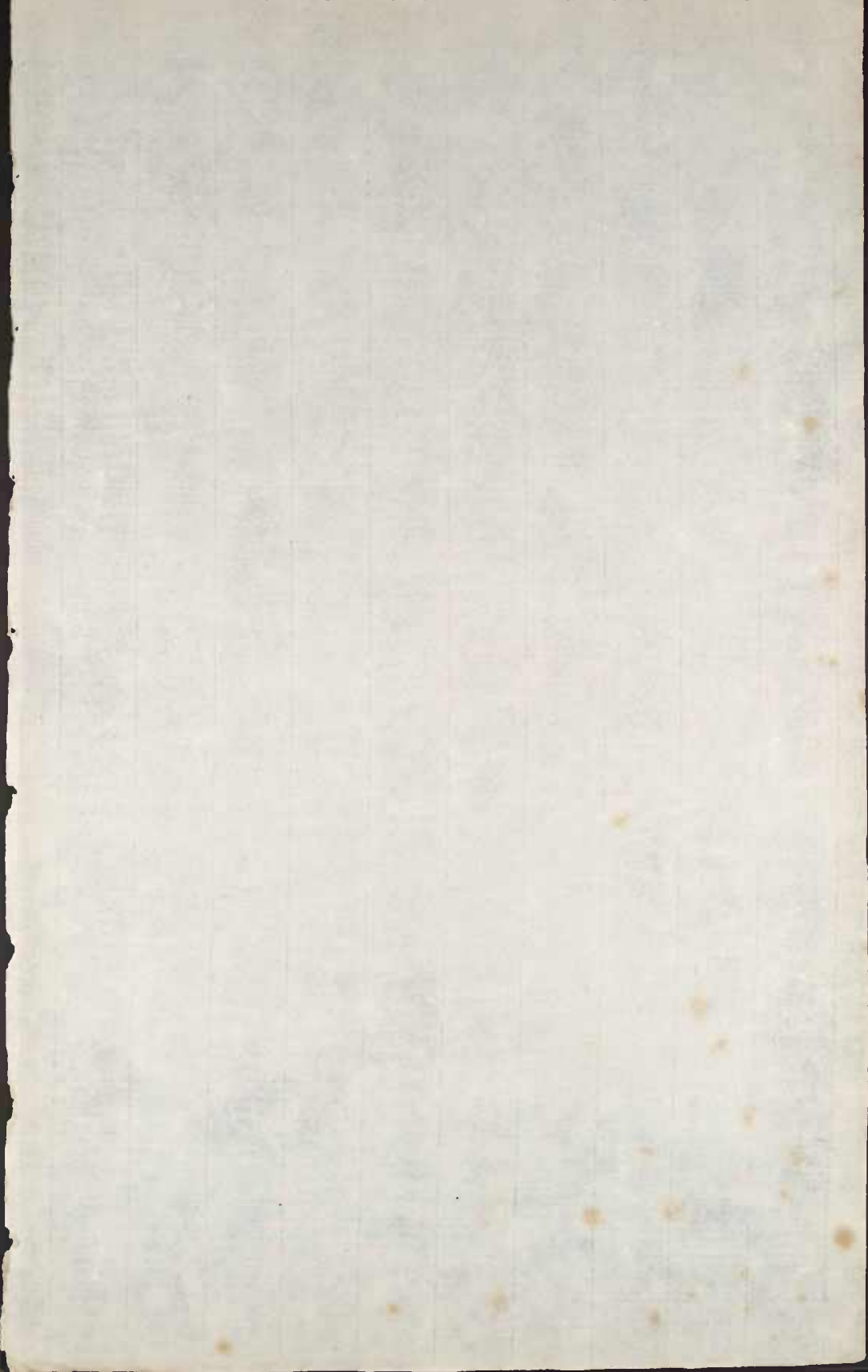


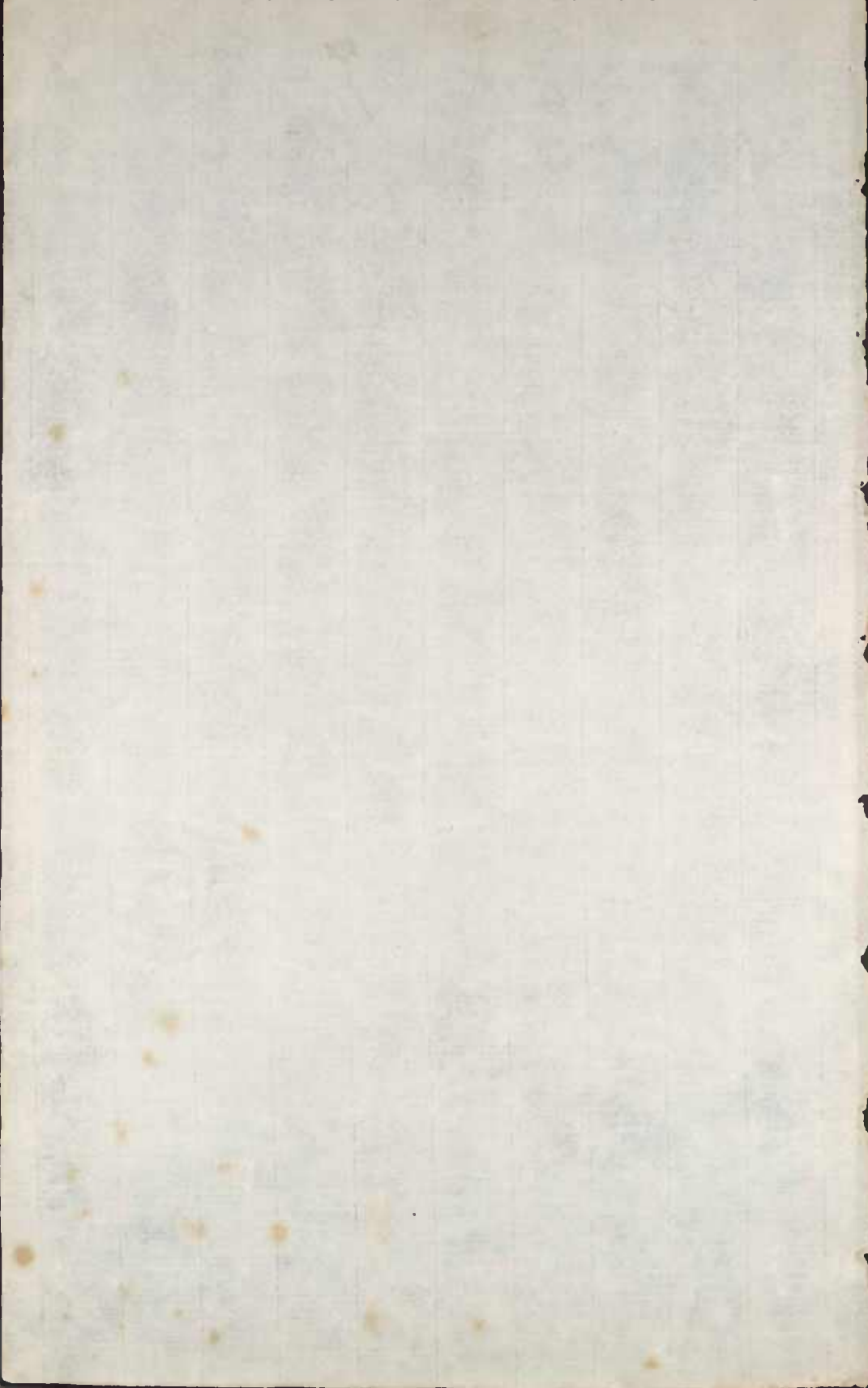
T. 94.







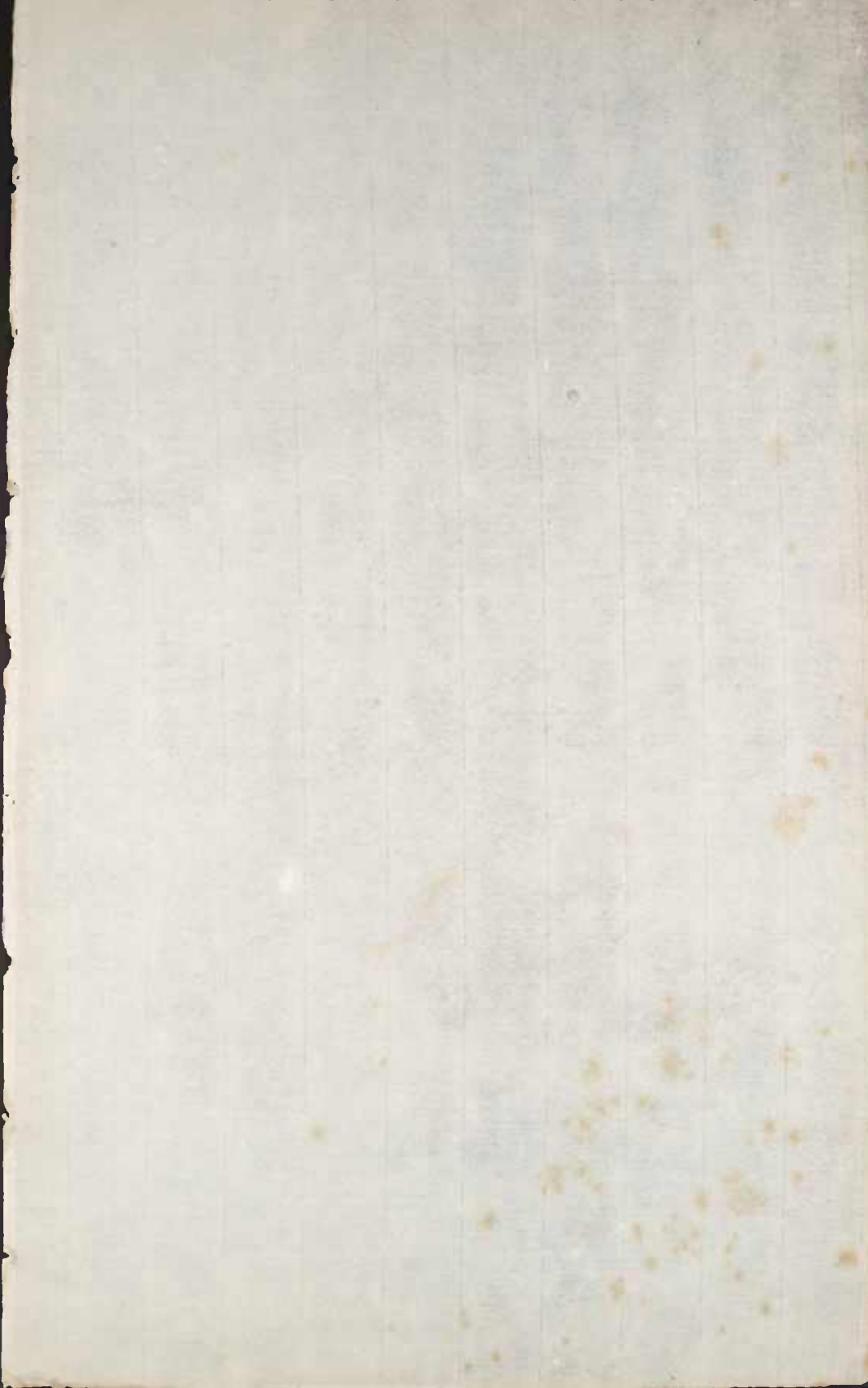


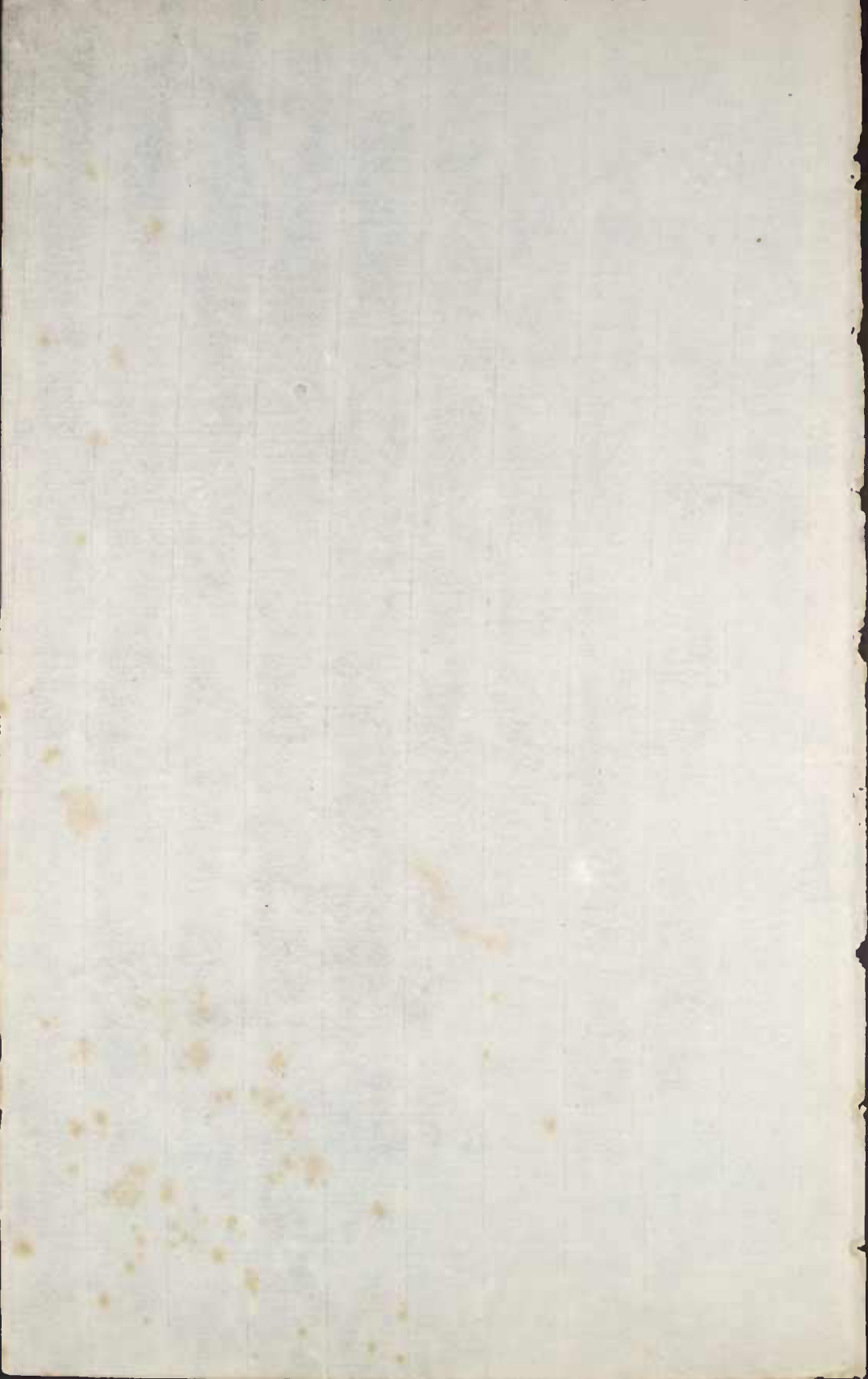


T. 95.

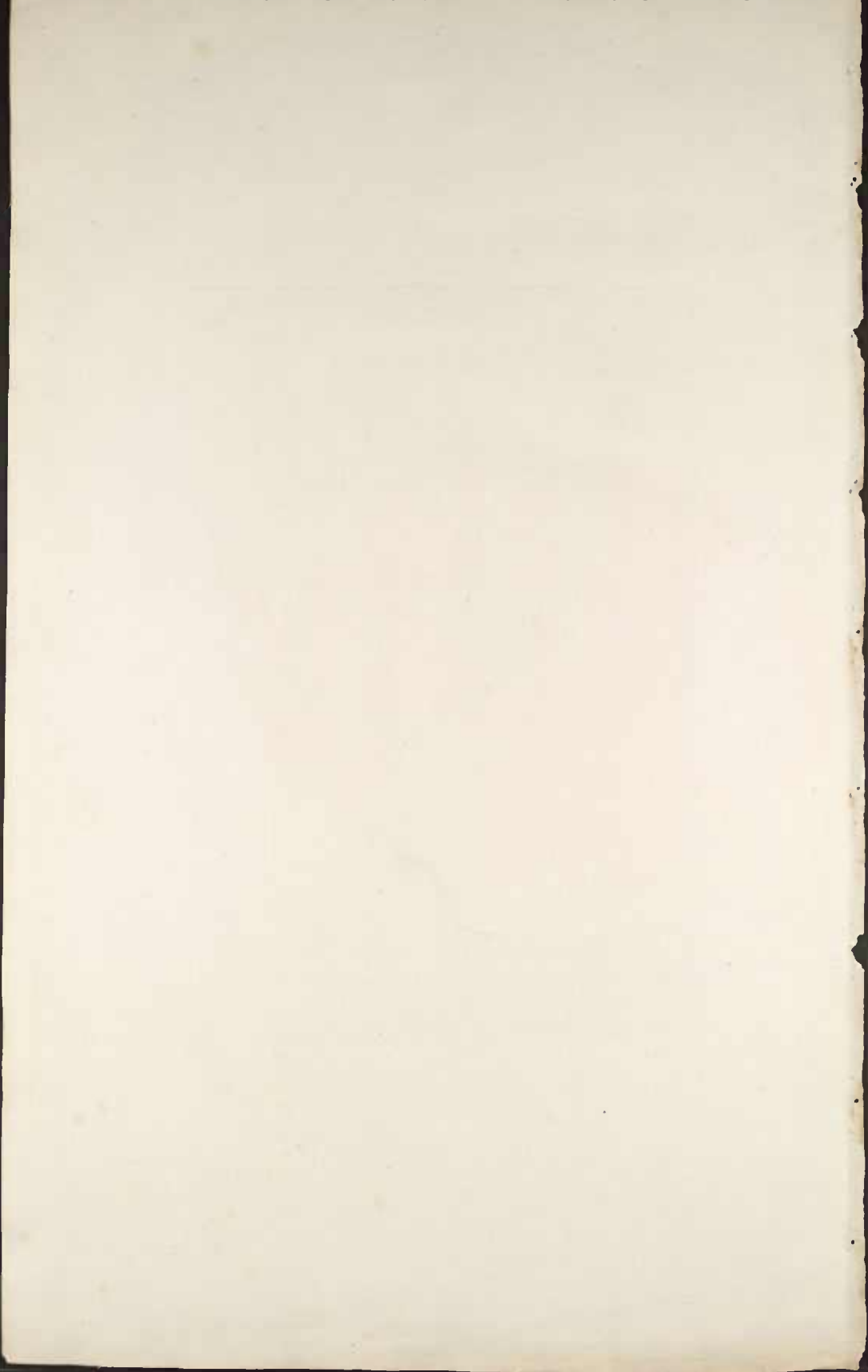




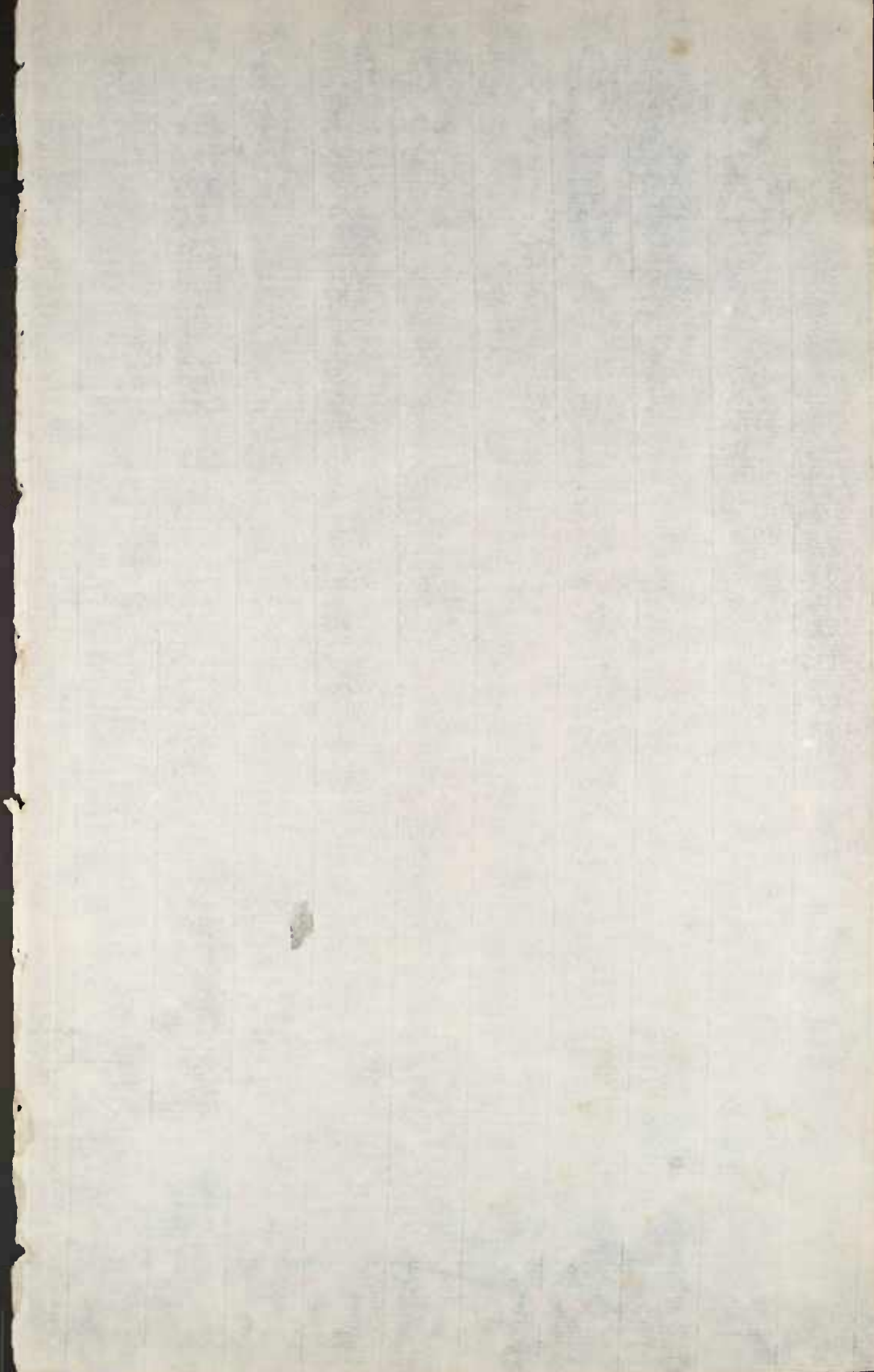


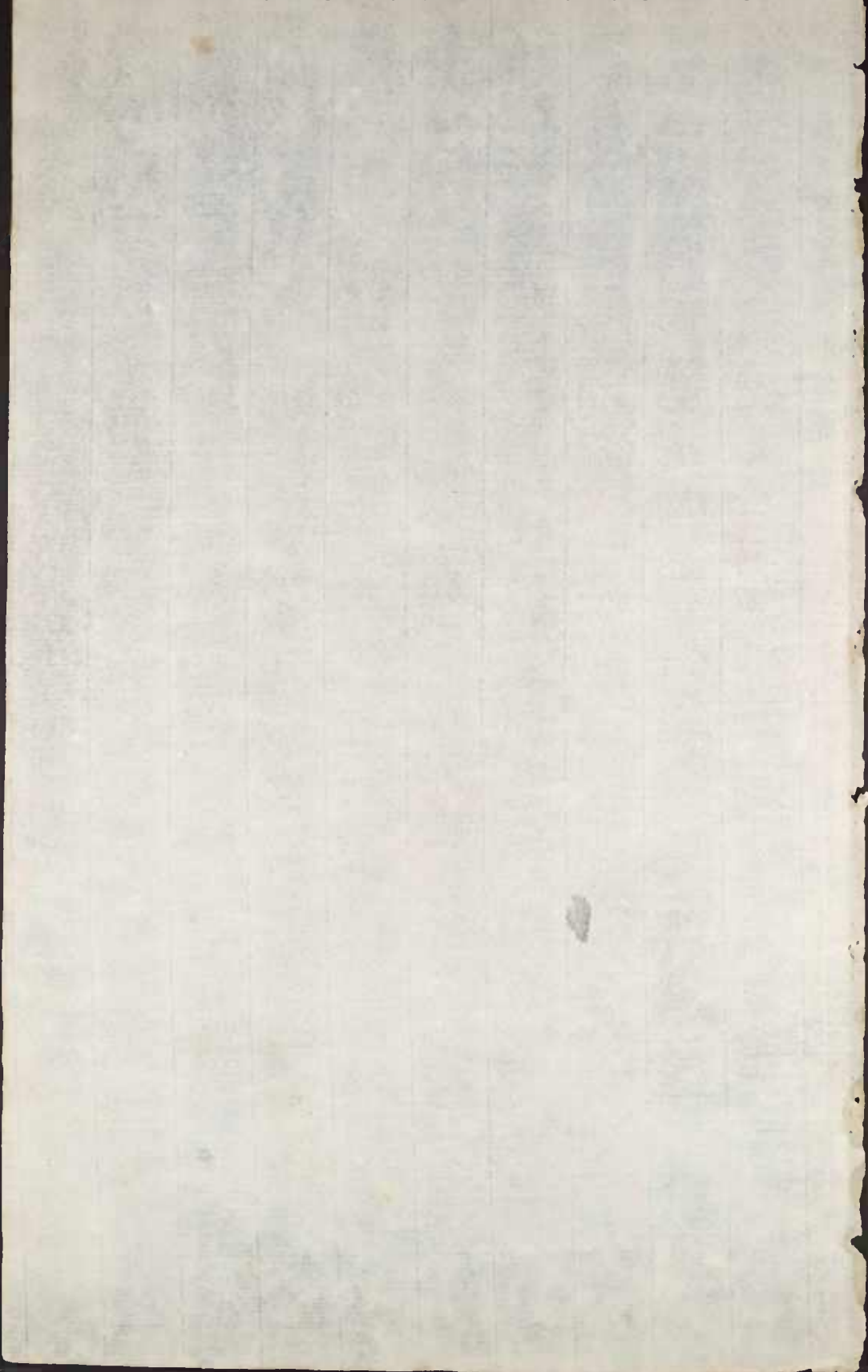




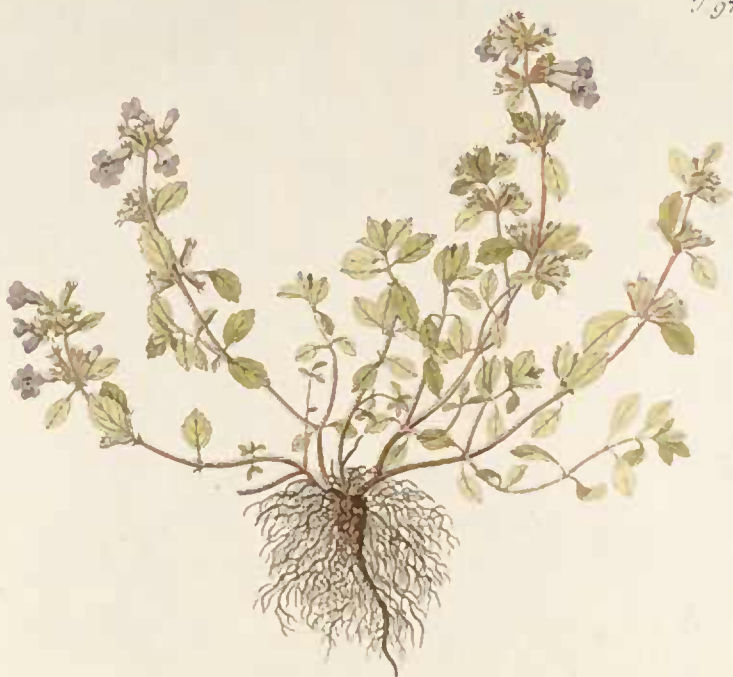




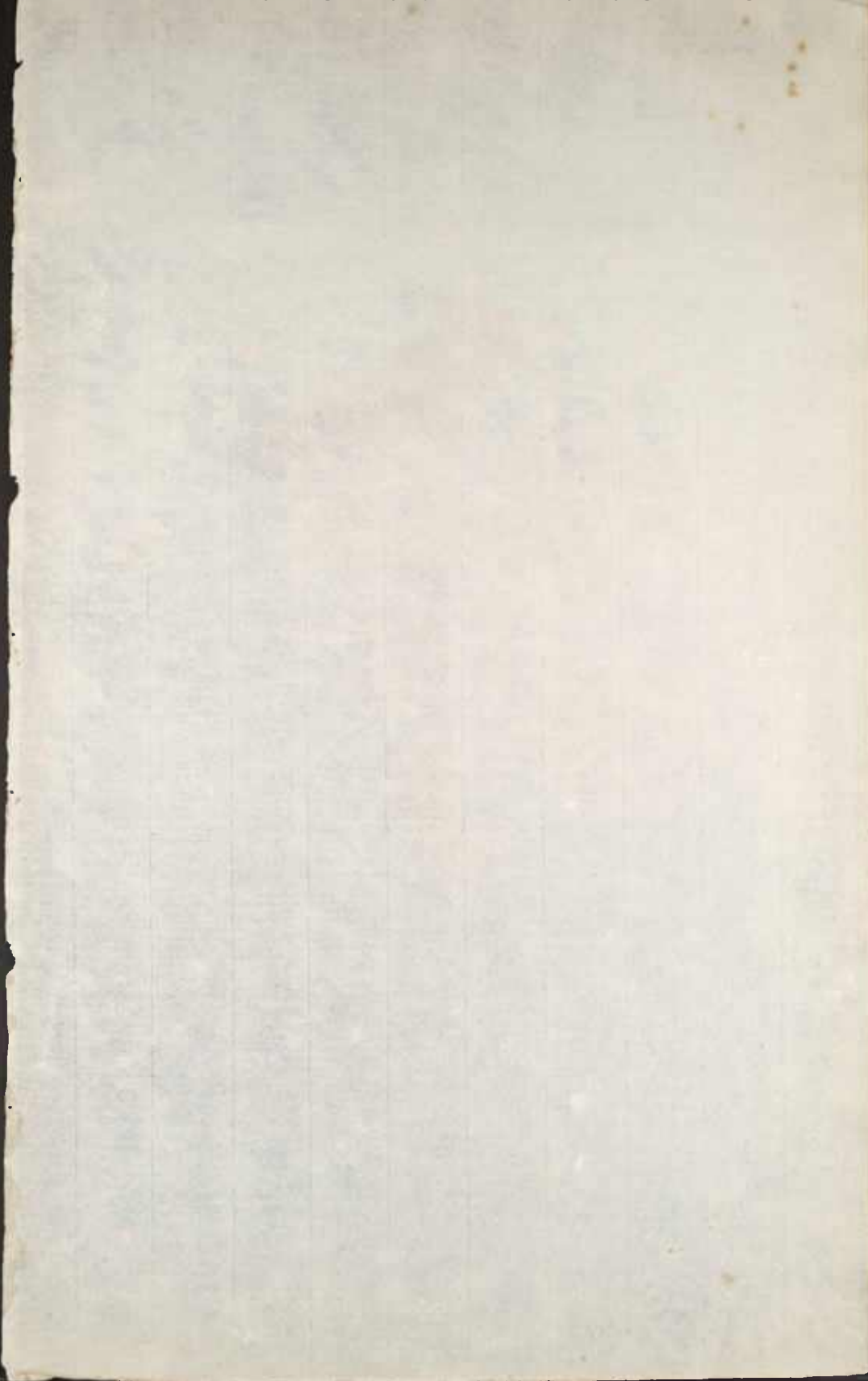




797.







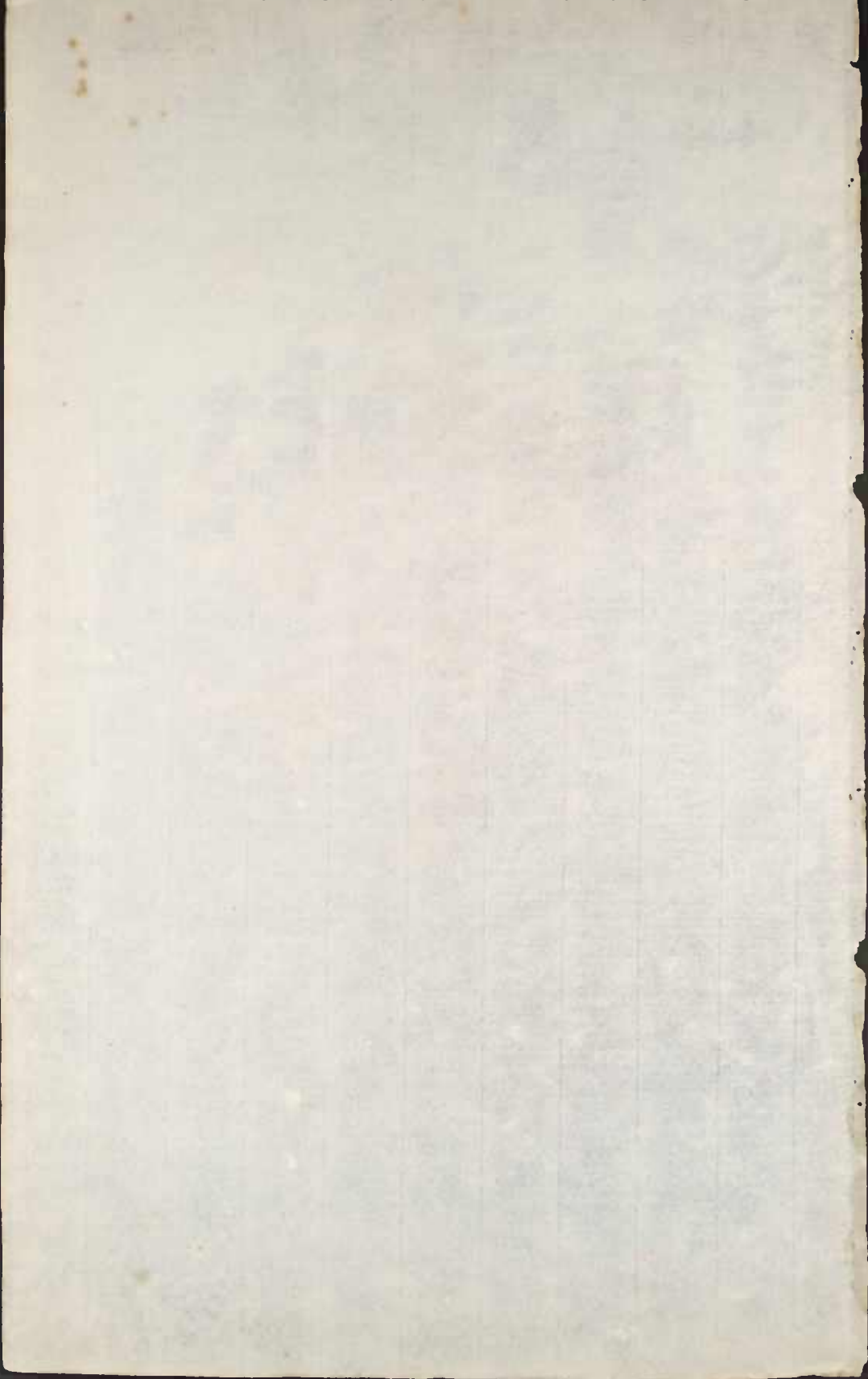
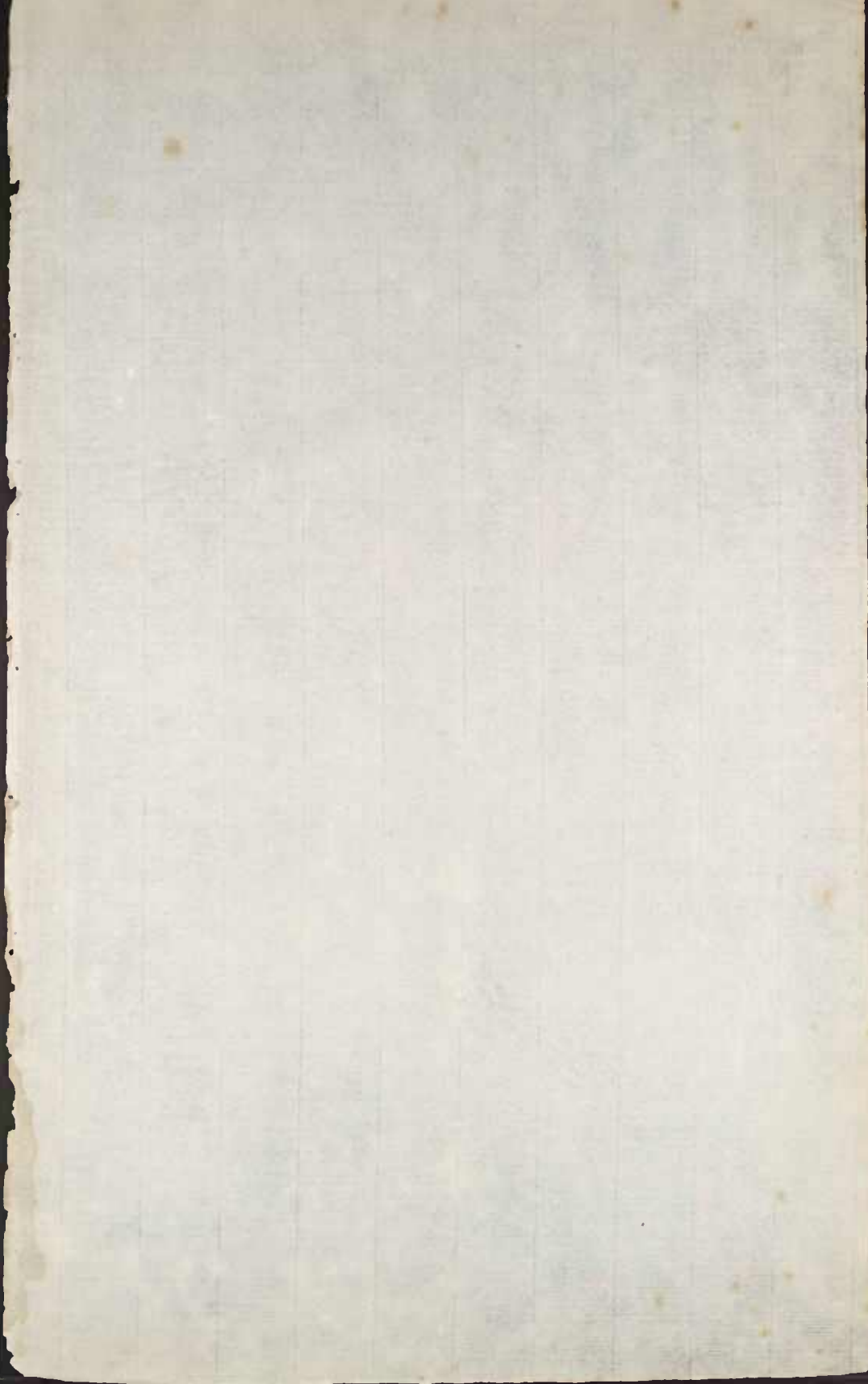


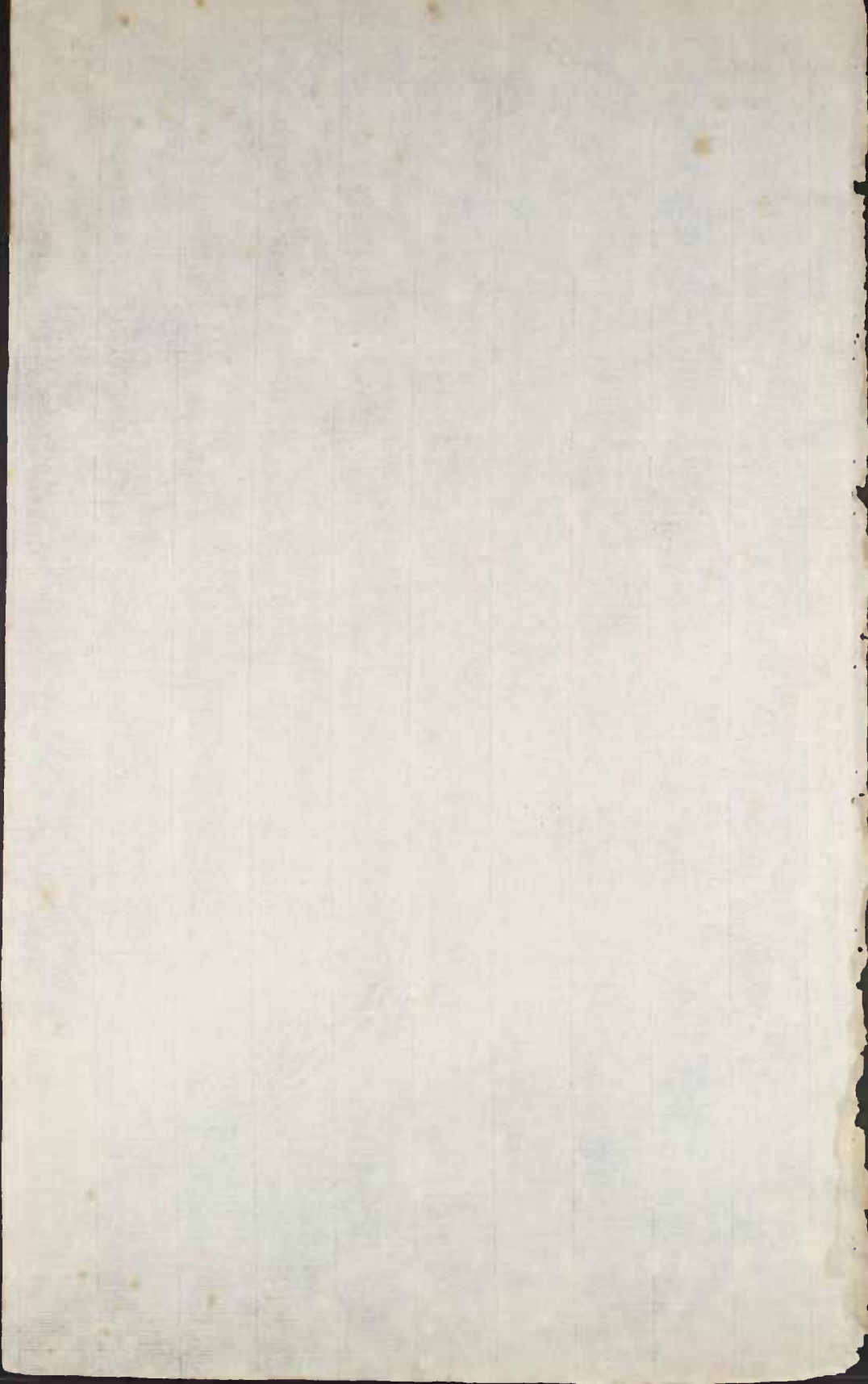
Fig. 98





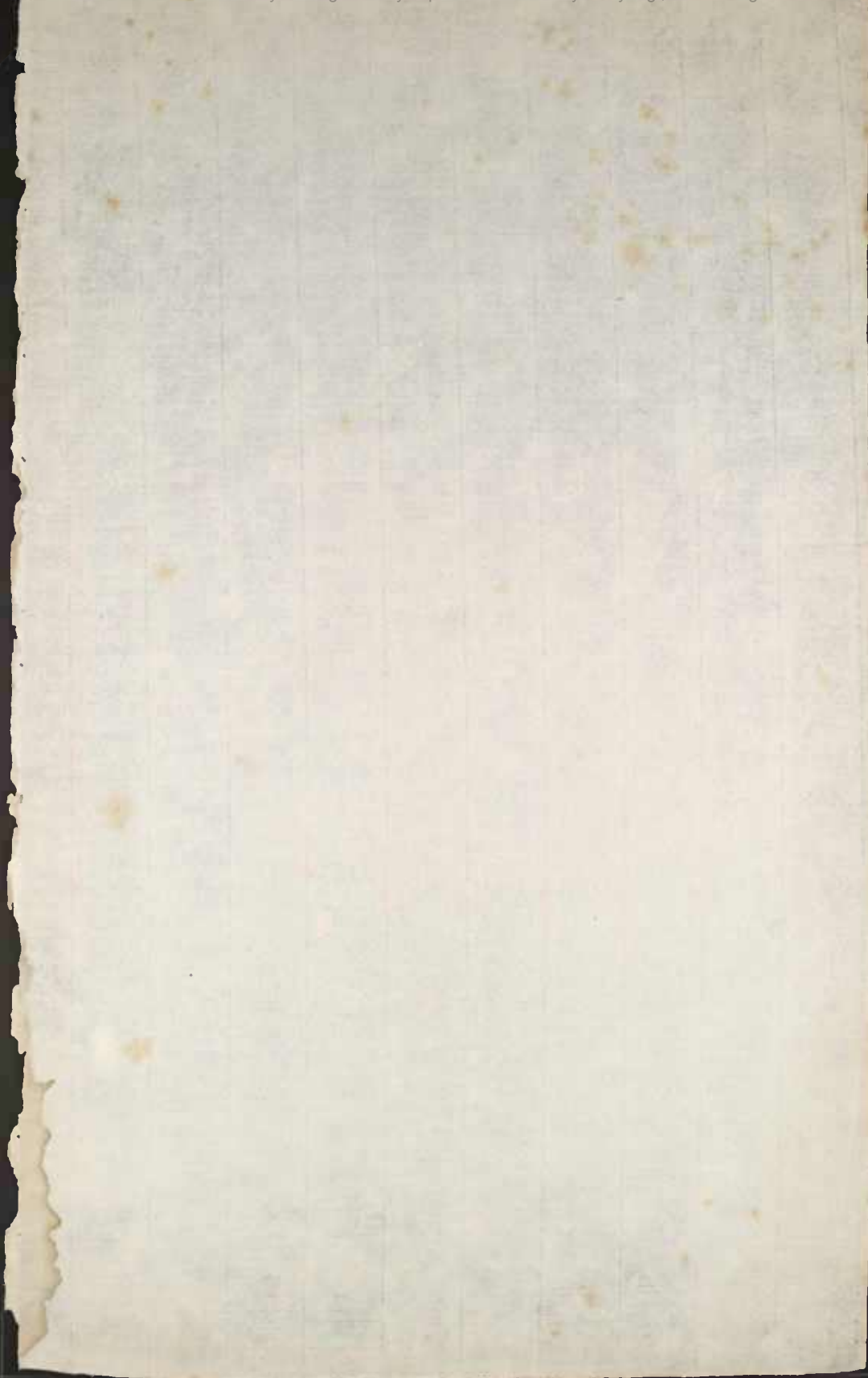


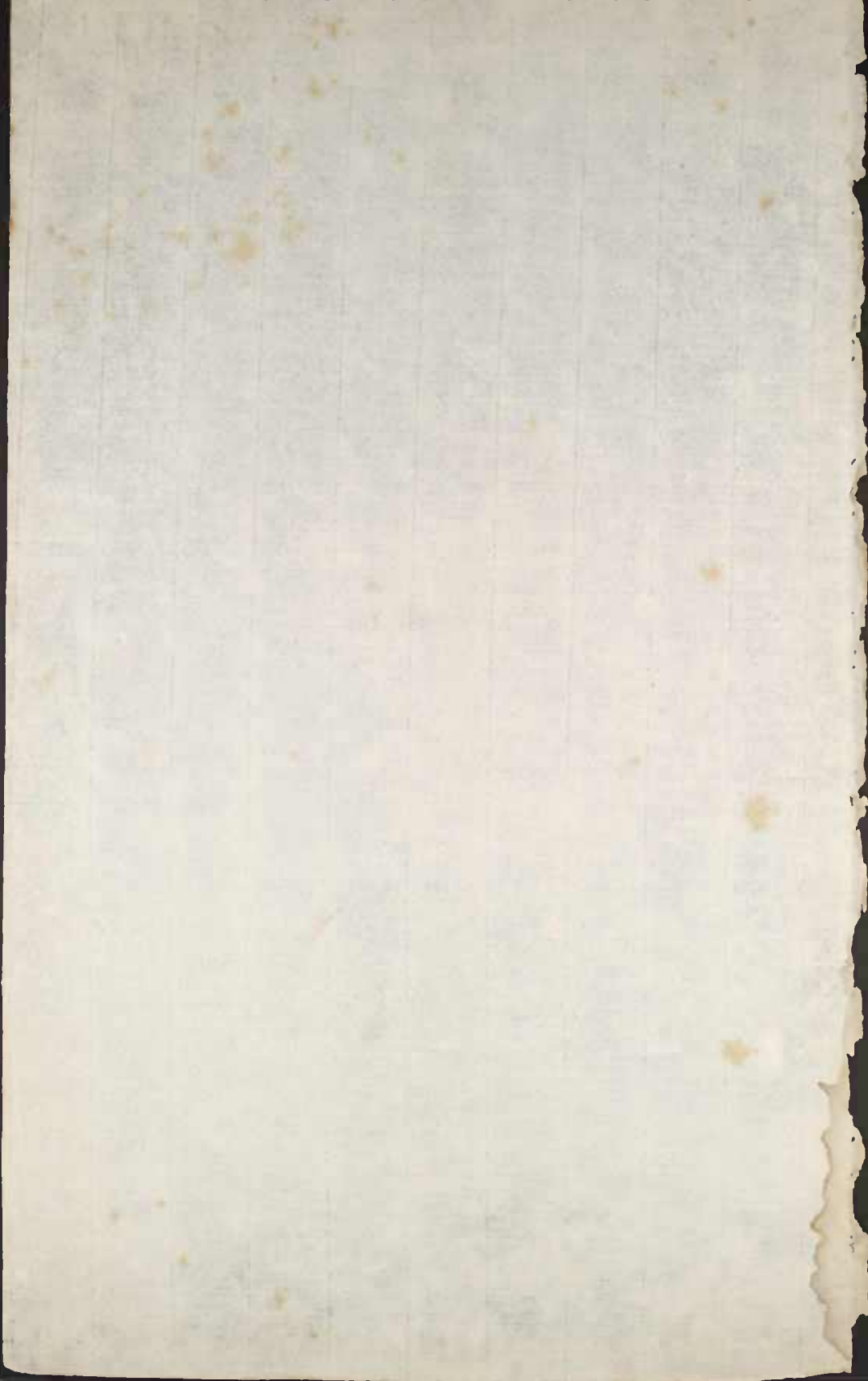














500